

วิเคราะห์การต่อสู้เพื่อชีวิตของตัวละครเอกชายในเรื่อง *An American Tragedy*
ของ Theodore Dreiser

ปริญาพนธ์
ของ
กิตติกุล เพียรการกล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ
มีนาคม 2543
ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

813

๓๖๗๖๖

๕.3

วิเคราะห์การต่อสู้เพื่อชีวิตของตัวละครเอกชายในเรื่อง *An American Tragedy*
ของ Theodore Dreiser

บทคัดย่อ

ของ

กิติกุล เพียรการกล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

มีนาคม 2543

135690

กิติกุล เพียรการกล. (2543). วิเคราะห์การต่อสู้เพื่อชีวิตของตัวละครเอกชายในเรื่อง *An American Tragedy* ของ Theodore Dreiser. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม
: รองศาสตราจารย์เสาวณี อินทรภักดี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมทรง เจริญกุล.

ปรินญานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์การต่อสู้ของตัวละครเอก
ในนวนิยายเรื่อง *An American Tragedy* ของนักเขียนชื่อธีโอดอร์ ไดรเซอร์ (Theodore Dreiser) ไคลด์ กริฟฟิธส์ (Clyde Griffiths) เป็นตัวละครเอกผู้เป็นตัวแทนของชาวอเมริกันรุ่น
หนุ่ม ในปลายศตวรรษที่ 19 ผู้มีความใฝ่ฝันที่จะบรรลุถึงความสำเร็จอันยิ่งใหญ่นี้ เขาต้องการ
ความมั่งคั่งและสถานภาพทางสังคม

ผลของการศึกษาได้พบว่าตัวละครเอกไม่สามารถจะบรรลุความส ำเร็จขั้นสูงสุดกับ
ชีวิตดังที่เขาได้ใฝ่ฝันไว้ ขณะที่ต่อสู้กับชีวิตไคลด์ได้สูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง เพราะ
ต้องการจะบรรลุถึงสิ่งที่เขาใฝ่ฝัน ไคลด์ประสบความวิบัติยิ่งใหญ่ในชีวิต เขาไม่สามารถแม้แต่
จะรักษาชีวิตของตนเองได้ เขาพยายามต่อสู้อย่างสุดความสามารถ ตัวละครเอกถูกตัดสิน
ประหารชีวิตโดยการนั่งเก้าอี้ไฟฟ้าเพราะเขามาคู่รักชื่อโรเบอร์ตา

**AN ANALYSIS OF THE MALE PROTAGONIST 'S STRUGGLE FOR LIVING IN
THEODORE DREISER 'S AN AMERICAN TRAGEDY**

**AN ABSTRACT
BY
KITIKUL PHIANKANKON**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of arts degree in English
at Srinakharinwirot University
March 2000**

Kitikul Phiankankon. (2000). *An Analysis of the Male Protagonist 's struggle for living in Theodore Dreiser 's An American Tragedy*. Master thesis, M.A. (English).
Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee :
Associate Professor Saowanee Indrabhakti, Asst. Prof. Somsong Chareonkul.

The purpose of this thesis was to analyze the male protagonist 's struggle for living in Theodore Dreiser 's *An American Tragedy*. The protagonist, Clyde Griffiths, represented the life of a young American man of the late 19th century who aimed at the highest success. In the American dream of power, Clyde Griffiths tried hard to attain a rich and good status in society.

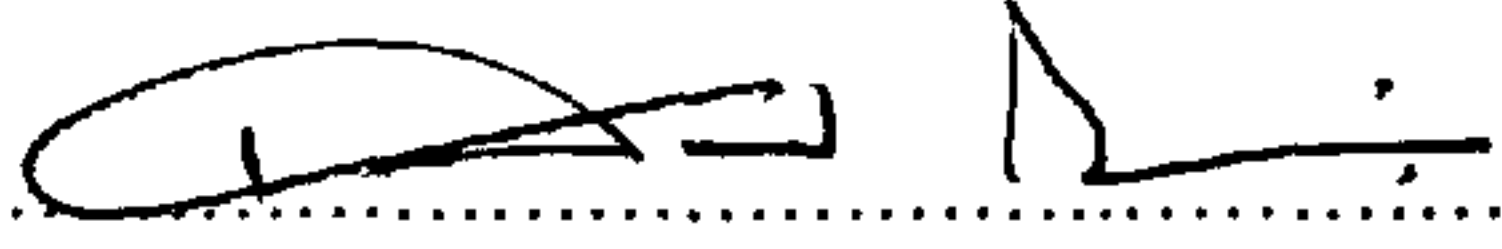
The result of the study indicated that the male protagonist could not achieve the highest success he had dreamt of. Clyde Griffiths lost his real self while struggling. Clyde Griffiths got in trouble in order to fulfill his dream. The male protagonist finally faced his own catastrophe by being electrocuted because he had killed his lover Roberta.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

วิเคราะห์การต่อสู้เพื่อชีวิตของตัวละครเอกชายในเรื่อง *An American Tragedy*
ของ Theodore Dreiser

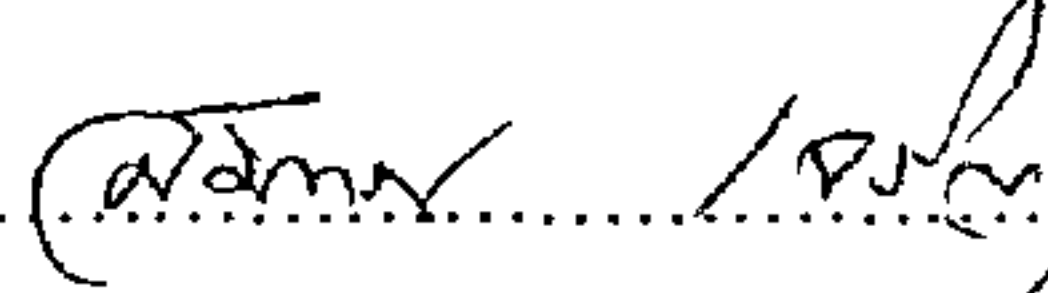
ของ
นางสาวกิติกุล เพียรการกล

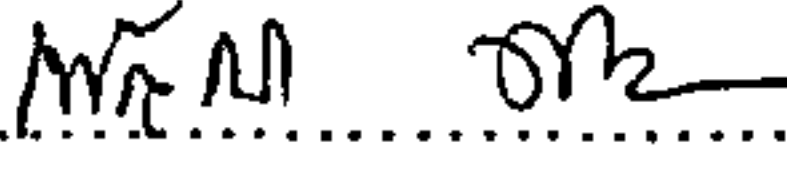
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

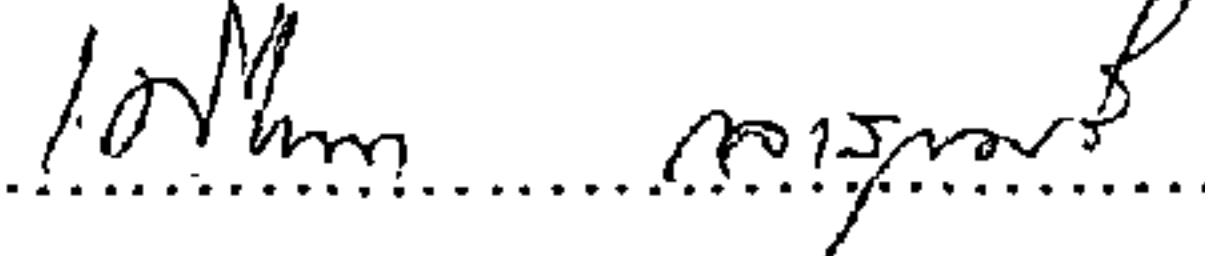
 ..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศวลาภรณ์)
วันที่ 10 เดือน มีนาคม ..... พ.ศ. 2543

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

 ..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์เสาวณี อินทรภักดี)

 ..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมทรง เจริญกุล)

 ..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญณี ดิสกะประกาย)

 ..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์เดือนดา เลาสุขศรี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความอนุเคราะห์จากท่านประธาน และกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์คือ รองศาสตราจารย์เสาวณี อินทรภักดี และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมทรง เจริญกุล ที่กรุณาให้คำปรึกษาตลอดคำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญณี ดิสกะประกาย และ

กราบขอบพระคุณ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าเพิ่มเติม

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.อัมพร ศรีเสริมโชค คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญณี ดิสกะประกาย หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตกก ดร. ศิรินันท์ ศรีเนาวรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ทิพา เทพอักษรพงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.จันทรเพ็ญ อันตระกูล และคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาที่กรุณาให้ความรู้และกำลังใจที่จะต่อสู้กับขั้นตอนการเรียนจนบรรลุความสำเร็จลงด้วยดี

กราบขอบพระคุณผู้บริหารกรมสามัญศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)^๒ และผู้ร่วมงานที่สนับสนุนและให้โอกาสในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณบุพพาจารย์

ขอขอบคุณบรรดาเพื่อน พี่และน้องที่ให้คำแนะนำและกำลังใจเสมอมา

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ และห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดบริติชเคาซิล เอ ยู เอ และหอสมุดแห่งชาติ

และขอขอบคุณ คุณกัลยา วิจิตรพัชร ที่พิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้เรียบร้อยดียิ่ง

กิติคุณ เพียรการกล

ขอขอบคุณครู ธีโอดอร์ ไตรเซอร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
การรวบรวมข้อมูล.....	7
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	7
การเสนอผลการวิเคราะห์.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารเกี่ยวกับผู้ประพันธ์.....	10
ชีวประวัติของ ซีโอดอร์ ไตรเซอร์.....	10
ผลงานของไตรเซอร์.....	13
การวิจารณ์งานของ ซีโอดอร์ ไตรเซอร์.....	22
เอกสารเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาคริสต์ศตวรรษที่ 19.....	29
เอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และศาสนา.....	29
เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการมีครอบครัวความรักและการแต่งงาน... ..	42
เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม ในการตัดสินคดีความอาญา.....	45
3 การวิเคราะห์ เรื่อง <i>An American Tragedy</i>	50
ความรักและความอบอุ่น.....	51
ศรัทธาต่อศาสนา.....	60
วัตถุนิยมและความสะดวกสบายของชีวิต.....	64
การยอมรับนับถือจากสังคมและบุคคลรอบข้าง.....	69
สถานะทางสังคม.....	76
การมีชีวิตรอดจากโทษประหาร.....	80
4 อภิปรายผล สรุปผล และข้อเสนอแนะ.....	87

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4(ต่อ) อภิปรายผล.....	87
สรุปผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	92
 บรรณานุกรม.....	 93
 ภาคผนวก.....	 98
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 104

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ผู้วิจัยสนใจในงานของไตรเซอร์ในเรื่อง *An American Tragedy* เพราะ

1. ตัวละครเอกของเรื่องนี้มีชีวิตที่น่าสนใจคือเกิดมาในฐานะยากจนคือ ไคลด์เขามีความทะเยอทะยานจนเกินขอบเขตในเรื่องวัตถุนิยมต้องการเป็นคนมั่งมีทำ ให้ดิ้นรนขวนขวายเพื่อจะยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของตนโดยเริ่มต้นจากการทำงานเป็นเด็กยกกระเป๋าในโรงแรมจนได้เต้าขึ้นเป็นหัวหน้างานในโรงงานของญาติผู้ใหญ่

2. เรื่องนี้ดัดแปลงมาจากเรื่องจริงซึ่งเกิดในปีคริสต์ศักราช 1906 ซึ่งเป็นช่วงที่ชีวิตคนยากจนต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด แม้กระทั่งเด็กก็ยังคงต้องทำงานเป็นจำนวนมาก

ไฟร์เดล และ บริงเกลย์ (Freidel & Brinkley 1982 : 11) กล่าวถึงแรงงานเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี มีอยู่ในโรงงานและทุ่งนา มีจำนวนอย่างน้อย 1.7 ล้านคน ซึ่งตัวละครเอกคือ ไคลด์ ต้องทำงานเหมือนกับเด็กยากจนในยุคนั้น

3. เรื่องนี้เมื่อออกพิมพ์จำหน่ายได้รับการต้อนรับจากผู้อ่านอย่างมากมาย และยังได้ไปสร้างเป็นละครเวที ดังคำกล่าวของนักวิจารณ์ ชื่อ เกอร์เบอร์ (Gerber. 1977 : คำนำ) กล่าวว่า ในปี ค.ศ. 1926 เรื่อง *An American Tragedy* ประสบผลสำเร็จจนถูกดัดแปลงไปแสดง ณ เวที บรอดเวย์ (Broadway Stage)

ก่อนสมัยของธีโอดอร์ ไตรเซอร์ (Theodore Dreiser) ชีวิตชาวอเมริกันตั้งแต่เริ่มแรกต้องต่อสู้เพื่อการตั้งถิ่นฐานสังคมดั้งเดิมนั้นถือว่าเกษตรกรรมเป็นหลักในการเลี้ยงชีวิตเพื่อการอยู่รอด ต่อมาสังคมเกษตรกรรมก็ค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสังคมอุตสาหกรรมซึ่งมีการใช้เครื่องจักรกล มาเป็นอุปกรณ์ในการทำงานเพื่อผลิตผลผลิตได้รวดเร็วและมากขึ้น เกเวียร์ (Geweir) กล่าวว่า ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ประเทศอเมริกาจัดได้ว่าเป็นประเทศอุตสาหกรรมอันดับหนึ่งของโลกการใช้แรงงานทางด้านอุตสาหกรรมและผลิตผลทางด้านอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงเป็นด้านอุตสาหกรรมที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ในขณะเดียวกันปัญหาอย่างอื่นก็ตามมาด้วย เช่น ปัญหาสังคมและการเมือง (Geweir. 1960 : 360) ราวคริสต์ศักราช 1846 การอุตสาหกรรมมีความเจริญ ขณะเดียวกันก็มีปัญหาหลาย ๆ อย่าง เช่น ปัญหาของกรรมกรคือผู้ที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม (Dulles. 1949 : 78)

กองเพชร ดินกุล (2532 : 1) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงสังคมในสหรัฐอเมริกานั้นสืบเนื่องมาจากผลของการปฏิวัติอุตสาหกรรม นอกจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วยังมีอาคารร้านค้า

มีการพัฒนาด้านการคมนาคม การเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมทำให้ผู้คนในชนบทมุ่งเข้ามาใช้แรงงานเพื่อความอยู่รอดทัศนคติค่านิยมไปในทางวัตถุนิยม

ความเจริญทางด้านวัตถุนิยมมีอิทธิพลต่องานทางด้านการเขียนด้วย คือ ราวสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นช่วงสมัยที่นักเขียนชาวอเมริกันเริ่มเปลี่ยนแนวการเขียนนวนิยายในรูปแบบลักษณะของชีวิตจริง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในยุคนั้น ๆ ไดรเซอร์เป็นนักเขียนที่กล้าเขียนสิ่งที่คนในสังคมยุคนั้นถือว่าแปลกใหม่

ได้มีนักเขียนหลายท่านให้ข้อคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประพันธ์ของไดรเซอร์ในฐานะที่เป็นนักประพันธ์ในยุคการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ กัน เช่น แวน (Van. 1969 : 245 - 258) กล่าวว่า ไดรเซอร์ เป็นนักเขียนชาวอเมริกันซึ่งเป็นผู้ที่มาจากกลุ่มผู้อพยพในคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีแนวการเขียนแตกต่างไปจากนักเขียนยุคศตวรรษที่ 17 และ 18 งานเขียนของ ไดรเซอร์ต้องการเน้นว่าอเมริกาหลังสงครามนั้นมีอิสรภาพและปราศจากศีลธรรมชาติอเมริกามีความร่ำรวยทางวัตถุและการมีความประพฤติผิดทางศีลธรรมซึ่งแนวการเขียนของเขาทำให้ผู้อ่านตระหนักความจริงในข้อหนึ่งที่ว่ามนุษย์มีดีมีชั่วในตัวของเขาเองซึ่งสามารถจะทำอะไรก็ได้มิใช่เลิศเลอเกินมนุษย์สามัญ ฉันทนา ไชยชิต (2533 : 176) กล่าวถึง ไดรเซอร์ว่าเขาได้เสนอให้เห็นรูปแบบชีวิตของผู้คนในสังคมเศรษฐกิจยุคใหม่ผู้คนเหล่านั้นมีสภาพไม่ผิดกับฝูงสัตว์ที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนทุกวิถีทางเพื่อความอยู่รอดในงานเขียนทุกเรื่องไดรเซอร์ ย้ำให้เห็นผลร้ายของสังคมเศรษฐกิจและระบบเครื่องจักรที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อแบบแผนและค่านิยมของมนุษย์ดังเช่น ชีวิตน่าเศร้าใจของตัวละครเอกในเรื่อง *Sister Carrie* และ *An American Tragedy*

ผู้วิจัยสังเกตว่างานเขียนของไดรเซอร์เริ่มต้นจากเรื่องครอบครัวเล็ก ๆ ต่อจากนั้นก็ขยายไปสู่สังคมกว้างใหญ่ดังเช่นงานเขียนชิ้นแรกของไดรเซอร์คือ *Sister Carrie* หลังจากนั้นงานเขียนที่เด่นมากและสร้างรายได้ที่มหาศาลให้แก่เขาคือ *An American Tragedy* ซึ่งความเห็นนี้สุมารีย์ อิงคนารถ (2533 : 56) ได้ให้ทัศนะ เช่นที่กล่าวมาแล้วด้วยว่าการเขียนของไดรเซอร์ ในช่วงเริ่มต้นจะมองชีวิตของมนุษย์นั้นถูกชะตาลิขิต (Fate) เช่น เรื่อง *Sister Carrie* (1900) แต่ในช่วงปลายเขาสนใจเรื่องของสังคมมากขึ้นชีวิตมนุษย์เป็นเหยื่อของสังคมดังเช่น ไคลด์ กริฟฟิธส์ (Clyde Griffiths) ในเรื่อง *An American Tragedy* (1926) และไดรเซอร์นั้นค่อนข้างจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับโรงงาน ธนาคาร เมือง และชีวิตในวงการธุรกิจ

ดังนั้น สังคมในยุคของนักเขียนอย่างไดรเซอร์มักจะเขียนนวนิยายที่สะท้อนชีวิตสังคมอุตสาหกรรม ดังจะเห็นได้ว่าผลงานชิ้นแรก *Sister Carrie* (1900) ตัวละครเอกคือ แครรี่ มีเบอร์ (Carrie Meeber) ทำงานครั้งแรกในโรงงานเมื่อมาอยู่และใช้ชีวิตในเมืองกับพี่สาวและพี่เขย ส่วนงานเขียนเรื่อง *An American Tragedy* ซึ่งไดรเซอร์เขียนตอนปัจฉิมวัยและใช้เวลาการเขียนเรื่องนี้นานมาก ฉากและตัวละครเกี่ยวพันกับธุรกิจภาคอุตสาหกรรม

จามเรศ เจริญวัฒน์ กล่าวถึงลักษณะเด่นในนวนิยายเรื่อง *An American Tragedy* ไว้ว่า นวนิยายเรื่องนี้อัดแน่นไปด้วยข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างใกล้ชิดโดยแท้ไม่ว่าจะในเรื่องความต้องการความปวดร้าของมนุษย์ โครงสร้างทางสังคมวัฒนธรรมและระบบทุนนิยมที่ปรากฏในอเมริกาไม่มีนักเขียนคนใดที่จะดูดซึมความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับสถาบันในอเมริกาไกลไกลของธุรกิจสภาพภายในโรงงานการดำเนินงานในโรงแรมใหญ่ ๆ ลักษณะงานเขียนของไตรเซออร์ที่ถ่ายทอดเป็นตัวอักษรในงานเขียนของเขานั้นส่วนใหญ่แล้วจะหลั่งไหลมาจากความรู้สึกและประสบการณ์ที่เขาได้เผชิญมาจริง ๆ ทั้งสิ้น ไตรเซออร์ยังเชื่ออีกว่าพื้นฐานของการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมคือ การดิ้นรนต่อสู้การทนทุกข์ทรมานทุกคนเกิดมาเพื่อเป็นเหยื่อของสังคมความจริงและความฝันของมนุษย์นั้นมีกำแพงที่แข็งแกร่งและสูงทะมึนขวางกั้นอยู่แทบจะไม่มีบุคคลใดที่สามารถปีนข้ามกำแพงนี้ไปได้ (จามเรศ เจริญวัฒน์. 2534 : 11)

ไปเซอร์ (Pizer. 1976 : 3) กล่าวถึงประวัติ ไตรเซออร์ เป็นลูกชายของผู้อพยพเชื้อสายเยอรมันนับถือศาสนาคริสต์นิกายแคธอลิก ช่วงชีวิตในวัยเด็กต้องย้ายถิ่นจากเมืองอินเดียนนาและอยู่ในครอบครัวที่ยากจน (Impoverished Family) ขณะที่บิดาทำงานในโรงงานเป็นยามทำให้เขาตระหนักสิ่งเหล่านี้จึงได้นำประสบการณ์เหล่านี้มาประกอบเนื้อเรื่องในงานเขียนจนประสบผลสำเร็จอย่างเช่นเรื่อง *An American Tragedy*

ลิงเกแมน (Lingeman. 1993 : XIV) กล่าวว่า ไตรเซออร์เป็นบุคคลหนึ่งในวงการนักเขียนที่ต่อสู้อุปสรรคกับชีวิต เขาเกิดในปีคริสต์ศักราช 1871 ในครอบครัวที่ยากจนมีเชื้อสายของผู้อพยพชาวเยอรมันเป็นบุตรคนที่สองของครอบครัว ในช่วงชีวิตที่เขาเกิดนั้นเป็นเวลาแห่งความถึงความมีพลังอำนาจ (American Dreams of Power) คือความฝันที่ต้องการไปสู่ความเป็นจริงซึ่งคนทั้งหลายมีบรรยากาศของการมีค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องวัตถุนิยม

ไปเซอร์ (Pizer. 1976 : 210 – 227) กล่าวถึงการวางแผนงานเขียน เรื่อง *An American Tragedy* การร่างโครงเรื่องในครั้งแรก ปี ค.ศ. 1920 – 1921 และตรวจสอบครั้งสุดท้ายในปี ค.ศ. 1925 เวลาทั้งหมดนั้นรวมถึงการสืบหาข้อมูลจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ด้วย

* งานของ ไตรเซออร์ นักเขียนชาวอเมริกันเชื้อสายเยอรมันสะท้อนถึงชีวิตของมนุษย์ปุถุชน ซึ่งเป็นชนชั้นสามัญที่มองเห็นได้ บรรยากาศการต่อสู้กับชีวิตซึ่งใช้ความอดทนดูได้จากชีวิตจริงของเขากว่าที่จะได้รับการยอมรับในงานเขียนผลงานแต่ละเรื่องต้องใช้เวลานานชีวิตส่วนตัวของเขาเขาต้องพบกับการสูญเสียสิ่งที่รักเช่นการจากไปอย่างไม่มีวันกลับของมารดาซึ่งเขาสะเทือนใจมากแต่เขาก็เข้มแข็งอยู่รอดและสร้างสรรค์งานได้อย่างน่าทึ่งและมักจะหยิบยกปัญหาอันขมขื่นมาเป็นโครงเรื่อง ดังเช่น เรื่อง *An American Tragedy*

ดังนั้นไตรเซออร์จึงมักมีแนวการเขียนนวนิยายที่มีลักษณะการต่อสู้ชีวิตตัวละครเอกมักจะพบกับความยากลำบากพยายามดิ้นรนเพื่อให้ชีวิตของตนนั้นประสบผลสำเร็จในด้านต่าง ๆ ชีวิตตัวละครเอกของไตรเซออร์จะไม่ได้เริ่มต้นจากความสุขสบาย ตัวละครเอกจะต้องต่อสู้จึงจะมีความก้าวหน้าในชีวิต

ดังคำกล่าวของนักปราชญ์ไทยชื่อ หลวงวิจิตรวาทการ ซึ่งในปีนี้เป็นพุทธศักราช 2541 ถ้ายังมีชีวิตอยู่ท่านจะมีอายุครบ 100 ปี กล่าวไว้เกี่ยวกับการต่อสู้ที่น่าฟังดังนี้

หลวงวิจิตรวาทการ (2541 : 137) กล่าวว่า เราจะมีชีวิตอยู่ได้ ก่อร่างสร้างฐานะของเราได้ จะหล่อหลอมอนาคตขึ้นได้ เราจำต้องเผชิญกับอุปสรรค ชีวิตที่ไม่เคยเผชิญกับอุปสรรค เราจะไม่มีความก้าวหน้า แม้แต่อย่างหนึ่งอย่างใด

การต่อสู้ชีวิตให้ชนะอุปสรรคซึ่ง อาษา ขจิตต์เมตต์ (2526 : 62) ได้แปลจากหนังสือภาษาอังกฤษชื่อ *How to stop Worrying and Start Living* เขียนโดย คาร์เนกี เดล (Carnegie Dale) โดยใช้ชื่อภาษาไทยว่า *วิธีชนะทุกข์และสร้างสุข* คาร์เนกี อ้างคำกล่าวถึงการต่อสู้ของมนุษย์ในหนังสือชื่อ *วอลเด็น (Walden)* หนังสือเรื่องนี้แต่งโดยนักปราชญ์ชื่อ เฮนรี เดวิด ทอโร (Henry David Thoreau : 1817 – 1862) ว่า

ข้าพเจ้าตระหนักอย่างดีที่สุดว่า มนุษย์ทุกคนต่างมีกำลังใจอันเข้มแข็ง และต่างก็มี ความพยายามอย่างไม่ท้อถอย ที่จะเขยิบฐานะของเขาเอง ถ้าเขาสามารถก้าวหน้า ไปอย่างมั่นคงตามความฝันของเขา และดำเนินชีวิตตามวิถีทางแห่งจินตนาการ ของเขา จะพบความสำเร็จอย่างเกินคาดหมาย ณ เบื้องหน้า . . .

จากหนังสือชื่อ *สัญญาอันประเสริฐ* ได้เรียบเรียงจากคำเขียนของ เอเลน วี ไวท์ (2541? : 14) กล่าวไว้ในหนังสือคำสอน ซึ่งอ้างมาจาก *Testimonies* เล่ม 3 หน้า 495 ในเรื่อง การต่อสู้ของชีวิตไว้ ดังนี้ “อุปสรรคทำให้มนุษย์เข้มแข็ง ความยากลำบาก การต่อสู้การปฏิเสธ ทำให้ความรู้สึกผิดชอบเข้มแข็งความสะดวกสบายมากเกินไปและการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ ก่อให้เกิดความอ่อนแอ แทนที่จะเข้มแข็ง . . .” สไมล์ (Smiles. 1912 : 2) นักเขียนชาวตะวันตกท่านหนึ่ง ซึ่งอยู่ในระหว่างคริสต์ศักราชที่ 1812 - 1904 ให้ข้อคิดว่า ถ้าศึกษาชีวประวัติ ของผู้ที่มีชื่อเสียงทั้งหลายนั้นพบว่าคนที่มีคุณค่ามากที่สุด คือ คนที่มีความอุตสาหะในอาชีพ ของเขา มีความขยันเอาใจใส่ ศึกษาหาความรู้ และทำงานของเขาให้มีคุณภาพอย่างเต็มกำลัง “. . .that the worthiest men have been the most industrious in their callings, the most sedulous in their investigations , the most heroical in their undertakings.”

ผู้วิจัยสังเกตว่า การที่นักเขียนมีประสบการณ์ตรงและซึมซาบประสบการณ์นั้นไว้ เขาสามารถจะนำมาเป็นวัตถุดิบในการประกอบเรื่องให้มีน้ำหนักและสมเหตุสมผลกลมกลืนมากขึ้น วรรณคดีคือการเขียนอย่างหนึ่งเพื่อถ่ายทอดความคิดเป็นประสบการณ์ของจิตใจมนุษย์โดยการผ่านตัวอักษรซึ่งสามารถสร้างความรู้สึกให้กับผู้อ่านได้ไม่ว่าจะเป็นวรรณคดีของชาติใด

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35 – 37) ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์มี 5 ขั้น ดอนดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) คือพื้นฐานปัจจัยในการดำรงชีวิต เช่น เวลาหิวได้รับประทานอาหารที่เพียงพอ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) คือความสามารถในการชนะสภาพการณ์อันเลวร้ายต่าง ๆ ได้
3. ความต้องการเป็นส่วนร่วม (Belongingness Needs) คือ ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโดยเริ่มต้นจากครอบครัวมีสถานะต่าง ๆ เช่น เป็นผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา
4. ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) คือ มีพลังแห่งความเข้มแข็งและมีเกียรติโดยได้รับความเชื่อถือจากบุคคลอื่น
5. ความต้องการแสดงออกความสามารถของตนเอง (Self-Actualization) เช่น การแสดงความสามารถ ความถนัดขั้นสูงสุดของตนเองให้ปรากฏ

เฟลด์แมน และ อาร์โนลด์ (โควิน คลังแสง. 2536 : 37; อ้างอิงมาจาก Feldman & Arnold. 1983) ได้จัดกลุ่มความต้องการของบุคคลโดยมีบรรทัดฐานจากแนวคิดลำดับขั้นตอนของมาสโลว์ เป็น 3 กลุ่ม

1. ความต้องการการดำรงชีวิต
2. ความต้องการความสัมพันธ์
3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า

แม้เป็นการศึกษาลำดับขั้นความต้องการของ มาสโลว์ ก็ตามแต่ก็มีประเด็นที่สำคัญชี้ให้เห็นความแตกต่างใน 2 ลักษณะ

1. ตามสภาพความเป็นจริง ความต้องการทั้ง 5 ขั้น ของ มาสโลว์ สามารถจัดกลุ่มรวมกันเป็น 3 ขั้น เท่านั้น

ความต้องการการดำรงชีวิตเปรียบเทียบกับความต้องการทางร่างกายและความต้องการทางสังคมตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการซึ่งหมายถึงความต้องการในการยังชีพที่พอกอศัยรวมถึงความปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

ความต้องการความสัมพันธ์ ลักษณะเหมือนกับความต้องการทางสังคม

ความต้องการความเจริญก้าวหน้าคือเป็นที่ต้องการการยอมรับนับถือและความต้องการความสำเร็จในชีวิตของมาสโลว์ซึ่งหมายถึงความต้องการความเจริญการพัฒนาการแสวงหาโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้แก่ตน ความสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีอยู่

พวงเพชร วัชรอยู่ (2526 : 4 – 5) กล่าวถึง กระบวนการแรงจูงใจถึงขั้นแรกเหมือนกับมาสโลว์ว่าขั้นความต้องการ (Need Stage) คือความต้องการเป็นภาวะขาดสมดุลที่เกิดขึ้นทำให้ส่วนต่าง ๆ ภายในร่างกาย ดำเนินหน้าที่ไปตามปกติ สิ่งที่เขาขาดนั้นอาจเป็นสิ่งจำเป็นต่อ

ชีวิตอย่างมหันต์ เช่น น้ำ อาหาร อากาศ หรืออาจเป็นสิ่งสำคัญต่อความสุข ทุกข์ ของจิตใจ เช่น ความรัก

2. ตามแนวทฤษฎี ลำดับขั้นความต้องการของ มาสโลว์ เห็นว่าบุคคลจะมีความต้องการสูงขึ้นได้ จะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการในขั้นต้นก่อน

มนุษย์ต้องพบกับอุปสรรคในชีวิตกว่าจะบรรลุเป้าหมายดังนั้นมนุษย์จึงต้องอดทนและเข้มแข็งจึงจะอยู่รอดได้ เช่น คันทิลฟี (กองเพชร ดินกุล. 2532 : 161- 164 ; อ้างอิงมาจาก Cunliffe. 1963 *Leaders of the Victorian Revolution*) กล่าวว่า ชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) นักธรรมชาติวิทยาได้ค้นพบเกี่ยวกับชาติพันธุ์ของมนุษย์และตีพิมพ์ในหนังสือชื่อ *The Origin of Species* (1859) และ *The Descent of Man* (1871) วิเคราะห์ให้เห็นว่ามนุษย์ไม่ได้เกิดจากพระเจ้าแต่มีวิวัฒนาการมาจากสัตว์จำพวกลิงและจากการทดลองโดยอาศัยหลักการคัดเลือกของธรรมชาติ ดาร์วินพบว่าสัตว์โลกจะมีชีวิตอยู่รอดต้องต่อสู้เอาชนะกันและกันซึ่งในที่สุดผู้ที่อดทนและแข็งแรงกว่าเท่านั้นถึงจะอยู่รอด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาชีวิตการต่อสู้ของตัวละครเอกชาย ไคลด์ กริฟฟิธส์ (Clyde Griffiths) ชาวอเมริกันที่มีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 19 ในเรื่อง *An American Tragedy*

ความสำคัญของการวิจัย

1. งานวิจัยฉบับนี้จะทำให้เข้าใจ สาเหตุ วิธีการ และผลของการต่อสู้ของไคลด์ กริฟฟิธส์
2. ทำให้เข้าใจสภาพของชาวอเมริกันที่ต้องต่อสู้เพื่อความอยู่รอดในสังคมอุตสาหกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะชีวิตและการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของตัวละครเอกชายชื่อ ไคลด์ กริฟฟิธส์ ในเรื่อง *An American Tragedy*

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การต่อสู้หมายถึงการชนะอุปสรรคไปสู่หนทางแห่งความสำเร็จอันดีโดยเฉพาะการมีชีวิตอยู่รอด วิธีการต่อสู้ให้สำเร็จทั้งชีวิตหน้าที่การงานไปสู่สถานะทางสังคมที่สูงขึ้น
2. ความยากจน หมายถึงการดำเนินชีวิตด้วยความไม่สะดวกสบายเพราะความขาดแคลนด้านเศรษฐกิจ

3. ปัจจัยพื้นฐานหมายถึงสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตของมนุษย์ เช่นเวลาหิวได้รับประทานอาหารที่เพียงพอ .
4. การประสบผลสำเร็จ หมายถึงการที่บรรลุถึงสิ่งที่พึงพอใจในชีวิต เช่นการมีสถานะทางสังคมที่สูงขึ้นมีทรัพย์สินเงินทองในการดำรงชีพเพื่อความอยู่รอด
5. ความต้องการเป็นที่นิยมของบุคคลอื่นหมายถึงการมีงานมั่นคงการมีตำแหน่งหน้าที่การงานในระดับที่พอใจและได้รับการเคารพนับถือจากผู้อื่นคือผู้ร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชา
6. ความล้มเหลวของชีวิต หมายถึงการประสบกับสิ่งที่ไม่ได้ตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้เป็นด้านที่ไม่ต้องการได้แก่การทำผิดจนต้องได้รับการลงโทษ
7. กฎข้อบังคับของสังคม หมายถึงกฎข้อบังคับที่ใช้ในสังคม เช่นเมื่อทำคุณงามความดีได้รับรางวัลและเมื่อทำชั่วเช่นการทำลายชีวิตผู้อื่นต้องได้รับการลงโทษ
8. การต่อสู้เพื่อชีวิต หมายถึงเพื่อความอยู่รอดทางร่างกายคือทางกายภาพสามารถทำงานลุล่วงสำเร็จ มีเกียรติ ตำแหน่งดี ส่วนทางด้านจิตใจได้รับการยกย่องนับถือและความสุขทางใจ
9. การแสดงความสามารถของตนเอง หมายถึงการแสดงความสามารถขั้นสูงสุดให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การรวบรวมข้อมูล

- 1.1 ศึกษาชีวประวัติของผู้ประพันธ์และเอกสารเกี่ยวกับ ซีโอดอร์ ไดรเซอร์
- 1.2 ศึกษาเกี่ยวกับความหมายการต่อสู้เพื่อชีวิตจากเอกสารต่าง ๆ
- 1.3 ศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา วัฒนธรรม และ กระบวนการยุติธรรมของอเมริกาใน คริสต์ศตวรรษที่ 19

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์นวนิยาย เรื่อง *An American Tragedy* ในหัวข้อต่อไปนี้

สาเหตุ วิธีการ และผลของการต่อสู้ของตัวละครเอกชาย ไคลด์ กริฟฟิธส์

3. การเสนอผลการวิเคราะห์ โดยเสนอในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ปฏิญานิพนธ์ ฉบับนี้แบ่งเป็น 4 บท

บทที่ 1 : บทนำ

- ภูมิหลัง
- ความมุ่งหมายของการวิจัย
- ความสำคัญของการวิจัย

- ขอบเขตของการวิจัย
- นิยามศัพท์เฉพาะ
- วิธีดำเนินการวิจัย
  1. การรวบรวมข้อมูล
  2. การวิเคราะห์ข้อมูล
  3. การเสนอผลการวิเคราะห์

บทที่ 2 : เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารเกี่ยวกับผู้ประพันธ์
  - 1.1 ชีวิตประวัติของ ซีโอดอร์ ไดรเซออร์
  - 1.2 ผลงานของไดรเซออร์
  - 1.3 การวิจารณ์งานของ ซีโอดอร์ ไดรเซออร์
2. เอกสารเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาคริสต์ศตวรรษที่19
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และศาสนา
  - 2.2 เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการมีครอบครัวความรักและการแต่งงาน
3. เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม ในการตัดสินคดีความอาญา

บทที่ 3 : การวิเคราะห์ เรื่อง *An American Tragedy*

- วิเคราะห์ สาเหตุ วิธีการ และผลของการต่อสู้ของ ไคลด์ กริฟฟิธส์

บทที่ 4 : การสรุปและข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก

- เรื่องย่อของเรื่อง *An American Tragedy*

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับผู้ประพันธ์
  - 1.1 ชีวิตประวัติของ ซีโอดอร์ ไดรเซอร์
  - 1.2 ผลงานของไดรเซอร์
  - 1.3 การวิจารณ์งานของ ซีโอดอร์ ไดรเซอร์
2. เอกสารเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาคริสต์ศตวรรษที่ 19
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และศาสนา
  - 2.2 เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการมีครอบครัว ความรัก และการแต่งงาน
3. เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในการตัดสินคดีความอาญา

ความสำคัญของบทที่ 2 มีดังนี้คือ เป็นการกล่าวถึงความเป็นมาของเรื่อง *An American Tragedy* ซึ่งเกิดเหตุการณ์ในประเทศสหรัฐอเมริการาวปีคริสต์ศักราช 1900 ผู้ประพันธ์คือ ซีโอดอร์ ไดรเซอร์มีชีวิตที่ลำบากยากจน เขามักจะเสนอมุมมองของชีวิตที่ได้จากประสบการณ์ตรงของเขามาถ่ายทอดในงานเขียนการแต่งเรื่อง *An American Tragedy* ไดรเซอร์ได้ใช้ช่วงชีวิตของเขาส่วนหนึ่งมาเป็นบุคลิกของตัวละครเอกชายดังที่จะกล่าวไว้ในหัวข้อที่ 1 คือ เอกสารเกี่ยวกับผู้ประพันธ์

ส่วนเอกสารเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาคริสต์ศตวรรษที่ 19 คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และศาสนา ทำให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อชีวิตของผู้ประพันธ์ ซึ่งได้ฉายไว้ในลักษณะชีวิตของตัวละครเอกและนอกจากนี้ยังให้แง่คิดของการมีครอบครัว ความรักและการแต่งงานว่าชีวิตที่ไม่ได้เริ่มต้นจากพื้นฐานของความรักความเข้าใจแต่ความสัมพันธ์เพราะอารมณ์ความว่าเหวจึงทำให้เกิดปัญหาการตั้งครมไม่พึงประสงค์ขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ตัวละครเอกชายใช้การแก้ปัญหาที่นำมาถึงโศกนาฏกรรมแม้จะดิ้นรนต่อสู้ก็ไม่พ้นอาญาของแผ่นดิน

ส่วนเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในการตัดสินคดีความอาญาเป็นการกล่าวถึงความหมายกระบวนการยุติธรรม ลักษณะกฎหมายที่ใช้ตัดสินผู้ที่มีบทบาทในการตัดสินคดี ได้แก่ ผู้พิพากษา คณะลูกขุน ทนายความ และอัยการ บุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่ร่วมกันตัดสินชีวิตของตัวละครเอกชายคือไคลด์ต้องดิ้นรนต่อสู้ทุกวิถีทางเพื่อที่จะรักษาชีวิตไว้ให้ถึงที่สุดแต่เขาก็ได้รับการตัดสินให้ถูกประหารชีวิตซึ่งในยุคนั้นใช้การนั่งเก้าอี้ไฟฟ้าดังที่เอกสารได้กล่าวไว้

1. เอกสารเกี่ยวกับผู้ประพันธ์

1.1 ชีวิตประวัติของธีโอเดอร์ ไตรเซอร์

ธีโอเดอร์ ไตรเซอร์ เกิดเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม ปีคริสต์ศักราช 1871 ในเมืองเทอร์ฮอท (Terre Haute) อยู่ทางด้านตะวันตก รัฐอินเดียนา (Indiana) บนแม่น้ำวาบาส (Wabash River) บิดาของเขาชื่อ จอห์น พอล ไตรเซอร์ (John Paul Dreiser) ซึ่งเป็นผู้อพยพชาวเยอรมัน กับซาร่าห์ ชนอบ ไตรเซอร์ (Sarah Schanab Dreiser)

ลิงเกแมน (Lingeman. 1993 : XVI – 47) กล่าวถึงชีวิตตอนเริ่มต้นของไตรเซอร์ มีทั้งความล้มเหลวและความสำเร็จ การเติบโตท่ามกลางฐานะที่ไม่ร่ำรวยได้เห็นความล้มเหลวในการต่อสู้ชีวิตของบิดาคือ จอห์น พอล ไตรเซอร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา บิดาของเขาไม่มี ความก้าวหน้าในการทำงานพบแต่ความยากจน นอกจากนี้การเกิดอุบัติเหตุทำให้บิดาของเขาสูญเสียโอกาสทางการเงินกลายเป็นคนอารมณ์ไม่ดีและดื้อดึง บิดาของไตรเซอร์ต้องมีชีวิตที่ยากลำบาก

ในปีคริสต์ศักราช 1851 ได้พบกับภรรยาชื่อซาร่าห์ซึ่งเป็นบุตรสาวของชาวนา ซาร่าห์หลงรักกับผู้ที่อพยพที่ศรัทธาศาสนาคริสต์นิกายแคธอลิกอย่างมาก บิดาและมารดาของซาร่าห์เป็นคนพื้นที่ราบนับถือนิกายเมนโนไนต์ (Mennonites) แต่เนื่องจากพอลมีอายุมากกว่าซาร่าห์ 12 ปี บิดาของซาร่าห์จึงไม่เห็นด้วย พอล ไตรเซอร์และซาร่าห์ จึงหนีตามกันไปอยู่ที่เมืองปีควอ (Piquo) รัฐโอไฮโอ (Ohio) เขาได้แต่งงานกันในปีใหม่ของปีคริสต์ศักราช 1853 บิดาของฝ่ายหญิงสาวได้ตัดขาดเธอทันที แต่ซาร่าห์ ยังคงติดต่อกับพี่และน้องของเธอหลังจากที่เธอได้มีบ้านอาศัย

การทำงานของบิดาไตรเซอร์ในฐานะผู้อพยพและไม่มีพื้นฐานความรู้ดีพอ เขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางสงครามชาวเยอรมันได้หลบหนีจากกองทหารปรัสเซีย บิดาของไตรเซอร์ได้ทำงานในโรงงานทอผ้าฝ้ายที่เมืองซอมเมอร์วิลล์ แมสซาชูเซต (Somerville Massachusetts) เขาประสบความสำเร็จในการทำงานที่โรงงานทอผ้าขนแกะของยอร์ช เอลลิส (George Ellis) ตั้งอยู่บริเวณคลองไมอามี (Miami Canal) จนถึงทางภาคใต้ของ เดตัน (Dayton)

ในปีคริสต์ศักราช 1858 ซาร่าห์ตั้งครรภ์และให้กำเนิด จอห์น พอล จูเนียร์ (John Paul, Jr.) บุตรคนแรก ซาร่าห์ทำงานเย็บผ้าในโรงงานเสื้อผ้านถนนวาบาส (Wabash Avenue) เพื่อช่วยหารายได้สำหรับค่าใช้จ่ายในบ้าน ในปีคริสต์ศักราช 1863 บิดาของไตรเซอร์ได้เป็นหัวหน้าคนงานที่โรงงานเอลลิส (Ellis) เขาพอใจงานนี้มาก ขณะนั้นมีสงครามกลางเมือง (Civil War) จึงทำให้ต้องการชุดทหารเพิ่มมากขึ้นทำให้บิดาของไตรเซอร์มีรายได้มากขึ้น

ในเดือนมีนาคม ปีคริสต์ศักราช 1871 พอล ไตรเซอร์ ขายบ้านได้เงินจำนวน 1400 ดอลลาร์ และวันที่ 17 เมษายน ไตรเซอร์ได้เขียนบันทึกเรื่องนี้ไว้ในเรื่อง *Millowner* เป็นจำนวนมาก ในเดือนกันยายน ครอบครัวของเขาได้กลับมาอยู่ที่เทอร์ฮอท พอลและซาร่าห์ ขายบ้าน

หลังใหม่ทางด้านมุมตะวันตกเฉียงใต้ของถนนทเวล และ วอลนัท (Twelfth and Walnut Streets) พอลเป็นกรรมกรแต่ภายในเวลา 2 ปีเขาได้กลายเป็นผู้จัดการของโรงงานทอผ้า ขณะเดียวกันซาร่าห์ให้กำเนิดบุตรชายในวันที่ 27 สิงหาคม ปีคริสต์ศักราช 1871 คือเฮอร์มาน ธีโอดอร์ ไตรเซอร์ (Herman Theodore Dreiser)

ไตรเซอร์ได้รับการศึกษาในโรงเรียนของ เซนต์เบเนดิกส์ (St. Benedicts) ซึ่งได้ก่อตั้งสำหรับเด็กที่ เซนต์ โจเซฟและใช้ภาษาเยอรมันการเรียนการสอนมีการสรรเสริญพระเยซู (Praise be Jesus Christ) เด็ก ๆ จะต้องกล่าวคำว่า อาเมน

ในปีคริสต์ศักราช 1873 เมืองเทอร์ ฮอท ได้รับผลกระทบจากการตกต่ำทางธุรกิจอย่างหนักซึ่งเป็นผลมาจากน้ำท่วมและน้ำขึ้นสูงเป็นประวัติการณ์ ไตรเซอร์ไม่เข้าใจว่าทำไมบิดาของเขาจึงต้องทำงานหนักทำงานในตำแหน่งงานชั่วคราวนั้น เรื่องเหล่านี้ไตรเซอร์ได้เขียนไว้ในหนังสือเรื่อง *ดอว์น (Dawn)*

เมื่อบิดาของเขาล้มเหลวในการเงินทำให้ยากจนมากขึ้นดูเหมือนว่าซาร่าห์ได้ยื่นเสียงติฉินนินทาจากเพื่อนบ้านเมื่อสามีของเธอป่วยเธอจึงให้บุตรคนโตหลายคนไปเก็บถ่านหินตามทางรถไฟไปขายที่ร้านขายของเพื่อการอยู่รอดของปากท้องของครอบครัวชีวิตช่วงนี้ฝังอยู่ในความทรงจำของไตรเซอร์

ในช่วงเวลาฤดูหนาวบิดาของไตรเซอร์ประสบภาวะความยากจนถูกเลิกจ้างจากการทำงาน เด็ก ๆ ต้องช่วยกันทำงานและช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในบ้าน เมื่อฤดูหนาวมาถึงจึงต้องไปตามเหมืองเพื่อเก็บถ่านหินมาใส่เตาให้บ้านอบอุ่น

ครอบครัวของเขายากจนมากไม่มีอาหารรับประทาน มารดาของเขาตั้งคำถามถึงบทบาทหน้าที่ของสามีเป็นครั้งแรก ในปีคริสต์ศักราช 1872 ชายหนุ่มพอล พี่ชายของธีโอดอร์ ไตรเซอร์ ได้ออกไปทางเรือถึงเซนต์ เมนราด (St Meinrad Seminary) ซึ่งเป็นโรงเรียนสอนศาสนาทางตอนใต้ของรัฐอินเดียนา ที่นี่เขาถูกเสนอให้เรียนเพื่อเตรียมตัวเป็นนักบวช พอล จูเนียร์ ใช้เวลากับการอยู่ที่นี่เป็นเวลา 2 ปี เขาออกจากเซนต์ เมนราด (St. Meinrad) ในปีคริสต์ศักราช 1874 งานด้านธุรกิจของเขายากจนลงและเงินหมดไป พอลมุ่งไปที่ฟาร์มของเพื่อนหวังที่จะได้งานเป็นคนรับจ้าง เขายังคงอยู่ที่นั่น สำหรับพี่น้องคนอื่นก็ต้องพยายามดิ้นรนในการครองชีพ บิดาของ ธีโอดอร์ ไตรเซอร์ ทำงานทุกอย่างได้รายได้ 15 ดอลลาร์ ต่อสัปดาห์ เขายังพยายามที่จะส่งบรรดาบุตรของเขาไปเรียนที่โรงเรียนปอราเชียล (Porachial School) บรรดาบุตรของพอล ไตรเซอร์ มักจะต่อต้านบิดาในเรื่องการศรัทธาต่อศาสนาแคทอลิก บิดาของไตรเซอร์ใช้ภาษาอังกฤษไม่คล่องเขาต้องการดำเนินชีวิตแบบชาวเยอรมัน สำหรับมารดาของไตรเซอร์ เธอวางแผนที่จะให้บุตรไปพ้นจากการเลี้ยงดูของบิดา ครอบครัวของ ไตรเซอร์ ต้องดิ้นรนเรื่องการทำงาน บุตรชายคนโตต้องเดินทางออกจากบ้านแต่บรรดาบุตรคนเล็ก ๆ ยังอยู่ใกล้ชิดกับมารดา โดยทำกิจกรรมคือการสนทนาและร้องเพลง ครอบครัวของ ไตรเซอร์ ต้องการเป็นชนชั้นกลาง แต่ความยากจนยังทำให้ได้ชื่อว่าเป็นชนชั้นกรรมกร

การไปเรียนที่โรงเรียนแคธอลิกดูเหมือนจะเป็นสวรรค์ของซีโอดอร์ ไตรเซอร์ ครูผู้หญิงที่ชื่อ เมย์ คัลเวิร์ท (May Calvert) ซึ่งสอน ซีโอดอร์ ไตรเซอร์ ในชั้นเกรด 7 มีความเมตตาต่อเขามาก บุคลิกที่อบอุ่น นัยน์ตาสีน้ำเงิน ผมหาวสีบรอน อายุเพียง 20 ปี ซีโอดอร์ หลงรักเธอ ซึ่งสำหรับ เมย์ คัลเวิร์ท เธอรู้สึกว่าเป็นมารดาของเขา เธอให้ความเอาใจใส่ต่อ ซีโอดอร์ สอนวิชาไวยากรณ์แก่เขา ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาที่เขาไม่ชอบอย่างมาก ซีโอดอร์ ไตรเซอร์ ได้อ่านข้อความของเชกสเปียร์ (Shakespeare) เขาเริ่มที่จะมีความคิดฟุ้งซ่านกับบรรดาเด็กหญิงในชั้นเรียน

สำหรับอีกบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเขาคือ ครูหญิงที่ชื่อ มิสฟิลด์ิง (Miss Fieldling) ซึ่งย้ายไปที่ ฮีบบาร์ด (Hibbard) สเปนเซอร์ (Spencer) เธอได้ออกจากเมืองวอร์ซอเพื่อจะได้เป็นครูใหญ่ของโรงเรียนเมืองชิคาโก เธอได้ช่วยเก็บเงินเพื่อสนับสนุนให้ซีโอดอร์ ไตรเซอร์ ได้เรียนที่มหาวิทยาลัยอินเดียนนา ตลอดระยะเวลา 1 ปี เขามีทัศนคติที่ดีขึ้น ซึ่งได้รับการฝึกจากมหาวิทยาลัย มิสฟิลด์ิง รู้จักกับประธานของมหาวิทยาลัยอินเดียนนาและเป็นบุคคลที่จัดการให้ซีโอดอร์ ไตรเซอร์ ได้เป็นนักศึกษาพิเศษที่นี่ ชีวิตในมหาวิทยาลัยทำให้เขาได้มีเวลาว่างที่จะคิดและฝันและทำให้เขาได้เข้าสมาคมคนรุ่นหนุ่มกลุ่มต่าง ๆ เช่น การได้สมาคมกับคนที่ยากจนกว่าที่เขาเคยเป็นและบางคนที่ย่ำแย่ซึ่งเป็นเพื่อนกับเขา

ต่อมาเมื่อมาเรีย พี่สาวของไตรเซอร์เกิดตั้งครรภ์โดยไม่ได้แต่งงาน เธอต้องการไปทำแท้งกับหมอแต่หมอกคนนี้เสียชีวิตไปก่อนพี่สาวจึงกลับไปสารภาพความผิดกับซาร่าห์มารดาของเธอ ช่วงชีวิตเหล่านี้ผู้วิจัยสังเกตว่ามักนำมาเขียนประกอบไว้ในนวนิยาย *An American Tragedy*

สำหรับความสัมพันธ์กับบิดา ความรู้สึกของไตรเซอร์ จะไม่ลงรอยกับความคิดของบิดาในเรื่องศีลธรรม จรรยา เขามักจะต่อต้านเรื่องศาสนากับบิดา ขณะเดียวกันเขาชื่นชอบความนุ่มนวลของมารดาที่มีความเมตตากรุณาและสงสาร ดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งเดียวที่ทำให้ครอบครัวของเขายังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หลังจากที่บิดามีความไม่มั่นคงทางอารมณ์

จุดเริ่มต้นชีวิตของไตรเซอร์ที่สนใจเข้าสู่โลกของหนังสือพิมพ์ ในปีคริสต์ศักราช 1887 ในวัย 16 ปี เขาได้อ่านบทเพิ่มเติมของหนังสือพิมพ์ชิคาโก ซันเดย์ (Chicago Sunday Supplement) ทำให้เขาต้องการความก้าวหน้าในชีวิตในเมือง ไตรเซอร์บอกกับมารดาว่าเขาต้องการไปเมืองชิคาโกและเขาออกเดินทางโดยมารดาให้เงินไปเพียง 3 ดอลลาร์ ในกล่องข้าวมีไก่แซ่เย็น ขนมพายเพียงครึ่งชิ้นและแอปเปิ้ลเพียงไม่กี่ผล เขาจากบ้านไปโดยไม่ได้อ่านคำอำลาพี่สาวและน้องชาย

ไตรเซอร์ ได้ทำงานที่ร้านขายของจำเป็นสำหรับผู้ชาย งานของเขาถูกเลิกจ้างในที่สุด ดังนั้นความจำเป็นทางเศรษฐกิจอย่างหนัก เขาต้องทำงานเป็นเด็กล้างเตา แต่ถูกทำร้ายจากเพื่อนร่วมงานที่มีจิตใจโหดร้าย เขาจึงต้องดิ้นรนสู้ต่อไป โดยต่อมาไปทำงานกับเพื่อนชายของพี่สาวชื่อเทเรซา

ช่วงชีวิตต่อมาในราวปีคริสต์ศักราช 1893 ได้กล่าวขานถึงมหาเศรษฐี จอห์น ดี ร็อกกีเฟลเลอร์ กระตุ้นให้ ไตรเซอร์ ที่จะออกจากเมืองชิคาโกเพื่อจะเป็นบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ ไตรเซอร์ ได้มีโอกาสได้เห็นภาพชีวิตอุตสาหกรรมที่มีองค์ประกอบสำคัญคือกรรมกรผู้ใช้แรงงานเขาไม่มีความคิดเกี่ยวกับการเรียนที่ดูแล้วไม่ชัดเจนเรื่องสังคมอุตสาหกรรมสำหรับมหาวิทยาลัยคือสังคมของบุตรชายและบุตรสาวของคนมั่งมีประกอบไปด้วย นายธนาคาร นักกฎหมาย เจ้าของโรงแรม และชาวนาผู้มีอันจะกิน คนหนุ่มสาว เหล่านี้มีความมุ่งหมายจะทำธุรกิจของบิดาเพื่อมุ่งหวังดำเนินรอยตามเป็นนักกฎหมายและนักการเมือง

เดือนมิถุนายน ปีคริสต์ศักราช 1890 ไตรเซอร์กลับถึงบ้าน ครอบครัวของเขาต้องอยู่ในสภาวะที่คลอนแคลนคือไม่มั่นคงและถูกกดดันเรื่องเศรษฐกิจอย่างมาก และในที่สุดมารดาของเขาได้จากเขาไป มารดาของเขายังเป็นบุคคลสำคัญในจิตใจเขาเสมอ

เมื่อมารดาของไตรเซอร์เสียชีวิตลง เขาเสียใจอย่างมาก เขาได้รับความสะเทือนใจประดุจฟ้าถล่มลงมาบนพื้นดินแตกออกและมีดบาดด้าน

ภาพที่ไตรเซอร์มองเห็นตัวเองล้มเหลวหลังจากวัยเพียง 19 ปี เขาไม่มีความชำนาญ ไม่มีบ้านอาศัยและไม่มีความหวัง เขารู้สึกเสียใจที่ไม่ได้กลับไปเรียนที่มหาวิทยาลัยอินเดียนนา เป็นนักศึกษาด้านหนังสือพิมพ์ ไตรเซอร์ภูมิใจและยอมรับว่าเขาว่างงานและใกล้จะสิ้นเนื้อประดาตัวเต็มที ความมุ่งหวังที่จะทำให้สำเร็จได้ถูกทำลายไป ในความฝันของเขาขั้นสูงเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องการ ความยากจนเป็นความมืดบอดด้านของชีวิตคนทำงานกรรมกรที่ต้องทำงานหนักหามรุ่งหามค่ำ

ในระหว่างวันคริสต์มาส ปีคริสต์ศักราช 1891 ในวัย 20 ปี ของไตรเซอร์ เขาต้องการที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของเขา เขาเลือกหนทางสู่อาชีพนักเขียนซึ่งเป็นงานที่เขาสนใจมาก

1.2 ผลงานของไตรเซอร์

เกอร์เบอร์ (Gerber 1977 : XVII : XXI) ได้กล่าวถึงการเป็นนักเขียนของไตรเซอร์นั้น เขาเริ่มต้นจากการเป็นนักข่าวก่อนเมื่อปีคริสต์ศักราช 1895 เขาได้ทำงานกับหนังสือพิมพ์ For Pulitzer 's World หลังจากนั้น 1 ปีนับตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1896 – 1899 ไตรเซอร์เป็นนักเขียนอิสระเขาได้เขียนบทความเพิ่มเติมในหนังสือพิมพ์ฉบับวันอาทิตย์และนิตยสาร Ainslee 's ไตรเซอร์มีชื่อเสียงจนเป็นที่รู้จักในวงการหนังสือพิมพ์เมื่อเขาได้เขียนบทสัมภาษณ์อริสันสเวลท์ มาร์เด็น (Orison Swett Alden 's Success)

ในปีคริสต์ศักราช 1899 ไตรเซอร์ได้เขียนงานทางด้านนวนิยายเป็นครั้งแรกคือเรื่อง *Sister Carrie* ในการพิมพ์ครั้งแรกของนวนิยายเรื่องนี้ไม่ประสบความสำเร็จแต่ต่อมาปีคริสต์ศักราช 1901 เมื่อ *Sister Carrie* พิมพ์ในประเทศอังกฤษโดยเฮนเนมอลล์ (Hennemann) ไตรเซอร์มีชื่อเสียงอย่างมาก

ไตรเซอร์ได้มีผลงานการเขียนหลาย ๆ ด้านอย่างเช่นงานเขียนบทความในหนังสือพิมพ์ และนวนิยายสำหรับนวนิยายที่มีชื่อเสียงเล่มที่แพร่หลายมีดังต่อไปนี้คือ *Sister Carrie* (1900), *Jennie Gerhardt* (1911), *The Financier* (1912), *The Titan* (1914), *The Genius* (1915), *The American Tragedy* (1925), *The Bulwark* (1946), *The Stoic* (1947)

ในปีคริสต์ศักราช 1906 ไตรเซอร์ได้เป็นบรรณาธิการของ *Broadway Magazine* ระหว่างเวลานี้ได้เกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมของหนุ่มสาวชื่อเกรซ บราวน์ (Grace Brown) กับ เซสเตอร์ กิลเลต (Chester Gillette) ไตรเซอร์สนใจเรื่องนี้มากจึงได้นำมาเป็นเค้าโครงของเรื่อง *An American Tragedy* เรื่องนี้ใช้ระยะเวลาเขียนประมาณ 5 ปี นวนิยายเรื่องนี้ประสบความสำเร็จในวงการวรรณกรรมอย่างมาก

ไปเซอร์ (Pizer. 1976 : 203 – 289) กล่าวว่า หลังจากที่นวนิยายเรื่อง *An American Tragedy* พิมพ์แล้วเป็นเวลา 10 ปี ไตรเซอร์มักจะอธิบายในจดหมาย บทความและการให้สัมภาษณ์ถึงจุดประสงค์ในการเขียนนวนิยายเรื่องนี้ ไม่ได้มุ่งเสนอในแง่มุมของนวนิยายเท่านั้น แต่ยังต้องการเสนอให้เห็นปัญหาของชาวอเมริกันในปีคริสต์ศักราช 1893 เมื่อไตรเซอร์เป็นนักข่าวอยู่ที่เมืองเซนต์หลุยส์ (St. Louis) เขาเริ่มสังเกตว่าคดีอาชญากรรมมีอย่างแพร่หลาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความอ่อนแอของธรรมชาติของมนุษย์ดังตัวอย่างชายหนุ่มคนหนึ่ง ได้เลือกวิถีการฆาตกรรมเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาที่แก้ไม่ตกและอุปสรรคของชีวิตคู่ ไตรเซอร์ได้ศึกษาจากตัวอย่างชีวิตจริงหลายคนดังเช่น ชีวิตของกิลเลต (Gillett) เขาเป็นบุคคลหนึ่ง ได้ก่อคดีร้ายแรงขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1906 ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเรื่องราวเกี่ยวกับ ความรัก การตั้งครมภ์ การทำแท้ง ชีวิตที่สันติของฆาตกรหนุ่มที่ทำให้ผู้รักต้องตั้งครมภ์อันไม่พึงประสงค์ ผลสุดท้ายได้ก่อเรื่องร้ายจนทำให้ได้รับการตัดสินให้ประหารชีวิต

แนวการเขียน ไตรเซอร์มักจะแสดงออกถึงความสนใจเรื่องของความสำเร็จที่ไม่มีในชีวิตจริง แต่เรื่องที่เขียนเกี่ยวกับกับอาชญากรรมนั้นมีอยู่ก่อนเรื่อง *An American Tragedy* สองเรื่องแต่เรื่องแรกเขียนไม่จบ เรื่องที่สองนั้นสันไปก่อนที่ไตรเซอร์จะเขียนเรื่อง *An American Tragedy* เขาได้เขียนเรื่อง *The Rake* ในฤดูหนาวปีคริสต์ศักราช 1914 – 1915 และเรื่อง *Her Boy* เป็นเรื่องเกี่ยวกับอาชญากรรมของเมืองฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia Criminal) แต่สำหรับเรื่อง *An American Tragedy* เป็นเรื่องที่เป้นคติความของ กิลเลต ไตรเซอร์ มีความคิดออกนอกแบบจากแนวเดิมไปอีกคือ เขาต้องการที่จะแสดงออกถึงแก่นเรื่อง (Theme) ซึ่งชายหนุ่มในเรื่องนี้มีข้อจำกัดทางภูมิหลัง แต่มีความปรารถนาที่จะทำให้ตัวเองมีความเจริญก้าวหน้า เป็นเรื่องรักสามเส้าระหว่างชายหนึ่งและหญิงสาว 2 คนและแสดงความสามารถในการเสนอเรื่องอาชญากรรมของความสามารถทางละครอันยิ่งใหญ่ โดยนำเรื่องของเซสเตอร์ กิลเลต ได้ฆาตกรรม เกรซ บราวน์ มาเป็นแนวเขียน ปีคริสต์ศักราช 1908 ไตรเซอร์สนใจกรณีของกิลเลต ซึ่งคดีนี้เคยพิมพ์ในหนังสือพิมพ์นิวยอร์กช่วงเวลาระหว่างที่งานเรื่อง *The Titan* เสร็จสมบูรณ์ในปลายปีคริสต์ศักราช 1913 และเริ่มต้นทำงานใหม่คือเรื่อง *An American Tragedy* ในกลางปี

คริสต์ศักราช 1920 ราว ๆ ปลายฤดูร้อนของปีคริสต์ศักราช 1920 ในจดหมายของวันที่ 13 สิงหาคม 1920 ไตรเซอร์เขียนจดหมายถึงทนายความของจังหวัดเฮร์กิมเมอร์ (Herkimer) รัฐนิวยอร์ก (New York) เพราะเขาต้องการบันทึกคำให้การของกิลเลตต์เท่าที่จะหาได้

ไตรเซอร์ หวังว่าจะเขียนเรื่อง *An American Tragedy* ให้สำเร็จในราวเดือน เมษายน แต่เมื่อเขาออกจากลอสแอนเจลิสไปนิวยอร์กในเดือนพฤศจิกายน ปีคริสต์ศักราช 1922 เขาเขียนเรื่องนี้เสร็จเป็นจำนวน 20 บท สำหรับข้อมูลของกิลเลตต์ทำให้ไตรเซอร์ได้ทราบชีวิตวัยเด็กของกิลเลตต์ว่า เขาได้ถูกเลี้ยงดูตามบุญตามกรรม บิดาและมารดาทำงานอยู่ในคณะมิชชันนารี กิลเลตต์เดินทางจากเมืองด้านตะวันตกไปยังอีกเมืองหนึ่ง ตอนที่เขาอายุได้ 14 ปี และได้ทำงานหลายอย่าง ช่วงชีวิตตอนนั้น เขาไม่ได้อยู่กับบิดาและมารดาเมื่อเขาอายุได้ 18 ปี เขาได้เข้าเรียนในวิทยาลัยโอเบอร์ลิน (Oberlin College) เป็นเวลา 2 ปี การเรียนนี้กิลเลตต์ได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาและลุงของเขาซึ่งเป็นเจ้าของโรงงานผลิตเสื้อผ้าในเมืองคอร์ทแลนด์ (Cortland) รัฐนิวยอร์ก กิลเลตต์ออกจากวิทยาลัยเพื่อหางานทำเป็นพนักงานห้ามล้อรถไฟ ตอนต้นปีคริสต์ศักราช 1905 เมื่อกิลเลตต์มีอายุได้ 22 ปี เขาได้ย้ายออกจากเมืองคอร์ทแลนด์เพื่อไปทำงานกับลุงของเขาที่โรงงานนี้ ที่นั่นเขาได้พบกับเกรซ บราวน์ หลังจากนั้นเป็นเวลา 1 ปีครึ่ง เกรซ ได้เสียชีวิตลง ไตรเซอร์ได้รวบรวมเรื่องราวของคดีกิลเลตต์ทั้งในแคลิฟอร์เนีย และต่อมาในเมืองนิวยอร์ก ข้อมูลเหล่านี้เขาได้จากหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นเรื่องที่เพิ่มเติมขึ้นนอกเหนือจากสิ่งที่ได้ของการบันทึกคดี เพราะทางหนังสือพิมพ์จะบันทึกประวัติของกิลเลตต์ไว้ ไตรเซอร์รีบกลับบ้านทันทีหลังจากที่เขาได้วัตถุดิบสำคัญหลายเรื่อง ไตรเซอร์ตัดสินใจหยุดงานเขียนเรื่อง *The Bulwark* ไว้ก่อน เพื่อที่จะได้เขียนเรื่อง *An American Tragedy* เขาได้ขยายเรื่องราวให้น่าตื่นเต้นมากขึ้น และเขาได้พบว่าภูมิหลังของกิลเลตต์ ไม่เพียงแต่จะใช้รายละเอียดเรื่องราวชีวิตและใช้เรื่องเศร้าสุดของตัวละครเอกชายของเขา จึงทำให้เขาขยายโครงการให้ยาวออกไป บุคลิกของตัวละครเอกชายในเรื่อง *An American Tragedy* นี้ ไตรเซอร์ได้ดัดแปลงจากชีวิตตอนกลาง ๆ ของเขา มาใช้กับบุคลิกตัวละครเอกชายในตอนต้น นวนิยายทั้งหมดของเขานั้นตัวละครเริ่มต้นเมื่ออายุอยู่ในวัยรุ่นตอนปลายข้อมูลของ ไตรเซอร์ มักเกี่ยวข้องกับชีวิตที่สะดวกสบายด้วยวัตถุนิยม แต่ก่อนที่จะเริ่มต้นงานเขียนชีวิตของไคลด์หลายบท ไตรเซอร์ได้เขียนถึงภูมิหลังของบิดามารดาของไคลด์และสรุปเกี่ยวกับไคลด์จนถึงวัยรุ่นตอนกลาง สำหรับหนังสือเล่ม 1 ของ *An American Tragedy* นั้น

ไตรเซอร์ใช้จินตนาการของเขา ไตรเซอร์ได้ใช้บุคลิกภาพของกิลเลตต์ไว้ในเรื่อง *An American Tragedy* และเขาสามารถที่จะอธิบายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาร์มภบทหรือการเปิดฉากในตอนเปิดเรื่องของนวนิยาย ฉากที่ไตรเซอร์เขียนขณะที่ไคลด์อายุเกือบ 12 ปี บิดามารดาทำงานเป็นคณะมิชชันนารีที่เผยแพร่ศาสนาคริสต์ตามท้องถนนและเห็นช่วงประสบการณ์วัยหนุ่มของไตรเซอร์และกิจกรรมในโครงการของเขา ประสบการณ์ที่เป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นรอบตัวของชีวิตกิลเลตต์ บุคลิกภาพของบิดาและมารดาของกิลเลตต์ที่ลงไว้ในหนังสือพิมพ์นั้น

บิดาเป็นคนที่อ่อนแอและผันลม ๑ แล้ง ๑ ขณะที่มารดาเป็นคนที่สนใจเรื่องธรรมะ ไตรเซอร์ได้ปรับเรื่องโดยให้บิดาของไคลด์เป็นที่มีบุคลิกภาพอันละเอียดอ่อนและมารดาเป็นคนที่มีความจิตใจเข้มแข็ง เขาทั้งสองทำงานในเมืองชิคาโกและมีศรัทธาในศาสนา ตอนเริ่มต้นทั้งสองเป็นเจ้าของบ้านซึ่งมีอยู่ส่วนหนึ่งในลอสแอนเจลิส (Los Angeles) ในครอบครัวที่ไม่มีแบบแผน บิดาของไคลด์มีบรรพบุรุษที่เคร่งศาสนาทำให้เป็นคนที่ไม่มีความสามารถในการต่อสู้ ส่วนมารดาถือว่าเป็นหลักของครอบครัวที่มีลักษณะเข้มแข็ง

ตอนเริ่มต้นเขียนงานครั้งแรกใน *An American Tragedy* ไตรเซอร์เขียนที่แคลิฟอร์เนียระหว่างปีคริสต์ศักราช 1920 -1921 สำหรับฉากแรกเป็นฉากถนน ไตรเซอร์ได้ย้อนกลับไปบรรยายชีวิตเริ่มต้นของบิดาและมารดาของไคลด์ คือ อาสาและเอลวีรา ขณะที่อยู่ในทุ่งนา รัฐนิวยอร์ก นับตั้งแต่การใช้ชีวิตการแต่งงานและปัญหาการเงิน และชีวิตอีกหลายปีในเมืองชิคาโก เมืองโอมาฮาและเมืองแคนซัส ขณะนั้นเขาทั้งสองคนทำงานเป็นผู้เผยแพร่ประวัติและคำสั่งสอนของพระเยซู บทที่ 7 ไตรเซอร์เขียนถึงไคลด์ ขณะที่เขามีอายุได้ 7 ขวบ ไคลด์ต้องทำงานรับจ้างได้ค่าแรงครั้งละ 5 - 10 เซนต์ ดังนั้นเขาจึงมีอุปสรรคในการเรียนหนังสือบทที่ 12 - 15 เป็นเรื่องราวของไคลด์ในเมืองแคนซัส ซิตี้ (Kansas City) ตรงนี้ ไตรเซอร์ได้เพิ่มเติมเรื่องราวการถูกล่วงละเมิดทางเพศและการตั้งครรภ์ของเอสต้า การตัดสินใจของครอบครัวที่ย้ายไปอยู่เมืองเด็นเวอร์เพราะเรื่องของเอสต้า ณ เมืองเด็นเวอร์ ไคลด์ได้ทำงานเป็นเสมียนคุมสินค้า ไตรเซอร์ได้เขียนเรื่องชีวิตของเขาโดยใช้อัตชีวประวัติของเขาเพื่อแสดงถึงแก่นที่เขาพบกับเหตุการณ์ในวัยหนุ่ม เขาไม่ได้ตั้งใจให้การดำเนินเรื่องนั้นยาวเกินไป แต่ไตรเซอร์ก็เขียนไปถึงการทำงานในช่วงเริ่มต้นของไคลด์ที่ทำงาน ณ โรงแรมกรีน-เดวิดสัน สิ่งเหล่านี้เขาได้ประสบการณ์ในการทำงานตอนเป็นผู้ใหญ่เขียนขึ้น

ไตรเซอร์กลับมาที่รัฐนิวยอร์กในเดือนตุลาคม ปีคริสต์ศักราช 1922 แม้ว่าเขาเพิ่มเติมการวิจัยคือ ค้นหาติของกิลเลตในเวลาอีก 9 เดือนต่อไป ช่วงนี้เขาไม่ได้เขียนงานเลย มันยังทำให้เพิ่มความกดดันที่ต้องส่งนวนิยายให้ทันกับการพิมพ์ ในเดือนมิถุนายน ปีคริสต์ศักราช 1923 ไตรเซอร์และเฮเลนได้เดินทางไปเที่ยวเมืองหลายเมืองได้แก่เมืองคอร์ทแลนด์ซึ่งในเรื่อง *An American Tragedy* นี้คือเมืองลีเคอกัส

เมื่อไตรเซอร์เริ่มต้นเขียนตอนใหม่ของเรื่อง *An American Tragedy* ในฤดูร้อนปีคริสต์ศักราช 1923 เขายังมีรายงานคือข้อมูลของคดีเพิ่มขึ้นรวมทั้งคำตัดสินการลงโทษของกิลเลต ซึ่งลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์นิวยอร์กเวิลด์ (New York World) และยังมีหนังสือเล่มเล็กที่ชื่อว่าจดหมายรักของเกรซ บราวน์ ซึ่งเต็มไปด้วยจดหมายของเกรซ บราวน์ ซึ่งเขียนถึงกิลเลตในตอนต้นฤดูร้อนปีคริสต์ศักราช 1906 ก่อนที่เกรซจะเสียชีวิต สิ่งเพิ่มเติมก็คือ ไตรเซอร์ ได้ไปตามเมืองและชนบทในไม่ช้าเขาได้เดินทางไปปรากฏตัวตามสถานที่ต่าง ๆ อย่างเช่น ทางเหนือของรัฐนิวยอร์ก โรงงานผลิตเสื้อผ้า และเรือนจำซึ่งซึ่ง เรื่องราวของ ไคลด์ที่มาถึงเมืองลีเคอกัส ต่างจากข้อมูลที่กิลเลตอยู่คอร์ทแลนด์

แม้ว่าไตรเซอร์ ได้เห็นบันทึกของคดีกิลเลต เมืองเดือนสิงหาคม ปีคริสต์ศักราช 1920 และแม้ว่าบันทึกจะยังคงมีในเมืองนิวยอร์ก (New York City) โดยที่เขากลับมาในปีคริสต์ศักราช 1922 เขากล่าวว่าข้อมูลนั้นยังไม่ใช้สิ่งที่ต้องการจริง ๆ ไตรเซอร์ อธิบายอีกว่าสิ่งที่เขาใช้ในนวนิยาย ยังเป็นเรื่องราวที่คลุมเครืออยู่ ไตรเซอร์ เขียนไว้ในปีคริสต์ศักราช 1935 ว่าเขาพบโศกนาฏกรรมของอเมริกันอย่างแท้จริง “. . .circumstances, which I drew not only from the testimony introduced at the trial but from newspaper investigations and in formation which preceded and accompanied the trial.” (Pizer. 1976 : 280)

วลีที่เป็นกุญแจเท่าที่จำได้กล่าวไว้ “การชั้นสูตรเป็นการบอกรูปคดี” ดูเหมือนว่าจะอ้างไปถึงบันทึกความจริงในหนังสือพิมพ์ *The World* ได้พิมพ์คำให้การและมีการเปรียบเทียบกันระหว่าง *An American Tragedy* และ *The World* และการกล่าวถึงการบันทึกคดี ซึ่งไตรเซอร์ใช้การอ้างมาจาก *The World* และคำอธิบายรายละเอียดอื่น ๆ มากกว่าการบันทึกของคดีดังเช่น การเปิดคำพูดของอัยการท้องถิ่นต่อลูกขุนตอนต้นคดีดังนี้

Trial record	New York World	An American Tragedy
“You probable, . . .as the attorneys for the defense and the People have exercised those rights which the law gives to them in selecting a jury.”	“No doubt . . .have been puzzled . . .lawyers in the case have passed upon the panels from which you twelve men have been Drawn”	“No doubt . . .as well as well as puzzled, lawyers in this case have passed upon the panels from which you twelve men have been chosen.”

การแปลงเรื่องชีวิตของไคลด์ ในเมืองลีเคอกัส ได้เพิ่มเติมการเดินทางจากนอร์ท วูดส์ (North Woods) กับ โรเบอร์ต้า เหมือนกับที่มีอยู่ใน *The World* ถือว่าเป็นข้อมูลที่ไตรเซอร์ใช้เป็นหลักใหญ่ ส่วนนวนคดีของกิลเลตมีความยาวมากกว่า 2000 หน้า ส่วนมากเกี่ยวข้องกับการเลือกลูกขุน การพิสูจน์ทางการแพทย์ และการสอบสวนพยานแวดล้อม คำอธิบายไว้ใน *The World* ได้สรุปเรื่องราวที่ครอบคลุมเหตุการณ์อันเป็นเรื่องอื้อฉาว เรื่องที่เกี่ยวกับกิลเลต ทั้งภูมิหลังการอยู่ที่เมืองคอร์ทแลนด์จนเกิดความรักขึ้น บรรยายอากาศภายในศาลบรรยายการตัดสินการลงโทษประหารชีวิต คำให้การของกิลเลตซึ่งไตรเซอร์ใช้คำสรุปของเขาเอง ถึงแม้ว่าไตรเซอร์จะใช้แนวเรื่องของกิลเลตแต่เขายังได้ดัดแปลงในบางเรื่องเพื่อให้เป็นนวนิยาย ความตั้งใจของไตรเซอร์ก็คือต้องการเปลี่ยนรูปแบบใหม่ของประสบการณ์ของกิลเลตเพื่อให้เป็นโศกนาฏกรรม

ของชาวอเมริกัน ซึ่งแสดงออกมาถึงความเศร้าโศกอย่างแท้จริงเป็นจุดศูนย์กลางของความผันของชาวอเมริกันไทรเซอร์ เน้นที่ว่าไคลด์นั้นเป็นคนหนึ่งที่แก้ไขไม่ตกกับความขัดแย้งกันระหว่างความต้องการอย่างลึก ๆ และการเอาชนะธรรมชาติที่ทำได้ยาก แทนที่จะใช้ตามจากเอกสารที่ว่า กิลเลตเป็นฆาตกรที่ตื่นขึ้นทางสติปัญญาการเปลี่ยนแปลงมาให้ไคลด์ มีลักษณะนี้เพื่อให้แลดูน่าประทับใจมากกว่าและอีกประการหนึ่ง ไทรเซอร์ต้องการเปิดเผยชีวิตจริงของธรรมชาติมนุษย์เพื่อเสนอในรูปแบบของเรื่องที่แต่งขึ้นให้ดีที่สุด

เหตุการณ์ของกิลเลต ปรากฏในคอร์ทแลนด์ทะเลสาบบิก มูส (Big Moose) และเฮอकिเมอร์ (Herkimer) จากตอนต้นปีคริสต์ศักราช 1905 จนถึงฤดูร้อนปีคริสต์ศักราช 1906 ไทรเซอร์ ได้เขียนฉาก 2 ฉากที่สำคัญให้เปลี่ยนไปเขาใช้เวลาของไคลด์ ที่เมืองลีเคอกัส เป็นช่วงเวลาหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 1 และได้เปลี่ยนสถานที่จากเมืองคอร์ทแลนด์และเฮอकिเมอร์ด้วย สำหรับข้อยกเว้นซึ่งผู้วิจารณ์ได้กล่าวว่า ไทรเซอร์ ได้ใช้ลำดับเวลาที่ไคลด์เดินทางมาถึงเมืองลีเคอกัสเป็นเวลาตอนต้นฤดูใบไม้ผลิ สำหรับเวลาที่หลงรักโรเบอร์ตา และ ซอนดร้า นั้นเป็นฤดูร้อนฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาวการเดินทางมายังทะเลสาบอดิรอนแด็กกับโรเบอร์ตา เป็นฤดูร้อน การเกิดคดีของเขาเป็นฤดูใบไม้ร่วง การประหารชีวิตด้วยไฟฟ้าใช้เวลา 1 ปีครึ่ง ไทรเซอร์ใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนต้นปีคริสต์ศักราช 1920 มากกว่าปีคริสต์ศักราช 1905 – 1908 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้กล่าววันที่ที่แน่นอน หรือเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ แต่ไทรเซอร์มักกล่าวถึงเรื่องสังคมที่ใช้เครื่องจักรเป็นเรื่องสำคัญไทรเซอร์ได้เปลี่ยนการนำเสนอนวนิยายให้ร่วมสมัยเพราะเขาประสงค์ว่าจะให้เห็นแก่นแท้จริงของประเทศอเมริกา

ไทรเซอร์เขียนถึงความผิดพลาดและความเสียหายของภาพลวงตาของชาวอเมริกัน การอธิบายถึงเมืองเล็ก ชีวิตตามบ้านนอก การต้องการเข้าสมาคมชั้นสูง โดยต้องการได้แต่งงานกับหญิงสาวที่มั่งคั่ง ไทรเซอร์เปลี่ยนแปลงวันเวลาให้น่าสนใจมากขึ้น อย่างเช่นเขาบทวนช่วงเวลาการตั้งกรรมของโรเบอร์ตา จากประมาณปลายเดือนมีนาคม จนถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ช่วงนี้ทำให้ไคลด์ เกิดแรงกดดัน ก่อนที่จะเดินทางไปสู่ความตาย ความพยายามที่จะทำแท้งลูกของตนกับโรเบอร์ตา ทำให้ต้องกำหนดเวลาถอยหลังไป 3 สัปดาห์ จากการเปิดฉากในวันที่ 13 พฤศจิกายน จนถึงวันที่ 15 ตุลาคม จุดประสงค์ที่จะให้เข้าถึงแก่นเรื่องที่เกิดเรื่องคดีของกิลเลตในจังหวัดเฮอकिเมอร์ (Herkimer) สำหรับเรื่องทนายความในคดีของกิลเลตคือ เอ เอ็ม มิลล์ และชาร์ลส์ ดี โทมัส (A. M. Mills and Charles D. Thomas) ต่างก็เป็นคู่อริทางการเมืองกับอัยการยอร์จ ดับเบิลยู วาร์ด (George W. Ward) การแข่งขันทางการเมืองของทั้งสองฝ่ายนี้ให้พิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ *The World* การชนะในคดีของอัยการวาร์ดนี้ส่วนหนึ่งมาจากที่เขาต้องการต่อสู้อย่างเข้มข้นนั่นเองสำหรับในนวนิยาย *An American Tragedy* ไทรเซอร์ได้เปลี่ยนแปลงเรื่องในนวนิยายอย่างเช่น คดีต้องใช้เวลากลับไป 1 เดือน และทำให้ทนายของ ไคลด์ และอัยการต้องแข่งขันกันอยู่ในสำนักงานเดียวกัน ไทรเซอร์ได้เปลี่ยนจาก

สถานที่เมืองคอร์ทแลนด์ (Cortland) ซึ่งห่างจากเมืองไซราคิวส์ (Syracuse) ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ประมาณ 30 ไมล์ ซึ่งเมืองนี้น่ามาเปรียบเทียบกับใจกลางเมืองนิวยอร์ก เมื่อไตรเซอร์ได้เห็นเมืองนี้เมื่อปีคริสต์ศักราช 1923 เมืองนี้มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ 15,000 คน การตัดสินใจของไตรเซอร์ที่จะเพิ่มขนาดและเพิ่มความเจริญของเมืองทางสังคมและเรื่องของการเงินเข้าไปในนวนิยายคือ ระหว่างโคลด์และตระกูลกริฟฟิธส์เพื่อขยายแก่นเรื่องความหวังของโคลด์เป็นเพียงภาพลวงตาตระกูลกริฟฟิธส์ ดูแล้วมั่งคั่งและอยู่ในสังคมที่สูงส่งกว่าตระกูลของกิลเล็ดแห่งเมืองคอร์ทแลนด์ มีการเปลี่ยนแปลงหลาย ๆ อย่าง ในเมืองลีเคอกัส การใช้ชีวิตของหนุ่มสาว การจัดงานสังสรรค์ ของบรรดาเพื่อนบ้าน ไตรเซอร์ต้องการที่จะให้เมืองในเรื่องใหญ่กว่าเมืองคอร์ทแลนด์ ซึ่งเป็นสถานที่จากเรื่องจริง สถานที่ที่มีความมั่งคั่งและมีชื่อเสียงมาก ไตรเซอร์ย้ายจากเมืองคอร์ทแลนด์ไปประมาณ 100 ไมล์ทางด้านตะวันออกจังหวัดเฮอร์กิเมอร์ เป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้กับเมืองยูติกาซึ่งอยู่ชายแดนตอนใต้ของจังหวัดเฮอร์กิเมอร์ ซึ่งห่างออกไปประมาณ 100 ไมล์ ไตรเซอร์ แต่งเรื่องให้เมืองลีเคอกัสเป็นเมืองที่มีคนอยู่หลายชนชั้นมากกว่าเมืองคอร์ทแลนด์และเมืองบริดจ์เบิร์ก

ไตรเซอร์กำหนดให้ทนายของโคลด์คือ เบล็กแนพและเจฟสันแสดงให้เห็นถึงท่าทีที่ดีมีต่อโคลด์ ซึ่งเป็นจุดรวมการประจักษ์ประชันชีวิตของโคลด์ ทั้งที่ความจริงที่เกิดในเรือไม่น่าเชื่อและไม่สามารถจะทำให้บรรเทาความผิดลง โคลด์สารภาพกับทนายทั้งสองคนเพราะความรู้สึกของเขาว่า ทนายทั้งสองคนจะเข้าใจและช่วยเหลือเขาได้

เบล็กแนพ เป็นทนายที่อาวุโสกว่าเจฟสัน เขาเป็นคนที่เจนโลกเขาทราบดีถึงแรงกระตุ้นของมนุษย์ ข้อจำกัดทางศีลธรรมซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้โคลด์ อยู่ในสภาวะที่เรียกว่าแก้ปัญหามืดก ซีวิตในวัยหนุ่มของเบล็กแนพ ก็พบปัญหาเรื่องการทำแท้งกับหญิงสาว ทำงานในโรงงานแต่เขาได้รับการช่วยเหลือจากบิดามารดาช่วยแก้ปัญหา เขาโชดดีกว่าโคลด์ ส่วนเจฟสันนั้นประทับใจในตัวของโคลด์ ทนายทั้งสองคนใช้เทคนิคในการต่อสู้คดี มากกว่าการใช้ความรู้สึกต่อชะตากรรมของโคลด์ แม้เจฟสัน จะไม่ศรัทธาในเรื่องของโคลด์ เขาก็สร้างทำเป็นเชื่อในความบริสุทธิ์ของโคลด์ เขาสร้างเรื่องใหม่ให้โคลด์และเหตุการณ์ตอนโรเบอร์ตาดตายเพื่อชนะคดี

ไตรเซอร์ ใช้คำพูดที่ตรงกันข้ามเสมอว่า เจฟสันเป็นคนทันสมัย ไตรเซอร์มักจะเขียนบันทึกกำกับไว้ในการอภิปรายงานของเขา เจฟสันและบาทหลวงแม็กมิลานเป็นบุคคลที่โคลด์ต้องการความช่วยเหลือจากเขาทั้งสองมาก มีคำถามหลังจากการพิมพ์นวนิยายเรื่องนี้เกี่ยวกับด้านกฎหมาย ซึ่งไตรเซอร์ใช้การปรึกษากับเพื่อนที่เป็นนักกฎหมาย ชื่ออาร์เธอร์ คาร์เตอร์ ฮูม (Arthur Cater Hume) ระหว่างที่เขาแต่งนวนิยายเรื่องนี้ ไตรเซอร์นำมาประกอบการแนะนำของเจฟสัน เมื่อได้ยินโคลด์รับสารภาพ

ไตรเซอร์ใช้ประเด็นสำคัญในการนำเรื่องราวไปสู่ความจริงก็คือ เทคนิคการฆาตกรรมเป็นส่วนที่มาจากเรื่องภายนอกทั้งเรื่องศีลธรรมและความสลับซับซ้อนของเหตุ-

การณ์ในเรื่องจนกระทั่งระหว่างมีคดีความนับตั้งแต่ไคลด์ยังไม่ยอมรับสารภาพผิด ผู้พิพากษาเพิ่มความคำสั่งให้สอบสวนคดีละเอียดมากขึ้น

ไตรเซอร์เขียนเรื่องโดยกำหนดให้ไคลด์มีความต้องการใช้บาร์มีของซอนดร้าซึ่งมีทั้งฐานะทางการเงินและสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นจินตนาการอันสำคัญของไคลด์ การเขียนตรงนี้ ไตรเซอร์ได้เปลี่ยนรูปแบบใหม่ โดยที่หญิงที่สูงส่งอย่างซอนดร้ามีชีวิตที่ต่างไปจากเรื่องจริง ไตรเซอร์ยังขยายเรื่องราวในนวนิยายให้กว้างออกไปอีกถึงความสัมพันธ์ ระหว่างไคลด์กับโรเบอร์ต้าที่โรงงาน ณ เมืองลีเคอกัส ไตรเซอร์ยังเขียนเรื่องการสมาคมของไคลด์กับซอนดร้าและเบื้องหลังและบุคลิกภาพของเธอ ซึ่งเป็นที่สนใจของไคลด์ รวมทั้งความรักที่มีต่อไคลด์ ไตรเซอร์ได้ปรับเปลี่ยนเรื่องใหม่อย่างเช่น การเดินทางของกิลเลตและเกรซและแยกทางกันที่ทางรถยนต์ที่จะไปเมืองยูติกาและนอร์ธวูด กิลเลตได้พบกับสาวสังคมชั้นสูงแห่งเมืองคอร์ทแลนด์ และนัดกันว่าจะเดินทางไปแคมป์ ทะเลสาบเซเวนท์ ในเวลาต่อมาเขาถูกจับที่โรงแรมโฟร์ท เลท (Fourth Lake) หลังจากที่เขาได้ฆาตกรรมมาแล้ว 3 วัน

ความเป็นอยู่ของไคลด์ในเมืองลีเคอกัสนั้น ไตรเซอร์ได้แต่งขึ้นสำหรับญาติของกิลเลตนั้นที่ชื่อฮาโรด์ กิลเลต (Harold Gillette) ไตรเซอร์ ได้กำหนดให้เป็นญาติของไคลด์ในเรื่องชื่อกิลเบต กริฟฟิธส์ (Gilbert Griffiths) ซึ่งเขามีวัยบุคลิกลักษณะกิริยาท่าทางและหน้าตาคล้ายคลึงกับไคลด์ แต่สิ่งที่ต่างกันคือ ตำแหน่งทางสังคม ความมั่งคั่ง และความเฉลียวฉลาดที่ไม่เท่าเทียมกันคือไคลด์ด้อยกว่ากิลเบต ไตรเซอร์กำหนดให้กิลเบตรู้สึกแค้นเคืองต่อไคลด์และซอนดร้าที่เขาชอบพอกัน สิ่งนี้สร้างความภาคภูมิใจให้กับไคลด์ที่มีความเก่งในเรื่องของผู้หญิง

ผู้ที่มาเกี่ยวข้องกับไคลด์อีกก็คือทนายความ 2 คน ชื่อ เบลก์แนพ (Belknap) และเจฟสัน (Jephson) เบลก์แนพชื่นชมไคลด์ ส่วนเจฟสันเห็นว่าคดีนี้เป็นสิ่งที่ทำลายสติปัญญาของเขา

คดีของกิลเลตเหมือนกับคดีส่วนมากที่น่าเบื่อและน่ารำคาญอย่างมาก แม้ว่าจะลงพิมพ์ใน *The World* ว่าคดีนี้เป็นเรื่องอื้อฉาวมาก การเลือกลูกขุนต้องใช้เวลาถึง 5 วัน พยานมีจำนวนมากกว่า 100 คน การสอบสวน การถามค้าน คือทนายจำเลยถามพยานโจทก์ (Cross Examine) และเกี่ยวโยงกับวิธีการทางการแพทย์ (Technical Medical Details) มาประกอบการพิจารณาคดี

สำหรับไตรเซอร์มุ่งเสนอรายละเอียดบรรยากาศในศาลตัดสินคดี (Courtroom Atmosphere) ของการฟ้องร้อง และการต่อสู้คดี ไตรเซอร์ แต่งเรื่องโดยนำมาจากคดีกับถ้อยคำของอัยการวาร์ด เขาเน้นถึงคำอุทธรณ์ของทนายมาสันไปยังเรื่องเพศ และการเสื่อมเสียทางด้านศีลธรรม ไตรเซอร์ สรุปเหตุการณ์ที่เสนอโดยรัฐ ย้ำให้เห็นเรื่องอื้อฉาวซึ่งเน้นในหนังสือพิมพ์ *The World* และยังมีหลักฐานจากรูปถ่ายที่ยังไม่ได้ล้างของกิลเลต และเสียชีวิตร้องที่ได้ยินโดยนักท่องเที่ยวยุติในทะเลสาบ ไตรเซอร์กำหนดให้คำพูดของเบลก์แนพ (Belknap) เพิ่มว่าไคลด์นั้นเป็นผู้ที่มีปัญหาทางใจ เขาไม่ควรได้รับการตัดสินลงโทษว่าเป็น

ฆาตกรเพียงเพราะว่าเขาประสงค์ที่จะละทิ้งบุตรในครรภ์และลูกขุนใช้น้ำาหนักจากเรื่องนางสาวเอ็กซ์ (Miss X) ซึ่งเป็นนามแฝงของซอนดร้า

ไคเซอร์ ยังได้ขยายการสืบสวนโดยตรงของไคลด์ โดยเพิ่มข้อมูลตอนรุ่นหนุ่มและความสัมพันธ์กับนางสาวเอ็กซ์ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่เสนอไว้ของกิลเลต การสืบสวนสอบสวนได้ใช้ความเห็นใจจากชีวิตวัยเด็กของเขา และเขาต้องอยู่ในสภาวะที่เลวร้ายที่ต้องอยู่ระหว่างความต้องการอย่างมากของโรเบอร์ตา และความไฝฝืนกับซอนดร้า ตรงนี้ต่างจากการสืบสวนของกิลเลต ไคลด์มีการอธิบายถึงเหตุการณ์ไปจนถึงจุดจบคือความตาย โดยดูว่าไคลด์ต้องอยู่ในสภาวะที่เลือกไม่ได้

ไคเซอร์ใช้จดหมายรักของเกรซ บราวน์ ที่เป็นหลักฐานเป็นการปรับเปลี่ยนรูปคดีจากที่รายงานจริงมาเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น เกรซ บราวน์ เขียนจดหมายรัก 14 ฉบับ เธอเขียนจดหมาย 2 ฉบับในเดือนเมษายน ระหว่างที่ไปทางใต้ของเมืองออสสิติก และฉบับอื่น ๆ ในเดือนมิถุนายน และกรกฎาคม เพื่อบอกเรื่องการตั้งครรภ์ของเธอ อัยการวาร์ด ได้ตรวจสอบเวลาตามลำดับที่เกี่ยวข้องกัน โดยเขาได้อ่านจดหมายเหล่านั้นต่อลูกขุน ไคเซอร์ ได้รับข้อมูลให้จดหมายเหล่านั้นยาว และเป็นจุดสำคัญระหว่างเวลาที่เดินทางไปนอร์ท วูดส์ (North Wood) ในจดหมายเหล่านี้ บ่งบอกถึงความรู้สึกของเธอว่า เธอว่าเหวและกลัว เพราะไม่แน่ใจเกี่ยวกับอนาคตของเธอ เพราะไคลด์ไม่ยอมจัดการอะไรเลย ไคเซอร์กำหนดให้มาสันเก็บจดหมายไว้ และอ่านเพียง 6 ฉบับ ข้อความในจดหมายก่อให้เกิดความสงสัยเพื่อที่จะมีผลทางจิตใจที่จะทำให้รู้สึกว่ ไคลด์เหมาะสมที่จะได้รับโทษประหาร จดหมายที่อ่านก่อนคดีและระหว่างคดีความ ไคเซอร์ ได้รวบรวมไว้ ไคเซอร์มั่นใจอย่างมากกับจดหมายของเกรซ ว่าต้องเป็นคำพูดที่เป็นจริง แต่เขาเปลี่ยนจดหมายในเรื่องเสียใหม่ ที่จะให้มีบทบาทสำคัญในการบอกเล่าชีวิตของ ไคลด์ ในเมืองลิเคอกัสและการถ้อยคำของรูปคดี และความรู้สึกของความปวดร้าวแก่นของเรื่องซึ่งต้องเขียนให้หนักแน่นไว้ทั้งบุคลิกภาพของไคลด์และโรเบอร์ตาเมื่อไคลด์อยู่ในคุก ไคเซอร์ใช้เรื่องที่พิมพ์ใน *The World* ในรูปแบบการบอกเล่าของไคลด์ ที่มีความรู้สึกขัดแย้งกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความตาย หมายถึงบ้านแห่งความตาย (Death House) ความคิดของไคลด์ที่เขาโกหกมารดาและหวังว่าจะเป็นที่น่าสนใจของบาทหลวงแม็กมิลลัน

ไคเซอร์ มีจุดมุ่งหมายที่จะนำเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายเข้ามาใช้งานเพราะประการแรกความจริงมักไม่เห็นชัดเจน เมื่อมาถึงตัวกฎหมายเพราะความจริงมักจะยากที่จะเข้าใจถึงสิ่งที่ถูกต้องอย่างไม่ได้ปรุงแต่งขึ้นมา ซึ่งอัยการมาสันต้องการทราบอย่างชัดเจนถึงการกระทำที่เจตนาและไม่ได้เจตนา ประการที่สอง อะไรเกิดขึ้นก่อนที่จะถึงตัวกฎหมายเพื่อที่จะให้ผู้พิพากษาพิจารณาความจริงโดยเหตุการณ์ใด ๆ นั้น ให้อยู่บนพื้นฐานทางศีลธรรมมากกว่าข้อพิพาททางกฎหมาย ลูกขุนไม่รู้ความจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรือ แต่เขารู้กฎหมาย ส่วนบาทหลวงแม็กมิลลันรู้ความจริงด้วยการสันนิษฐานขึ้นมาถือว่าใช้การไม่ได้ทางกฎหมาย ความผิดตามกฎหมายของไคลด์ ประกอบไว้ในแก่นเรื่องหลักถึงความปรารถนา

อันสลับซับซ้อนของมนุษย์และความรับผิดชอบอันสลับซับซ้อนของความรับผิดชอบทางศีลธรรม ซึ่งไม่สามารถเข้าใจได้อย่างพอเพียงโดยสังคม ซึ่งตัดสินมนุษย์บนพื้นฐานการคาดหวังจากศีลธรรมและความจริง

เบลล์แนพและเจฟสัน ตระหนักว่ากฎหมายเป็นกระบวนการแสดงออกทางศีลธรรม และข้อคิดเห็นทางสังคม เพราะการที่จะให้ไคลด์เดินทางไปสู่ความตายให้ลดความโหดร้ายลง ทนายทั้งสองคนนี้ต้องการจะเอาชนะเรื่องคนกระทำผิดที่ไม่จริงของเมือง โดยให้รูปแบบของความคิดลงในเรื่องนี้ ไคลด์ภายใต้การชี้แนะของผู้ฝึกสอนจากทนายทั้งสองคน เขาต้องรับบทใหม่ที่จะต้องสร้างความเชื่อถือให้เกิดขึ้นทั้งที่ความรู้สึกเล็ก ๆ ของเขาจะสับสนอยู่

ไตรเซอร์ ได้ใช้สัญลักษณ์ของบ้านแห่งความตายเป็นภาพของชีวิตนักโทษราวกับว่าถูกตั้งไว้ด้วยเครื่องจักรจนถึงนาทีสุดท้ายของความตาย

They were iron too – mere machines. Automations, pushing and pushing and yet restraining and restraining one – within these walls, as ready to kill as to favor in case of opposition – but pushing, pushing, pushing – always toward that little door over there, from which there was no escape – no escape

(Pizer. 1976 : 289)

1.3 การวิจารณ์งานของอีโดอร์ ไตรเซอร์

งานเรื่อง *An American Tragedy* เป็นผลงานที่เด่นในวงการวรรณกรรมอเมริกัน ดังนั้นจึงมีนักวิจารณ์หลายท่านที่ศึกษางานเรื่องนี้ นักวิจารณ์เหล่านี้ได้ให้ทัศนะไว้ต่าง ๆ กันดังเช่น

วอร์เรน (Warren. 1962 : 129 – 140) ได้เป็นผู้หนึ่งที่วิจารณ์งานเรื่อง *An American Tragedy* ว่าไตรเซอร์ผู้ประพันธ์เรื่องนี้มีชีวิตที่ยากจนมาก่อน นับได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรงของเขา ความปรารถนาความมั่งคั่งสถานะทางสังคมที่สูงส่งเป็นความฝันของเขา เรื่องราวชีวิตที่ ล้มเหลวของเขากลับกลายเป็นความสำเร็จอันยิ่งใหญ่จากการเขียนอย่างเช่น *An American Tragedy* เมื่อลงพิมพ์ในปีคริสต์ศักราช 1925 งานเขียนที่มองไป ณ เบื้องหลังโดยใช้ชีวิตในช่วงตอนกลางชีวิตของเขา การวัดผลความสำเร็จจากประสบการณ์ของเขา งานที่มีรูปแบบมาจากสังคมอุตสาหกรรม สภาพเศรษฐกิจแบบเงินตราเป็นเรื่องสำคัญ การนำเสนอเรื่องนี้ทำให้เห็น หลักฐาน ทั้งบุคคลและประวัติศาสตร์ ประสบการณ์ชีวิตของไตรเซอร์ ที่นำมามีน้ำหนักเพียงพอและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่แปลกใหม่ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดในชีวิต หนังสือถูกสร้างและมีพลังอำนาจรวมหลายสิ่งชี้ให้เห็นพลังจากภายในที่แสดงนัยเป็นวัตถุตีบในงานเขียน สิ่งเหล่านี้ในเรื่อง *An American Tragedy* สร้างสรรค์ให้เห็นชัด โดยการสร้างตัวละครเอกคือ ไคลด์ กริฟฟิธส์ ขึ้นมา

ความจริงเกี่ยวกับลักษณะของตัวละครเอกก็คือ ไตรเซอร์ ใช้บุคลิกของตัวเองมาเป็นแบบสำหรับไคลด์ และอีกส่วนหนึ่งคือ เซสเตอร์ กิลเล็ด สำหรับเค้าโครงเรื่องที่เกิดขึ้นจริงที่ เซสเตอร์ กิลเล็ด ได้ทำให้คู่รักคือ เกรซ บราวน์ จมน้ำตาย ความรู้สึกของไตรเซอร์และการจุดเพลิงความคิดและจินตนาการของเขาขึ้นมา การเปรียบเทียบระหว่างการทำงานหนักของกลไกในโลกและเสมือนกับรูปถ่ายของประสบการณ์ส่วนบุคคล สำหรับศิลปะชีวิตงานของไตรเซอร์ เต็มไปด้วยข้อคิดเห็นว่ามันจะวิจารณ์ส่วนมากนั้นมักจะวิจารณ์อย่างอันตรายถึงข้อที่ไม่เห็นด้วยกับเขาอย่างเช่น ลีโอเนล ทริลลิง (Lionel Trilling) กล่าวถึงความไม่เหมาะสมของไตรเซอร์ที่แสดงเรื่องความประพฤติโดยประเพณีของสังคมที่เรียกว่า decorum และสามารถที่จะนำมาเป็นการเปิดเผยอย่างชัดเจน ส่วนภาษาทำให้มองเห็นภาพที่ไม่ราบเรียบ ภาษาที่เป็นจินตนาการของการแสดงบทบาทต่าง ๆ นอกจากนี้เรื่อง *An American tragedy* ยังได้เห็นภาพในของความเชื่อทางศาสนาของครอบครัวของตัวละครเอก ซึ่งในเรื่องนี้ได้กล่าวไว้ในตอนจบของเรื่องด้วย ส่วนมารดาของตัวละครเอก แม้จะเป็นตัวประกอบเล็ก ๆ ในงานชิ้นเอกนี้เธอเป็นเพียงบุคคลหนึ่งซึ่งประกอบอาชีพทางด้านศาสนาแต่เธอกลับมีความขัดแย้งอยู่ในจิตใจของเธอเอง การต่อสู้ทางศีลธรรมของมารดาตัวละครเอกหลอกลวง แม้กระทั่งตัวของเธอเองในตอนจบของเรื่องความหวังที่ผิดหวังครั้งสุดท้ายของตัวละครเอกคือ ไคลด์ถูกบังคับให้เขาเผชิญหน้ากับความเป็นจริงว่าเขาต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เขากระทำขึ้นมา ซึ่งความคิดเหล่านี้ถูกกระตุ้นทางความคิดโดยบาทหลวงแม็กมิลลัน

เรื่อง *An American Tragedy* เป็นเรื่องราวของชีวิตบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสังคมแต่ปราศจากหลักฐานซึ่งผู้เขียนได้รับการซึมซับชีวิตตนเองด้วยตัวของเขาเอง โดยใช้กลไกอันยิ่งใหญ่ของสังคมอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนมาเป็นสมัยใหม่ นักวิจารณ์อื่น ๆ มีทั้งตำหนิและสรรเสริญงานเรื่องนี้ของไตรเซอร์ ในที่สุดไตรเซอร์ได้ข้อสรุปถึง ศาสนา และเขาต้องการจะให้พบกับภาพของความรับผิดชอบตนเอง การอ้างถึงความคิดของการตัดสินใจทางสังคม นวนิยายนี้เกี่ยวข้องกับสังคมอันชั่วร้าย ความรัก ความทะเยอทะยาน บทบาทของเงินตรา พลังสำคัญของนักเขียนนวนิยายคือ การละครแท้จริงที่ให้เห็นคุณค่าความยิ่งใหญ่ ซึ่งเจมส์ ฟาร์เรว (James Farrell) ได้ให้ทัศนะอย่างย่อ ว่าสำหรับไตรเซอร์แล้วความชั่วร้ายคือสังคมคือ นวนิยายของเขาทั้งหมดเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ทางสังคมและความชั่วร้ายของกระบวนการทางสังคม ความทะเยอทะยาน ความรัก ความปรารถนา และความต้องการสิ่งต่าง ๆ อย่างมาก ยังคงเป็นปัญหาที่หมุนเวียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเงินตราอีกด้วยในที่สุดตัวละครเอกคือ ไคลด์ ต้องจำนนต่อความจริงซึ่งถูกควบคุมทางความคิดของเขาโดยบาทหลวงแม็กมิลลัน บาทหลวงผู้นี้ทำให้ไคลด์ต้องการรับผิดชอบด้วยตนเอง และตอนสุดท้ายของเรื่อง *An American Tragedy* ยังคงทิ้งไว้ให้เป็นปริศนา ซึ่งผู้เขียนเรื่องนี้คือ ไตรเซอร์ได้ใช้คำพูดหลายคำของเม็นเดิน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่ยกมาให้เห็นเด่นชัดนั้นเป็นการยากที่จะอธิบายได้ "Lifted the obvious to the inexplicable." (Warren. 1962 : 140)

ไปเซอร์ (Pizer. 1976 : 290 – 300) ให้ความเห็นว่า หนังสือเล่มที่สองของเรื่อง *An American Tragedy* แสดงให้เห็นเรื่องแสงใจของนวนิยายสมัยใหม่ ตอนนี้ได้จากการที่ โรเบอร์ต้า พบว่าตนเองตั้งครรรค์ จนกระทั่งพบจุดจบของชีวิต คือการตายไปจากโลกนี้ การเขียนของไตรเซอร์ทำให้มองเห็นว่าทั้งไคลด์และโรเบอร์ต้า ต่างก็มีความหวังที่จะต่อสู้กับชีวิต แต่เพราะชะตากรรมทำให้บุคคลทั้งสองพบกับปัญหาคือการตั้งครรรค์ ไคลด์หาทางออกที่จะจัดการกับการตั้งครรรค์ที่ไม่พึงประสงค์โดยไปซื้อยา ส่วนโรเบอร์ต้าไปพบกับนายแพทย์เกล็น เพื่อทำแท้งแต่ได้รับการปฏิเสธถึง 2 ครั้ง สิ่งเหล่านี้เพิ่มแรงกดดันขึ้นทุกที ยิ่งระยะเวลาเพิ่มมากขึ้นจนกระทั่งหมดความอดทนจิตใจของบุคคลทั้งสองเสมือนกับปลาที่ต้องดิ้นรนเพื่อให้ชีวิตยืนยาวแม้สิ้นหวังกับชะตากรรมที่เคราะห์ร้ายเข้ามาใกล้ทุกขณะ ไตรเซอร์พยายามที่จะเขียนให้ไคลด์ดูแล้วน่าสงสารมากกว่าน่าชิง โดยเขาใช้เทคนิคของนวนิยายจากการคิดและการสนทนามากกว่าการบอกเรื่องราวตรง ๆ ไคลด์ได้รับแรงกดดันจากจดหมายของโรเบอร์ต้า หลายฉบับ ไตรเซอร์แสดงให้เห็นถึงแก่นเรื่องที่เจ็บปวดของโศกนาฏกรรมแห่งรักที่ขมขื่น ได้เห็นความขัดแย้งของเป้าหมายที่ตรงกันข้ามกัน การแบ่งปันภาระของ ไคลด์ และโรเบอร์ต้า เมื่อความรักถูกทดแทนด้วยความหวาดกลัวและแม้แต่ความเกลียดชัง

ไคลด์มีจิตใจไม่ปกติเป็นความรู้สึกชั่วขณะที่กระทำผิดและควบคุมตนเองไม่ได้ ไคลด์พยายามที่จะหลอกตัวเองว่าเขาพาโรเบอร์ต้าไปที่นอร์ท วูดส์ (North Woods) เพราะต้องการที่อ่อนหวานเธอให้ปล่อยเขาไป ทนายความของเขาได้นำเรื่องนี้ใช้เป็นการต่อสู้คดีของไคลด์ ว่าไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นเรื่องโกหกในหนังสือเล่มที่ 3 ไคลด์ ถูกกำหนดจาก ไตรเซอร์ว่าเขาต้องเผชิญกับปัญหาความตาย ขณะที่มีการบวนการประหารชีวิต การต่อสู้อย่างมากระหว่างภาพลวงตา กับความจริง ไคลด์ยังหวังต่อไปว่าเรื่องทั้งหลายไม่เกิดขึ้นจริงบาทหลวงแม็กมิลลันแนะนำให้ ไคลด์ขอความเมตตาจากพระเจ้า ภาพที่คงอยู่ในใจของไคลด์ ก็คือภาพขณะที่โรเบอร์ต้าต่อสู้อยู่ในน้ำกับภาพเก้าอี้ไฟฟ้า ซึ่งกำลังรอคอยเขาอยู่เป็นทางเดินสุดท้ายของชีวิต ไตรเซอร์ใช้การบรรยายถึงความตายของโรเบอร์ต้า กับการต่อสู้อย่างตื่นเต้นและแก่นเรื่องที่กระชั้นเข้าเพื่อเป็นการสรุปสาระของเรื่อง ของบทที่ 1 และ บทที่ 2 เพื่อที่จะมุ่งไปที่บทที่ 3 เป็นเหตุการณ์เกี่ยวกับการตายของโรเบอร์ต้า ในวันพฤหัสบดีตอนเย็นจนกระทั่งไคลด์ถูกจับในวันอังคาร การบรรยายถึงการทำงานอย่างรวดเร็วของพนักงานใต้สวนของจังหวัดคาตาราคี (Cataqui County) และผู้ช่วยนายอำเภอที่ติดตามการเดินทางของไคลด์ไปที่ทะเลสาบบิก บิทเทิร์น (Big Bittern) ใกล้กับทะเลสาบเวลท์ (Twelfth Lake) ซึ่งเป็นสถานที่ไคลด์ไปพบกับซอนดร้า และสมาชิกคนอื่นของเธอ สำหรับหนังสือเล่ม 3 นี้ เป็นส่วนที่บรรยายได้อย่างยอดเยี่ยมและบทนำยังเป็นแก่นเรื่องที่เป็นจุดรวมของหนังสือด้วย

ธรรมชาติของชาวอเมริกาที่เป็นเพียงแต่จินตนาการนั้น ถูกใช้เป็นการประชดประชัน ในกระบวนการชีวิตของไคลด์ เขามีความทะเยอทะยานอยากจะมีฐานะที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ผลที่สุดเขาก็ไม่บรรลุถึงสิ่งที่ตั้งความหวังไว้ การกระทำของไคลด์ถูกตัดสินว่าเป็นการกระทำผิด

ศีลธรรม ไตรเซอร์ใช้จังหวัดคาตาราคี มาสะท้อนให้เห็นเรื่องศีลธรรมของชีวิตชาวอเมริกันทั้งความจริงทางด้านสังคมที่ถูกจำกัด ความยุติธรรมหรือความถูกต้องจะต้องถูกมอบโดยสังคม และสถาบันทางการเมืองนั่นคือ การใช้กฎหมาย

ในตอนสุดท้ายถึงจุดสำคัญของนวนิยายคือ ช่วงระหว่างอยู่ในทะเลสาบ ไคลด์อยู่ระหว่างความศรัทธาทางศาสนาและความหวั่นเกรงสงสัยก่อนที่จะถูกตัดสินประหารชีวิตระหว่างที่อยู่ที่ย่ำแย่ที่คุก ไคลด์รู้สึกว่าเขาใกล้จะถูกจับและคิดที่จะหนีแต่เขาก็ไม่สามารถเคลื่อนย้ายตนเองไปไหนได้ คือ จะกลับเข้าค่ายหรือหลบหนีไม่ได้ทั้งนั้น จากที่ไคลด์ถูกจับบรรยายไว้ว่า “The setting of this moment of capture – “the tall shafts of the trees in the approaching dusk making solemn aisles through which they proceeded as might worshippers along the nave of the cathedral” (Pizer. 1976 : 294) และไตรเซอร์ยังใช้คำเปรียบเทียบโดยใช้ต้นไม้และทะเลสาบ ทำให้สร้างบรรยากาศถึงความตาย “recalls the “tall and spearlike” trees of Big Bittern and the ambiguity of the lake as an image of death” (Pizer. 1976 : 295) ชีวิตของไคลด์เมื่อได้รับการสั่งสอนจากบาทหลวงแม็กมิลลันให้เขาได้ค้นหาความสงบและการปล่อยโยนให้ล้างบาป และพระผู้เป็นเจ้าของชีวิต ขณะที่ยังซ่อนความกลัวความเดือดร้อนจากความรู้สึกเสียใจที่จะต้องถูกลงโทษถึงแก่ความตาย

เนื้อหาบทที่ 3 นี้เกี่ยวข้องกับคดี การพิจารณาคดี ความตึงเครียดของคดี และจุดที่น่าสนใจมากคือตอนที่ ไคลด์สำนึกได้ ไตรเซอร์ใช้การบรรยายถึงบุคลิกของตัวละครที่เด่น การเปิดฉากที่ขัดแย้งและความกระหายที่จะทราบเรื่องอย่างใจจดจ่อ คดีในเรื่อง *An American Tragedy* เป็นภาพที่เห็นชัดของแก่นเรื่องในนวนิยายนี้

ไตรเซอร์รู้สึกวากิลเล็ดได้รับการกระตุ้น คือได้รับแรงกดดันอย่างมากกับชีวิตของชาวอเมริกัน ต้องการได้รับความสำเร็จและเกียรติยศ ไตรเซอร์ได้กล่าวถึงกิลเล็ดอีกว่า กิลเล็ดต้องการที่ยกระดับทางสังคม เขาไม่ควรใช้ชีวิตโง่เขลา คือการขาดกรรมกรกระทำที่แท้จริงนั้นชาวอเมริกันจะต้องทำคือใช้ความฉลาดและคุณธรรม ด้วยเหตุที่ว่ากิลเล็ดและชายหนุ่มคนอื่นเป็นคนไม่มีความคิด เขาไม่รู้จักวิธีการคุมกำเนิด (Contraceptive) และไม่รู้จักวิธีการที่จะจัดการกับปัญหา (Handle the Matter) ผลสุดท้ายเขาจึงต้องเป็นฆาตกรติดคุก

ชีวิตจริงของ ไตรเซอร์ นั้น เขาได้รับแรงกดดันจากความยากจน และความอ่อนแออย่างมาก เขามีเป้าหมายว่าชีวิตจะต้องดีขึ้น และมีความหวังว่าจะมีความสมปรารถนาได้แต่งงานดี คือมีคู่ครองที่ร่ำรวยและสวยงาม สองสามปีต่อมาไตรเซอร์เป็นนักหนังสือพิมพ์ที่ตงงานเขาเพ่งมองไปที่บ้านใหญ่โตหลายหลังที่ถนนยูคลิด เคลฟแลนด์ (Cleveland 's Euclid Avenue) เขากล่าวว่าเขาอิจฉาความร่ำรวยเขาต้องการมีชื่อเสียงหรือได้เป็นสมาชิกของครอบครัวที่ร่ำรวย “envying the rich and wishing that I was famous or a member of a wealthy family” (Pizer. 1976 : 296) ไตรเซอร์ ต้องการพบกับหญิงสาวที่สวยงาม โดยจินตนาการว่า เขาได้พบกับหญิงที่มามากหลุมรักเขา แต่ชีวิตจริงแล้วเขาไม่พบกับหญิงสาวที่อยู่ในห้องทอง

(Golden Chambers) หรือบนถนนยุคคิด เคลฟแลนด์ ตรงจุดนี้ ไตรเซอร์ผู้เขียนเรื่องจึงมีประสบการณ์ตรง เข้าใจปัญหาที่กิลเล็ดต้องเผชิญกับปัญหาที่แก้ไม่ตก

ไตรเซอร์บอกว่าเขานิยมชมชอบหญิงสาวที่มีสถานภาพอันสูงส่งอย่างมาก การเปรียบเทียบนี้ดูจะไม่ยุติธรรมเพราะมุ่งไปที่วัตถุนิยม

ตอนเปิดฉากของ ไคลด์ นั้น ไตรเซอร์ไม่ทราบสาเหตุใดกิลเล็ดต้องหลบหนีจากครอบครัวไปเมื่ออายุได้ 14 ปี ในเวลาต่อมาเขาได้ถูกดึงดูดด้วยสังคมที่เต็มไปด้วยหญิงสาวที่มีสถานภาพอันสูงส่งของเมืองคอร์ทแลนด์ การเขียนเรื่อง *An American Tragedy* ในการเขียนครั้งแรก ๆ จะเป็นแนวรักใคร่ ความสวยงามบุคลิกไคลด์เป็นคนที่ไม่ค่อยจะมีความรับผิดชอบเป็นนักเสี่ยงโชค และไม่มีทักษะหรือฉลาดพอที่จะจัดการกับปัญหาสำคัญของชีวิตตัวละครเอกชายนี้เหมือนกับไตรเซอร์ ที่เห็นความสำเร็จที่ไม่มีจริงของชาวอเมริกันกับสิ่งภายนอกคือ เรื่องเพศและความวิเศษของวัตถุนิยม ซึ่งมุ่งไปสู่ภาพลักษณ์ของหญิงสาวที่อ่อนเยาว์ ร่ำรวย และสวยงาม ความคิดที่ว่าอะไรจะไปดีกว่าสิ่งที่เขาต้องการคือ การเข้าไปควบคุมความมั่งคั่งของหญิงที่เขาหมายปอง “. . .Some youth no better than himself indeed had come into complete control of all her wealth.” (Pizer, 1976 : 297)ดังที่หนังสือพิมพ์กล่าวไว้ว่า “เป็นเพียงความฝันตอนกลางวันที่จะมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย โดยที่ได้เป็นผู้รับมรดกจากสมบัติเหล่านั้นจนกระทั่งได้มีชีวิตที่พอใจคือ สุขสบายและหรูหรา”

สองชั่วชีวิตที่น่าสลดใจของไคลด์ จากงานที่เขียนออกมามีข้อจำกัดและความน่าอับอายในครอบครัว และความปรารถนาความพยายามในเรื่องเพศ และความหรูหราฟุ่มเฟือยในโลกของเมือง เป็นสิ่งที่กลั่นความเจ็บปวดและความปวดร้าวออกมา นอกจากนี้ในงานเขียน ไตรเซอร์ยังมีเป้าหมายไปที่สิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว เขาพบกับความจริงที่น่าเศร้าใจ เช่นการตั้งครุฑของเอสต้า และการทำงานของไคลด์ที่โรงแรมกรีนเดวิดสัน ตรงนี้กิลเล็ดไม่ได้มีภูมิหลังทั้งการตั้งครุฑ และงานที่โรงแรมเหมือนกับครอบครัวไตรเซอร์ เมื่อไตรเซอร์อยู่ที่เมืองวอร์ซอ เขารู้สึกอับอายกับการตั้งครุฑที่ไม่พึงประสงค์ของพี่สาวเขาอย่างมาก และขณะที่เป็นผู้สื่อข่าวหนุ่มอยู่ที่เมืองเซนต์หลุยส์ (St. Louis) เขาชื่นชมการใช้ชีวิตที่น่าตื่นเต้นและความโอ้อวด ความหรูหราชีวิตในโรงแรม และอิสรภาพอันน่าตื่นเต้นของก๊าดดาการ์โบฮีเมีย

หลังจากสงครามโลก “อิสรภาพ” และระหว่าง “พลังของความมั่งคั่งและศีลธรรม” การดึงดูดใจของความร่ำรวยและทางด้านศีลธรรม สิ่งเหล่านี้ถือว่าการทำลายล้างชีวิตของไคลด์ ไตรเซอร์เห็นว่าการเสนอช่วงชีวิตในระหว่างคริสต์ศักราช 1920 เหมือนกับตอนอดีตราวคริสต์ศักราช 1906 และในวัยเด็กของตนเอง โศกนาฏกรรมของครอบครัว ไตรเซอร์อยู่ในเมืองเล็ก ๆ ของอินเดียแอนนาของปีคริสต์ศักราช 1880 เป็นช่วงโศกนาฏกรรมของชาวอเมริกัน ความปรารถนาและความต้องการในวัยหนุ่มนำไปสู่ความหวังที่ลวงตา ลวงใจ และยังคงถูกกีดขวางไว้ด้วยโอกาสและศีลธรรมอย่างแรง ไตรเซอร์ได้เขียนไว้ในบทความตอนต้นปีคริสต์ศักราช 1921 “I can truthfully say that I can not detect, in the post war activities or

interests, social, intellectual or otherwise, . . ." (Pizer. 1976 : 298)

งานเขียน *An American Tragedy* เป็นงานที่เขียนยาวและยาก ทำให้เห็นความอุตสาหะพยายามของไตรเซอร์ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ปีคริสต์ศักราช 1923 เมื่อเขาเดินทางกลับมาจากรัฐนิวยอร์กทางด้านบน จนกระทั่งถึงเดือนพฤศจิกายน ปีคริสต์ศักราช 1925 และเมื่อเขาได้ตรวจเป็นเรื่องเป็นครั้งสุดท้าย งานที่เขียนครั้งแรกนั้นเป็นจำนวน 20 บท ซึ่งเป็นชีวิตของไคลด์ ในตอนเริ่มต้นระหว่างปีคริสต์ศักราช 1920 – 1921 ในจดหมายที่เขาเขียนถึงเลขานุการที่ชื่อแซลลี คุเซล (Sally Kusell) ในกลางเดือนสิงหาคม ปีคริสต์ศักราช 1923 เขาได้อ้างถึงการเขียนได้หกถึงเจ็ดบท เขาได้หยุดการเขียนความคิดเห็นของเขาไว้ว่า ". . . The trouble with me when I set out to write a novel is that I worry so over the sure progress of it. . ." (Pizer. 1976 : 299)

ไตรเซอร์ทบทวนในหนังสือบทที่ 1 เป็นเวลา 6 เดือน และทำได้เสร็จสมบูรณ์ในเดือนธันวาคม ปีคริสต์ศักราช 1924 การเขียนของเขามักจะใช้สิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว เช่นการตั้งครรภ์ที่ไม่ถึงประสงค์ของเอสต้าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในครอบครัว แต่สำหรับบางเรื่องทั้งกิลเล็ดและไตรเซอร์ ไม่มีประสบการณ์ เช่น การทำงานเป็นเด็กยกกระเป๋าในโรงแรม การมีความสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี หรือการอุบัติเหตุขั้รถชนคนตาย สิ่งเหล่านี้ไตรเซอร์ใช้การแต่งขึ้นเอง

การเขียนเรื่องนี้ใช้เวลามากอย่างเช่น เฉพาะบทที่สองเริ่มเขียนตอนต้นปีคริสต์ศักราช 1924 และใช้เวลาเกือบ 1 ปีไปกับการเขียน และการเขียนใหม่อีก สิ่งที่ยากในการเขียนของเขาก็คือ เทคนิคในการบรรยายเรื่องที่เป็นปัญหาระหว่างโรเบอร์ตาและซอนดร้า และการใส่อารมณ์ไปตามธรรมชาติอีกด้วย ซึ่งไตรเซอร์เขียนถึงหลุยส์ แคมปีเบล (Louise Compbell) ในวันที่ 9 มกราคม ปีคริสต์ศักราช 1925 ว่านวนิยายเรื่องนี้ดูจะน่ากลัวเมื่อไตรเซอร์เขียนเล่มสองสมบูรณ์แล้ว เขาได้เขียนจดหมายไปถึงเฮเลน ในวันที่ 18 มิถุนายน ปีคริสต์ศักราช 1924 ว่าเขาต้องใช้เวลาในการเขียนต่อวัน ต้องได้สองหรือสามบท ". . . And so I write and rewrite. Sometimes I write enough to make two chapters or three in a day and yet 1/3 of one chapter that is eventually O.K." (Pizer. 1976 : 300)

การเขียนของไตรเซอร์ต้องขึ้นอยู่กับทีมงานบรรณาธิการด้วย หลังจากที่เขาเขียนด้วยลายมือแล้ว แซลลี ช่วยพิมพ์และแนะนำให้เปลี่ยนหรือตัดข้อความออกไปบ้าง ไตรเซอร์จะทบทวนอีกครั้ง บุคคลที่เขานับถือในความสามารถคือ นางแคลป์เบล แห่งเมืองฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia) เธอเริ่มช่วยเหลือในการตรวจทานงานของไตรเซอร์เมื่อปีคริสต์ศักราช 1924 งานชิ้นนี้มีผู้ตรวจทางอีกเป็นครั้งที่สามโดยที่ อาร์ สมิท (T.R.Smith)

ในงานของไตรเซอร์ เขาจะเขียนเหมือนกับน้ำท่วมทุ่งในตอนครั้งแรกก่อน แต่หลังจากนั้นเขาจะได้รับการช่วยเหลือและให้ความเอาใจใส่ในการให้ความเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญให้คำวิจารณ์ด้วยความเอาใจใส่ โดยการชี้แนะด้วยคำแนะนำที่มีคุณค่า งานอย่าง

เรื่อง *An American tragedy* จึงถูกบันทึกไว้ว่าเป็นนวนิยายที่ใช้พลังและจินตนาการของ ไตรเซอร์ ซึ่งไม่ได้อยู่ในวัยหนุ่มขณะนั้น เรื่อง *An American Tragedy* เป็นนวนิยายเรื่องยาว และสลับซับซ้อน ส่วนที่ดีที่สุดก็คือ สามารถอธิบายบุคลิกตัวละครที่สำคัญได้อย่างสั้น และรายละเอียดของปัญหา ซึ่งปรากฏออกมาจากตัวละครเหล่านั้น

สำหรับหนังสือเล่มที่สาม ซึ่งยากในการเปิดบทเขาใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ไตรเซอร์ เขียนเสร็จสมบูรณ์ในเดือนกรกฎาคม ปีคริสต์ศักราช 1924 สำหรับเรื่อง *An American Tragedy* ไตรเซอร์เขียนด้วยลายมือและทบทวนอีกครั้งด้วยฉบับที่พิมพ์ด้วยพิมพ์ดีด

เมเนเคิน (Meneken. 1971 : 8 – 12) นักวิจารณ์ได้กล่าวถึง การเขียนของไตรเซอร์ ว่าตัวละครที่อยู่ในนวนิยายที่ไตรเซอร์แต่งมักจะเป็นบุคคลที่เขารู้จักใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายก็คือพี่และน้องของเขา สำหรับตัวละครเอกในเรื่อง *An American Tragedy* คือ ไคลด์ กริฟฟิธส์ มิใช่เป็นแต่เพียง เซสเตอร์ อี กิลเลต (Chester E. Gillette) เท่านั้น ที่แท้จริงนั้นเขาได้นำเอาความคิดที่รับจากประสบการณ์หรือจินตนาการเขียนลงไปนวนิยายของเขาอย่างเช่น บุคลิกของเด็กยกกระเป๋ไว้ในโรงแรมของเมืองชิคาโก สำหรับบุคลิกของบิดาของไคลด์นั้นมีบทบาทเป็นผู้ประกาศศาสนาคริสต์ตามท้องถนนมิใช่เพียงจะปรากฏอยู่ในเมืองแคนซัสซิตีเท่านั้น ในระหว่างปีคริสต์ศักราช 1891 และ 1892 ได้พบว่าอาชีพของผู้ประกาศศาสนานั้นมีมาก่อนแล้วเป็นเวลาประมาณ 30 ปี ไม่มีเหตุผลเด่นชัดว่าทำไม ไตรเซอร์จึงถ่ายทอดเหตุการณ์ของผู้ประกาศศาสนาคริสต์นี้ไว้ในเรื่อง *An American Tragedy* แต่อาจจะเป็นเพราะว่าลักษณะพิเศษของไตรเซอร์นำบุคลิกหลายอย่างมาเชื่อมโยงกับความทรงจำของเขา

สำหรับการใช้ถ้อยคำของผู้ประพันธ์นั้นจะพบกับคำพูดที่ทำให้ผู้อ่านเจ็บปวดไปตัวอย่างมาก ดังเช่นในบทที่ 13 ของหนังสือเล่มที่ 3 นอกจากนี้เรื่อง *An American Tragedy* ไตรเซอร์ได้เขียนให้เห็นว่าคำตัดสินคดีมีลักษณะที่ไม่มีภูมิปัญญา

นักเขียนชาวอเมริกันส่วนมากมักจะหลีกเลี่ยงจากข้อขัดแย้งจากสมาชิก ชาวคริสต์เตียน แต่แทบไม่น่าเชื่อว่าจะพบกับสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรม เหตุผลเพื่อสอนสิ่งใดใดที่เป็นการกระทำของฆาตกรซึ่งเป็นผู้ฆ่าเหมือนกับการเกิดอุบัติเหตุทางชีววิทยา

หนังสือเล่มนี้เป็นความประสบความสำเร็จอย่างมากมาย หน้ากระดาษที่มีความหนา มากสร้างความร่ำรวยให้กับไตรเซอร์ นวนิยายเรื่องนี้ไตรเซอร์พอใจที่จะคิดถึงความเจ็บปวดทุกข์ทรมานของมนุษย์เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่แย้งแก้ไขไม่ได้ ไม่ใช่ความเขลาทางเศรษฐกิจแต่เป็นความผิดพลาดที่ไม่ได้พิจารณาของความรับผิดชอบของพระเจ้า เหตุผลก็คือความมุ่งหมายไปสู่อิสรภาพ ความกำหนดและฝันที่ปราศจากแก่นสาร

2. เอกสารเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาคริสต์ศตวรรษที่ 19

2.1 เอกสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคมและศาสนา

ในประเทศสหรัฐอเมริกาปีคริสต์ศักราช 1900 มีลักษณะเศรษฐกิจ สังคมและศาสนา ทางด้านเศรษฐกิจจะประกอบไปด้วยชนชั้นนายทุนลักษณะธุรกิจขนาดเล็ก ๆ และชนชั้นที่สำคัญกลุ่มอื่น ๆ

2.1.1 ชนชั้นนายทุน

ชนชั้นนายทุน หมายถึง คนที่มีกำลังและทรัพยากรในสังคมชั้นนายทุนไม่เพียงแต่ร่วมมือกันเป็นเจ้าของหลัก เช่น ตระกูลของร็อกกี้ เฟลเลอร์ (Rockefeller) และ ฟอร์ด (Fords) การร่วมมือกันด้านการบริหารการเก็บสินค้าและการลงทุนของบริษัทในระบบเศรษฐกิจทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและรอบโลกความเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติอย่างเช่นโรงงานและสำนักงานเป็นหัวใจของพลังอำนาจ คนทำงานโดยทั่วไปเชื่อว่าวิธีการที่จะทำให้ดีที่สุดในโลกของเศรษฐกิจการเมืองที่เป็นไปได้ สำหรับชาวอเมริกันทั้งมวลการควบคุมและพลังอำนาจระหว่างชนชั้นใหม่ชนชั้นอื่นไม่เพียงแต่เป็นการทำงานแบบเป็นเจ้าของกิจการ (Shareholders) แม้จะเป็นกิจการส่วนเล็ก เขาก็ควบคุมกันเขาต้องการการควบคุมการตัดสินใจที่กว้างขวางออกไป การลงทุนที่อยู่บนลักษณะบริษัทผลกำไร และทรัพยากรในประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มทุนนิยม อุตสาหกรรม การธนาคาร และนายทุนบ้านที่ดิน กลุ่มประชาชนมีพลังตัดสินใจในประเทศสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศทำ ไรและรายได้แตกต่างกันอย่างสำคัญ สามารถจัดรูปแบบการตัดสินใจทางธุรกิจ ในกิจการที่เล็กกว่า แม้จำกัดการลงทุนถาวร และการตัดสินใจเรื่องธุรกิจการทำงานของสมาชิกไม่สามารถควบคุมผลผลิตทางสินค้า การเปรียบเทียบสมาชิกของชนชั้นนายทุนสมาชิกการทำงานการออมเงินการเป็นเจ้าของทรัพย์สินส่วนตัวชนชั้นการควบคุมการลงทุนที่สำคัญ กำไรที่ลงทุน การตัดสินใจ การใช้เครื่องมือและเครื่องจักร หรือการใช้วัตถุดิบคนงานต้องการสวัสดิการอย่างเช่น ที่อยู่ เสื้อผ้า และอุปกรณ์อื่น ๆ รวมทั้งการลดชั่วโมงการทำงานให้พอเหมาะ คือ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (Feagin.1990 : 35 – 36)

ในยุคนั้นมีคนที่ยกชื่อว่า ชนชั้นปกเสื้อสีน้ำเงิน (Blue – Collar) และปกเสื้อสีขาว (White – Collar) ชนชั้นปกเสื้อสีน้ำเงินมีหลายกลุ่มด้วยกันคือ ผู้ที่มีทักษะการทำงานสูงมากกับผู้ที่ได้ค่าแรงต่ำ ซึ่งไม่มีความชำนาญในการทำงานสมาชิกผู้สวมปกเสื้อเชิ้ตสีขาวบางครั้งเรียกเขาว่า ชนชั้นกลางรุ่นใหม่ แต่กลุ่มนี้เป็นสมาชิกใหม่ของการทำงาน ลักษณะการทำงานของกลุ่มนี้ ได้แก่ เสมียน คนขายของ สมาชิกของผู้ที่สวมปกเสื้อเชิ้ตสีขาว อย่างเช่น ระดับผู้ใช้ความรู้ที่ต้องฝึกฝนและผู้ชำนาญการมีศักดิ์ศรีมากกว่า สมาชิกชนชั้นทำงานที่แตกต่างกันโดยผู้นำด้านธุรกิจ เช่น คนงานที่สวมปกเสื้อเชิ้ตสีขาวแตกต่างกัน ไม่ได้เกี่ยวข้องการทำงาน ของชนชั้นเพราะต้องการปรับปรุงเงื่อนไขการทำงานของเขา

2.1.2 ลักษณะธุรกิจของกิจการเล็ก ๆ (The Small - Business Class)

การร่วมมือทางอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และยังมีธุรกิจรายย่อยซึ่งเป็นกิจการเล็ก ๆ ดำเนินโดยเจ้าของร้านเป็นครอบครัว (Mom and Pop Grocery) และธุรกิจโดยชนกลุ่มเล็ก ๆ ส่วนอาชีพที่นอกเหนือจากด้านธุรกิจอย่างเช่นอาชีพแพทย์และทนายความเป็นสมาชิกจำนวนมากของคนทำงาน และไม่ได้มาเข้าร่วมงานทางธุรกิจ ธุรกิจขนาดเล็กมีจำนวนมากเห็นได้ชัดเพราะมีจำนวนหลายล้าน ธุรกิจขนาดเล็กนี้ไม่ได้เป็นใจกลางสำคัญในธุรกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาธุรกิจขนาดเล็กมีความเสี่ยง ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น และความยากจนของคนงาน

2.1.3 กลุ่มชนชั้นที่สำคัญกลุ่มอื่น ๆ (Other Important Groups)

ประชาชนทำงานของรัฐบาลเป็นชนชั้นหลายชนชั้นตามขอบข่ายของการบริหารของการเลือกของงานระดับเบื้องต้นถึงเสมียนและนักการภารโรงระดับล่าง กลุ่มคนทำงานอย่างเช่น พนักงานพิมพ์ดีด และภารโรง กลุ่มผลประโยชน์ทางอุดมการณ์และการเมือง ที่คล้ายกับพวกสวมเสื้อเชิ้ตสีขาวและสีน้ำเงินในภาคธุรกิจ เขาทั้งหลายแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผลประโยชน์เพิ่มขึ้น ในการควบคุมการทำงานแบบประชาธิปไตยต่อสถาบันหลักของสังคม การลงทุนและทรัพยากรในการจัดการของสมาชิกระดับชั้นนายทุนและการจัดการชนชั้นผ่านระบบการร่วมมือจากขนาดเล็กไปสู่ขนาดใหญ่ การร่วมมือกันของรัฐบาลเป็นผลสะท้อนของความต้องการตามบทบาทของตำแหน่งในธุรกิจและอุตสาหกรรม การควบคุมกันที่ไม่เท่าเทียมกันทางด้านการเมืองเป็นผลอีกอย่างหนึ่งของรายได้และความมั่งคั่งที่ไม่เท่าเทียมกันตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1945 รายได้ของคนที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาไม่เท่าเทียมกันความมั่งคั่งอัตราเงินดอลลาร์ของทรัพย์สินส่วนบุคคลทั้งหมดและสมบัติการผลิตรายได้ได้กระจายออกไปอย่างไม่ยุติธรรม

ในประเทศสหรัฐอเมริกานับตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1800 การทำงานของประชากรในประเทศสหรัฐอเมริกามีมากมายหลายสาขาวิชาชีพ ซึ่งประกอบไปด้วย ชาวนา นักศิลปะ พ่อค้า และผู้ประกอบการอาชีพในการฝึกฝนและความรู้ ปีคริสต์ศักราช 1860 เครื่องจักรไอน้ำได้แพร่กระจายไปทั่วทุกส่วนของอุตสาหกรรม ได้ใช้อย่างแพร่หลาย การใช้เทคโนโลยีเข้าไปพัฒนาระบบอุตสาหกรรม

ในปีคริสต์ศักราช 1870 ได้พัฒนากันอย่างมากในประเทศสหรัฐอเมริกา และในปีคริสต์ศักราช 1890 ได้เพิ่มการผลิตโดยชาวบริติช การแพร่กระจายทางภูมิศาสตร์และเทคโนโลยีได้เกิดการติดต่อกันระหว่างชาติ (Across the New Nation) อย่างรวดเร็ว ทั้งการพัฒนาเรื่องทุนทางการค้า การเกษตร และอุตสาหกรรม ลักษณะเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นประเทศ

พร้อมที่จะเป็นฐานของการพัฒนาการอุตสาหกรรมที่กว้างขวางออกไปในประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวข้องกับการข้ามชาติ (Across the Seas) ในการสร้างทางตลาดเรียกว่า จักรวรรดินิยม (Imperialism) ที่เห็นโฉมหน้าอย่างเด่นชัดในช่วงเวลาหนึ่ง

ในคริสต์ศักราช 1890 - 1940 เป็นช่วงเวลาของสมาคมที่สำคัญของแรงงานทั่วไป คนทำงานเพิ่มขึ้นทั้งรายได้และการทำงานไม่เท่าเทียมกันในระบบนายทุน การเพิ่มขึ้นทางค่าจ้างและเงื่อนไขการทำงานค่าจ้างการได้รับความเอาใจใส่ของสมาคมและการลดชั่วโมงลงเป็นเรื่องหลักของความขัดแย้งทางรายงานปัญหาสังคมหลายอย่างในสังคมเกี่ยวข้องอย่างมากในระบบชนชั้น ความเกี่ยวข้องทางชนชั้นเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ตำแหน่งทางชนชั้นทางการตัดสินใจของโอกาสและชีวิต การแพร่กระจายทางอุตสาหกรรมจากปีคริสต์ศักราช 1840 - 1890 เป็นลักษณะอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยระบบทุนนิยมทั้งด้านผลผลิตและกำไรความเกี่ยวข้องของผู้ว่างงานกับความยากจนหมายถึง การไม่มีงานทำแม้ว่าความไม่เท่าเทียมกันของผลประโยชน์ของผู้ว่างงานตามปกติ การสูญเสียรายได้อย่างรวดเร็วกับการต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ท่ามกลางคนว่างงาน ส่วนมากไม่มีรายได้ ที่จะสนับสนุนครอบครัวที่ระดับเล็กและเกิดความเหมาะสมเมื่อประชาชนไม่สามารถสนับสนุนครอบครัวของเขา ครอบครัวที่อ่อนแอจะปรากฏขึ้นและอาชญากรรมทางทรัพย์สินปรากฏขึ้นอีก ไม่เพียงแต่การว่างงานทางด้านสำนักงาน และกลุ่มแรงงานคนทำงานส่วนหนึ่ง แรงงานที่อพยพอยู่ชายแดน และแม่บ้านคือบุคคลที่อาจจะเข้าไปในตลาดแรงงานในอนาคตค่าจ้างขั้นต่ำและภาษีขั้นต่ำสามารถได้กำไรสูงกว่าเป็นเครื่องยืนยันกับสภาพที่แข็งแกร่งด้วยตัวเขาเองรายได้ต่ำ อาหารไม่พอเพียงและที่อยู่อาศัยความคิดที่ว่าในศตวรรษที่ 19 เป็นสมัยทุนนิยมอย่างรวดเร็ว ขยายไปในประเทศสหรัฐอเมริกาชีวิตสังคมและเศรษฐกิจถูกพิจารณาโดยธรรมชาติการต่อสู้ชีวิตและความตาย ซึ่งเป็นการแข่งขันของแต่ละบุคคลให้ดีที่สุดที่สุดในสังคม เหตุผลทางศีลธรรมสำหรับความยากจนยืนยันได้ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เข้าเป็นสมาชิกไม่แต่เพียงพลังงานทางเศรษฐกิจและผู้นำทางการเมือง แต่คนงานสามัญโดยทั่วไปปัญหาสงครามของความยากจนได้เปลี่ยนค่านิยมความยากจนของการทำงานทางสังคมที่กระจายไปด้วยการเพิ่มเรื่องการศึกษาและโปรแกรมการฝึกงาน การอธิบายถึงการขาดความสามารถและบุคคลที่มีความสามารถเป็นสาเหตุของความยากจนคล้ายกันหลายวิธีการ ที่จะอธิบายเป็นรายบุคคลเพราะได้ใช้เงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการรวมกำลังทางคุณภาพส่วนบุคคล

รัฐบาลมีความสำคัญในการที่จะทำให้จริยธรรมส่วนบุคคลแข็งแกร่ง สวัสดิการทางสังคมเป็นส่วนหนึ่งของความคิดความยากจนเป็นพื้นฐานและแสดงให้เห็นชัดของสังคมนายทุนทั้งอดีตและสมัยกลาง ซึ่งมีความมั่งคั่งขึ้น รัฐบาลเกี่ยวข้องกับความยากจนมีแนวโน้มที่จะขึ้นและลงกับการเปลี่ยนแปลงทางเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการยกระดับการเคลื่อนย้ายความยากจนของประชาชน ความยากจนมีทรัพยากรน้อยกว่าคนอื่น ๆ เขาทั้งหลายไม่เพียงแต่มีรายได้ต่ำแต่เขายังมีการขาดแคลนพลังทางการเมืองและบ้านที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอและ

การช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย แม้ว่าชาวอเมริกันมีรายได้ต่ำเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถทำงานเพราะอายุไร้ความสามารถ ความเจ็บป่วย คนหลายคนยากจนเพราะการว่างงานต่อไป และภายใต้การตกงาน (Feagin.1990 : 36 - 95)

กรูเวอร์ (Gruver 1981 : 648 – 671) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนไปเนื่องจากก่อนสงครามกลางเมืองพลเมืองในชาติมีความเป็นอยู่ด้วยสังคมเกษตรกรรม โดยใช้วัสดุในการผลิตทางอุตสาหกรรมจากประเทศอังกฤษ ชาวอเมริกันจะมีลักษณะเป็นแบบชาวนาที่ทำการเพาะปลูกและนำสิ่งที่ผลิตมาใช้ประกอบอาหาร โดยไม่ต้องใช้สิ่งอำนวยความสะดวกดังชีวิตในเมือง ประเทศสหรัฐอเมริกาจะใช้แนวคิดของ เจฟเฟอร์สัน (Jefferson 's idea) คือมีความเป็นอยู่อย่างธรรมชาติโดยไม่มีการเอาวัดเอาเปรียบกันเมื่อเกิดสงครามกลางเมืองได้เปลี่ยนทิศทางไปเป็นสังคมอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว การอุตสาหกรรมได้เริ่มต้นในราวปีคริสต์ศักราช 1850 และเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถึงอย่างไรก็ตาม ความเจริญเกิดขึ้นก็ต้องการทรัพยากรทางธรรมชาติที่ใช้ในอุตสาหกรรมอย่างเช่น พลังงานทางน้ำ ป่าไม้ และแร่ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นคือ การเพิ่มประชากร ดังนั้นในตลาดมีการเพิ่มการผลิตสินค้ามากขึ้น การเพิ่มปริมาณผู้อพยพทำให้ประชากรมากขึ้น และมีการรวมกันของแรงงานราคาถูกขึ้นจากเมืองบอสตันไปถึงเมืองชิคาโก

การประกอบการธุรกิจจนแพร่หลายทำให้ชาวยุโรปมาลงทุนทำอุตสาหกรรมมากขึ้นและอีกประการหนึ่งเพราะความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ทั้งยุโรปและสหรัฐอเมริกาจึงเพิ่มความสำคัญทางเทคโนโลยีมากขึ้น ด้วยเหตุนี้นักวิทยาศาสตร์ และนักประดิษฐ์มีบทบาทมากขึ้นในสังคมอุตสาหกรรม ตัวอย่างเช่น ไมเคิล ฟาราเดย์ (Michael Faraday) ชาวอังกฤษได้ประดิษฐ์อำนาจแม่เหล็กที่ทำด้วยไฟฟ้า โทมัส อัลวา เอดิสัน (Thomas Alva Edison) สามารถที่จะผลิตหม้อแบตเตอรี่ที่เก็บไฟฟ้า คริสตโตเฟอร์ โชลส์ (Christopher Sholes) ได้ประดิษฐ์เครื่องพิมพ์ดีด อเล็กซานเดอร์ เกรแฮม เบล (Alexander Graham Bell) ได้ประดิษฐ์โทรศัพท์ และ วิลเลียม เอช เบอโร (William S. Burrough) ได้ประดิษฐ์เครื่องจักรขึ้น

ดังนั้นความเป็นอยู่ของชาวอเมริกาก็สะดวกสบายมากขึ้น ความเป็นอยู่ที่เป็นมาตรฐานได้เพิ่มขึ้นอย่างคงที่ จำนวนเงินและการแสดงถึงความมั่งคั่งเป็นเครื่องหมายถึงความสำเร็จและชาวอเมริกันจำนวนมากที่จะฝึกฝนงานทางด้านธุรกิจจนถึงขั้นบรรลุความสำเร็จที่เป็นไปได้

นอกจากสิ่งประดิษฐ์ที่ช่วยงานด้านธุรกิจอุตสาหกรรมแล้ว ยังมีการคมนาคมที่สำคัญคือทางรถไฟ ช่วงระยะปีคริสต์ศักราช 1865 ถึง 1914 เรียกว่าเป็นช่วงของยุคทางรถไฟ (The Railroad Era) ชีวิตของชาวอเมริกันจำนวนมากมีภาพที่อยู่ในความคิติดนั้นคือ ภาพของม้าเหล็กอยู่บนริบบิ้นที่เป็นเหล็กกล้า (Ribbons of Steel) รถจักรเปลี่ยนแปลงชีวิตของมนุษย์อย่างมากในศตวรรษที่ 19 ถ้าเปรียบเทียบกับยุคโบราณ ซึ่งนิยมใช้การแล่นเรือเป็นการเดินทาง ชาว

อเมริกันใช้เครื่องจักรมากกว่าในสมัยยุคแรก การเดินทางใช้เวลาอันสั้นแทนที่จะใช้ป็นเดือนก็เลื่อนขึ้นมาเป็นสัปดาห์และเป็นวัน เป็นครั้งแรกชาวนาเดินทางไปยังเมืองใหญ่เป็นระยะทางยาวขึ้น คนทำงานโรงงานสามารถกลับไปยังครอบครัวและทุ่งนาในวันหยุดสุดสัปดาห์หรือวันหยุดพักผ่อน

สำหรับวงการธุรกิจอุตสาหกรรม เมื่อมีทางรถไฟกว้างใหญ่มาก ทำให้มีกำลังเร็วที่จะเพิ่มผลผลิตสินค้า การขายไม่ได้มีที่สิ้นสุด โรงงานทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกสามารถที่จะผลิตสินค้าไปขายทางทิศตะวันตกได้ ทางรถไฟช่วยสร้างตลาดใหม่ สำหรับประชาชนเคลื่อนย้ายไปตั้งรกราก ณ ที่อยู่ใหม่ นอกจากนี้ยังจูงใจให้ผู้อพยพชาวยุโรปให้ข้ามมาจากฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติก ถึงอย่างไรก็ตามในบางช่วงระยะเวลาอย่างเช่นในปีคริสต์ศักราช 1873 การอุตสาหกรรมตกต่ำลงมีการชะลอตัว ประชาชนยากจนหมดหวังในการทำงาน การทำงานหนักขึ้น คือทำงานถึง 70 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นต้น

ต่อมาในระหว่างปีคริสต์ศักราช 1890 ได้เกิดคำว่า “มหาเศรษฐีอเมริกัน” เป็นคำที่คุ้นเคยกันอยู่ทั่วไป มีคนอเมริกันจำนวนมากเกินกว่า 4000 คน เป็นมหาเศรษฐี หลังจากสงครามกลางเมือง การอุตสาหกรรม การผลิตสินค้า การคมนาคมด้วยทางรถไฟ การธนาคาร และการบริการมีจำนวนมากขึ้น ธุรกิจขนาดใหญ่

ในปลายศตวรรษที่ 19 คนรุ่นหนุ่มสาวส่วนมากมาจากเมืองเล็กหรือชนบท เขามีการศึกษาไม่มากนักมาทำงานในวงการธุรกิจ การประกอบธุรกิจในขณะนั้นเป็นแบบเอกสิทธิ์แต่ผู้เดียวนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จอย่างเช่นตระกูลของร็อกกี้เฟลเลอร์ (Rockefeller) สำหรับปลายศตวรรษที่ 19 นี้ถือว่าธุรกิจขนาดใหญ่เป็นเกมอย่างหนึ่ง ความสำเร็จที่เกิดขึ้นบรรดามหาเศรษฐีเหล่านี้มีความเชื่อที่สอดคล้องกับนักวิทยาศาสตร์ที่ชื่อว่า ชาร์ล ดาร์วิน (Charles Darwin) ผู้เขียนหนังสือ *On the Origin of Species* มีแนวคิดว่าผู้ที่สามารถปรับตัวได้โดยธรรมชาติต้องแข็งแรงและมีความสามารถที่จะอยู่รอดได้ส่วนผู้ที่อ่อนแอกว่าก็จะอยู่ไม่ได้หรือสูญหายไป นอกจากนี้นักปราชญ์ชื่อ เฮอร์เบิร์ต สเปนเซอร์ (Herbert Spencer) ได้ให้ทัศนะว่าการแข่งขันเป็นการแสดงออกของความคิดของสังคม โดยเขาเรียกการคัดสรรโดยธรรมชาติ (Natural Selection) ของชาร์ล ดาร์วิน ว่าผู้อยู่รอดเท่านั้นคือผู้ที่เหมาะสมที่สุด (The Survival of the Fittest)

ทอดด์ (Todd.1961 : 466 – 525) ได้กล่าวว่า ชีวิตชาวอเมริกันได้ออกจากชนบทมาใช้ชีวิตในสังคมเมืองเป็นจำนวนมาก จนเกิดคำว่า “การอยู่ในเมือง” ช่วงปีคริสต์ศักราช 1865 ถึง 1900 จำนวนคนหนุ่มสาวออกจากชนบทมาใช้ชีวิตในเมือง ประชากรมีจำนวน 25,000 ถึง 50,000 คน หรือมีมากกว่านั้น เขาเหล่านี้ต้องการได้รับโอกาสที่จะเดินทางเพื่อมีชื่อเสียงและเกียรติ การทำงานมีทั้งเป็นกรรมกรมีทักษะและไม่มีฝีมือทางการงาน คนหนุ่มสาวกระตือรือร้นที่จะมาใช้ชีวิตในเมือง

ชีวิตในเมืองและชนบท เมื่อวันเวลาผ่านไปความแตกต่างจากชีวิตในเมืองและ

ชนบทต่างกันน้อยลงไป เมืองที่เจริญเติบโตภายใต้ผลกระทบของอุตสาหกรรมประกอบไปด้วย ร้านค้า ธนาคาร สำนักงาน พิพิธภัณฑ์ ห้างสรรพสินค้า โรงละคร โบสถ์ และ โรงเรียน ประชาชนมาอยู่รวมกันอย่างแออัด มีผลก็คือ ความสกปรกความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันระหว่างคนมั่งมีและคนยากจน สังคมที่ใช้เครื่องจักรและการเพิ่มผลผลิตจำนวนมาก

โลกใหม่ของอุตสาหกรรม มุ่งหมายไปที่ความมั่งคั่ง ความแตกต่างของรายได้ เมื่อศึกษาตามประวัติศาสตร์อเมริกันทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนร่ำรวยที่สุด และ คนยากจนที่สุดมีจำนวนมาก ในปลายปีคริสต์ศักราช 1800 ความเป็นอยู่ของชนรุ่นใหม่คือ บรรดามหาเศรษฐีต้องสร้างบ้านขนาดใหญ่ ซึ่งมีราคาแพงและต้องมีสวนนิคม คือสวนงามและสโตนอกจากนี้เขายังซื้อ ม้า เรือยอช และบ้านพักฤดูร้อน คนร่ำรวยมีกำลังที่จะส่งบุตรหลานไปศึกษาในวิทยาลัยและมีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศ เขาเหล่านี้มีกำลังทรัพย์ที่จะสนับสนุนทางศาสนาตึกเรียน ตึกศิลปะ โรงละคร ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ และ มหาวิทยาลัย เมื่อวันเวลาผ่านไปจากความสำเร็ของนักธุรกิจเริ่มที่จะยอมรับความรับผิดชอบในการใช้เงินเพื่อปรับปรุงชุมชน ระหว่างเวลานั้นมีมหาเศรษฐีอย่างเช่น แอนดรู คาร์เนกี (Andrew Carnegie) ได้ใช้เงินจำนวน 60 ล้านบาท ที่จะช่วยให้บ้านเมืองใช้ห้างสรรพสินค้าสาธารณะ

นอกจากนี้ ได้เกิดมีชนชั้นกลางคือ กลุ่มชนที่เป็นเสมียนผู้จัดการ คนทำงานใช้ทักษะมีกำลังพอจะส่งบุตรหลานไปเข้าเรียนในโรงเรียนและวิทยาลัย สำหรับผู้หญิงมีโอกาสได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นและได้เข้าไปประกอบอาชีพใช้ความรู้ขึ้นอย่างเช่น ทนายความ และ แพทย์ เป็นต้น สำหรับเด็กผู้หญิงไม่มีโอกาสเข้าเรียนในวิทยาลัย เขาจะทำงานในสำนักงานหรือโรงงานอุตสาหกรรมบรรดาหญิงสาวมีโอกาสที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับสาธารณชนมากขึ้น ส่วนเรื่องสวัสดิการสำหรับคนยากจนที่ได้รับการศึกษาไม่มาก เขาทำงานในโรงงาน เมื่อเจ็บป่วยไม่สามารถไปรักษาตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ได้ ในปลายปีคริสต์ศักราช 1880 แม้จะมีสถานที่ให้การศึกษา สันทนาการ แต่ทว่าเป็นส่วนเล็กน้อยในชุมชนแออัด ต่อมามีการพัฒนาขึ้น ในราวปลายศตวรรษนี้การเพิ่มโอกาสที่จะไปสู่หนทางที่ดีขึ้นของชีวิตชาวอเมริกันเป็นโอกาสที่จะให้คนยากจนจำนวนมากที่มีความอดสาเหที่ ต้องการได้รับสิทธิทางการศึกษา ทำให้สภาพแวดล้อมสูงขึ้น

ในปีคริสต์ศักราช 1870 เป็นยุคที่มีความเจริญเติบโตของเมืองเป็นไปอย่างรวดเร็วโรงงานขนาดใหญ่ที่มีคนวันมีการใช้ยานพาหนะการใช้เครื่องจักรในทุ่งนาชีวิตในอุตสาหกรรมสมัยใหม่นั้นได้เปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่จากเดิม การเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทเศรษฐกิจการเกษตรกลายเป็นชีวิตในสังคมอุตสาหกรรม หัวใจของสังคมอุตสาหกรรมคือ คนทำงานถูกกำหนดให้มุ่งตรงไปเรื่องวัตถุดิบและนิยมนกันทั่วไปที่จะมีการผลิต แต่ถึงอย่างไรก็ตามสังคมอุตสาหกรรมก็ยังต้องการวัตถุดิบจากสังคมชนบทมาป้อนให้กับโรงงาน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ยานพาหนะ และการสื่อสาร

ระหว่างปีคริสต์ศักราช 1865 และ 1900 เป็นยุคเมืองสมัยใหม่เต็มไปด้วยถนน

เขมาของคว้นโรงงานและเกิดมีคนทำงานรุ่นใหม่ที่ถูกเรียกว่าคนทำงานใช้ปกเสื้อสีขาว (White – Collar Workers) และผู้ได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าจ้าง ความเป็นอยู่นับวันจะแออัดมากขึ้นถึงแม้ว่าจะมีเทคโนโลยีสมัยใหม่เกิดขึ้น ในราวปีคริสต์ศักราช 1900 ประชากรในเมืองเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนมีจำนวนถึง 76,094,134 คน การเจริญเติบโตทางรถไฟในปีคริสต์ศักราช 1870 และ 1900 ระยะทางของรถไฟเพิ่มขึ้นจาก 53,000 ไมล์ มากขึ้นกว่าเดิม 190,000 ไมล์ ระหว่างนั้นหลายปีทางรถไฟได้ปรับปรุงความเร็ว ความสะดวกสบายและปลอดภัยขึ้น รถไฟได้ใช้ถ่านหินแทนการใช้ไม้เป็นเชื้อเพลิง

วูดเวิร์ด (Woodward 1968 : 99 – 200) กล่าวถึงผู้อพยพมาสู่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในระหว่างปีคริสต์ศักราช 1820 – 1945 มีผู้อพยพจากอิตาลีมีจำนวน 12% จากเยอรมันมีจำนวน 16 % จากรัสเซียและโปแลนด์ 10% จากสแกนดิเนเวีย 6% การอพยพที่มาจากที่ต่างกันทำให้เกิดผลกระทบที่ยากจะวัดได้ ความต่างกันทำให้เกิดวัฒนธรรมของผู้อพยพด้วยระหว่างครึ่งศตวรรษคือ ปีคริสต์ศักราช 1776 และ 1830 ได้มีสงครามและการห้ามปรามการอพยพน้อยลง ดังนั้นการเคลื่อนย้ายแบบหลั่งไหลผู้คนจากด้านแอตแลนติก ทำให้เกิดชาวต่างชาติที่มีเชื้อสายต่างกันมากขึ้นจนมาถึงปีคริสต์ศักราช 1830 ผู้อพยพได้ถูกจำกัดทางด้านกฎหมาย ถึงอย่างไรก็ตามปีคริสต์ศักราช 1924 มีผู้อพยพจำนวนมากขึ้น ขณะที่ผู้อพยพรุ่นแรกเข้ามายังใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนมาก ส่วนด้านศาสนาจะเป็นแบบโปรเตสแตนต์ และต่อมาคาทอลิกมีจำนวนมากขึ้น และตอนปลายศตวรรษนี้มีทั้งแบบยิว (Jewish) และ อีสเทิร์น ออร์ทอดอกซ์ (Eastern Orthodox) การอพยพเข้าสู่เมืองใช้ชีวิตแบบอุตสาหกรรมที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ การทำงานไม่ได้ตามลำพัง ผู้อพยพเป็นกำลังด้านแรงงานในเมือง การสร้างการคมนาคม การทำงานในวงการธุรกิจการค้ามีการใช้เทคนิคมีอาชีพต่างๆ กัน เช่น เสมียน และอาชีพในการใช้ทักษะแรงงานมีการสนับสนุนการใช้เครื่องจักรการทำงานและอาชีพ

นอกจากนี้การต้องพึ่งแรงงานต่างชาติเป็นเหตุจูงใจให้มีการใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ เป็นกระบวนการทำให้มีมาตรฐานในงานและผลผลิตเมื่อแรงงานผู้อพยพมาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้จัดตั้งสหภาพทางองค์การทางการค้าเพื่อต่อสู้ให้ได้มาทางด้านสวัสดิการทางสังคมที่จะป้องกันความยากจนและช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ทางภาคเกษตรกรรมต้องขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากการไปสู่สังคมอุตสาหกรรมเพื่อไปทำงานในโรงงาน สิ่งเหล่านี้ทำให้นักประดิษฐ์หรือนักคิดเข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างเช่นนักประดิษฐ์ชื่อเอลี วิทเนย์ (Eli Whitney) กล่าวว่าคนอเมริกันค้นหาการใช้เครื่องจักรทดแทน แทนที่จะใช้ทักษะทางมือแบบในยุโรป

วิถีชีวิตแบบใหม่ของเศรษฐกิจอเมริกันชักจูงให้คนหันเหชีวิตออกจากฟาร์ม การแพร่กระจายทางเครื่องจักรได้มีบทบาทไปยังการเกษตรทำให้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น ในปีคริสต์ศักราช 1850 เมื่อคลื่นผู้อพยพชาวไอริช และเยอรมันขาดแคลนลงทางชายฝั่งด้านตะวันออกชาวอเมริกันต้องการที่จะใช้เครื่องจักรมากขึ้น ตลาดทวีปอเมริกามีทรัพยากรอันมั่งคั่ง ความ

มั่งคั่งส่วนบุคคลมีความเป็นไปได้มากขึ้นมีการฝึกหัดทางการค้าอย่างชัดเจนมากกว่าที่อื่นในโลก เพื่อนำไปสู่การต่อสู้เพื่อความสำเร็จ

ระหว่างปีคริสต์ศักราช 1830 และ 1851 เครือข่ายการสร้างทางรถไฟสร้างปกคลุมเนื้อที่จากแม่น้ำมิสซิสซิปปี และในระยะเวลา 10 ปี ของปีคริสต์ศักราช 1850 มีการรุกรานเศรษฐกิจโดยใช้เส้นทางรถไฟมากเท่ากับยุโรปตะวันตก ในปีคริสต์ศักราช 1870 สหรัฐอเมริกามีระยะทางรถไฟยาวถึง 50,000 ไมล์

สรุป สังคมอุตสาหกรรมอเมริกันเจริญอย่างรวดเร็วจากต้นปีศตวรรษที่ 19 ในภาพความสนใจของอเมริกันทางเทคโนโลยีและทรัพยากรอย่างกว้างขวาง ดูเหมือนไม่น่าเชื่อว่าเป็นความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมที่จะสร้างผลผลิตขึ้นมาใหม่ได้

ไฟรเดิล และบริงเกลย์ (Freidel & Brinkley. 1982 : 3 – 21) กล่าวว่าประชาชนเข้าสู่ศตวรรษที่ 20 ในช่วงระยะเวลามากกว่า 30 ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ถ่ายโอนพลังของชนบท สังคมที่เป็นเจ้าของแผ่นดินแบ่งปันกันเข้าสู่อุตสาหกรรม การเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ชาวอเมริกันในศตวรรษใหม่เห็นได้ชัดเจนในปีคริสต์ศักราช 1900 ผู้นำชาติทางด้านอุตสาหกรรมบนพื้นแผ่นดินและ ศักยภาพของเศรษฐกิจ ดูเหมือนว่าจะไม่สิ้นสุด ทรัพยากรทางธรรมชาติมีอย่างมากมาย จำนวนแรงงานมาก การเจริญเติบโตทางเทคโนโลยีและการบริหาร วิวัฒนาการทางด้านอุตสาหกรรมของอเมริกาเป็นผลมาจากหลายปัจจัยและหลายๆ ปี ทางด้านอุตสาหกรรมเริ่มต้นเมื่อปีคริสต์ศักราช 1820 แต่ในเวลา 10 ปี สงครามกลางเมืองเป็นหลักทางเศรษฐกิจระหว่างปีคริสต์ศักราช 1860 และ 1900 ชาติได้สร้างทางรถไฟยาว 170,000 ไมล์ โดยมีระยะทางยาวขึ้นถึง 200,000 ไมล์ ส่วนจำนวนผู้อพยพจากยุโรปมีมากกว่า 12 ล้านคน มาอยู่ใหม่ในช่วงเวลานี้การเปลี่ยนแปลงศตวรรษ การอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกา มีการจ้างงาน คนงาน ถึง 13 ล้านคน

ระหว่างการเริ่มต้นและหลังจากสงครามกลางเมืองมีนักธุรกิจที่มีศักยภาพในการร่วมมือกัน การร่วมมือกันโดยผ่านการขาย ผ่านนักลงทุน ผลกำไรอยู่ที่กิจการงานค้า บริษัทสร้างงานทางด้านรถไฟประสบผลสำเร็จอย่างมากการเปลี่ยนแปลงทางศตวรรษนี้ อุตสาหกรรมอเมริกัน มีผลิตผลจากโรงงานถึง 11 ล้าน และมีการถ่ายโอนทางเศรษฐกิจ ระหว่างเวลา 50 ปี ในศตวรรษที่ 19 รายได้ต่อคนเพิ่มขึ้น 2% มากกว่าปีที่เกิดก่อนสงครามกลางเมือง เงินค่าจ้างอันแท้จริงของคนงานมีจำนวนมากกว่า 50% ระหว่างปีคริสต์ศักราช 1860 และ 1890 มีมากกว่า 33%

นอกจากนี้ยังมีเทคนิคต่าง ๆ ในการผลิตและการโฆษณาความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมมีมากและเปลี่ยนแผ่นดินอเมริกันโดยการประดิษฐ์สิ่งใหม่ การสร้างทางรถไฟ สะพาน ดีกระฟ้า โทรศัพท์ การใช้เครื่องจักรในการอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม การประดิษฐ์ยานพาหนะ ทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาเปลี่ยนโฉมหน้าไป ประชาชนอยู่ในที่

ทำงาน เทคโนโลยีทางอุตสาหกรรมและการเกษตร ทำให้ทำงานผลิตได้มากกว่าในอดีต ในปีคริสต์ศักราช 1907 ได้มีผู้เขียนหนังสือชื่อ *The Education of Henry Adams* เขาชื่อ Henry Adam ได้กล่าวว่า “เราสามารถเห็นประเทศอเมริกาแบบใหม่ การเกิดใหม่ที่ไม่สามารถนับจำนวนได้ของพลังถ่านหิน พลังทางเคมี และพลังทางรังสี . . .” (Freidel & Brinkley 1982 : 18) เมื่อย้อนเวลาไปประมาณ 3 ปี คือ ปีคริสต์ศักราช 1904 การใช้พลังงานทางอุตสาหกรรมจำนวนมาก อุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิคือ น้ำมัน เหล็กกล้า ทองแดง และทางรถไฟ นักอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากเชื่อทางทฤษฎีของ ชาร์ล ดาร์วิน ว่าผู้อยู่รอดคือ ผู้ที่เหมาะสมที่สุด

ในปลายปีศตวรรษที่ 19 ผลผลิตทางอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว พื้นที่ทางเศรษฐกิจไม่สามารถก้าวต่อไป ธนาคารชาติและสถาบันทางการเงินไม่แข็งแกร่ง และเพียงพอที่จะบริการได้ ความเป็นอยู่โดยทั่ว ๆ ไป เกิดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน ในช่วงปีคริสต์ศักราช 1900 ได้เกิดชนชั้นใหม่ อย่างเช่นมีมหาเศรษฐีเกิดขึ้น ได้แก่ แอนดรู คาร์เนกี (Andrew Carnegie) มีรายได้ถึง 23 ล้านดอลลาร์ จากบริษัทเหล็กกล้าและ จอห์น ดี ร็อกกี้ เฟลเลอร์ (John D. Rockefeller) มีความมั่งคั่งถึงหลายพันล้านดอลลาร์ ในปีคริสต์ศักราช 1890 จากการสำรวจพบว่า มีมหาเศรษฐีเกิดขึ้น 4000 คน และมหาเศรษฐีเหล่านี้ได้ช่วยเหลือเงินในด้านสังคมและการศึกษา

ส่วนชนชั้นผู้ใช้แรงงานในสังคมอุตสาหกรรมคนงานทำงานได้ถูกจ้าง มีอิสระจากรัฐบาล เขามักทำงานในสถานที่ไม่ปลอดภัยและมีอันตรายต่อสุขภาพ หนึ่งในห้าของชาวอเมริกันทำงานในอุตสาหกรรม ได้รับค่าจ้างต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ แต่ความจำเป็นต้องทำเพื่อความอยู่รอด

ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงานนี้ ได้มีนักเขียนหลายคนอย่างเช่น โอ เฮนรี (O Henry) สะท้อนชีวิตโดยเขียนบรรยายไว้ในเรื่องสั้น ชนชั้นคนทำงานต้องพ่ายแพ้ต่อการเอารัดเอาเปรียบ นอกจากนี้ การได้รายได้ขั้นต่ำของผู้หญิงในเมืองชิคาโกเป็นเหตุผลผลักดันให้ผู้หญิงต้องไปเป็นโสเภณี แรงงานเด็กในสหรัฐอเมริกาในปีคริสต์ศักราช 1900 กลายเป็นความเสื่อมเสีย เด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี จำนวน 1.7 ล้านคน ทำงานในโรงงาน ท่งนา เด็กหญิงจำนวน 10% เข้าสู่ตลาดแรงงานในขณะเดียวกันเด็กชายจำนวน 20% ที่ต้องเข้าสู่ตลาดแรงงาน กฎหมายยากที่จะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงแก่เด็กที่ทำงานในโรงงาน เขามีอายุขั้นต่ำ 12 ปี และจำนวนการทำงานที่เพิ่มขึ้นของเวลาการทำงานถึง 10 ชั่วโมง เด็กที่ทำงานได้รับความเหนื่อยยาก ได้รับบาดเจ็บขณะทำงาน เช่น อันตรายจากเครื่องจักร อาจถึงเสียอวัยวะ เช่น แขนหรือขา เป็นต้น

การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในปลายปีศตวรรษที่ 19 คนงานที่ไร้ฝีมือต้องการเพิ่มค่าจ้างแรงงาน จนเกิดการต่อสู้กับนายจ้างเรื่องการถูกตัดค่าจ้างและในที่สุดค่าจ้างแรงงานถูกของผู้อพยพเข้ามาแทนที่ ในปีคริสต์ศักราช 1900 คนหนุ่มสาวในชนบทออก

จากการทำงานในฟาร์มเพื่อที่จะมาทำงานโรงงานอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ยังมีผู้อพยพชาวยุโรปมาเริ่มต้นที่นี่และเมื่อมีคนหลังไหลกันมาทำงาน ทำให้เกิดชุมชนแออัด คลื่นลูกใหม่ของผู้อพยพเพิ่มขึ้นจากคนที่ไม่ได้รับการศึกษาจากทางใต้ และทางยุโรปตะวันออก เผชิญปัญหาการนำเข้า การเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ การปรับตัวเรื่องวัฒนธรรมใหม่ การเพิ่มขึ้นของจำนวนเครื่องจักร การควบคุม “เจ้านาย” ผู้อพยพเป็นครั้งแรกและชนรุ่นต่อมาทำให้เกิดชนชั้นต่ำเกิดขึ้น นอกจากนี้ ยังมีปัญหาการเอารัดเอาเปรียบกัน และเมื่อชนรุ่นหนุ่มสาวหันมาทำงานในเมือง เศรษฐกิจการเกษตรน้อยลง ในปีคริสต์ศักราช 1900 จำนวนแรงงานราคาถูกแพร่ขยายไป

ในหลายปีต่อมาการถดถอยทางเศรษฐกิจ (Depression and Unrest) ทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน คนจำนวนหลายล้านคนไม่มีงานทำ ความตกต่ำดูเหมือนจะเป็นอันตรายต่อคนอเมริกันเกิดการให้คนงานออกจากงาน การปิดโรงงานและลดค่าจ้าง

ปีคริสต์ศักราช 1894 ช่วงระยะเวลาที่ ไตรเซอร์ อายุได้ประมาณ 23 ปี มีการนัดหยุดงานในเมืองชิคาโกเพื่อระงับการนัดหยุดงาน คนงานพูลแมน (Pullman Workers) จนมีคนงานเสียชีวิตถึง 20 คน เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้เกิดการตื่นตระหนกขึ้น

ในศตวรรษใหม่นี้ ชาวอเมริกันมีความหวังและเกี่ยวข้องกับธุรกิจ เขาทั้งหลายตระหนักถึงอำนาจทางเศรษฐกิจที่เจริญเติบโต และก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว

2.1.4 ลักษณะทางสังคม

นอกจากปัญหาด้านเศรษฐกิจแล้วปัญหาที่สำคัญอีกก็คือปัญหาสังคม ในช่วงศตวรรษที่ 19 เป็นสิ่งที่มีผลกระทบต่อตัวละครเอกได้แก่การดำเนินชีวิตโดยทั่วไป

เฟียกิน (Feagin, 1990 : 11 – 15) กล่าวถึงปัญหาสังคมโดยเขาอ้างถึง อีมิล ดักเฮม (Emile Durkheim) ซึ่ง อยู่ระหว่างปีคริสต์ศักราช 1858 – 1917 เป็นนักสังคมนิยมชาวฝรั่งเศส มีอิทธิพลอย่างมากในเรื่องศาสตร์ทางสังคม เกี่ยวกับปัญหาสังคมในประเทศสหรัฐอเมริกา เขาชี้ให้เห็นว่าปัญหาของสังคมที่เข้ารวมกันกับสังคมของทุนนิยมที่คงอยู่ว่าเป็นผลมาจากการแบ่งแยกของกรรมกร การงาน การประกอบอาชีพ และกิจกรรมในสังคมเมืองสมัยใหม่ที่ทำให้เหมาะสม ประชาชนมีความเป็นตัวของตัวเองน้อยลง และไม่เป็นอิสระด้านอื่น ๆ มากกว่าในสังคมชนบท การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างเช่น สังคมอุตสาหกรรม และการออกมาสู่สังคมเมือง ได้ทำลายการนับถือข้อบังคับของประเพณี ศาสนา และบ้านเมือง สภาพสังคมที่สุขสงบจะต้องรักษาไว้ คนงานหลายคนและนายทุนหลายคน สามารถที่จะมีเหตุผลเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวที่มีความสุขด้วยเศรษฐกิจ และโปรแกรมควบคุมอย่างเป็นระบบ ที่จำเป็นภายใต้ระบบทุนนิยม เศรษฐกิจในรูปบริษัทใหญ่เพิ่มมากขึ้น ในการที่จะควบคุมส่วนหนึ่งที่สำคัญของภาคอุตสาหกรรม อย่างเช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ และเหล็กกล้า ปลาย

คริสต์ศักราช 1900 ของสงครามโลกครั้งที่ สอง คนงานหลายคน ได้คัดค้านอย่างแข็งขันถึงเงื่อนไขอันไม่ได้ช่วยในเรื่องความจำเป็นของชีวิต โดยเข้ามีส่วนร่วมโดยความเคลื่อนไหวกับสหภาพที่มีมากขึ้น ความคิดที่จะร่วมมือกันในเรื่องเสรีภาพมาเป็นความเห็นอันสำคัญในวิทยาศาสตร์สังคมในสมัยต่อมา การตกลงกันเรื่องการแทรกแซงกันและการแก้ปัญหาสังคมที่ขัดแย้งกันภายใต้โครงสร้าง เป็นพื้นฐานทุนนิยม ที่ร่วมกันทำให้เป็นรูปแบบใหม่ รัฐบาลภายใต้ระบบทุนนิยม เป็นการลงทุนที่สำคัญของบริษัทขนาดใหญ่ของผู้ลงทุน ถูกพิจารณามากกว่าผู้ประกอบการเกษตร หรือกิจการที่ประกอบการด้วยกิจการขนาดเล็ก ดำเนินการโดยเจ้าของไม่ใช้รูปของบริษัท อย่างไรก็ตามนักวิทยาศาสตร์ ในสังคมที่มีชื่อเสียงรู้สึกว่าการเข้าแทรกแซงของรัฐบาล เป็นความจำเป็นที่จะบิดเบือนความเสียหายออกไปจากเศรษฐกิจจดจำที่ต้องช่วยกิจการที่เดือดร้อนให้ได้รับผลกำไรที่จะรับรองการแข่งขันเรื่องเศรษฐกิจอย่างหนัก และกลุ่มคนงานที่คัดค้าน ปัญหาสังคมส่วนใหญ่พูดถึงครอบครัว สังคม ที่จัดไว้ไม่เป็นระบบด้วยการเปลี่ยนแปลงส่วนบุคคลจากสิ่งที่เป็นปกติของสังคมได้ตั้งไว้ ปัญหาทางเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาแรงงานเด็กถูกพิจารณาเป็นบางครั้ง แต่ถูกอธิบายด้วยความสนใจจากสถิติของสังคมถึงเรื่องของปัญหาที่เพิ่มเติม คือแรงงานเด็ก ระบบนายทุน ที่ถือประโยชน์ส่วนตน ขณะที่การเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรมและสังคมเมืองเป็นที่ยอมรับว่าเป็นอำนาจส่วนบุคคลที่จะทำให้เหมาะสมกับสถานการณ์ใหม่ การเอาใจใส่เพียงเล็กน้อยถูกทำให้เกี่ยวข้องกับปัญหาของนายทุน การแบ่งเชื้อชาติ เพศ ข้อสรุปมักจะเห็นการละทิ้ง การร่วมมือกัน นักสังคมวิทยาในยุคเริ่มต้นเฝ้ามองการหลบเลี่ยงด้วยสายตา “การปฏิบัติอย่างหนึ่งและการแสดงที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นด้วย” นักวิทยาศาสตร์ทางสังคมที่สำคัญ ได้แสดงผลกระทบของการแทรกแซงของรัฐบาลเพื่อคนจนและได้ละทิ้งเพื่อที่จะปลดปล่อยให้ตลาดได้ตัดสินกันว่านโยบายเศรษฐกิจแบบใหม่เกิดขึ้น แทนที่จะปล่อยไปตามบุญตามกรรม (Neo – Conservative Laissez – Faire Approach) การวิพากษ์วิจารณ์อำนาจของความขัดแย้งกันที่เป็นส่วนสัดปรากฏแก่สายตาได้วิเคราะห์ในสังคมประเทศสหรัฐอเมริกา และปัญหาของสังคม มุ่งตรงไปกับการปรากฏการณ์ทางพลังอำนาจความขัดแย้ง ที่วิพากษ์วิจารณ์ กับ ปัญหาของสังคม

เฟียกิน (Feagin. 1990 : 74 – 77) กล่าวว่าอย่างน้อยที่สุดส่วนหนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกาดูเหมือนจะหลบหนีไปจากปัญหาอันไม่ดีของการพัฒนาที่สำคัญในยุโรป นายทุนต่าง ๆ เริ่มที่จะหยุดการกดขี่คนทำงาน เนื่องจากผลมาจากระบบการพัฒนาโรงงานจากต่างประเทศ การทำงานในโรงงานของบรรดาหญิงสาวที่เป็นคนงาน ทำให้ไม่ได้รับการศึกษาเท่าที่ควร การทำงานชนิดต่าง ๆ ในโรงงาน และหญิงสาวไม่มีโอกาสได้พักผ่อนขึ้น ที่จะอ่านหนังสือพูดคุยกันและรดน้ำต้นไม้ที่ธรณีประตูหน้าต่าง การบรรลุความสำเร็จเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมด้วยเครื่องจักร การปกครองด้วยใจเมตตา อย่างบิดาของเจ้าของโรงงาน โดยการละทิ้งการควบคุมความเข้มงวดลง ค่าจ้างลดลง แต่ต้องทำงานมากขึ้น และการเพิ่มผล

ผลิตมากขึ้นถูกนำมาใช้ในกระบวนการของโรงงานชนชั้นใหม่ของงานนั้น ทำให้การป้องกันผลประโยชน์ของตนเองน้อยลง การเพิ่มขึ้นของผู้อพยพในตอนกลางศตวรรษยังคงมีอยู่ทั้งที่เป็นชาวไอริช และเยอรมันหญิงสาวในแรงงานและการต่อสู้ไม่พอใจอย่างมากขึ้นการรวมตัวกันเพื่อเตรียมการสำหรับพวกเขาและพยายามที่จะต่อสู้การลดค่าจ้างและเพิ่มการทำงานการปฏิวัติอุตสาหกรรมโดยใช้พลังไอน้ำ การพัฒนาไม่เพียงแต่มีแนวโน้มที่จะเอาคนออกจากงานและการลดค่าจ้าง

นายทุนยุคนั้นได้แก่ ตระกูลหลักหรือที่ เฟลเลอร์ กับ ฟอร์ด (Rockefellers and Fords) การร่วมมือกันด้านงานบริหาร การควบคุมระบบของเศรษฐกิจทั้งประเทศสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก ด้านโรงงานและสำนักงานเป็นหัวใจของอำนาจลูกจ้างโดยทั่วไปแล้วเชื่อว่า การกระทำสิ่งที่ดีที่สุดในโลกเศรษฐกิจการเมืองของชาวอเมริกันทั้งหมด

การควบคุมและพลังอำนาจระหว่างชนชั้น การร่วมมือของเจ้าของกิจการ การควบคุมการตัดสินใจของการลงทุนของบริษัท กำไรและทรัพยากร ในประเทศสหรัฐอเมริกา รอบโลก ทางกายภาพหมายถึง ผลผลิต การแพร่กระจาย และการแลกเปลี่ยนแผ่นดิน และตึก และพลังอำนาจทางแรงงาน ทรัพย์สินสมบัติจำนวนมากเข้าไว้ด้วยกันในชนชั้น ตามจริงแล้วสมาชิกได้รวบรวมทรัพย์สินสมบัติเป็นของตนเองทั้งแผ่นดินและบ้านเรือน

ในกลุ่มได้ถูกพบว่า นายทุนอุตสาหกรรม นายธนาคารและเจ้าของที่ดิน กลุ่มของประชาชนมีการใช้อำนาจในประเทศสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศ กำไรและรายได้ทำให้แตกต่างกันอย่างสำคัญ คนงานชนชั้นกรรมกรต้องการที่จะมีสวัสดิการในการทำงาน เช่น ต้องการให้เขาทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพื่อที่จะมีเวลาให้กับครอบครัว ความเห็นส่วนมากเรียกกันว่า ปกเสื้อสีน้ำเงิน (Blue – Collar) คนงานมีหลายกลุ่มบางคนเป็นคนที่ใช้ทักษะจึงมีรายได้สูง ส่วนบางคนมีรายได้ต่ำเนื่องจากไม่มีความชำนาญด้านฝีมือการทำงาน ส่วนสมาชิกอื่นเรียกว่า ปกเสื้อสีขาว (White - Collar) บางครั้งเรียกเขาว่าชนชั้นกลางรุ่นใหม่ การเพิ่มขอบข่ายของคนทำงาน ตำแหน่งต่าง ๆ เช่น คนขายของ เลขานุการ เป็นต้น สมาชิกของคนงานปกขาวมักจะเป็นผู้ที่มีศักดิ์ศรีมากกว่าสมาชิกคนอื่น ๆ

2.1.5 บทบาทของศาสนา

ผู้วิจัยสังเกตว่าศาสนาจะมีบทบาทต่อมนุษย์อย่างมากและจะเกี่ยวพันกับทางการศึกษาด้วยดังมีผู้ให้คำอธิบายไว้อย่างเช่น แคลกิน (Calkins. 1975 : 99) ได้กล่าวถึงศาสนาเกี่ยวพันกับทางด้านการศึกษานักเรียนในโรงเรียนจะเรียนศาสนาสัมพันธ์กับการศึกษา บรรดาผู้ปกครองต่างพากันส่งนักเรียนเข้าไปเรียนในโรงเรียนสอนศาสนานับตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1884 จนถึงปีคริสต์ศักราช 1970 มีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา มีโรงเรียนที่เป็นแคธอลิกถึง 10,000 โรงเรียน และยังมีโรงเรียนของโปรเตสแตนต์ ซึ่งได้ดำเนินกิจการมาด้วยดีเช่นกัน

ดูเหมือนว่าชาวแคทอลิกนั้นจะมีจำนวนมากขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งต่อมามีพลังอำนาจเข้าแทนที่ศาสนาทางนิกายออร์ทอดอกซ์ (Eastern Orthodox Church) ภาษาอังกฤษมีบทบาทมาใช้ในโรงเรียนของศาสนาเหล่านี้ เนื่องจากเด็กทั้งหลายมาจากสถานที่ต่างกัน ดังนั้นภาษาที่เด็กเหล่านี้ใช้จึงแตกต่างกันหลายภาษา มีชนชั้นนารีทำงานท่ามกลางผู้อพยพทั้งหลายจึงพยายามที่จะสร้างเสริมศรัทธาความเชื่อทางศาสนาและในขณะเดียวกันก็พยายามที่จะสอนภาษาอังกฤษไปพร้อมกันด้วย

นงเยาว์ ชาญณรงค์ (2536 : 187 – 194) กล่าวถึงศาสนามีบทบาทต่อสังคมว่า การดำรงชีวิตของมนุษย์แต่โบราณมาต้องผจญกับภัยธรรมชาติ เหตุการณ์ร้ายแรงจากอุบัติเหตุ เพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ต้องต่อสู้กับสัตว์ร้ายและผจญภัยต่าง ๆ บางสิ่งมนุษย์ก็ยังไม่อาจเอาชนะได้ไม่สามารถควบคุมได้จึงเกิดความรู้สึกกลัวเกรงหวาดหวั่น ตามสัญชาตญาณดั้งเดิมของมนุษย์เกิดความรู้สึกต้องการพึ่งพิง ปกป้อง ปลอดภัย ความรู้สึกกลัวภัย และต้องการความปกป้องคุ้มครองจากสิ่งที่มีอำนาจ และความสามารถที่เหนือกว่ามนุษย์ จนยอมตัวอ่อนน้อมถ่อมตนประจบเอาใจ การทำให้พอใจต่อสิ่งที่มนุษย์คิด คาดหวัง เติบโตว่าคงมีอำนาจเหนือกว่า

ศาสนาเป็นตัวการสำคัญของการดำรงชีพของมนุษย์ ตั้งแต่เกิดจนถึงตาย มนุษย์จะต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับศาสนาตลอดเวลาแสดงถึงอิทธิพลของศาสนาที่มีต่อมนุษย์ ในรูปของส่วนรวมที่เรียกว่าสังคม ในขณะเดียวกันมนุษย์ก็เห็นความสำคัญของศาสนาที่เกี่ยวข้องอยู่กับตนด้วยจึงยินดียอมรับศาสนาใช้ในการดำรงชีวิตของตนในรูปแบบต่าง ๆ พอจะประมาณได้ดังนี้

(1) เป็นหลักในการดำรงชีพอยู่ในสังคมโดยการยึดคำสอนทางศาสนามาใช้เป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิต การที่มนุษย์ยอมรับศาสนาในรูปนี้ถือว่าศาสนาเป็นแบบอย่างให้ยึดเป็นหลักในการดำรงชีวิต อันถือว่าเป็นเป้าหมาย และจุดประสงค์ประการหนึ่งของศาสนา

(2) ช่วยกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม เพื่อให้มนุษย์ซึ่งเป็นสมาชิกสังคมที่อยู่ร่วมกันมากจะได้มีแนวพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันเป็นรูปเป็นรอยเดียวกัน คำสอนของศาสนาในรูปรายนี้อาจมีทั้งคำสอนที่เป็นข้อห้ามมิให้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ตนเองและส่วนรวมได้ แต่ในขณะเดียวกันก็มีคำสอนให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งอันจะอำนวยประโยชน์และผลดีทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นคือสังคม นับว่าศาสนาช่วยควบคุมพฤติกรรมสังคม ให้มีแนวทางพฤติกรรมอย่างเดียวกันอันเป็นสัญญาณลักษณะให้เป็นที่รู้แก่กลุ่มอื่นด้วย

(3) ศาสนาเป็นตัวเร้าและจูงใจให้มนุษย์ยินดีปฏิบัติตามโดยอาศัยหลักคำสอนหลักศาสนาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัว เต็มใจทำดีและยินดีปฏิบัติตามศีลธรรม และกฎหมายของสังคม

(4) ศาสนาควบคุมและให้คุณและโทษทางด้านจิตใจแก่มนุษย์คือ ถ้าทำดีผู้ทำก็จะได้รับความปลื้มใจสุขใจ ถ้าทำชั่วผู้ทำก็จะได้รับความทุกข์ใจ เกรงกลัวบาป เป็นต้น นอกจากนี้ศาสนายังควบคุมจิตใจมนุษย์ให้เกิดมโนสำนึก เกิดความเข้าใจหลักคำสอนของศาสนา ทำให้มีจิตใจเข้มแข็งและยังช่วยอภิบาลอารมณ์ เมื่อถูกภัยคุกคาม

(5) ศาสนาเป็นตัวประสานความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาวะเหนือธรรมชาติ

บุคคลแต่ละคนเป็นหน่วยหนึ่งในสังคม เมื่อตัวบุคคลแต่ละคนมีพฤติกรรมน้อมนำไปในทางใด ซึ่งมีศาสนาเป็นแรงผลักดันเป็นแนวทางนำใจทำให้มีพฤติกรรมนั้น ๆ สังคมส่วนใหญ่ก็จะน้อมนำโน้มน้าวไปตามแนวนั้นพฤติกรรมก็จะเป็นไปตามนั้น ฉะนั้น จึงกล่าวว่าศาสนาเป็นสถาบันที่มีผลและอิทธิพลตั้งโดยตรง และโดยอ้อมต่อพฤติกรรมของสังคมและควบคุมสังคม

สรุปแล้วศาสนาเป็นเสมือนสายใยที่เชื่อมมนุษย์กับสังคมให้เข้าด้วยกัน ในฐานะที่ศาสนาเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับสถาบันที่สำคัญอื่น ๆ ในสังคม ซึ่งสามารถแทรกอยู่ในสังคมแทบทุกวงการทุกสถาบันสังคม ไม่ว่าจะทำอะไรล้วนมีศาสนามาแทรกแซงควบคุมการกระทำของมนุษย์อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นสังคมใหญ่หรือเล็กก็ตามศาสนาก็มีความสำคัญเสมอมาตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ ทราบจนกระทั่งปัจจุบัน

มนุษย์เห็นวัตถุอยู่เหนือความเลื่อมใสศรัทธา ทำให้จิตใจของมนุษย์แข็งแกร่งดั่งหิน และศีลธรรมอ่อนลง ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายนับตั้งแต่หน่วยเล็ก ๆ ของสังคมเช่น ครอบครัว ตลอดไปจนถึงสังคมและประเทศชาติและลูกหลานถึงโลก ทำให้เกิดมีการรบ ฆ่าฟัน ก่อสงครามกันอยู่เสมอ เพราะคนห่างเหินไม่สนใจศาสนาหรือใช้ศาสนาในทางที่ผิด ซึ่งตราบใจที่มนุษย์ ศรัทธา ยึดมั่น และประพฤติตามแนวทางที่มีของศาสนาอยู่เสมอแล้ว ครอบครัว สังคมประเทศชาติและโลกก็จะมีแต่ความสงบสุข

2.2 เอกสารที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมในการมีครอบครัว ความรัก และการแต่งงาน

นอร์ตันและคนอื่น ๆ (Norton and others. 1986 : 276 – 279) ได้กล่าวถึงสภาพครอบครัวในคริสต์ศักราช 1900 ว่ามีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมเพราะสาเหตุจากสภาพเศรษฐกิจที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป บทบาทของหญิงและชายมีการทำงานนอกบ้านเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีแรงงานเด็กที่มีอายุระหว่าง 12-13 ปี เข้าสู่ตลาดแรงงาน เด็กเหล่านี้ต้องออกจากครอบครัวของตนเองเพื่อต้องการงานหารายได้ หญิงที่แต่งงานและไม่แต่งงานสามารถทำงานอย่างเช่นงานบ้านและงานตามโรงงาน เป็นต้น บทบาทของมารดาก็ยังต้องเลี้ยงดูและบุตร ครอบครัวเป็นสถาบันทางศีลธรรม นอกจากนี้ในสังคมหญิงที่มีการศึกษายังถูกจำกัดทางด้านโอกาสที่จะแสดงความสามารถของตนเอง นับตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1800 เป็นต้นจนถึงคริสต์ศักราช 1900หญิงชาวอเมริกันให้กำเนิดบุตรน้อยลงและยังมีการทำแท้ง

โดยถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา ส่วนสภาพครอบครัวเล็ก ๆ โดยทั่วไปบิดาและมารดายังคงมีบทบาทในการดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรชายและบุตรสาวของตนและให้โอกาสทางการศึกษา ช่วยเหลือบุตรเกี่ยวกับด้านการเงินอีกด้วย

ไม่ว่ายุคใดสมัยใดเรื่องการมีครอบครัว ความรัก และการแต่งงานเป็นเรื่องปกติธรรมดาซึ่งถ้าไม่มีรักแท้ให้กันและกัน แต่มีความสัมพันธ์ด้วยอารมณ์จนเกิดพลาดพลั้งตั้งชีวิตของไคลด์ ซึ่งทำให้โรเบอร์ตาดังครรภ์และไม่ได้มีใจที่จะแต่งงานด้วย จึงแก้ปัญหาโดยการให้โรเบอร์ตาไปทำแท้งแต่แพทย์ได้ปฏิเสธการทำแท้ง ในที่สุดไคลด์จึงตัดสินใจทำลายชีวิตโรเบอร์ตาและบุตรในครรภ์ตัวละครเอกคือไคลด์ถูกจับและต้องโทษประหารชีวิต ไคลด์ต้องต่อสู้ชีวิตเพื่อชีวิตรอด ดังนั้นถ้าตัวละครเอกมีค่านิยมของความรักแท้ก็จะไม่ก่อเรื่องเดือดร้อนขึ้น

2.2.1 ความสำคัญของการมีครอบครัว

ได้มีผู้ให้ความหมายของการแต่งงานและการมีครอบครัวไว้หลายคนอย่างเช่น จอห์นสัน (Johnson. 1960 : 146 – 147) ได้ให้ความหมายของการแต่งงานเป็นความสัมพันธ์ระหว่างชายกับหญิงอยู่ด้วยกันและมีบุตรสืบมาในบางสังคมหญิงสาวที่ไม่ได้ผ่านพิธีการสมรสได้ให้กำเนิดบุตรแล้วจึงคิดแต่งงานเมื่อภายหลังดังเช่นที่ผู้วิจัยสังเกตจากเรื่อง *An American Tragedy* ไคลด์ได้มีความสัมพันธ์กับโรเบอร์ตาจนเกิดตั้งครรภ์ฝ่ายหญิงเรียกร้องให้ฝ่ายชายแต่งงานด้วยแต่ฝ่ายชายไม่ได้ต้องการแต่งงานกับเธอจึงกลายเป็นจุดหักเหชีวิตของไคลด์และโรเบอร์ตา

ก่อนที่หญิงชายจะมีชีวิตคู่คือ สร้างครอบครัวด้วยกันในเบื้องต้นต้องมีความความพึงพอใจกันก่อนแล้วใช้เวลาดูใจซึ่งกันและกันเป็นสำคัญ ความรักแท้นั้นต้องการเวลาในการพิสูจน์

สรวงศ์ ศรีเพ็ญ (2518 : 18-20) กล่าวถึงความรักแท้ต้องการเวลาความพอใจ ความพร้อมในการใช้ชีวิตคู่ สำหรับ (วรรณิ์ โสมประยูร และ สุชาติ โสมประยูร. 92 ; 2531 : 99) ได้กล่าวถึงคุณค่าของความรักไว้ว่า ความรักไม่ได้หมายถึงการได้มองตาซึ่งกันและกัน แต่หมายถึงทั้งคู่จะต้องมองร่วมกันไปในทิศทางเดียวกันด้วย

ความรักนั้นเป็นอารมณ์ชนิดหนึ่งซึ่งมนุษย์ ได้แสดงความรู้สึกในความสัมพันธ์ต่อทั้งสิ่งเป็นรูปธรรมและนามธรรม เช่น บุคคล วัตถุ สิ่งของ ลัทธิ ศาสนา ปรัชญา หรืออุดมการณ์ ความรักจึงนับว่าเป็นความผูกพันทางใจ ที่อาจแบ่งออกได้หลายอย่าง เช่น รักตนเอง รักเพื่อน รักเพศตรงข้าม รักคนที่ตนเทอดทูนบูชา เป็นต้น ทุกประเภทของความรักจัดเป็นสิ่งมีค่า ที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ และความรู้สึกรักนั้นก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามระดับอายุของคนเราด้วย

2.2.2 ชีวิตสมรส

การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันถ้าสามีภรรยาไม่มีใจรักกันและมีความซื่อสัตย์ต่อกัน

ย่อมที่จะอยู่ด้วยกันไม่มั่นคงถาวร (วรรณิ โสมประยูร และ สุชาติ โสมประยูร. 100 ; 2531 : 108) กล่าวว่ ชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง นอกจากจะต้องครองรักกันยังยืนนานแล้ว ตลอดระยะเวลาที่อยู่กินด้วยกันจะต้องมีความสุขสบายทั้งทางร่างกายและจิตใจด้วย

การปฏิบัติระหว่างคู่ผัวเมียนั้น ถ้าไม่มีใจรักกันด้วยความซื่อสัตย์สุจริตแล้ว ก็เป็นการยากที่จะทำดีให้ถูกใจกันได้ แต่ถ้ามีใจรักด้วยความซื่อสัตย์สุจริตแล้วก็ไม่ใช่ว่าจะยากในการจะปฏิบัติดีต่อกันเลย ความรักอันมั่นคงต่อกันนั้นเอง จะกระตุ้นเตือนให้แต่ละฝ่ายคำนึงถึงกันและกันอยู่เสมอและพยายามที่จะทำ เพื่อความพอใจของกันและกันเองตามสัญญาตณของมนุษย์

2.2.3 ผลเสียของการร่วมประเวณีกันก่อนแต่งงาน

สรรพศรี ศรีเพ็ญ. (2514 : 291- 292) ได้ให้ทรรศนธิบาย สำหรับปัญหาชายหญิง ควรร่วมประเวณีกันก่อนแต่งงานหรือไม่นั้น มีผลเสียมากกว่าผลดี และไม่ใช่ว่าการแสดงออกของความรักแท้ที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ผลเสียนั้นก็คือ การร่วมประเวณีกันอาจทำให้มีบุตรได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดความยุ่งยากตามมาหลายอย่าง หรือถ้าไม่มีบุตรใช้ว่าผู้ละเมิดจะสบายใจก็หาไม่ ทั้งสองจะตกอยู่ในภาวะประสาทเครียดตลอดเวลา แม้การกระทำนั้นจะเป็นความลับไม่มีผู้ใดรู้เห็นก็ตาม โดยเฉพาะจะยิ่งเครียดมากขึ้น เมื่อนานไปอีกหน่อยพอเขาและเธอทราบว่าการกระทำที่ผ่านไปแล้วนั้นมิได้เกิดจากรักโดยแท้จริง ทั้งสองหาได้เหมาะสมที่จะเป็นคู่ครองกันไปตลอดชีวิตไม่ เหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นแล้วนั้น ก็เลยปราศจากผู้รับผิดชอบ สัมพันธภาพอาจแตกสลายลงเมื่อใดก็ได้และอาจเกิดขึ้นโดยไม่มีเหตุผลด้วย

การทดลองเรื่องเพศกันก่อนแต่งงานนั้น ยังมีใช้ความรักอย่างแท้จริงอาจจะสร้างปัญหายุ่งยากอื่น ๆ ตามมาด้วย

วรรณิ โสมประยูร และ สุชาติ โสมประยูร (2531 : 70) ได้ให้ทัศนะถึงเรื่องการทดลองเรื่องความรักแต่เป็นการทดสอบเรื่องความใคร่ หรือกามตัณหามากกว่า พร้อมทั้งยังแสดงถึงความเห็นแก่ตัว หรือขาดความรับผิดชอบอย่างเห็นได้ชัดในเรื่อง การแต่งงาน การตั้งครรภ์ และการเลี้ยงดูบุตร โดยทั่วไปชายมักจะเป็นฝ่ายได้เปรียบและหญิงมักจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบเสมอ เพราะความเป็นสาวหรือพรหมจารีนั้น เมื่อเสียไปแล้วจะให้กลับคืนมาอีกไม่ได้ นอกจากนี้ การได้เสียหรือการร่วมประเวณีกันก่อนแต่งงานยังนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงของตัวเองและวงศ์ตระกูลได้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตอีกด้วย

2.2.4 ลักษณะครอบครัวที่มีความสุข

วรรณิ โสมประยูร และ สุชาติ โสมประยูร (2531 : 99)กล่าวว่าครอบครัวที่มีความสุขมีลักษณะดังนี้

1. สมาชิกภายในครอบครัวมีความซื่อตรงต่อกันแสดงความรักและความพึงพอใจต่อกันมีความสมัคปรสมานและสามัคคีปรองดองกันเป็นอย่างดี

2. สมาชิกภายในครอบครัว แสดงความชื่นชมโสมนัสต่อการที่เขาได้
ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุขด้วยน้ำใสใจจริง
3. สมาชิกภายในครอบครัว แสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และช่วยเหลือ
เกื้อกูลต่อกิจกรรมของสังคมส่วนรวมโดยสม่ำเสมอ
4. สมาชิกในครอบครัวช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในยามคับขัน หรือ
ตกทุกข์ได้ยากโดยไม่ทอดทิ้ง และยังรู้สึกเดือดเนื้อร้อนใจแทนกันอีกด้วย
5. แม้จะมีสมาชิกคนใดแสดงพฤติกรรมที่รุกราน และก้าวร้าว หรือมี
ความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันบ้างเป็นครั้งคราว สมาชิกทุกคนในครอบครัวก็สามารถยอมรับได้
และไม่มีใครในครอบครัวต้องเจ็บช้ำน้ำใจหรือทนทุกข์เวทนา จากสาเหตุเหล่านั้น
6. สมาชิกภายในครอบครัวสามารถแบ่งภาระหน้าที่กันทำได้อย่างสันติวิธี
มีความสุข และความพอใจที่ได้ทำงาน และเล่นสนุกสนานร่วมกัน
7. ครอบครัวพยายามส่งเสริมสมาชิกแต่ละคนให้พัฒนาสมรรถภาพไป
จนถึงขีดสูงสุด เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตด้านต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน

บริงเกลย์ และ ฟิตซ์แพทริก (Brinkley & Fitzpatrick.1982 : 87) ได้กล่าวถึง
สภาพสังคมครอบครัวโดยรวมการเศรษฐกิจการศึกษาตั้งนี้คือจากสาเหตุจากการที่มีความ
เจริญทางด้านวิทยาศาสตร์ในปลายปีคริสต์ศักราช 1900 ระบบอุตสาหกรรมเติบโตขึ้นอย่าง
รวดเร็วทำให้เกิดงานด้านการบริหารได้เกิดขึ้นชั้นกลางขึ้น ทักษะการฝึกอาชีพต่าง ๆ ที่ต้อง
ใช้การเรียนและการฝึกฝน บทบาทของการศึกษาเรื่องศาสนา หลักสูตรบังคับให้เกิดการเรียน
ภาษาต่างประเทศ ผู้หญิงที่แต่งงานต้องทำงานนอกบ้านมากขึ้น เช่นงานด้านการสอน การ
ขยายโอกาสทางการศึกษา การลงทุนกิจการต่าง ๆ ในปีคริสต์ศักราช 1921 ได้มีศาสนาที่นับ
ถือกันได้แก่ โปรเตสแตนต์ และได้มีผู้ที่ประกาศเผยแผ่ทางศาสนาขึ้น (Evangelists) นอก
จากนี้ผลของสงครามโลกครั้งที่ 2 มีผลกระทบต่อผู้หญิงและครอบครัวคือ ชาวอเมริกันผู้หญิง
ต้องจำเป็นต้องทำงานนอกบ้านแทนที่จะทำงานแต่ในบ้าน

3. เอกสารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในการตัดสินคดีความอาญา

ผจงจิตต์ อธิคมนันท์ (2536 : 129) กล่าวถึงกระบวนการยุติธรรมคือ แบบแผน
การดำเนินงานเพื่อให้ความยุติธรรมแก่ผู้กระทำผิด หน้าที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรมได้
แก่ การป้องกันสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดกฎหมาย
อย่างเป็นธรรม โดยทั่วไประบบงานกระบวนการยุติธรรมประกอบด้วย หน่วยงานต่าง ๆ ทำ
หน้าที่รับผิดชอบอันได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาลระบบคุมประพฤติ ราชทัณฑ์ เป็นต้น

การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องมีกฎระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อที่จะให้สังคมมีความ

สุขสงบและเรียบร้อย จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเป็นข้อบังคับ ชีระ ศรีธรรมรักษ์ และคณะ (2533 : 1 - 5) กล่าวว่า กฎหมายเป็นสิ่งผูกพันอยู่กับชีวิตประจำวันของทุก ๆ คน เริ่มตั้งแต่คลอดและอยู่รอดเป็นทารกก็มีสิทธิ์และหน้าที่ต่าง ๆ ได้ตามที่กฎหมายกำหนด จนกระทั่งถึงแก่ความตาย อุกฤษ มงคลนาวิน (2523 : 50) กล่าวถึง กฎหมายว่าเป็น กฎข้อบังคับและระเบียบทั้งหลาย และบุคคลจำต้องเคารพ ปฏิบัติตามระยะเวลาและสถานที่ที่กำหนดไว้ นอกจากกฎหมายแล้วยังมีเรื่องของศีลธรรมและจารีตประเพณีเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย พิชญ์ รพินทร์ (2512 : 14) กล่าวว่า ข้อบังคับความประพฤติของมนุษย์ มิได้มีอยู่แต่ในกฎหมายเท่านั้น ในทางศาสนา ศีลธรรมและจารีตประเพณีก็มีกฎข้อบังคับเกี่ยวกับความประพฤติเพื่อให้มนุษย์อยู่ร่วมกันด้วยดีเช่นเดียวกัน

ถ้ามนุษย์อยู่ร่วมกันมีการทำความผิด จำเป็นต้องถูกลงโทษด้วยอำนาจของกฎหมาย ได้แก่ กฎหมายอาญา ซึ่งไม่สามารถที่จะทำและเป็นรูปแบบทางศีลธรรม จรรยา แต่เป็นเพียงการสะท้อนให้เห็นถึงศีลธรรม จรรยา ปรัชญา จริยธรรม และการเมือง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอย่างแนบแน่น แต่บทบาทที่ถูกต้องด้วยความเหมาะสมทางกฎหมายเพื่อประยุกต์ให้ตรงกับความยุติธรรม (Lee.1973 : xxiii – xxiv)

นักกฎหมายที่ดีจะต้องมีใจเป็นธรรม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ฝ่ายตนและมีการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนให้ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งสามารถที่จะทำให้ผู้นั้นดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี และมีความภาคภูมิใจ กฎหมาย คือ บรรดาข้อบังคับของรัฐหรือประเทศที่ใช้บังคับความประพฤติทั้งหลายของบุคคลอันเกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกันถ้าใครฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามก็ต้องมีความผิดและถูกลงโทษ กฎหมายอยู่ในลำดับเดียวกับศาสนาและจรรยาคือ เป็นปรากฏการณ์ทางชุมชน (Social Phenomenal) ซึ่งหมายถึงชุมชนหรือกลุ่มชนที่รวมกันเป็นสังคมหนึ่ง ๆ นั้นเองเป็นผู้ที่ทำให้เกิดกฎหมายซึ่งตรงกับสุภาษิตลาตินที่ว่า "Ubi Societas Ibi Jus" คือ ที่ใดมีสังคมเกิดขึ้นที่นั่นย่อมมีกฎหมายเกิดขึ้นมาเช่นกัน ระบบกฎหมายมี 2 ระบบ คือ กฎหมาย Common Law อย่างหนึ่งกับกฎหมายลายลักษณ์อักษร (Codified Law)

กฎหมายจะต้องให้ความยุติธรรมเป็นกระบวนการดังคำกล่าวของประเสริฐ ดันศิริ และคณะ (2533 : 227) ว่ากระบวนการยุติธรรม หมายความว่า วิธีการที่รัฐให้ความยุติธรรมแก่พลเมืองผู้มีบรรพตคติ โดยผ่านองค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ ตั้งแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานอัยการ ทนายความ ศาล และราชทัณฑ์ ชีระ ศรีธรรมรักษ์ (2533 : 43) กล่าวถึงกฎหมายกับสังคมว่า กฎหมายกับสังคมเป็นของคู่กัน เมื่อมีชุมชนเกิดขึ้นต้องมีการคบค้าสมาคม มีสังคมเกิดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ ดังนั้นผู้ที่อยู่ในสังคมจะต้องกระทำตนให้สังคมยอมรับไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบของสังคม ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของสังคมที่พึงงามเช่นนี้จะทำให้บุคคลนั้น สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข กฎหมายมีความสำคัญต่อสังคมมากเพราะเป็นตัวเชื่อมให้ผู้ที่อยู่ในสังคมมีความเคารพในสิทธิของกันและกัน มีความรับผิดชอบ

ชอบ และมีความรักสังคมของตนทำให้คนในสังคมมีความปกติสุขและสังคมย่อมมีความเป็น ปึกแผ่นมั่นคง เป็นที่รู้จักยกย่องของสังคมอื่นอีกด้วย

ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมจำเป็นต้องมีการลงโทษ ผจจจิตต์ อธิคมนันท์ (2536 : 105 - 114) กล่าวว่า การลงโทษเป็นเสมือนเครื่องมือของการตัดสินของ สาธารณะ ประกอบด้วยประเด็นสำคัญคือการลงโทษได้แก่วิธีการเกี่ยวข้องกับความเจ็บปวด หรือการทรมาน ซึ่งเป็นผลจากการตัดสินโดยค่านิยมบางอย่างของสังคม การลงโทษโดยวิธี การประหารชีวิต เช่น การใช้เก้าอี้ไฟฟ้า ได้นำมาใช้เป็นครั้งแรกในเรือนจำเออร์เบิร์น (Auburn Prison) นครนิวยอร์ก ปี ค.ศ.1890 และได้แพร่หลายทั่วไป

การลงโทษด้วยการประหารชีวิตถือว่าการลงโทษที่หนักและร้ายแรง ซึ่ง ซีระ สิงห์พันธุ์ (2522 : 114 - 117) กล่าวว่า โทษประหารชีวิตเป็นโทษที่ร้ายแรงที่สุด และมีมาตั้งแต่สมัยโบราณกาลแต่วิธีการประหารชีวิตได้เปลี่ยนแปลงมาเรื่อย ๆ แล้วแต่วิธีใดจะเหมาะสม ที่สุดในแต่ละยุคแต่ละสมัย ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาการประหารชีวิตอาจใช้การแขวนคอซึ่ง เดิมนิยมกันมากและบางครั้งยังนิยมใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้ บางรัฐเปลี่ยนมาใช้แก๊ส หรือใช้ปืน ยิง หรือเก้าอี้ไฟฟ้า โทษประหารชีวิตมีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยถือว่าเป็น การผิดหลักมนุษยธรรมและศีลธรรม ที่มนุษย์ต้องมาสังหารกันเอง เป็นบาป ส่วนฝ่ายที่ เห็นด้วยถือว่าการที่มีโทษประหารชีวิตไว้สามารถยับยั้งความคิดร้ายของผู้คิดร้ายของผู้คิดจะ กระทำความผิดได้มาก เพราะเป็นธรรมชาติของมนุษย์ย่อมจะรักตัวกลัวตายด้วยกันทั้งนั้น ถ้า กระทำผิดไป เขาจับได้ก็ต้องถูกประหารชีวิต เมื่อคิดแล้วอาจจะไม่คุ้ม ก็คงไม่กล้าทำความ ผิด สำหรับรังสรรค์ แสงสุข (2531 : 9) กล่าวถึง โทษประหารชีวิตเป็นโทษหนักและรุนแรง ยิ่งก็จริงอยู่ แต่น่าสังเกตว่าการเพิ่มโทษไม่ว่ากรณีใด ๆ จะเพิ่มโทษถึงขั้นประหารชีวิตไม่ได้ ในทางปฏิบัติหรือในการใช้ดุลยพินิจของศาลแล้ว หากไม่เต็มใจจริง ๆ ศาลมักจะไมลงโทษถึง ขั้นประหารชีวิต

ดังนั้น บ้านเมืองจำเป็นต้องมีกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นโทษหนัก วินัย ล้ำเลิศ (2540 : ข - 156) กล่าวถึงความมุ่งหมายของกฎหมายอาญาเป็นการควบคุมความประพฤติของ บุคคลให้อยู่ในสังคมด้วยความเรียบร้อยแต่กฎหมายอาญายังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะคุ้ม ครองความปลอดภัยของสังคมอีกด้วย กล่าวคือ กฎหมายอาญาทำหน้าที่รักษาโครงสร้างของ สังคมให้มั่นคงและรักษาความสงบสุขให้แก่สมาชิกของชุมชนโดยส่วนรวม ในการที่จะบรรลุ จุดมุ่งหมายที่รัฐได้ใช้โทษอาญาเป็นเครื่องมือจัดการกับผู้กระทำความผิดการพิจารณาคดี อาญา (Criminal Procedure) จำเลยมีสิทธิที่จะอ้างตนเองเป็นพยานและให้การได้เช่นเดียวกับ พยานอื่น ๆ แต่จำเลยไม่อาจถูกบังคับให้อ้างตนเองเป็นพยาน ในการพิจารณาคดีนั้น โจทก์เป็นผู้เสนอพยานหลักฐานเข้าสืบก่อนและฝ่ายจำเลยจึงนำพยานหลักฐานของตนเข้าสืบ ภายหลัง เมื่อสืบพยานของทั้งสองฝ่ายเสร็จแล้ว ศาลจะส่งลูกขุนให้วินิจฉัยดังนี้คือ ลูกขุนจะ ต้องให้จำเลยพ้นผิด เว้นแต่ลูกขุนเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยกระทำความผิดจริง คำ

ชี้ขาดตัดสินของลูกขุนจะต้องเป็นไปโดยเอกฉันท์ เมื่อลูกขุนชี้ขาดแล้ว ศาลจะพิพากษาคดี และถ้าเป็นคดีที่จำเลยกระทำความผิดจริง ศาลก็จะกำหนดโทษที่จะลงโทษแก่จำเลยตาม ความร้ายแรงของความผิด แต่จะต้องไม่เกินอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งโทษสำหรับความ ผิดในคดีอาญานั้นได้แก่ โทษปรับ โทษจำคุก และโทษประหารชีวิต

ดวงจิตต์ กำประเสริฐ (2539 : 50 – 70) กล่าวว่า สหรัฐอเมริการับเอากระบวนการ พิจารณาโดยลูกขุน ในรัฐธรรมนูญสหรัฐได้กล่าวถึงการพิจารณาโดยลูกขุนไว้ในมาตรา 3 ข้อ 2 วรรคที่ 2 ว่าการพิจารณาคดีอาญาทั้งหมดเป็นพิจารณาโดยลูกขุน ยกเว้น การพิจารณาให้ พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ (Impeachment) แต่ไม่มีบทบัญญัติว่าการพิจารณาคดีแพ่งโดยลูกขุน บทบัญญัติเพิ่มเติมฉบับที่ 5 ของรัฐธรรมนูญ กำหนดว่าบุคคลใดจะถูกพิจารณาในคดีที่มีโทษ ถึงประหารชีวิตหรือคดีอาญาอุกฉกรรจ์ มหันตโทษ โดยปราศจากการไต่สวนชี้ขาดจากคณะ ลูกขุนใหญ่ (Grand Jury) รัฐธรรมนูญของทุกมลรัฐ ต่างก็บัญญัติให้ประชาชนคงมีสิทธิที่จะได้ รับการพิจารณาคดีโดยลูกขุนต่อไป การคัดเลือกลูกขุนตามหลักวิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น สหรัฐ ถ้าหากผู้พิพากษาเห็นสมควรอาจอนุญาตให้มีการพิจารณาโดยลูกขุนก็ได้ ถึงแม้จะไม่ ได้ขอให้มีการพิจารณาโดยลูกขุน คณะลูกขุนที่จะเป็นผู้พิจารณาข้อเท็จจริง ซึ่งมีจำนวน 12 คน หรือน้อยกว่านี้ คัดเลือกจากคณะบุคคลจำนวนมากที่ศาลเรียกมายังศาลเพื่อจะคัดเลือก เป็นลูกขุน คณะลูกขุนจะต้องเป็นบุคคลที่คัดเลือกเอาตามบุญตามกรรมจากทุกมุมเมือง ไม่มีการเจาะจงตั้งบุคคลมีจะนั้นจะถูกคัดค้านว่า การคัดเลือกมิได้ไปตามบุญตามกรรม และการละ เลยไม่ได้คัดเลือกเอาบางส่วนขงเมืองย่อมเป็นการขัดกับการคัดเลือกจากทุกมุมเมืองด้วย ความเป็นธรรมผู้ที่จะเป็นลูกขุนกำหนดโดยรัฐบัญญัติของรัฐบาลกลางหรือของมลรัฐแล้วแต่ กรณิ เช่น ตามรัฐบัญญัติของสหรัฐกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นลูกขุนได้จะต้องมีอายุ 21 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลนั้นเป็นเวลา 1 ปี ไม่เป็นผู้เคยกระทำความผิดชั้นเฟลโลนี่คือชั้น ร้ายแรง อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้จะต้องเป็นผู้มีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์เพียงพอที่จะ เป็นลูกขุนได้ มีบุคคลบางประเภทไม่อาจเป็นลูกขุนได้ เช่น ผู้เยาว์ คนต่างชาติ คนไม่ สามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น มีบุคคลบางประเภทที่ได้รับการยกเว้นไม่ ต้องเป็นลูกขุน เช่น แพทย์ พนักงานดับเพลิง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และบุคคล ที่ถ้าหากว่ามาทำ หน้าที่ลูกขุนแล้วจะได้รับความลำบากหรือความไม่สะดวกยิ่ง เช่น ต้องสูญเสียรายได้ หรือมี ความจำเป็นที่ต้องอยู่ในบ้าน เป็นต้น

ในระหว่างศตวรรษที่ 19 อำนาจของผู้พิพากษาลดลงไปมากเนื่องจากความเชื่อ มั่นในความสามารถของบุคคลธรรมดาที่ทำหน้าที่เป็นลูกขุน และความทรงจำที่ไม่ดีนักเกี่ยว กับกรณีที่ผู้พิพากษาลำเอียง และใช้อำนาจเด็ดขาดเมื่อเป็นตัวแทนของกษัตริย์ ในการควบคุมอาณานิคม เมื่อบทบาทของผู้พิพากษาน้อยลงเท่าใด ลูกขุนก็มีบทบาทมากขึ้นเท่านั้น และทนายความฝ่ายจำเลยก็มีบทบาทมากขึ้นโดยทางอ้อมด้วย ลักษณะอันหนึ่งของการที่ผู้พิพากษามีบทบาทน้อยมากในการพิจารณาคดี เห็นได้จากคำเสนอแนะข้อกฎหมายของผู้-

พิพากษาในมลรัฐ ส่วนมากจะต้องไม่มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำหนักของพยานหลักฐานหรือความเชื่อถือได้หรือไม่ของพยานบุคคล คำเสนอแนะข้อกฎหมายของผู้พิพากษานั้นจะต้องจำกัดอยู่เฉพาะหลักกฎหมายอันที่จะใช้เป็นแนวทางสำหรับการชั่งน้ำหนักพยานเท่านั้นหลังจากที่ศาลให้คำเสนอแนะข้อกฎหมายแล้ว ลูกขุนทั้งหมดจะเข้าไปในห้องลูกขุน (Jury Room) เพื่อจะได้ใช้พิจารณาฎานไคร่ครวญพยานหลักฐานที่ตนได้รับฟังมาในการพิจารณาคดีบุคคลอื่นไม่อาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวด้วยเป็นอันขาด จนกว่าจะได้มีคำชี้ขาดตัดสิน (Verdict) ซึ่งอาจต้องใช้เวลาเป็นชั่วโมง ๆ หรือเป็นเวลาหลายวันก็ได้

การกำหนดคณะลูกขุนตามปกติจะมีจำนวน 12 คน ซึ่งจะเป็นชายและหญิงรวมกัน เขาได้รับการพิจารณาให้คำแนะนำเกี่ยวข้องกับทนายความ ซึ่งจะถามคำถามแก่บรรดาสมาชิกของลูกขุน ทนายความ สามารถที่จะหักท้วงสิ่งที่ดูเหมือนว่าไม่เหมาะสม เมื่อลูกขุนถูกเลือก คดีเริ่มต้นโดยทั้งสองฝ่าย ทนายจะถามค้านโดยพยาน ผู้พิพากษาจะเป็นผู้ดำเนินการให้ราบรื่น และเรียบร้อย โดยเป็นผู้ควบคุมด้านกฎหมายและตัดสินแต่ละคำถาม ซึ่งมาจากพยานหลักฐาน ดำรวจอาจจะต้องการให้การเป็นพยานเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างที่เขาได้พิจารณาจากที่พยานได้พูด ถ้าจำเลยคัดค้านเกี่ยวกับพยานหลักฐาน ผู้พิพากษาจะต้องเป็นผู้ตัดสินสิ่งใดว่าถูกต้อง (Mede.1987 : 23)

การมีผู้พิพากษาเพียง 1 ท่าน นั้น ถือว่าไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงกำหนดให้มีลูกขุน การลงโทษของคณะลูกขุนซึ่งเป็นข้อถกเถียงมาสนับสนุนนั้น มุ่งไปที่สิ่งที่เป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดคณะลูกขุนจะต้องมีความรู้ที่จะโต้แย้งทางกฎหมาย คณะลูกขุนมีจำนวน 12 คน ซึ่งถือว่าดีกว่าที่จะมีเพียงผู้พิพากษา 1 ท่านเท่านั้น (Lee.1973 : 121)

เอฟ เอ็ม เอส (F.M.S. 1982 : 117) กล่าวถึง หน้าที่ของลูกขุน ดังนี้

ก. จะต้องให้ตัดสินใจเรื่องความเห็นของความเป็นจริงที่ถูกต้องและนำคำตัดสินของคณะลูกขุนเกี่ยวกับข้อเท็จจริง (Verdict) ภายใต้อาณัติที่ควรจะเป็น ตามแนวทางของผู้พิพากษา ซึ่งจะถูกนำเสนอคืนกลับมา

ข. ตัดสินถึงแนวทางในการลงโทษมากกว่าข้อบทกฎหมายและถ้อยคำตามความรู้สึที่ผิดไปจากธรรมดา ซึ่งจำเป็นที่จะได้จากการตัดสินใจว่า ถ้อยคำนั้น ปรากฏอยู่ตามที่พยานหลักฐานหรือไม่

ค. ตัดสินคำถามทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามข้อกฎหมายที่ถูกลงความเห็นว่าเป็นความจริงหรือไม่

ง. ตัดสินถ้อยคำโดยทั่วๆ ไปที่อ้างถึงข้อกฎหมายหรือเว้นไว้ว่าความหมายไม่แน่นอนโดยถือจากข้อกฎหมายซึ่งไม่ใช่กรณีที่ผู้พิพากษาจะตัดสินตีความ

บทที่ 3

การวิเคราะห์เรื่อง *An American Tragedy*

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้คือ

- วิเคราะห์ สาเหตุ วิธีการ และผลของการต่อสู้ของ ไคลด์ กริฟฟิธส์

ในการวิเคราะห์นี้ขอแยกเป็น 6 ประเด็น

ประเด็นแรก	เกี่ยวกับความรักและความอบอุ่น
ประเด็นที่สอง	เกี่ยวกับศรัทธาต่อศาสนา
ประเด็นที่สาม	เกี่ยวกับวัตถุนิยมและความสะดวกสบายของชีวิต
ประเด็นที่สี่	เกี่ยวกับการยอมรับนับถือจากสังคมและบุคคลรอบข้าง
ประเด็นที่ห้า	เกี่ยวกับสถานะทางสังคม
ประเด็นสุดท้าย	เกี่ยวกับความอยู่รอดจากโทษประหาร

1. ความรักและความอบอุ่น

ไคลด์ไม่ได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัว ครอบครัวของไคลด์เป็นครอบครัวที่ไม่ปกติสุขนับตั้งแต่บิดาและมารดาซึ่งเป็นคนหัวเก่า บุตรชายและบุตรสาวต้องการความรักอย่างมากมายไคลด์มีความรู้สึกที่บิดาและมารดาลำเอียงรักพี่สาวมากกว่าตนเมื่อ เอสต้าหนีตามผู้แสดงละครเร่ เหตุการณ์นี้ทำให้กระทบกระเทือนใจคนในบ้านของไคลด์ แม้แต่น้องวัยเด็กคือ จูเลียและแฟรงค์ ซึ่งมีอายุไม่เกิน 10 ขวบ ไคลด์เขาแอบอายุที่พี่สาวหนีและตามผู้ชายไปแต่ทุกคนโดยเฉพาะมารดาพร้อมจะอภัยในการกระทำของเอสต้า บิดาและมารดาของไคลด์ไม่สามารถแก้ปัญหาอะไรได้อย่างจริงจัง ทางครอบครัวเกรงคำครหาเขาจึงบอกว่า เอสต้าไปเยี่ยมญาติที่เมืองโทนาวันดา (Tonawanda) “. . . , while Clyde and Julia and Frank looked at each other , although Frank, being so young – only ten – . . . How shameful, . . .” (Dreiser. 1971 : 33 – 35) ไคลด์จึงรู้สึกที่บิดาและมารดาให้ความสำคัญกับพี่สาวมากกว่าตนโดยให้เขามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือด้านเงินทองแก่พี่สาวด้วย

ไคลด์จึงหาวิธีการที่จะหาความสนุกสนานจากนอกบ้าน โดยเข้าใจว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่จะทำให้เขามีความสุขขึ้นมาได้ ไคลด์ต้องการแสวงหาความรัก ความอบอุ่น เขาจึงหันหน้าหากกลุ่มเพื่อน การได้มีโอกาสได้สนุกสนานกับเพื่อนการได้ลิ้มลองรสชาติของไวน์ชั้นดี โดยมีผู้บริการให้สำหรับไคลด์นั้น บรรดากลุ่มเพื่อนมองดูว่าไคลด์เป็นผู้อ่อนประสพการณ์ แต่ในใจเขาไคลด์คิดเสมอว่าบิดากับมารดาจะรู้สึกอย่างไรถ้าเขามาอยู่ในสถานที่บันเทิงซึ่งขัดต่อหลักการด้านศีลธรรมที่บิดาและมารดาของเขาปฏิบัติ “What would his mother and father think if they were to hear of such dreadful things?” (Dreiser. 1971 : 76)

ไคลด์ไม่เคยปฏิบัติตนนอกกฎเกณฑ์ที่บิดาและมารดาวางกฎไว้คือ ต้องไม่ดื่มสุราหรือเที่ยวมีความสัมพันธ์กับสตรีเพศแต่เขาก็กระทำการสิ่งที่บิดาและมารดาห้ามไว้ สังคมที่ต่างจากเดิมที่บ้านห้ามการดื่ม แต่ที่นี่ไคลด์มีโอกาสมากที่จะทำทุกอย่างตามความพอใจอย่างที่เขาต้องการจะต่อต้านบิดาของเขา “. . . he had been drilled in the horrors” of drink and evil companionship. And even though in his heart this long “while he had secretly rebelled against nearly all the texts and maxims to which his parents were . . .” (Dreiser. 1971 : 71 – 72) นอกจากการกิน ดื่ม และเที่ยวแล้วก็มีเรื่องสตรีเพศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งไคลด์ยังสับสนว่าหญิงสาวเหล่านั้นเป็นผู้หญิงไม่ดี ชั่วร้าย เขาควรจะเข้าไปสัมพันธ์ด้วยหรือไม่

. . ., when they had all drunk and eaten enough, they were going down to one of those places called a "joint" – a bad house, really. There was no doubt of it – he knew what the word meant. There would be women there – bad women – evil women. And he would be expected – could he – would he?

(Dreiser. 1971 : 72)

ในการหัดดื่มของมีนเมาเพื่อหาความสุขเนื่องจากขาดความอบอุ่นทางบ้าน ไคลด์ไม่มีประสบการณ์มาก่อน ดังนั้นเขาจึงเกิดอาการร้อน ๆ หนาว ๆ และจะเป็นลมแต่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับเขา ในครั้งแรกไคลด์สามารถชดเชยการขาดความอบอุ่นทางใจได้เพราะชีวิตที่แลดูตื่นเต้นแปลกใหม่สำหรับเขา โลกใหม่ที่เขาต้องเดินทางไปนี่คือจุดเริ่มต้นของการต่อสู้กับชีวิตที่แทบจะเรียกว่าเป็นเด็กและกลายเป็นผู้ใหญ่ "The effect of this adventure on Clyde was such as might have been expected in connection with one so new and strange to such a world as this." (Dreiser. 1971 : 82)

ไคลด์มองเห็นความแตกต่างระหว่างบ้านของเขาซึ่งใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายไม่มีบรรยากาศอื่นนอกจากต้องเคร่งศาสนา ส่วนบ้านเพื่อนของเขาคือ แรทเธอร์ ทำอะไรได้ทุกอย่าง "For it was a center for the friends of Ratterer and his sister, who were more or less of one mood in regard to life. Dancing, card – playing, love making rather open and unashamed, went on there." (Dreiser. 1971 : 84)

นอกจากนี้ ไคลด์ยังมุ่งหาความรักที่ทดแทนจากมารดา ซึ่งมีความลำเอียงสนใจแต่ความทุกข์ของพี่สาวเท่านั้น สตรีที่ไคลด์พยายามหาเข้ามาทดแทนคือฮอร์ทเทนส์ บริกกส์ ไคลด์เริ่มที่จะแสวงหาความรักจากนอกบ้านเพราะสิ่งนี้เขาขาดอย่างมากโดยสรุปว่าฮอร์ทเทนส์ บริกกส์ (Hortense Briggs) เป็นหญิงในฝันที่สร้างพลังแห่งความรัก (วัยของ ไคลด์ ในช่วงวัยรุ่นนี้ถือได้ว่าเป็นรักชั่วแล่น (Puppy Love)) ". . .he realized that she (Hortense Briggs) was not a little coarse and vulgar – a very long way removed from the type of girl he had been imagining in his dreams that he would like to have. (Dreiser. 1971 : 84) ในสังคมรอบๆ ตัวไคลด์ในวัยหนุ่มนี้เขาต้องการแต่ความเพลิดเพลิน ความรู้สึกของเขาต้องการอิสระที่ต่างจากบ้านบิดามารดาของเขา ซึ่งมีกฎเกณฑ์เข้มงวดถึงแม้บ้านเพื่อนจะเลิกอยู่ในถนนถิ่นคนจนเขารู้สึกพอใจเพราะได้ใช้ไปกับความสนุกสนาน ซึ่งตรงกับจิตใจของเขา "But to Clyde, . . .the young girls and boys that he met there – girls and boys of the Ratterer, Heggland, Hortense stripe – were still of the very substance and texture of that energy, case and

forwardness which he would have given his soul to possess,"(Dreiser. 1971 : 90) หญิงสาวที่ไคลด์สนใจคือ ฮอร์เทนส์ แต่แทนที่ไคลด์จะได้ความรักทดแทนจากความอบอุ่นของชีวิต เขาก็ไม่ได้รับจากเธอหวังประโยชน์ในตัวของเธอ ไคลด์ และอีกประการหนึ่ง ไคลด์ดูดี เช่น การแต่งกาย ฮอร์เทนส์รู้สึกว่าการไคลด์เป็นคนค่อนข้างเขลา เธอจึงมั่นใจว่าจะใช้เสน่ห์เพื่อดักดวงเงินทองจากไคลด์ ไคลด์มีลักษณะที่ต่างจากชายคนอื่นๆ ที่ชอบเธอแต่ไม่ยอมที่จะทุ่มเทเงินทองให้แก่เธอ

. . .the fact that Clyde was not a little attractive to look upon, although so very green. Some of those whom she liked best did not have much money to spend. Lots of fellows with money would like to spend it on me she tossed her head and flicked her eyes and repeated her eyes and repeated her coyest smile.

(Dreiser. 1971 : 92)

ฮอร์เทนส์เข้าใจว่าอุปนิสัยของไคลด์ จะใจกว้างพอที่จะทุ่มเทซื้อสิ่งของต่างๆ ให้แก่เธอ "She was pleased to think that Clyde was sporty enough to think of flowers. Also that he was saying such nice things about her" เมื่อความต้องการในสตรีเพศเกิดขึ้น ไคลด์จึงมุ่งหวังที่จะทำให้หญิงสาวพอใจ สิ่งที่จะพอใจได้ตามความคิดของเขาก็คือ การมีทรัพย์สินเงินทองรวมอยู่ด้วย ". . .,either of charm or money, he could make himself interesting to her." (Dreiser. 1971 : 95 - 98)

ไคลด์ต้องพยายามที่จะไม่ให้บิดาและมารดาทราบเรื่องของตนและรายได้ที่แท้จริง มิฉะนั้นเขาจะต้องรับผิดชอบในการใช้จ่ายเงินของครอบครัวเพิ่มขึ้น และขณะที่ไคลด์เพลิดเพลินอยู่กับความสนุกสนานมารดาและบิดาของเขากำลังทุกข์ใจเรื่องของพี่สาวคือ เอสต้า เอสต้า ได้หนีตามนักแสดงละครเร่ มารดาต้องการพึ่งพาเงินทองจากไคลด์ เพื่อนำไปแก้ปัญหา เช่น การย้ายที่อยู่ใหม่ ไคลด์ประหลาดใจมากที่มารดาต้องการพึ่งพาเรื่องนี้จากเขามารดาของเขาให้เหตุผลว่า ไคลด์โตพอที่จะช่วยเหลือครอบครัวได้แล้ว "Without explaining what it was for, or indicating directly that now she felt that he might be in a better position to help her, . . ." "You wouldn 't know, Clyde, would you, how I could raise a hundred dollars right away?" (Dreiser. 1971 : 101) เมื่อมารดาของไคลด์เริ่มเข้าใจแล้วว่าไคลด์ไม่เต็มใจที่จะช่วยเหลือเรื่องเงินแก่ครอบครัว เธอก็ยังรู้สึกในความคิดดีศรีของตนว่า เธอไม่ต้องการพึ่งบุตรชาย โดยกล่าวว่าเธอมีทรัพย์สินสมบัติจากบิดาของไคลด์ที่พอจะไปขายและ

จำนำได้ แต่เงินนั้นดูเหมือนว่ายังไม่มากพอเท่าที่มารดาของเขาต้องการ จึงต้องไปยืมจากบุคคลอื่นอีก เช่น นายมัท (Mr. Murch) "There 's an old gold watch of your father 's in my desk and a solid gold ring and pin of mine. Those things ought to be worth twenty – five dollars at least, if they were sold or pawned." (Dreiser. 1971 : 102)

ไคลด์พยายามแสดงว่าเขายังต้องการให้มารดารักและพอใจ เขาจึงช่วยเหลือมารดาโดยไคลด์ได้นำของ เช่น เครื่องประดับไปโรงรับจำนำเสนอราคาถึง 45 ดอลลาร์ ". . . , and being offered forty – five dollars for the lot, ... This, with his mother 's ten, would make fifty – five, and with forth – five. She could borrow from Mr. Much, . . . (Dreiser. 1971 : 103) ไคลด์สังเกตอาการของมารดาเกี่ยวกับเรื่องของพี่สาว คือ เอสต้า เขาเข้าใจความจำเป็นที่มารดาของเขาต้องการใช้เงินจำนวนมากในการจัดการปัญหาความยุ่งยากนี้

And then curiously enough he observed that his mother 's manner was not exactly what he thought it should have been under the circumstances. His own attitude had been one of mingled astonishment, pleasure, curiosity and sympathy because of the sudden disappearance and now sudden reappearance of Esta.

(Dreiser. 1971 : 106)

ไคลด์รับความทุกข์จากครอบครัวที่คุ้นเคยแทนความสุขเมื่อพี่สาวที่หนีหายไปจากบ้านทำให้มารดาของไคลด์นอกจากจะรู้สึกกังวลยังส่งผลกระทบต่อร่างกายของเธอ ต้องซบผอมลงเขาได้แต่ปลอบใจมารดา "Clyde at once put his arms around her and kissed her. At the same time he realized, and with a slight sense of shock and dissatisfaction, that she was considerably changed. She was thinner – paler – her eyes almost sunken, . . . (Dreiser. 1971 : 108) มารดาของไคลด์รู้สึกอับอายต่อบุคคลภายนอก แม้แต่บุคคลในครอบครัวเธอก็รู้สึกถึงผลกระทบจากการกระทำที่สังคมถือว่าผิดศีลธรรม "She was ashamed of not only what people outside the family would think, . But of what he and Julia and Frank might think – the effect of Esta 's condition upon them perhaps – because it was not right, unmoral as people saw it. (Dreiser. 1971 : 111)

ไคลด์ยังเพิ่มความรู้สึกน้อยใจในตัวมารดาที่มารดาให้อภัยในการกระทำผิดอย่างร้ายแรงของพี่สาวซึ่งหนีตามนักแสดงละครเร่ไป ซึ่งในตอนแรกไคลด์ไม่ทราบความจริงเพราะมารดาปิดบังตลอดเวลา เขาจึงหลีกเลี่ยงการช่วยเหลือต่อครอบครัว มารดาของไคลด์ทำทุก

อย่างเพื่อเอสต้า เมื่อเธอกลับมาพร้อมกับครอบครัวหลังจากที่เธอได้ตั้งครรภ์ มารดาของไคลด์ไม่ต้องการให้ไคลด์รู้ว่าเธอทำอะไรอยู่ มารดาของเขาไม่ต้องการให้ไคลด์รู้เรื่องเกี่ยวกับเอสต้า แต่ในที่สุดไคลด์ก็ได้เห็นเอสต้าที่ถนนอีเลฟเวนใกล้บัลติมอร์ แต่ในใจไคลด์กลับคิดว่าเป็นหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งมีส่วนที่เหมือนเอสต้าเท่านั้น ในที่สุดไคลด์ถึงเข้าใจแล้วว่าทำไมมารดาจึงต้องการที่พักคือห้องไว้สำหรับเอสต้า เอสต้าอยู่ในสภาพที่หญิงตั้งครรภ์ โดยไม่ได้ผ่านพิธีสมรส “. . .he thought he saw Esta, or at least a girl so much like her, encountering his mother in the mission,. . .She was going to have a child.” (Dreiser.1971 :106–111) สามียของเอสต้าทิ้งเธอไว้ที่เมืองพิสต์เบิร์ก ขณะนั้นเธอขาดเงินใช้จ่ายมารดาจึงส่งเงินจำนวน 100 ดอลลาร์ ไปให้เอสต้าได้ทำงานในภัตตาคารแต่ความละอายใจในการกระทำของตนเอง จึงต้องกลับมาหาบิดาและมารดาที่บ้าน ในที่สุดไคลด์ต้องตัดเรื่องพี่สาวคือ เอสต้าออกไป แม้ว่าเขาจะคิดว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวซึ่งยากจน สถานภาพของบิดาซึ่งเป็นเพียงผู้ประกาศการเผยแผ่ทางศาสนาคริสต์และยังขายพรหมและนาฬิกาเพื่อการเลี้ยงชีพ “. . .to think of his being part of family that was always so poor and so little thought of that things. . .” (Dreiser. 1971 : 112 – 113)

เมื่อไคลด์ทราบเรื่องมากขึ้นเขาก็ต้องการดิ้นรนกับชีวิตมากขึ้น โดยพยายามหาความสนุกจากนอกบ้านผลที่ได้รับคือเหตุการณ์ร้ายแรงเมื่อไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ เช่น แรทเธอเรอจนเกิดอุบัติเหตุรถชนเด็กหญิงคนหนึ่งเสียชีวิต ไคลด์จึงต้องหลบหนีไปจนกระทั่งไปทำงานกับลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ เมื่อเหตุการณ์อุบัติเหตุรถชนเด็กหญิงคนหนึ่งเสียชีวิต ไคลด์ยังคิดถึงครอบครัวของเขาเสมอ ไคลด์ได้เขียนจดหมายถึงมารดาว่าควรยกโทษให้กับเขา เขากล่าวว่าเขาเสียใจอย่างมากทั้งนี้เพราะเขายังต้องการความรักความอบอุ่นจากมารดาเขา ไคลด์ยังคิดถึงเมืองแคนซัส ซิตีอยู่ มารดาตอบจดหมายของไคลด์ด้วยความรู้สึกกลัวอย่างรุนแรง“. . .I have been so terribly sorry ever since. Think of all the trouble . . . Gee! Mother, I hope you can forgive me. . .”(Dreiser. 1971 :182– 184)

ครอบครัวของไคลด์ ขาดความรัก ความอบอุ่น นับตั้งแต่บิดาของเขามีข้อด้อยกว่า ลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ ดังนั้นไคลด์จึงต้องพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ลุงและกิลเบต ญาติหนุ่มซึ่งคอยดูหมิ่นเขาตลอดเวลาจนเป็นที่พอใจถ้าจะเปรียบเทียบกับครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ แล้วครอบครัวของลุงแซมมวลอบอุ่นกว่าบ้านไคลด์ มีข้อได้เปรียบทางเศรษฐกิจ การศึกษา ความรัก ความอบอุ่น ระหว่างสามีกับภรรยาและบุตรมีมากให้อีกาสทางสังคม การศึกษา การเอาใจใส่ดูแล “. . .The Griffiths . . .Having arrived in Lycurgus about twenty – five years . . ., he had succeeded . . .the Griffiths Collar and Shirt Company. . .Trade orders at the moment were large.” (Dreiser. 1971 : 173) นายแซมมวล กริฟฟิธส์ได้พุดถึงไคลด์ให้กับบุคคลในครอบครัวฟังเขาได้พบหลานชายในเมืองชิคาโกที่สโมสร ยูเนียนลีก (Union League) ซึ่งนายแซมมวลไม่ได้พบกับบิดาของไคลด์ มาเป็นเวลา 30 ปี เบลลา

บุตรสาวของลุงแซมมวลสนใจชักถามถึงญาติของเขามาก บุคคลในครอบครัวของลุงแซมมวลทราบข้อมูลมาว่า ไคลด์เป็นเด็กยกกระเป๋าสโมสรมุขเย็น ลึก สำหรับกิลเบ็ตรู้สึกไม่พอใจอย่างมากที่นำไคลด์มาเปรียบเทียบกับตัวของเขา “He 's only a bell – hop in the Union League Club in Chicage, . . . he wanted to come on here and try his luck with us, . . . (Dreiser. 1971 : 176) บิดาของไคลด์ คือ นายอาสา กริฟฟิธส์ ไม่ได้ได้รับความรักจากบิดาของเขาอย่างเต็มที่ นอกจากนี้บิดาของไคลด์ไม่ได้ปรับปรุงตนเองและเฉลียวฉลาดพอ ปู่ของไคลด์ได้มอบทรัพย์สินสมบัติส่วนมากให้บุตรชายคนโต 2 คน ส่วนอาสา ได้เงินเพียง 1000 ดอลลาร์ ซึ่งเป็นสมบัติเล็กน้อย ลุงแซมมวลบอกกับตัวเองว่าไคลด์ ไม่เหมือนบิดาและดูคล้ายกับกิลเบ็ตรบุตรชายของเขา “For Asa, . . .his father had first attempted to drive and then later ignore him, . . . and finally had turned him out at about Clyde 's age, . . .” (Dreiser. 1971 : 192) ความสัมพันธ์ระหว่าง กิลเบ็ตร กับ ไคลด์ ไม่อบอุ่นนักแม้ทั้งสองคนจะเป็นญาติกันและมีวัยใกล้เคียงกัน กิลเบ็ตรมีผมสีอ่อนกว่าไคลด์ ลักษณะหน้าตาของไคลด์ทำให้กิลเบ็ตรเชื่อมั่นว่าเขาคือญาติ ไคลด์รู้สึกประหลาด ตัวของเขาดูเล็กลงไปและสับสนกับกริยาการต้อนรับของญาติวัยเดียวกัน ไคลด์รู้สึกได้ว่ากิลเบ็ตรมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าลุงของเขา “. . .he felt that this young man, an heir and nothing more to this great industry, . . . superiorities . . .”(Dreiser. 1971 : 201) ไคลด์ถูกชักถามจากกิลเบ็ตร เช่น การจดชวเลข ไคลด์ไม่มีความรู้จะทำงานประเภทนี้ได้ ดังนั้นกิลเบ็ตร จึงจัดให้ไคลด์ทำงานในห้องอบเสื้อผ้า กิลเบ็ตรเข้มงวดต่อไคลด์ นอกเหนือจากงานแล้ว บุคลิกร่างกายของไคลด์ต้องดูดี ซึ่งไคลด์ได้ตอบไปว่าเขาสกปรกไม่มาก เมื่อกิลเบ็ตรถามถึงว่าทำไมไม่อาบน้ำที่ใดที่หนึ่งเมื่อเขามาสัมภาษณ์งาน “. . .I just came in on the noon train replied Clyde. . . .I was a little dirty and so I just went up to the hotel to brush up a little . . .” (Dreiser. 1971 : 202)

กิลเบ็ตรไม่ทำให้ไคลด์รู้สึกอบอุ่นหรือสบายใจในฐานะญาติ กิลเบ็ตรต้องการควบคุมไคลด์ได้ง่ายขึ้นและเหมือนอย่างที่เขาควบคุมคนอื่น กิลเบ็ตรปฏิบัติตนเป็นผู้บังคับบัญชาไคลด์ และไคลด์ยังเหมือนเป็นแค่เด็กยกกระเป๋าสโมสรมุขเย็นโดยมีนายวิกแกม โจชัว (Whiggam Joshua) เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของไคลด์ ความรู้สึกของไคลด์ว่าเขามีญาติร่ำรวยและมั่งคั่งอยู่ในใจเขาดตลอดเวลา “His final feeling was that he could easily place and control Clyde in such a way as to make him not very important to anyone . . .” (Dreiser. 1971 : 202 – 203) ไคลด์คาดหวังมากไป คำถามในใจที่ไคลด์ถามอยู่เสมอคือ ลุงไม่ได้ต้อนรับเขาอย่างกรุณามากเท่าที่เขาต้องการ กิลเบ็ตรยิ้มและมองเขาแบบดูถูกและเย้ยหยันนางบราเลย์ผู้ที่ดูแลการทำงานของเขาอีกคนจะเป็นคนอย่างไร

ขณะนี้ สำหรับไคลด์เมื่อเขารู้สึกไม่สบายใจด้วยเรื่องใด ๆ ก็ตามเขาจะคิดถึงครอบครัวของเขาและขณะนี้ครอบครัวของเขาทำอะไรอยู่ และไคลด์รู้สึกไม่สบายใจอย่างมากต่อการแสดงกริยาต่าง ๆ ของญาติชื่อกิลเบ็ตรและเมื่อเขาเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ซึ่งครอบครัวของลุงแซมมวล

เขายังเกิดความไม่สบายใจมากยิ่งขึ้นเพราะครอบครัวของเขาไม่มีความอบอุ่นเท่ากับครอบครัวของลุง

ไคลด์ต้องการให้กิลเปิดพojaใจในฐานะญาติและต้องการความอบอุ่นใจเมื่ออยู่ท่ามกลางบุคคลในครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ ถึงแม้ว่าเขาจะต้องถูกเหยียดหยามจากญาติหนุ่มเขาก็ต้องต่อสู้ด้วยความอดทนไม่ปริปากสิ่งใด ๆ พยายามปฏิบัติตนตามความพอใจของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ “Why had that young Gilbert Griffiths smiled so cynically ? . . .” (Dreiser. 1971 : 208)

ครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ อยู่ในฐานะดีและได้รับการศึกษาที่ดีและอยู่ในสังคมต่างจากไคลด์ส่วนเบลลานั้นนางสาวของไมราและกิลเบต บุตรชายของนายแซมมวล กริฟฟิธส์ และนางอลิซาเบท กริฟฟิธส์ อยู่ในสภาพที่พร้อมกว่าพี่น้องของไคลด์ คือมีโอกาสเรียนหนังสือมีการเข้าสมาคมต่าง ๆ คบหากับคนในสังคมที่สูงด้วยและอยู่ในที่สะดวกสบายมีการแต่งกายที่ดี มีความสำเร็จในสังคม ดูจากตัวอย่างครอบครัวของลุงแซมมวล เบลลากับบุตรสาวของเขามีอายุ 18 ปี ยังต้องอยู่ในความดูแลของบิดาและมารดา ซึ่งแตกต่างจากไคลด์ ต้องออกมาต่อสู้ดิ้นรนด้วยตนเองตั้งแต่การทำงานในวัยเด็กแต่เกี่ยวกับความอบอุ่นที่ได้รับครอบครัวของลุงแซมมวลว่าเกือบจะไม่ได้หยิบบ่มให้เขาเลยแม้ว่าเขาจะได้รับความกรุณาจากลุงของเขาบ้างก็ตาม “Bella, . . .When you are twenty one or two , if you are not married by then , it will be time enough to think of going off by yourself.” (Dreiser. 1971 : 168) ครอบครัวของลุงแซมมวลมีความภาคภูมิใจรักศักดิ์ศรีในครอบครัวที่อยู่ในชุมชนนี้...Conscious of the dignity and social standing of his family in this community และนอกจากบ้านพักถาวรแล้วยังมีบ้านพักตากอากาศซึ่งเป็นบ้านชั้นเยี่ยมไปทางชายฝั่ง(Dreiser.1971: 169–171)

ส่วนบุตรชายคนโตของลุงแซมมวลคือกิลเบตไม่ได้มีความเป็นมิตรกับไคลด์เลยไคลด์มีลักษณะดูแล้วใช้ได้ กิลเบตก็มักหาเหตุตำหนิไคลด์เสมอ เช่น ไคลด์ไม่เคยฝึกด้านธุรกิจมาก่อน กิลเบตบอกหัวหน้างานของไคลด์ว่า ไคลด์เหมือนคนงานอื่น ๆ ไคลด์ต้องถูกส่งไปทำงานตามแผนกต่าง ๆ “He 's to be treated like all the other employees as to time and work. No different.” (Dreiser. 1971 : 212 – 214) ไคลด์อดคิดถึงเวลาที่เขามีความสุขในเมืองชิคาโกหรือแคนซัสไม่ได้ เขาคิดถึงเพื่อนเก่า เช่น แรทเทอเรอ เฮกลัน ฯลฯ บุคคลเหล่านี้หวนกลับมาในความคิดของเขาและฮอร์เทนส์ คงจะได้เสื่อขนสัตว์แล้ว ทุกอย่างในเมืองแคนซัส ชีดีไม่หวนคืนกลับมา “. . .his mind went back to happier scences. He wished at times he were back in Chicago or Kansas City.”(Dreiser. 1971 : 216)

กิลเบตไม่ได้ทำให้ไคลด์อบอุ่นใจเวลาไคลด์อยู่ใกล้กิลเบต เขาจะมีความไม่มั่นใจในตนเอง และต้องเจียมตัวระมัดระวังเกินควร การเพิ่มเงินเดือนให้กับไคลด์ กิลเบต ต้องจำใจทำเพราะไม่ต้องการให้บิดาโกรธเท่านั้นมิได้มาจากความรักความพojใจกับญาติคนนี้ “I 'm not so sure that I can find just the right place for him . . . Griffiths senior, feeling that his

son was a little jealous and . . . to be unfair to Clyde" (Dreiser. 1971 : 249) ไคลด์ต้องการความรักความอบอุ่นอย่างมากเมื่อเขามาอยู่เมืองลิเคอกัส เขาห่างไกลบิดาและมารดาพี่และน้องการตัดสินใจตามลำพังแม้จะอยู่ใกล้กับลุงแซมมวล์แต่ไม่ได้รับความรักความอบอุ่นดังนั้นเมื่อไม่พบกับโรเบอร์ตาสั่งขึ้นชมในตัวเขา เขาจึงต้องการพบกันแม้จะต้องเสี่ยงกับสายตามผู้บังคับบัญชา ". . .risk saying something to her , supposing that a suitable opportunity offered." (Dreiser. 1971 : 290)

บุคคลอีกผู้หนึ่งที่ค่อนข้างจะเห็นใจไคลด์อยู่บ้างคือนางอลิซาเบท กริฟฟิธส์ ป้าสะไภ้ของไคลด์ให้ความสนใจในตัวไคลด์ เธอก็ไม่แสดงความรักความอบอุ่นอย่างชัดเจน นางอลิซาเบท กริฟฟิธส์ ไม่ได้ให้ความรักอย่างออกหน้าออกตา เธอได้ปรึกษากับบุตรสาว 2 คน ชื่อไมรา กับ เบลลา คือต้องการศึกษานิสัยใจคอของไคลด์ เมื่อไคลด์ได้รับเชิญรับประทานอาหารตอนเย็น ไคลด์มีความรู้สึกดีขึ้นที่ป้าสะไภ้ของเขาใช้คำต้อนรับว่ายินดีมากที่สุดที่ได้พบกับเขาและแสดงให้เห็นว่าอย่างน้อยมีสมาชิกในครอบครัวของลุงแซมมวล์ยังมีความรู้สึกที่ดีต่อเขา "My nephew , I believe," she smiled . . . "I 'm very glad to see you and to welcome you to our home." (Dreiser. 1971 : 237)

นางอลิซาเบท กริฟฟิธส์ ต้องการทราบเรื่องมารดากับบิดาของไคลด์ เขาต้องต่อสู้เพื่อให้ครอบครัวของลุงรู้สึกว่าการครอบครัวของเขาไม่ได้ด้อยเกินไป โดยบอกว่าบิดาและมารดา รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวของไคลด์สบายดี นอกจากนี้ไคลด์ต้องพยายามพิสูจน์ตัวเองต่อครอบครัวของลุง แม้จะถูกเหยียดหยามเขาก็ต้องไม่ตัดพ้อหรือกล่าวคำไม่พอใจ ไคลด์เริ่มได้รับความเห็นใจจากป้าสะไภ้เพราะนางรู้จักนิสัยของบุตรชายของเธอดี เมื่อนางอลิซาเบท กริฟฟิธส์ ได้พบกับไคลด์ นางอดเปรียบเทียบระหว่างไคลด์กับกิลเบิร์ต ว่าบุตรชายของเธอนั้นไม่อดทนอดกลั้น ชอบดูถูกคน แม้กับเธอเอง บุตรชายก็กระทำการยั่วเช่นนี้ ผลของความอดทนของไคลด์จึงทำให้ป้าสะไภ้เกิดความเอ็นดูในตัวไคลด์ นางกริฟฟิธส์ ทำให้ไคลด์ สบายใจขึ้นโดยให้ความเห็นเกี่ยวกับการทำงานว่าการเริ่มต้นทำงานที่ห้องอบเสื้อผ้าไม่เลวร้ายเกินไป ผู้ที่ประสบความสำเร็จของคนที่เริ่มต้นทำงานที่นั่น(Dreiser.1971: 238 : 239)

ไคลด์ต้องต่อสู้ตลอดเวลาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรักแม้กระทั่งความรู้สึกของเขาตลอดเวลาเพราะเขาขาดความรักความอบอุ่นไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด ไคลด์รู้สึกว่าเหว แม้จะเข้าสู่สังคมชั้นสูงที่มีความเพลิดเพลิน การสังสรรค์ เล่นกีฬา เทนนิส เดินรำ การขับรถที่มีแรงขับเคลื่อนสูงจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง สังคมชั้นสูงจากเดิมแต่ยังมีความว่าเหวอยู่เนื่องจากสังคมเหล่านี้เป็นสังคมที่นับถือวัตถุนิยมมิได้มีความจริงใจต่อกันอย่างแท้จริงสิ่งที่ได้มาที่ไคลด์เข้าใจว่าเป็นความรักนั้นนั่นคือการเสแสร้งของบุคคลในสังคมนั้น ๆ ตัวเขา "Or might he not be riding

or playing tennis, or in the evening dancing or racing from place to place in some high – powered car, Sondra by his side? He felt so out of it, so lonely . . .” (Dreiser. 1971 : 282) สิ่งแวดล้อมใหม่เต็มไปด้วยวัตถุนิยมอย่างเช่น ความร่ำรวยของญาติ คือ ลุงแซมมวล และกิลเบต ซึ่งเป็นบุตรชายใช้รถที่มีราคาแพง สังคมทั่วไปรู้จักกันในเมืองลีเคอกัส โดยลงข่าวในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแทบทุกวัน “Notices in the local papers almost every day as to their coming and going here and there, the large and expensive cars of Samuel as well as Gilbert Griffiths parked outside the main office entrance on such days as they were in Lycurgus. . .”(Dreiser. 1971 : 282) ความว้าเหว่ของไคลด์ ที่จะเดินทางเข้าไปสู่ สังคมและโลกของตระกูลกริฟฟิธส์ ส่วนหนึ่งของใจเขามีความซาบซึ้งต่อ ซอนดร้าแต่อีกโลกหนึ่งใจก็หวลคิดถึงสาวโรงงานที่มีความงามชวนตาชวนใจอย่างเช่นโรเบอร์ตา

Loneliness and resentment and disappointment, his mind now wandered from the Griffiths and their world, and particularly that beautiful Sondra Finchley, whom he recalled . For although a poor factory girl, she was still so much more attractive than any of these other girls with whom he was every day in contact.

(Dreiser.1971 : 283)

ไคลด์ยังโชคดีที่ได้รับความรักความเป็นมิตรจากโรเบอร์ตา แม้จะมีข้อห้ามในการคบหากันระหว่างผู้บังคับบัญชาหนุ่มกับผู้บังคับบัญชาสาวคือไคลด์และโรเบอร์ตา ในที่สุดความอ่อนแอของโรเบอร์ตาหลงรักไคลด์ ทำให้ยอมให้มีโอกาสที่จะพบกับไคลด์ . . .She was courting him , giving him the opportunity he was seeking , wishing him to take advantage of it. โรเบอร์ตายินยอมพร้อมใจให้ไคลด์พาไปทุกที่ โรเบอร์ตาลำบากใจไม่แพ้ไคลด์ เธอเริ่มรู้สึกว่ายาวตาของบุคคลอื่นมองเธออยู่ด้วย (Dreiser. 1971 : 295) ไคลด์มีเสน่ห์กับเพศตรงข้ามและบุคคลอื่นเสมอ นอกจากเสน่ห์แล้วยังมีเรื่องอื่นประกอบด้วยคือการเอาอกเอาใจ อย่างเช่น เวลาไปเที่ยวกับโรเบอร์ตา ไคลด์จะเอาใจใส่ต่อความชื่นชอบของเธอ เช่นถามว่าโรเบอร์ตาต้องการดอกไม้คือดอกพลับพลึงน้ำหรือไม่วะ ขณะที่มีความรักนี้โรเบอร์ตาจะไม่ต้องทำอะไรในโลกแล้วเพราะเธอได้ใกล้ชิดกับไคลด์ “. . .she would never want anything close in all the world.” (Dreiser.1971:284) ในที่สุดไคลด์ก็ได้รับความรักจากโรเบอร์ตาแต่ไคลด์ก็ยังไม่พอใจต่อสิ่งเหล่านี้เขาต้องการต่อสู้เพื่อให้ได้ความรักมากขึ้นอีกจากบุคคลอื่น ๆ อย่างเช่น ซอนดร้า

โรเบอร์ตาก็มีใจตอบไคลด์แม้จะรู้ว่าเป็นความเดือนร้อนเนื่องมาจากข้อห้ามกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่กำหนดโดยกิลเบิร์ตว่า ห่วงหน้างานจะมีความสัมพันธ์กับผู้ได้บังคับบัญชาฉันที่ชั่วสาวไม่ได้ แต่ธรรมชาติของหนุ่มสาวย่อมเกิดความพึงพอใจกันได้ถ้าได้ใกล้ชิดกัน "For this meant contact and friendship, maybe, and she was no longer in any mood to resist him, whatever people might think. . . .Would she want her to know of Clyde and her interest in him? She was troubled." (Dreiser. 1971 : 284)

ข้อสรุป ไคลด์ ขาดความรัก ความอบอุ่น เขาต้องการสิ่งเหล่านี้มากเมื่อเขารู้สึกว่าไม่ได้รับจากทางครอบครัว เขาจึงแสวงหาจากบุคคลภายนอกครอบครัว ซึ่งบุคคลเหล่านั้นก็ไม่ได้จริงใจต่อเขา ไคลด์ ต้องพยายามทำให้ทุกคนพอใจแม้บางอย่างเขาต้องฝืนใจกระทำ ในที่สุด ไคลด์ ก็ได้ความรักจาก ลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ และครอบครัวของลุงพอประมาณ

ไคลด์ต้องทำงานตั้งแต่วัยเด็กชีวิตอยู่ในกรอบเขาต้องการออกนอกกรอบที่บิดาและมารดาวางไว้เพราะเขาไม่ชอบชีวิตแบบบิดาและมารดาเมื่อเขาหลุดพ้นจากครอบครัวโดยเหตุบังเอิญคือเขามีส่วนร่วมในขณะที่เกิดอุบัติเหตุและมีเด็กหญิงคนหนึ่งเสียชีวิต ไคลด์ออกมาเผชิญโลกภายนอกซึ่งไม่มีใครรักและเอาใจใส่เขามากเท่าที่ควรนับตั้งแต่ฮอร์ทเน โรเบอร์ตาลและซอนดร้า ฮอร์ทเนต้องการแบ่งปันทรัพย์สินเงินทองของเขา เพื่อความสนุกสนานของเธอ โรเบอร์ตาดต้องการมีความมั่งคั่งมีอำนาจถ้าได้แต่งงานกับไคลด์ส่วนซอนดร้าไม่ได้แสดง ความสนใจต่อไคลด์เมื่อเขาถูกต้องโทษอยู่ในเรือนจำ ซอนดร้าไม่ได้มาเยี่ยมไคลด์อย่างเปิดเผย เพียงแต่ส่งจดหมายมาให้โดยใช้ชื่อนางสาวเอ็กซ์ ในที่สุดไคลด์จึงรู้ว่ามารดาของเขารักและห่วงใยเขามากเธอดีนรรมาช่วยเหลือไคลด์และอยู่ใกล้ชิดเขาจนถึงช่วงสุดท้ายของชีวิต

2. ศรัทธาต่อศาสนา

สาเหตุเนื่องมาจากการปลูกฝังความเชื่อและศรัทธาจากบิดาและมารดาให้เคารพนับถือพระเจ้า โดยไม่ได้ใช้ความคิดที่จะดีนรรให้ครอบครัวดีขึ้นจากสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน การนับถือศาสนาเป็นผลิตผลทางสิ่งแวดล้อมรอบตัวไคลด์ ไม่ใช่มาจากทางสมองภายในตัวของเขา ". . . , the product of an environment and a religious theory, but with no guiding or mental insight of his own." (Dreiser. 1971 : 20) ที่แท้จริงแล้วไคลด์ไม่ได้เข้าใจศาสนาอย่างแน่ชัดว่าสิ่งใดถูกต้อง ไคลด์ต้องการเรื่องรักใคร่ สิ่งไคลด์ต้องการไกลเกินกว่าสิ่งที่บิดาและมารดาวางรากฐานไว้ให้เพราะไคลด์คิดอยู่เสมอว่าเขาจะต้องทำตนเองให้ดีขึ้นกว่าชีวิตที่เขาเป็นอยู่กับบิดาและมารดา (Dreiser. 1971 : 22) มารดาของไคลด์ คือนางเอลวีรา กริฟฟิธส์ มักจะใช้การสวดมนต์เป็นทางออกก่อนที่มารดาของไคลด์จะแต่งงานกับบิดาของเขา นางกริฟฟิธส์เป็นบุตรสาวของชาวนาต่อมาเธอได้ถูกเพาะความคิดการเป็นผู้เผยแผ่ทางศาสนาคริสต์โดย

ยืนยันถึงคำของพระเจ้าไคลด์ได้ถูกกำหนดให้มีหน้าที่ในด้านการเผยแพร่ศาสนาคริสต์คำกล่าวเสมอเช่น อาเมน สรรเสริญพระเจ้า การร้องเพลง สวดเพลงสรรเสริญ "Praying their way out . . . an ignorant farm girl , brought up without much thought of religion of any kind." (Dreiser. 1971 : 25) ความจริงแล้วครอบครัวของเขาไม่มีความสุขเขาไม่เคยมีเพื่อนอย่างแท้จริง การทำงานและความเกี่ยวข้องกับการทำงานกับบิดาและมารดาทำให้เขามีจิตใจที่ใจคอแห้งเหี่ยวในอนาคตของเขาเอง ". . . his family was the unhappy thing that it was, that he had never had any real friends , . . . the work and connection of his parents , . . . not so well for his future. (Dreiser. 1971 : 27) บ้านของแรทเทอเรอไม่จำเป็นสำหรับคำว่าศีลธรรม

ไคลด์จึงพอใจที่จะต่อสู้ด้วยการหนีห่างจากความคิดทางศีลธรรมที่บิดามารดากำหนดขึ้นโดยยึดความเชื่อทางศาสนา เขาจึงพอใจที่จะต่อต้านโดยไม่สมาคมกับบ้านของแรทเทอเรอซึ่งมีมารดาและน้องสาวโดยไม่ต้องได้ใช้คำว่าศีลธรรมมากำหนดวิธีชีวิตให้มีความเลื่อมใสต่อศาสนาตลอดเวลา ไคลด์ต้องการพิสูจน์ตัวเองว่าเขาจะเจริญก้าวหน้าโดยไม่ต้องใช้ความศรัทธาทางศาสนา ความน่าละอายใจต่อบาปสามารถจะเอาชนะได้ "At the Griffiths all was so solemn and reserved, the still moods of those who feel the pressure of dogma and conviction" (Dreiser. 1971:83)

ไคลด์มีหลายวิธีการที่จะต่อสู้ว่าเขาไม่ศรัทธาทางศาสนาคือเขาพยายามที่จะกระทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับข้อห้ามของบิดาและมารดา ครอบครัวที่เคร่งต่อศาสนาจะต้องไม่ดื่มสุราหรือเที่ยวกลางคืน และเมื่อไคลด์ได้รับข่าวเอสต้า พี่สาวของเขาทำผิดคือ ตั้งครรภ์โดยไม่ได้มีการสมรสที่ถูกต้องตามทำนองครองธรรมเขายังลดความศรัทธาในคำสั่งสอนของบิดาและมารดามากขึ้น ไคลด์ ยังเป็นเด็กเกินไปที่จะเข้าใจว่าบิดาและมารดาของเขาอยู่ในสภาวะที่เลือกไม่ได้ บิดาและมารดาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้อภัยพี่สาวของเขาและช่วยเหลือ แต่ ไคลด์ไม่ต้องการร่วมมือผลก็คือ ไคลด์ต้องพยายามให้มารดาลดความหวังในตัวของเขาให้น้อยลงไป ไคลด์ทำทุกอย่างที่คิดว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด การกระทำของเอสต้าซึ่งหนีตามผู้ชายไปจนตั้งครรภ์นั้น เป็นการกระทำที่ขัดแย้งต่อหลักความเชื่อทางศาสนา ซึ่งครอบครัวของเขา บิดาและมารดาได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่เคร่งครัดในศาสนาอย่างมากกลับกลายเป็นว่าคนในครอบครัวกระทำผิดเสียเองและต้องปิดบังการกระทำที่ขัดต่อศีลธรรมอยู่ตลอดเวลาดังเช่นที่มารดาเขาทำอยู่เวลานี้ ". . . an instance had to be , no doubt, even where people were as religious and truthful as his mother, . . . couldn't just let people know . . . about Esta." (Dreiser. 1971 : 111) กลุ่มเพื่อนของไคลด์ไม่ได้ประพฤตินอนอยู่ในศีลธรรมอันดี ความเชื่อทางศาสนาของคนกลุ่มนี้คือการพูดถึงคำที่ใช้กันเสมอในวงการเท่านั้น ไม่ได้มาจากการพื้นฐานการทำความดีที่จะไม่ทำให้ใครเดือดร้อน คำพูดที่นำมาใช้ติดปากยามที่เกิดความเดือดร้อนเพื่อน ๆ มักจะเอยด้วยความคะนองปากมิได้เกิดจากศรัทธาจากศาสนาอย่างเช่นคำว่า "Oh, Jesus what a finish , Oh , Christ , . . . Oh , Jesus, . . ." (Dreiser. 1971 : 113)

ไคลด์ไม่สามารถใช้สมองไตร่ตรองและแยกแยะความจริงของความมุ่งหมายในชีวิตได้ ไคลด์ไม่ได้มีความตระหนักถึงโทษบาปกรรมที่จะเกิดขึ้น เขาไม่ได้คิดถึงชีวิตอีกชีวิตหนึ่งซึ่งกำลังจะก่อกำเนิดขึ้นมาคือบุตรของเขาเองที่จะต้องเสียชีวิตไปด้วย ถ้าเขาฆ่า โรเบอร์ตา ไคลด์ทำบาปถึง 2 ชั้น ถึงอย่างไรไคลด์มีความทุกข์ใจใบหน้าและมือเต็มไปด้วยเหงื่อแม้มยามหลับก็ไม่สบายใจ “The more thought now caused a damp perspiration to form on his hands and face damp . . . Having escaped from the fangs of the creature by making in terror , he once more fell asleep.” (Dreiser. 1971 : 477) ดูเหมือนว่า ไคลด์มีความชั่วร้ายมาครอบคลุมนิจใจมากกว่า เขาจึงคิดจะฆาตกรรมโรเบอร์ตา คือเขาไม่สามารถจะควบคุมจิตใจที่จะไม่ทำบาปได้ ความคิดที่มาจากการเล่นขว้างที่หนุ่มสาวคู่หนึ่งจมน้ำตายทำให้ไคลด์ต้องการเลียนแบบสิ่งเหล่านี้ในชีวิตของเขา เพราะเป็นวิธีที่เขาคิดว่าเป็นการต่อสู้ให้พ้นจากภาระผูกพันต่อโรเบอร์ตา “For , since evil – minded people did occasionally desire to get rid of other people” (Dreiser. 1971 : 480) ไคลด์ไม่รู้สึกเลยว่าสิ่งที่เขากระทำขึ้นจะเป็นทั้งผลเสียแก่โรเบอร์ตาและอนาคตของเขาเพราะเขาต้องการถูกลบโทษทั้งทางด้านจิตใจและกฎหมาย ขณะนี้ไคลด์มีความรู้สึกแต่เพียงว่าเขาต้องขจัดสิ่งกีดขวางในชีวิตของเขาให้หมดสิ้นไปเท่านั้น ขณะนี้ทั้งไคลด์และโรเบอร์ตามีความทุกข์ร้อนใจต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ไม่มีความรักกันอย่างแท้จริงมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน ไคลด์ต้องการหลุดพ้นจากพันธะต่อโรเบอร์ตา โรเบอร์ตาร้องให้เธอต้องการให้ไคลด์มาที่เมืองบิลทซ์ (Biltz) ดังข้อความในจดหมาย “If you could only come to – day, dear, or this weekend, I wouldn 't feel so blue.” (Dreiser. 1971 : 490)

ธาตุแท้ของไคลด์นั้นเขามีได้มีจิตใจที่โหดร้ายจนเกินไปเพราะถึงอย่างไรเขาก็เจ็บโดมากับครอบครัวที่ใกล้ชิดกับศาสนาเมื่อเขากำลังจะทำบาปจิตใจไม่ปกติสุข โรเบอร์ตาไม่ได้เฉลียวใจเธอร้องเพลงอย่างรื่นเริง เมื่อโรเบอร์ตาได้พบกับไคลด์ก่อนเสียชีวิต ไคลด์รู้สึกหนาวเย็นอย่างมาก “Oh, the sun shines bright in my old Kentucky home . . . He must face this thing ! He must ! . . . God !” (Dreiser. 1971 : 526 – 529) บรรยายภาพเครื่องเครียด ไคลด์กลัวเขาปฏิเสธกับความรู้สึกขัดแย้งสับสนในใจเมื่อนึกถึงว่าโรเบอร์ตาที่ต้องตาย “. . .no voice or figure or sound on shore . . .and upset the boat and if Bert protested too much , strike here with the camera” (Dreiser. 1971 : 529) เมื่อความคิดชั่วร้ายมีอำนาจเหนือกว่า ไคลด์คิดถึงความสำเร็จอยู่ ณ เบื้องหน้า โดยมีเป้าหมายปลายทางคือ ชอนดร้า เขาก็นึกคิดได้ว่า “ทำไมเขาต้องรออีก” ความรู้สึกขณะที่ไคลด์กำลังสับสนอยู่ในใจ “. . .the boat gazing at his troubled and then suddenly distorted and fulgurous, . . .his face and body and hands tense and contracted –” (Dreiser. 1971 : 530) ไคลด์มีแต่ความเครียด แม้จะชำระร่างกายให้สะอาดจากร่องรอยที่กระทำความผิดมา ผลที่สุดไคลด์รู้สึกไม่สบายใจแม้จะปิดบังสายตาบุคคลอื่นได้แต่ภายในจิตใจที่ทำบาปก็ไม่สบายใจ การมาร่วมสมาคมในกลุ่มเพื่อนของ

ซอนดร้า ไคลด์ทุกข์ใจในการกระทำความผิดเนื่องจากปล่อยให้โรเบิร์ตจมน้ำวนเวียนในใจตลอดเวลา". . .he was going to suffer . . .every accidental and unintended word !" (Dreiser.1971: 580) ถ้าไคลด์ตระหนักหรือศรัทธาทางศาสนาเขาจะพอใจชีวิตที่ประกอบคุณงามความดีมีเมตตาไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่นเห็นชีวิตของผู้อื่นมีค่าเช่นเดียวกับตนเอง

ไคลด์เริ่มรู้สึกแล้วว่า การกระทำความผิดคือการไม่มีศรัทธาต่อศาสนานั้นคือไม่รู้จักยับยั้งจิตใจของตนเองซึ่งศาสนามีข้อห้ามไม่ให้ทำบุคคลอื่นหรือแม้กระทั่งตนเองเป็นบาปอย่างมาก แม้ไคลด์จะหลบซ่อนหนีจากเหตุการณ์ที่เขาได้ฆ่าโรเบิร์ตดา เขาไม่มีความสุข ไคลด์ประสบผลสำเร็จคือ ได้รับการต้อนรับจากซอนดร้าและกลุ่มเพื่อนของเธอในการมาพักผ่อนสนุกสนานไปกับการเล่นกีฬา ความเพลิดเพลินต่าง ๆ ในครั้งแรก ไคลด์คิดที่จะหลบหนีไปจากสถานที่นี้แต่เขากลับเปลี่ยนใจมาร่วมสนุกกับกิจกรรมของซอนดร้า ไคลด์หนีไม่พ้นจากความผิดเขาถูกจับและเข้าไปอยู่ในเรือนจำ แม้กลุ่มสังคมของซอนดร้ากำลังเพลิดเพลินไปกับการล่ากระรอกและการจับปลาทำอาหาร กลุ่มเพื่อนของซอนดร้าการท่องเที่ยวท่ามกลางแสงจันทร์ ไคลด์เฝ้าแต่คิดว่าเกิดอะไรขึ้นเขาอยากจะไปที่ไหนดี ". . .he could not help thinking that whatever happened , was it not best to go ?" (Dreiser. 1971 : 582) ตลอดเวลาไคลด์ติดตามข่าวพบว่า มีหนุ่มสาวจมน้ำตายในทะเลสาบบิก บิทเทิร์น (Big Bittern) นอกจากนี้ซอนดร้ายังพูดถึงเรื่องนี้ด้วย เพื่อน ๆ ของ ซอนดร้า วิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์นี้ทำให้ไคลด์ไม่สบายใจ ". . .they had found her body . . .there fishing last summer , but we didn 't stay long. It 's too gloomy. (Dreiser. 1971 : 583) สภาพในคุกเปรียบเสมือนเสียงสัตว์ร้องด้วยความหิว ไคลด์มีแต่ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ และวิตกกังวลทุกข์ตลอดเวลา ใจไม่เป็นสุข ไคลด์ถูกหลอกหลอนและป่วย บรรยากาศในคุกที่ไคลด์ได้สัมผัสมีแต่ความทุกข์ใจบาปกรรมที่เห็นอย่างชัดเจนรบกวนจิตใจเขาตลอดเวลาทั้งคำว่าฆาตกร "A murdered ! And about to die , perhaps . . ." (Dreiser. 1971 : 813 - 815)

เมื่อไคลด์ได้กลายเป็นผู้ต้องหาคดีฆ่าคนตาย เขาพยายามต่อสู้ให้หลุดพ้นจากความผิดโดยการขอความช่วยเหลือจากบุคคลที่เขารักดังเช่นมารดา มารดาตื่นขึ้นมาหาเขาและพยายามไปพบกับบุคคลที่คิดว่าจะช่วยเหลือบุตรชายของตนได้ บุคคลหนึ่งซึ่งได้พูดกับเขาและรับฟังความทุกข์ของเขา คือ บาทหลวงแม็กมิลลัน บุคคลทั้งสองนี้ต้องการให้ไคลด์ สงบจิตใจ และต่อสู้กับความทุกข์ในใจโดยการสวดมนต์ เมื่อเขาต้องมาใช้ชีวิตในเรือนจำเขาได้รับการชี้แนะจากบาทหลวงแม็กมิลลันให้สวดมนต์และอ่านพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งไม่ใช่ความต้องการแท้จริงของเขา สิ่งที่ต้องการคือผู้ช่วยเหลือที่จะให้เขาพ้นและหลุดรอดไปจากการทรมานทุกข์ทรมานในเรือนจำและโทษหนักขณะนั้นเขาจึงต้องการให้บุคคลรอบข้างที่ยังหวังใยเขาสบายใจอย่างเช่นมารดาซึ่งต้องการให้เขาปฏิบัติตามคำชี้แนะของบาทหลวงแม็กมิลลัน

. . .His mother had always urged him to pray – but up to now he was sorry to say he hadn 't followed her advice very much. He looked very distraught and gloomy – the marked prison pallor having long since settle on his face. "Well, don 't worry, Clyde. Enlightenment and peace are surely going to come to you. I can see that. You have a bible there, I see. Open it anywhere in Psalms and read.

(Dreiser. 1971 : 839)

ไคลด์เหมือนบุคคลที่กำลังจะจมน้ำตายเขาจึงต้องต่อสู้ทุกวิถีทางแม้จะเป็นสิ่งที่เขาไม่ศรัทธาเช่น การสวดมนต์อ่านพระคัมภีร์ไบเบิล ตามคำชี้แนะของบาทหลวงแม็กมิลลันตันแคน เพราะเขาคิดว่าบาทหลวงอาจจะช่วยอะไรเขาได้บ้าง เขาจึงพยายามปฏิบัติตามคำชี้แนะในระหว่างที่เขาต้องโทษอยู่ในเรือนจำมีมารดาที่บาทหลวงเท่านั้นที่เข้ามาปลอบโยนให้กำลังใจแก่เขา เขาจึงพยายามลุกขึ้นต่อสู้อีกครั้งหนึ่งแม้จะฝืนใจต้องสวดมนต์ โดยที่เขาไม่ได้ศรัทธาต่อศาสนาอย่างแท้จริง

ข้อสรุป จากสาเหตุที่ไคลด์ไม่มีพื้นฐานที่หนักแน่นและดีพอในความศรัทธาต่อศาสนาที่จะประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามคือ ไม่ทำบาป เขาจึงกระทำการที่ผิดพลาดในชีวิต ถ้า ไคลด์รู้จักคำว่า บาปบุญคุณโทษ เขาก็ไม่ต้องตกอยู่ในสภาวะที่เลือกไม่ได้ แม้เขาจะต่อสู้โดยขอความช่วยเหลือจากมารดาและบาทหลวงก็ไม่ได้มีผลดีให้กับตนเองเพียงแต่ว่าเมื่อเวลาผ่านไปอีกระยะความรู้สึกผิดบาปในใจทำให้เขาค่อย ๆ ยอมรับเองว่าสิ่งที่เขากระทำต้องชดใช้ให้แก่ โรเบอร์ต้า

3. วัตถุนิยมและความสะดวกสบายของชีวิต

ไคลด์มีความรู้สึกเสมอว่าสภาพบ้านและครอบครัวของเขายังไม่มีความสุขสะดวกสบาย ฐานะไม่ร่ำรวย ไคลด์ไม่มีโอกาสทางการศึกษาสูงเพราะต้องติดตามบิดาและมารดาไปประกอบอาชีพผู้ประกาศศาสนาตามท้องถนน เขาต้องการที่ยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม ไคลด์สรุปว่าความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายชีวิตที่มีความสุขต้องมีส่วนประกอบสำคัญคือ วัตถุซึ่งต้องจ่ายเงินซื้อหา ไคลด์จึงดิ้นรนต่อสู้ให้กับชีวิตด้วยการทำงานแต่การทำงานที่ไม่มีวิชาความรู้ การฝึกฝนทางทักษะและอาชีพที่ทำให้เขาไม่ได้รับรายได้มากมายเพียงพอ แต่สำหรับไคลด์เขาถือว่ารายได้เหล่านี้มากพอที่จะหาซื้อวัตถุที่เขาต้องการ เช่น เสื้อผ้า ไคลด์ต้องการพ้นจากสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวของ ไคลด์ ไม่สะดวกสบายนัก ดังนั้นไคลด์จึงพยายามดิ้นรนให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้นอย่างเช่น ที่อยู่อาศัย สภาพบ้านของ ไคลด์มีห้องนอนเล็ก ๆ

เพียง 3 ห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องครัว และห้องอาหาร ซึ่งมีเนื้อที่เพียง 10 ฟุต สำหรับการใช้จ่ายเงินมารดาและบิดาของไคลด์มีความขัดสนทางการเงินอย่างมาก “. . .,when his mother 's and father 's financial difficulties were greatest, they were to be found thinking, . . .” (Dreiser. 1971 : 23 – 25) ไคลด์อายุ 15 ปี เขาไม่มีโอกาสที่จะได้ศึกษาในขณะที่เขามองดูเด็กอื่นมีโอกาสดีมีบ้านดีฝึกงานดี ไคลด์เริ่มต้นสำรวจจากหนังสือพิมพ์ชนิดของแรงงาน งานด้านเครื่องจักร การก่ออิฐ สำหรับเด็กชายอย่างเขาไม่มีอะไรไปดีกว่าการเป็นเสมียน คนช่วยทำงานร้านยา ทำงานเป็นคนเก็บหนังสือ ผู้ช่วยทำงานในธนาคาร ทำงานในสำนักงานบ้านและที่ดิน “. . .,seeing that other boys and girls with more money and better homes were being trained for special kinds of work. . . .” (Dreiser. 1971 : 26)

ไคลด์มีความภูมิใจในตนเองที่สามารถก้าวหน้ามาถึงขั้นนี้คือได้หารายได้ให้กับตนเอง มีวัตถุนิยมที่เขาต้องการบ้างแม้ตนเองจะยากจน ไคลด์จึงต้องการต่อสู้ให้ได้วัตถุนิยมมากขึ้น โดยเขาไม่คิดที่จะเรียนรู้จากบิดาและมารดาอย่างเต็มที่ เขาถือว่าเป็นเรื่องโชคร้ายที่เกิดเป็นคนยากจน ไคลด์บอกกับตนเองถ้าเขามีเสื้อผ้า รองเท้า เสื้อโค้ด อย่างดีเหมือนกับเด็กชายคนอื่นมีอย่างที่ยบิดาและมารดาของเด็กเหล่านั้นได้จัดหาให้บุตรของเขา เช่น จัดหารถยนต์ให้ขับในเมือง แคนซัส ซิตี้ จะเป็นสิ่งที่ดีมาก ไคลด์มองความมั่งคั่งที่คนอื่นได้รับเป็นความสุขและความสำเร็จอย่างมาก “. . .full of so many things to do – so many people were so happy and so successful.” (Dreiser. 1971 : 28) ไคลด์ให้ความสำคัญทางวัตถุเป็นเครื่องวัดความร่ำรวย เขามักต่อต้านบิดาและมารดาที่ไม่นิยมความบันเทิง เช่น การชมดูละคร สิ่งเหล่านี้จะต้องใช้เงินจำนวนมาก ดังนั้นไคลด์จึงต้องการหารายได้ให้กับตนเองดังนั้นเขาจึงดูประกาศการรับสมัครงาน เพื่อให้มีรายได้การทำงานแรก ๆ เช่น การล้างกระจก ตักไอศกรีม การจัดน้ำส้ม น้ำมะนาว ไว้ในถาด เป็นต้น “He felt himself rich and, in the face of the opposition of his parents, who were opposed to the theater . . .” (Dreiser. 1971 : 36) แม้จะเป็นสิ่งธรรมดาในโรงแรมที่ไคลด์มาทำงาน เขารู้สึกตื่นตาตื่นใจกับเครื่องแบบสีเลือดนกปนน้ำตาล สิ่งของอื่น ๆ เช่น เครื่องใช้โทรศัพท์ ไคลด์รู้สึกว่าเขาได้แต่งตัวดีขึ้น เมื่อทำงานในโรงแรมแห่งนี้ เป็นตำแหน่งเด็กยกกระเป๋าในโรงแรม “. . .successful American commercial city . . ., every day appearance of this hotel . . .a maroon uniform . . .”(Dreiser.1971 : 43)

ไคลด์ต้องการให้มารดารักและพอใจในตัวของเขาแต่เขาก็ต้องการสิ่งที่สะดวกสบายให้กับชีวิตของเขามากกว่า เขาจึงต้องการที่จะไม่ให้มารดาทราบถึงรายได้อันแน่นอนของเขา ไคลด์ต้องการใช้เงินที่หามาได้เพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น เขาจึงปิดบังรายได้แท้จริงโดยบอกกับคนในครอบครัวว่าเขามีรายได้ไม่มาก เขาได้รับเงินเพียงสัปดาห์ละ 25 ดอลลาร์ และถ้ารู้ว่ามีรายได้เสริมจากเงินรางวัลต่างๆ ครอบครัวของเขาต้องการให้เขาแบ่งปันรายได้อย่างน้อย 10 หรือ 12 ดอลลาร์ เขาก็จะหมดโอกาสที่จะซื้อเสื้อผ้าดี ๆ และสิ่งที่เขาต้องการส่วนสวัสดิการที่ไคลด์ต้องการได้รับก็คือการทำงานที่ไม่หนักจนเกินไปคือไม่ต้องการทำงานเกิน 6 ชั่วโมง

“...sleep well and so be fit for his duties in the morning. . . .need to return to the hotel before 11.30 . . .need to work from noon until six. . . .make more money.” (Dreiser. 1971 : 64 – 65) เมื่อไคลด์เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นและมีรายได้ของตนเอง นอกจากการสังสรรค์กับเพื่อนแล้วยังมีสิ่งอื่นอีก คือการเข้าไปเกี่ยวข้องกับหญิงโสเภณี ซึ่งบรรดาหญิงเหล่านี้เห็นลักษณะของไคลด์ซึ่งสวมเครื่องแบบที่ดีแสดงให้เห็นว่าต้องมีรายได้ดี . . .girls of these places who sought, for commercial reasons of course, to interest them to come again. (Dreiser. 1971 : 66) ไคลด์มองชีวิตฉาบฉวยเป็นความสุข ความเพลิดเพลินเมื่อคุ้นเคยกันมากเข้า เอ็กก็ลัน และ แรทเทอเธอ เชื่อเชิญไปสนุกกับการรับประทานอาหารเย็น ความรื่นรมย์แบบใหม่ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่การรับประทานอาหารชั้นเยี่ยม ดูจากการประดับประดาด้วยรูปภาพ ดาราภาพยนตร์ นักการเมือง และนักธุรกิจ “. . .with signed pictures of actors and actresses , . . .excellence of the food, . . .the hangout of passing actors , politicians , local business men, . . .” (Dreiser. 1971 : 68) สถานที่แห่งต่าง ๆ ที่ไคลด์พบมีการแสดงสะท้อนให้เห็นวัตถุมีราคาอย่างเช่น ภาชนะเครื่องใช้ เครื่องกระเบื้อง ถ้วยชามทำด้วยเงิน สิ่งเหล่านี้ทำให้ไคลด์เกิดความประทับใจรวมทั้งรสชาติของไวน์ชั้นดี การได้ดื่มลิ้มลองโดยมีผู้บริการให้ บรรดากลุ่มเพื่อนที่ชักชวน “. . .at Frissell 's . . .with all of these youths, was in the gayest of moods about it all. Think of his new state in life, . . .for more interesting than it really was. . . .an excellent chop – house of the older American order.” (Dreiser. 1971 : 68 – 71)

แม้ไคลด์จะมีความรู้สึกลึก ๆ อยู่ภายในจิตใจว่าเงินที่เขาหามาได้ด้วยน้ำพักน้ำแรงควรจะแบ่งปันไปให้กับครอบครัวบ้าง แต่ผลสุดท้ายเขาพ่ายแพ้ต่อความต้องการที่จะครอบครองวัตถุต่าง ๆ เพื่อให้ชีวิตได้รับความสะดวกสบายซึ่งต้องมีวัตถุเข้ามาเกี่ยวข้อง ไคลด์มีเงินในกระเป๋าเพียง 40 ดอลลาร์ แต่ละคร้งถ้าเขาหยิบเงินออกมาไม่ต่ำกว่า 2 ดอลลาร์ ในจิตใจเขาเกิดการเปรียบเทียบว่าเงินทั้งหมดมาช่วยให้กับผู้หญิงคนนี้ หรือแล้วคนทางบ้านต้องการเงินจากเขาเช่นกัน แต่อ่านาจฝ่ายทางวัตถุนิยมที่จะทำให้เขาใช้ชีวิตสะดวกสบายและสนุกสนานเพลิดเพลินกับเพศตรงกันข้ามได้อีกด้วยดูจะเหนือกว่าที่ทำให้ ไคลด์ ดำเนินต่อไป แต่ไคลด์มักจะกังวลเสมอ “. . .his deep and dark and nervous eyes.” (Dreiser. 1971 : 79 – 80) ไคลด์ใช้จ่ายเงินทองไปให้กับ ฮอร์เทนส์ บริกส์ ในเรื่องซื้อหาเครื่องประดับ สิ่งเหล่านี้นำมาใช้เป็นเงินที่สามารถใช้จ่ายในการดำรงชีวิตของบ้านไคลด์ได้เป็นเดือนแต่จะต้องมาซื้อสิ่งที่ไม่จำเป็นต่อร่างกายแต่อ่านาจทางวัตถุนิยมถือกันว่ามีประโยชน์ ความต้องการของ ฮอร์เทนส์มากขึ้นจนกระทั่งต้องการเสื้อโค้ตราคาถึง 200 ดอลลาร์ เสื้อโค้ต มีค่านิยมของตราयीห่อว่ามาจากนิวยอร์ก “. . .the smartest coats that was in New York last summer before the season opened” (Dreiser.1971 : 115 – 118)

ไคลด์จึงต้องหาวิธีการที่จะทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้นโดยไปทำงานในแวดวงธุรกิจ เขามีข้อได้เปรียบคือเป็นหลานชายของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ ไคลด์ตื่นนอนต้องการเข้ามาทำงานกับครอบครัวนักธุรกิจ ชีวิตในแวดวงธุรกิจที่มุ่งผลิตสินค้า มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการสื่อสารคมนาคม ต้องมีการแข่งขันกัน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จทางการเงินมากขึ้น ดังเช่น ชีวิตของบ้านลุงของไคลด์ คือ นายแซมมวล กริฟฟิธส์ อยู่เมืองลิเคอกัส รัฐนิวยอร์ก มีพลเมือง 25000 คน ตั้งอยู่ระหว่างเมืองยูติกากับอัลบานี ลุงของไคลด์เป็นตัวอย่างของนักต่อสู้ชีวิตทำให้มีความร่ำรวยทางวัตถุนิยม ไคลด์ศรัทธาลุงของเขามากลุงของเขาต้องต่อสู้กับงานธุรกิจ โรงงานเสื้อเชิ้ตและปกเสื้อเมืองชิคาโกซึ่งราคาถูกดัดแปลง การตัดราคา คู่แข่งทางด้านตะวันตกต้องประนีประนอมและปรับให้เหมาะสมกับราคาทางด้านตะวันออก สิ่งเหล่านี้ลุงของเขาได้ต่อสู้เพื่อให้ความมั่นคงทางฐานะที่จะมีวัตถุนิยมอย่างมั่นคงต่อไป “. . . , price – cutting by upstart rivals in the west having necessitated compromise and adjustment by those who manufactured in the east.” (Dreiser. 1971 : 165) สังคมใหม่ที่ไคลด์ได้เห็นคือโลกที่ใช้วัตถุนิยมเข้ามาเกี่ยวข้องเช่นผู้หญิงที่มีฐานะดีในศตวรรษที่ 19 นี้ มีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้นอย่างเช่นไมราบุตรสาวคนโตมีโอกาสดำเนินชีวิตในวิทยาลัยสมิธ (Smith College) และสำหรับบ้านฐานะดีมีเครื่องใช้ที่ประดิษฐ์ในยุคนั้น อย่างเช่น เครื่องพิมพ์ดีด นอกจากนี้ยังมีการบันเทิงอย่างเช่น ครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ ภรรยาของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ คือ อลิซาเบท กริฟฟิธส์ มักจะไปพักผ่อนที่ทะเลสาบกรีนวู้ด เลก และที่ทะเลสาบทเวลฟ์ ซึ่ง เบลลา บุตรสาวอีกคนของ ลุงแซมมวล เสนอขึ้น ลุงของ ไคลด์ มีบุตร 3 คน คือ ไมรา กิลเบิร์ต และ เบลลา ล้วนแล้วแต่มีโอกาสดีกว่า ไคลด์ ทั้งสิ้นในด้านวัตถุนิยมด้านสังคม และการศึกษา “. . . Myra, who , having graduated from Smith College Several years before . . .” (Dreiser.1971 : 166)

ไคลด์มีความชื่นชมต่อวัตถุนิยมอย่างเช่น ความกว้างใหญ่ของโรงงานบนถนนริฟเวอร์ มีโรงงานมากมายไปทางเหนือก็มีโรงงาน บรรยากาศที่ ไคลด์ เป็นใหม่คือ มีโรงงานเต็มไปหมด ไคลด์ รู้สึกมีชีวิตชีวาในความเป็นส่วนตัวบนถนนสายนี้ เขาคิดถึงความเป็นอยู่ของลุง ซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงนี้ บ้านที่มีการออกแบบเป็นแบบฝรั่งเศส อิตาลีเลียน หรืออังกฤษ ไคลด์ ประทับใจบ้านที่สวยงาม ความรู้สึกของ ไคลด์ เริ่มดีขึ้นกลุ่มคนงานที่ ไคลด์ ได้เห็นในโรงงานเต็มไปด้วยแรงงานต่างชาติที่ปะปนกันหลาย ๆ ชาติ เช่น อเมริกัน โปแลนด์ ฮังการี ฝรั่งเศส และ อังกฤษ เป็นต้น ถนนและร้านค้าใกล้กับถนนไวเคเกย์ (Wykeagey Avenue) การเปรียบเทียบกับเมืองชิคาโกและแคนซัส ซิตี้ บ้านของลุงแซมมวล และโรงงานอันใหญ่โต ซึ่งมีคนรุ่นหนุ่มสาวสำนักงานหลายกลุ่ม บริษัทที่แตกต่างกัน “. . . his uncle Samuel live. The houses were nearly all of French , Italian or English design, . . . ,and deeply impressed by the significance of so much wealth. (Dreiser. 1971 : 208)

สิ่งแวดล้อมใหม่รอบตัว ไคลด์ ดูแล้วมีระดับที่ดีกว่าเดิม ไคลด์ ต้องแสดงให้เห็นญาติของเขาพอใจมากที่สุดทั้งการวางตัวและการแต่งกายรวมทั้งการบอกถึงสภาพครอบครัวคือ บิดาและมารดาของเขาให้ดูแล้วไม่ต่ำต้อยจนเกินไป และเมื่อ ไคลด์ ได้พบกับ โรเบอร์ต้า สาวสวยหน้าตาดีแต่ไม่มีฐานะและอำนาจเพียงพอที่จะช่วยเสริมยกระดับชีวิตของเขา เขาต้องการดิ้นรนมากไปกว่านั้นอีก เพราะ ไคลด์ ตีค่าทุกอย่างมาจากวัตถุนิยม สถานที่ทำงานสวยงามที่เขาต้องไปบุคคลที่น่าสนใจเขาต้องการจะติดต่อกับ ไคลด์ ได้รับสิ่งที่ต้องการคือ เขาจัดการหาเสื้อโค้ต กางเกง และรองเท้าหนังฟอก ถุงมือไหมสีขาว ไคลด์ เก็บเงินซื้อสิ่งเหล่านี้ เพื่อที่จะไปเข้าสังคมกับตระกูลกริฟฟิธส์ และเพื่อน ๆ ในสังคมเดียวกัน การแต่งกายของ ไคลด์ ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า กางเกง รองเท้าอย่างดี ที่เห็นได้ชัดเจนเท่ากับเสื้อผ้าทำด้วยไหมและเงินที่จะเก็บไว้บ้าง

X “. . .he managed to find coat, trousers and a pair of patent leather shoes, as well as a white silk muffler for the money he had already saved. (Dreiser. 1971 : 236) ไคลด์ เปรียบเทียบที่อยู่อาศัยปัจจุบันซึ่งอยู่บนชั้นที่สามของบ้านนางคัปปี ขณะที่ญาติของเขาอยู่ในบ้านหลังใหญ่สวยงาม ส่วนบิดากับมารดาของเขาอาศัยอยู่ในเรือนเล็กข้างประตูรั้วสำหรับคนเฝ้าประตู เมื่อ ไคลด์ เปรียบเทียบกับบ้านของลุงมีการใช้สิ่งของที่มีราคาแพงมีเครื่องประดับแม้กระทั่งพรมเช็ดเท้า ไคลด์มักชื่นชมวัตถุสิ่งของภายนอก “To Clyde, . . ., it seemed a very beautiful room. It contained so many handsome pieces of furniture and such rich rugs and hangings . . .” (Dreiser. 1971 : 237)

ไคลด์ ถูกซักถามจากครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ ซึ่งคำถามบางข้อที่โยงไปถึงเรื่องความยากจนของเขาไคลด์อดย้อนกับคำถามบางข้อ และคิดถึงชีวิตการทำงานในโรงแรมกรีนเดวิดสัน การขโมยรถ จนเกิดเหตุที่เขาต้องหลบซ่อนตัว และมาที่เมืองลิเคอกัส แต่ไคลด์ยุติการตอบคำถาม เมื่อบุตรสาวของลุงแซมมวลเข้ามาพบพร้อมกับ ซอนดร้า ฟินชเลย์ และมารดาของเธอ บุคลิกอันดีของ ซอนดร้า รวมทั้งสง่าราศีของเธอ ทำให้ ไคลด์ ชื่นชม ซอนดร้า มีลักษณะที่เหนือกว่า ริต้า และ เซลลา ซึ่งเป็นเพื่อนสาวของผู้ร่วมงานของเขาที่ชื่อ ดิลลาร์ด การแต่งกายบ่งบอกถึงฐานะมีราคา ไคลด์ มักจะตีค่าด้วยวัตถุนิยม สิ่งประกอบภายนอกเป็นเรื่องน่าชื่นชม “She was dressed in a close – fitting tailored suit which followed her form exactly and which was enhance by a small dark leather hat, . . .”(Dreiser. 1971 : 242) ไคลด์ ทำให้ โรเบอร์ต้า รู้สึกเกิดความน้อยใจที่ตีค่าจากวัตถุนิยม เงิน และสมบัติที่จะไขว่คว้าหาได้ แต่เธอและ ไคลด์ ยังไม่มีพลังเพียงพอจะหาได้ในวันนี้เท่ากับ ซอนดร้าและบุคคลอื่นที่ร่ำรวย เนื่องจากมีบิดามารดาหาทรัพย์สินสมบัติไว้ให้แล้ว “. . .her heart she exclaimed : “If I 'd ever had a chance like some girls – if I 'd ever been anywhere or . . .” (Dreiser. 1971 : 393) ความสวยงามของ โรเบอร์ต้า เปรียบเหมือนกับแก้วที่มีคุณภาพดี แต่ไปวางไว้ในร้านค้าธรรมดา ซึ่ง ไคลด์ ตีราคาไม่สูง เพราะสามารถซื้อหาได้ในราคาไม่แพงนัก สำหรับ ซอนดร้า เปรียบเสมือนเฟอร์นิเจอร์ชั้นดีที่มีราคาแพง ถ้า ไคลด์ ต้องการได้เขาต้องใช้ความสามารถสูง

มาก จึงจะได้มาประดับและต้องใช้แรงทะยานมากขึ้น ไคลด์ มีจุดอ่อนที่สำคัญที่ทำให้เขาเข้าไปเกี่ยวข้องกับหญิงสาวสวยนั้นคือ เสน่ห์กับเพศตรงกันข้ามและบุคคลอื่นเสมอเมื่อได้พบ “. . .her friend, Grace Marr. Would she want her to know of Clyde and her interest in him? . . .she could not resist smiling and looking at him in a frank and welcoming way.” (Dreiser. 1971 : 284) ถึงแม้ ไคลด์ จะสัมพันธ์กับ โรเบอร์ตา แต่ก็ไม่สามารถจะยอมรับเธอไว้และยกย่อง เพราะเขานึกเสมอว่า โรเบอร์ตาเป็นสาวโรงงาน และเป็นบุตรสาวของชาวนาธรรมดาในขณะเดียวกัน ไคลด์ เริ่มมีความหวังและคิดแบบที่กึกก้องว่า ซอนดร้า ชอบตน “. . .that of Sondra and her interest in him – was too enticing.” (Dreiser. 1971 : 345)

ข้อสรุป ไคลด์ ให้อิทธิพลทางวัตถุนิยมมีอำนาจเหนือกว่าคุณงามความดีด้านอื่นๆ ดังนั้นเขาจึงต้องดิ้นรนเพื่อยกระดับฐานะเพื่อให้ทัดเทียมบุคคลที่มีฐานะดีรอบข้าง ไคลด์ จึงต้องต่อสู้ด้วยกระทำการที่จะมารับรองตนโดยเขาให้ความสำคัญแก่วัตถุนิยมมากเป็นอันดับหนึ่ง ผลสุดท้ายเขาก็ไม่ได้รับสิ่งสูงสุดคือ การได้เป็นเจ้าของกิจการ ไคลด์ ไม่มีโอกาสได้แต่งงานกับสาวที่มีฐานะดีอย่างที่ต้องการ ระยะเวลาที่ไคลด์ต่อสู้ให้ได้มาเรื่องวัตถุนิยมเป็นระยะที่สั้นมากเพราะเขาเริ่มต้นทำงานอายุประมาณ 12 ปี จนถึงอายุ 21 ปี ก่อนเสียชีวิต เขาจึงไม่มีโอกาสที่จะสะสมการต่อสู้เพื่อให้ได้มาเรื่องทรัพย์สินสมบัติถึงแม้ว่าในระยะเวลาประมาณ 1 ปีก่อนเสียชีวิตเขาจะมีโอกาสที่จะได้แต่งงานแต่เป็นการทำงานขั้นต้นยังมีบทบาทไม่มากนัก เงินเดือนยังไม่มากพอ

4. การยอมรับนับถือจากสังคมและบุคคลรอบข้าง

เมื่อ ไคลด์ ประสบผลสำเร็จในชีวิตระดับหนึ่งคือ มีงานอาชีพและรายได้ที่มากพอสมควรแก่การเลี้ยงชีพ ไคลด์ ต้องการที่จะเพิ่มความสุขและพอใจคือ ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นอีก โดยพยายามทำตนให้เข้ากับบุคคลในครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ แม้เขาจะถูกดูหมิ่นจาก กิลเบต บุตรชายของลุงแซมมวล เขาก็พยายามทำตามประสงค์ของญาติหนุ่ม ไคลด์ มีความรู้สึกต่ำต้อยโดยเฉพาะ กิลเบต มักจะทำให้ ไคลด์ ลดความมั่นใจในตนเอง ครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ บุตรชายและบุตรสาว ได้รับการศึกษา การเรียนที่เหมาะสม เมื่อทำงานก็ได้รับสถานภาพที่สูงอย่างเช่น กิลเบต สำหรับ กิลเบต บุตรชายวัย 23 ปี ของลุงแซมมวล ของไคลด์ มีอายุมากกว่า ไคลด์ ราว 2-3 ปี มีตำแหน่งใหญ่โตในบริษัทของบิดา คือเป็นผู้ดูแลทั่วไป ลักษณะนิสัยของ กิลเบต เป็นคนขี้อิจฉา แม้เขาจะมีทุกอย่างพร้อมมากกว่าคนอื่น เขามักจะรู้สึกไม่พอใจอย่างมากที่มาเปรียบเทียบกับเขาเหมือนใครโดยเฉพาะกับ ไคลด์

Gilbert . . . For here in Lycurgus , up to this time, he was well and favourably known as the only son and heir presumptive to the Managerial control of his father 's business, . . . at least a third of estate, . . . a relative , a cousin of his own years and one who looked and acted like him.

(Dreiser. 1971 : 176)

การอยู่ในโรงงานมีความแตกต่างกันจากการเป็นเด็กยกกระเป๋ในโรงแรมเป็นเวลา 1-2 สัปดาห์ในบริษัท คนในบริษัทรู้สถานภาพของ ไคลด์ ว่าเป็นญาติกับประธานบริษัท ไคลด์ต้องการจะสัมผัสกับบุคคลที่อยู่เหนือกว่า แต่ ไคลด์ ก็ไปนึกถึง ฮอร์ทเทนส์ บริกก์ ว่าเธอทราบว่ขณะนี้เขามีสถานะความเป็นญาติของเขากับลุงที่บ้านและโรงงานที่ใหญ่โตจะยอมรับเขาหรือไม่ “Hortense - . . . his present position . . . she might respect him more if she could see his uncle and his cousin and this factory and their big house.” (Dreiser. 1971 : 216) ไคลด์ต้องทำตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นต้องระวังตนตลอดเวลา เพราะมีสายตาของบุคคลอื่นกำลังจับจ้องมองดูในฐานะเป็นญาติคนสำคัญของ ลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ เจ้าของโรงงานอันใหญ่โต “The nephew of the rich Samuel Griffiths of Lycurgus !” (Dreiser. 1971 : 217) เขาจึงพยายามทำงานด้วยความขยันเมื่อได้เป็นหัวหน้างานในแผนกที่มีโรเบอร์ต้าทำงานอยู่ด้วย เขาได้รับความนับถือจากบุคคลในแผนกอย่างมากโดยเฉพาะกับหญิงสาวในโรงงาน

ไคลด์ต้องพิสูจน์ตัวเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น โดยการทำงานครั้งแรก กิลเบต ได้ให้ ไคลด์ ทำงานภายใต้คำแนะนำของ วิกแกม (Whiggam) หลังจากนั้นจึงจะไปพบกับ ลิกเก็ทท์ (Liggett) เพื่ออธิบายการทำงาน “What I told you about our plan to try him out as the head of that department so If you 'll just take him up to Mr. Liggett and have him or some one explain the nature of the work up there, I 'll be obliged to you.” (Dreiser. 1971 : 253) บุคคลต่อมาคือ นางสาวทอลด์ (Miss Todd) ซึ่ง กิลเบต ต้องการให้เป็นผู้ช่วยในการแนะนำแนวทางในการทำงานที่แผนกนี้ กิลเบต กับ บิดาของเขาต้องการให้ ไคลด์เรียนรู้งานตั้งแต่ในระดับล่างจนกระทั่งชำนาญการจนสามารถทำงานได้ด้วยตนเอง “I want you to help him to keep track of things until he sees just what is wanted and can do it himself. (Dreiser. 1971 : 254) ไคลด์ เป็นคนที่มีลักษณะทะเยอทะยานมาก คนที่มีฐานะต่ำกว่าเขาจะรู้สึกดูหมิ่น เพราะเขาถือว่าตนเองมีฐานะเป็นญาติกับเจ้าของโรงงาน แม้บุคคลเหล่านี้ จะช่วยเหลือแนะนำในการทำงานให้กับเขา รวมทั้งเด็กสาวในโรงงานจำนวนมากด้วย “These girls were not all pretty. He saw them out of the tail of his eye as first Miss Todd and later Whiggam, and even Liggett, volunteered to impress points on him. (Dreiser. 1971 : 254) เมื่อ ไคลด์ มีโอกาสในการงานเขาต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่า เขา

สามารถที่จะบรรลุความสำเร็จได้ด้วยความพยายาม “. . .for because of his inexperience he felt the thing to be a great opportunity – one that would require all his skill and courage to maintain. . . .! can do it. In fact know ! can and I 'd like to try. (Dreiser. 1971 : 255)

ไคลด์ เริ่มที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัวของลุง เขาเริ่มได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัวของลุงแซมมวล และบุคคลอื่น ๆ คือ ไคลด์ เริ่มมีความหวังจาก ซอนดร้า บุตรสาวเจ้าของบริษัทฟินชเลย์ เนื่องจาก โรเบอร์ต้า เห็นว่าเขาเป็นหลานชายของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ เขาได้รับเชิญไปเข้าสังคมกับกลุ่มสังคมของ ซอนดร้า และครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ ไคลด์ พยายามในการปรับปรุงตนเองในการทำกิจกรรมขั้นสูงกับสังคมของซอนดร้า เขาต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นมากขึ้น “. . .he was trying to find out what it might mean to his future.” (Dreiser. 1971 : 349 – 354)ถึงอย่างไร ไคลด์ มักถูกรังเกียจจากญาติหนุ่มคือ กิลเบิร์ต เสมอยิ่งเมื่อเขาเห็นมารดาและน้องสาวคือ เบลลา เชิญ ไคลด์มางานวันคริสต์มาส กิลเบิร์ต ยังชอบเหยียดหยาม ไคลด์ ญาติของเขา “. . .a beggar Clyde must be to attempt to attach himself in this way when he knew that he was not wanted” (Dreiser.1971 : 385)

ไคลด์มักจะต้องการในสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของเขาเช่นหญิงสาวในโรงงานโรเบอร์ต้าคือหญิงสาวที่สวยงามที่สุด แม้เขาไม่ต้องการยกย่องเธอก็ตามที่ แต่เขาก็พอใจและ โรเบอร์ต้า มักจะชื่นชมทำให้ ไคลด์ มีความภาคภูมิใจในตนเอง “. . .he liked Roberta better she was sweeter and warmer and kinder – not so cold.” (Dreiser.1971 : 356) แต่เมื่อ ไคลด์ ได้มีความสัมพันธ์กับ โรเบอร์ต้าเรียบร้อยแล้วเขาก็ต้องการตีตัวออกห่างจากเธอ เขาจึงหาวิธีที่จะใกล้ชิดและทำให้ ซอนดร้า พพอใจถ้าเขาทำสำเร็จได้แต่งงานกับ ซอนดร้า บุคคลในสังคมต้องยอมรับนับถือเขาอย่างแน่นอน ดังนั้น ไคลด์ เริ่มมีข้อแก้ตัวต่าง ๆ นานากับ โรเบอร์ต้า โดยอ้างถึง ลุงแซมมวล ไคลด์ ได้รับเชิญไปในโอกาสพิเศษอย่างเช่น วันคริสต์มาส ปีใหม่ ตามบ้านเพื่อนของซอนดร้า ซึ่งมักจะเป็นเพื่อนของ เบลลา ญาติของ ไคลด์ และพี่ชายของ ซอนดร้า โรเบอร์ต้า เข้าใจว่าจะได้ฉลองงานคริสต์มาสกับ ไคลด์ แต่ขณะนี้ ไคลด์มีความสุขกับการระลึกถึง ซอนดร้า เปรียบเสมือนเป็นทางที่จะนำเขาไปสู่สถานะที่ยอมรับในสังคม และมีสิ่งที่สดใสและดีกว่า “. . .so high placed . . .many things brighter and better than she could offer calling him.” (Dreiser. 1971 : 361 – 372)

ไคลด์ต้องการให้เห็นว่าเขาสามารถจะดีขึ้นคือเขาทะเยอทะยานขึ้นจากเดิม แรงกดดันของ ไคลด์ ยากมากก็คือความยากจน การถูกดูแคลน เขาต้องการพิสูจน์ตนเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ รอบ ๆ ตัวเอง ซอนดร้า คือ จุดมุ่งหมายในการที่จะทำให้เขาได้เข้าไปสู่สังคมที่มีฐานะสูงขึ้น ถ้าได้แต่งงานกับเธอ เขาต้องการทำให้ ซอนดร้า พพอใจในตัวเขามากที่สุด ไคลด์ สารภาพกับ ซอนดร้า ว่าเขาคิดถึงเธอตลอดเวลา แม้เวลานอนหลับ ไคลด์ แสดงความรักต่อ ซอนดร้า โดยใช้คำพูดที่อ่อนหวาน ~~X~~ ถึงอย่างไรก็ตาม ซอนดร้า ตั้งข้อรังเกียจเรื่องความ

ยากจนของ ไคลด์ แต่ ซอนดร้า ไม่ทำให้ ไคลด์ สูญเสียความมั่นใจคือ เลียงไปว่าเธอยังไม่รู้จักเขาดีพอ “. . .but instead she only replied, “I guess I don 't know you well enough.” (Dreiser. 1971 : 399)

ในที่สุด ไคลด์ ก็ต้องพบกับปัญหาที่ทำให้เขาต้องเดือดร้อนอย่างมาก สาเหตุเหล่านี้ทำให้ ไคลด์ ต้องหาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อให้ตนเองหลุดพ้นไปเสียเพราะเขาไม่ต้องการสูญเสียการยอมรับนับถือทางสังคม ถ้าต้องแต่งงานกับหญิงทำงานในโรงงานและเป็นเพียงบุตรสาวชาวนาที่ไม่ร่ำรวย ไคลด์ ไม่ต้องการแต่งงานกับ โรเบอร์ต้า แต่เขาพลาดพลั้งทำให้ โรเบอร์ต้า ตั้งครรภ์ เขาก็ยังไม่คิดจะแต่งงานกับ โรเบอร์ต้า เขาไม่รู้วิธีการคุมกำเนิด มิฉะนั้นแล้วเขาคงไม่แก้ปัญหาโดยให้ ไคลด์ ไปทำแท้ง ไคลด์ และ โรเบอร์ต้า พยายามที่จะให้แพทย์ทำแท้งให้เพื่อขจัดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ แต่ด้วยศีลธรรมจรรยาแพทย์จึงไม่สามารถทำได้ ไคลด์ เครียดมาก “. . .Clyde 's temporizing over his and her sentimentality and her unconquerable affection for him / she now, . . .found herself pregnant.” (Dreiser. 1971 : 402) ทั้ง ไคลด์ และ โรเบอร์ต้า ต้องการแก้ปัญหาเพราะ ไคลด์ นั้นยากจนเกินไปที่จะมีบุตร โรเบอร์ต้า ให้ทุกอย่างขึ้นอยู่กับความตัดสินใจของ ไคลด์ ไคลด์ และ โรเบอร์ต้า ใช้ชื่อปลอมว่า ครีฟฟอร์ด (Clifford) เพื่อทำให้แพทย์เข้าใจว่าเขาเพียงจะแต่งงาน “The doctor realizing from this , as he thought, what the true problem was - . . .” (Dreiser. 1971 : 436)

ไคลด์พยายามทำทุกวิถีทางที่จะให้ตัวเองหลุดพ้นจากความรับผิดชอบเพราะไม่ต้องการสูญเสียโอกาสที่จะต้องการไปสัมพันธ์กับซอนดร้า เพราะซอนดร้าที่มีทั้งฐานะทางเศรษฐกิจจะทำให้เขาเจริญก้าวหน้าขึ้นถ้าเขามีโอกาสแต่งงานกับเธอ ไคลด์จึงจำเป็นต้องกำจัดโรเบอร์ต้าให้ไปพ้นทางของเขา ไคลด์จึงพยายามที่จะให้แพทย์ทำแท้งให้โรเบอร์ต้า โดยโรเบอร์ต้าไปพบกับนายแพทย์เกล็น ซึ่งไม่ยินยอมให้การทำแท้งและซักถามเรื่องราวจาก โรเบอร์ต้า ในที่สุด นายแพทย์เกล็น แนะนำให้ โรเบอร์ต้า กลับไปสารภาพผิดกับบิดาและมารดาของเธอ โรเบอร์ต้า เริ่มคิดว่าทำไม ไคลด์ จึงไม่คิดจะแต่งงานกับเธอ โรเบอร์ต้า คิดถึงบ้านและเพื่อนชื่อ เกรซ มาร์ และ โรเบอร์ต้า เริ่มที่จะคิดถึงชีวิตการแต่งงาน บุตรที่จะเกิดมา ไคลด์ เริ่มรู้สึกว่าจะอะไรเลวร้ายไปหมด สิ่งเหล่านี้ทำให้ ไคลด์ ได้รับความกดดันอย่างมาก “. . .how dreadfully incomplete was her understanding of his true position in this world.” (Dreiser. 1971 : 448 – 451)

ไคลด์ ต้องการให้บุคคลรอบข้างยอมรับนับถือตนเองแต่ ไคลด์ และ โรเบอร์ต้า พุดคุยกันอย่างสนิทสนม ไคลด์ พอใจในความมั่งคั่งของโรเบอร์ต้า ส่วนโรเบอร์ต้านั้นสนใจในฐานะของ ไคลด์ ที่เป็นระดับผู้จัดการโรงงาน แม้ ไคลด์ จะรู้ว่า โรเบอร์ต้า อยู่ในฐานะที่ต่ำกว่า แต่เขารู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ใกล้กับหญิงสาวเพราะเธอแสดงให้เห็นว่า เขามีค่าและมีตำแหน่งเป็นที่นับหน้าถือตา แต่เขาก็ต้องระวังบุคคลอื่นมาพบเขาทั้งสองอยู่ด้วยกัน อย่างเช่นเพื่อนสาวของโรเบอร์ต้า ที่ชื่อ เกรซ มาร์ “He a factory manager and she an employee in his

department. The conclusion! The scandal, maybe, even. And yet Grace Marr was along – or soon would be.” (Dreiser. 1971 : 288) ถึงอย่างไรไคลด์ก็ตั้งใจออกจากโรเบอร์ตาไม่ได้ ดังนั้น ไคลด์ จึงพยายามที่จะหาโอกาส สถานที่ เพื่อได้พบกับ โรเบอร์ตา แต่ โรเบอร์ตา มักจะกลับบ้านกับคนงานหญิงคนอื่น ๆ “But as the whistle blew and she left the building she was joined by another girl, and he was left to think of some other way.” (Dreiser. 1971 : 291)

หลังจากที่ ไคลด์ สามารถสนองความต้องการทางร่างกายในการหาปัจจัยในการดำรงชีวิตคือ มีอาหาร การงาน เขายังต้องการยอมรับนับถือจากผู้ร่วมงาน มีเกียรติ และต้องการความมั่นคงทางจิตใจ นั่นคือความรักซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนหนุ่มอย่างเขา เพราะในวัยเด็กเขาขาดพื้นฐานทางด้านนี้ เขาจึงต้องการสิ่งทดแทนนั่นคือ ความรักจากผู้อยู่ใกล้ชิดที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับเขา คือ โรเบอร์ตา นับถือและเห็นคุณค่าของเขามากกว่าผู้ใด แต่เขาต้องระมัดระวังมิให้กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงานที่ กิลเบิร์ต มักย้ำเสมอว่า ไคลด์ ต้องไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ใดบ้างกับปัญญา “. . .he sighed often, because it was such a fine night – a full moon rising about nine – thirty and hanging heavy and yellow over the chimney tops. He was so lonely.” (Dreiser. 1971 : 292)

ไคลด์ต้องการที่จะได้รับความนับถือจากบุคคลอื่นโดยไม่มีอิสระกับตนเองและไคลด์มักจะมีคำว่าเหวออยู่เป็นทุนเดิมจากกันปึ้งของจิตใจชีวิตของเขามักจะต้องสัมพันธ์กับชีวิตของผู้หญิงดังเช่นความต้องการความเอาใจใส่จากมารดาแต่ดูเหมือนมารดาจะห่วงใยพี่สาวของเขา มากกว่าหญิงคนแรกที่เขาประทับใจชื่อฮอร์ทเทนซึ่งไม่ได้มีความรักให้เขาด้วยใจจริง แต่ไคลด์ยังอ่อนประสบการณ์ต้องการความยอมรับจากหญิงสาวที่เขาหมายปองแม้เธอต้องการผลประโยชน์ทางด้านวัตถุนิยมจึงเป็นการกระตุ้นให้ไคลด์เพิ่มความทะเยอทะยานที่จะทำให้ตนเองก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และมีเกียรติ มีทรัพย์สินสมบัติ พอที่จะเป็นที่พอใจของตนเองและบุคคลทั่วไป โรเบอร์ตา เองก็ชื่นชมในรูปร่างหน้าตา ของ ไคลด์ และเธอก็หวังว่า ไคลด์ จะมีฐานะดีที่เขาจะช่วยเหลือได้ โรเบอร์ตา เข้ามาในจังหวะที่ ไคลด์ กำลังเปล่าเปลี่ยว และว่าเหว่ จึงทำให้เขาทั้งสองคนเผลอที่จะมีความรักต่อกันซึ่งมิใช่รักแท้ซึ่งต้องการระยะเวลาความเห็นอกเห็นใจและการแบ่งปันความทุกข์และสุขร่วมกัน “And he was thinking how different was his position here to what it had been in Kansas City. There he had been so nervous. In regard to Hortense Briggs, or any girl, really –” (Dreiser. 1971 : 298) ไคลด์แสดงออกว่าเขาต้องการความยอมรับนับถือความชื่นชมทั้งกิริยาและคำพูดจากบุคคลรอบข้างอย่างเช่น โรเบอร์ตา

ไคลด์ นั้นมิได้ต้องการที่จะเปิดเผยการคบหากับสาวโรงงานคือ โรเบอร์ตา เพราะโรเบอร์ตา ไม่มีเกียรติมากพอในความรู้สึกของ ไคลด์ แต่ ไคลด์ ก็พอใจในความสวยงามของโรเบอร์ตา ดังนั้นไคลด์ กับ โรเบอร์ตา ต้องพบกันโดยมิให้ใครได้เห็นและต้องอ้างเหตุผลต่าง ๆ นานาเพื่อที่จะไม่ให้เพื่อสังเกต อย่างเช่นอ้างว่าไปเยี่ยมพี่สาวหรือการไปสมาคมต่าง ๆ ตามคำ

แนะนำของไคลด์เมื่อโรเบอร์ตามาถึงที่พัก เกรซ เพื่อนของเธอ มักจะถามพี่สาวเป็นอย่างไรบ้าง แต่เธอก็ตอบว่าเธออยู่กับพี่สาวและกำลังจะเดินทางไปพบบิดากับมารดา ที่โรงสีข้าวทริปปเป็ทส์ (Trippets Mills) “And apart from them what other excuses were there? (Dreiser. 1971 : 308 – 309) ฐานะของ ไคลด์ ขณะที่ทำงานที่โรงงาน เขาเป็นผู้จัดการโรงงานและเป็นญาติกับเจ้าของโรงงาน การทำงานแหวดล้อมไปด้วยหญิงสาวจำนวนมาก ซึ่งหญิงสาวเหล่านั้นมีใจชอบพอ และหมายปองเขา ทำให้ ไคลด์ ยิ่งเพิ่มความภาคภูมิใจในตนเองอย่างมาก “Those other girls at the factory who were always trying to make eyes at him.” (Dreiser. 1971 : 318) ไคลด์ แม้จะรัก โรเบอร์ตา แต่เขาก็เห็นแก่ตัวมีความทะเยอทะยาน ที่ต้องการจะมีอำนาจมากเขายังไม่พอใจชีวิตตรงนี้นัก “For Clyde, although he considered himself to be deeply in love with Roberta was still not so deeply involved but that a naturally selfish and ambitious and seeking disposition would in this instance stand its ground and master any impulse.” (Dreiser. 1971 : 325)

ไคลด์ มักจะกลัวการสูญเสียเกียรติและการยอมรับจากผู้อื่น เช่น เมื่ออยู่ที่บ้านในเมืองแคนซัส ซิตี้ เขากลับมาตัดสินค้นหาเกี่ยวกับเรื่องพี่สาวของเขา นอกจากนี้ไคลด์ ไม่ได้ชื่นชมในตัวของมารดาของเขาและผู้ที่ศรัทธาในศาสนาอย่างมารดาของเขา เขาได้แนะนำมารดาไม่ให้บอกเรื่องที่พี่สาวคือ เอสต้า ตั้งครรภ์โดยมิได้ผ่านพิธีสมรสกับใคร เพราะเขาไม่ต้องการสูญเสียการนับถือจากบุคคลอื่น ถ้าทราบเรื่องอันน่าอัศจรรย์นี้ “For such deception in such an instance had to be, no doubt, even where people were as religious and truthful as his mother, or so he thought.” (Dreiser. 1971 : 111)

* ไคลด์ถูกกิลเบตติญาตีหนุ่มย่ำ ถึงขอบพร่องเรื่องการขาดการศึกษาและฝึกฝนการทำงานในสายอาชีพซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไคลด์ตระหนักดีว่าเขาจะต้องทำทุกอย่างให้ดีที่สุด ไคลด์ต้องการยอมรับจากครอบครัวของลุงตั้งนั้นไม่ว่าญาติหนุ่มจะกำหนดสิ่งใดเขาจะต้องปฏิบัติตามทุกอย่างมิฉะนั้นเขาจะไม่สามารถก้าวไปสู่ความมีเกียรติและได้รับการยอมรับนับถือ “Both my father and I,” he went on, “have been thinking for some little time that we would like to do a little something for you, but as I say, you lack of practical training of any kind makes it very difficult for both of us You haven 't had either a commercial or trade education. (Dreiser. 1971 : 253)

ไคลด์ต้องพยายามไม่ทำให้บุคคลในครอบครัวลุงไม่ผิดหวังในตัวของเขา โดยพยายามคิดเสมอว่าความเป็นญาติกับครอบครัวของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ เป็นสิ่งสำคัญ เขาจะต้องทำตนให้เหมาะสมกับเกียรติยศนี้ “By blood you 're a member of this family. And to our help here, and especially in a position of this kind, you represent us.” (Dreiser. 1971 : 257)

ไคลด์ ได้รับการยอมรับมากขึ้น ได้เข้าไปสนิทสนมกับครอบครัวของลุงแซมมวล เมื่อไคลด์ เริ่มเข้าสู่สิ่งแวดล้อมแบบใหม่ของสังคมในตระกูล กริฟฟิธส์ ซึ่งมีลุงและกิลเบิร์ต นำทางเงินเดือนขั้นต้นที่ ไคลด์ ได้รับถึง 25 ดอลลาร์ การแต่งกายต้องสะอาดและภูมิฐาน สิ่งเหล่านี้ กิลเบิร์ต ถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ ไคลด์ ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้ร่วมงานในแผนก “ . . .so that you will be an example to the other men who have charge of departments.” (Dreiser. 1971 : 257) ไคลด์ ตื่นเต้นกับรายได้ขั้นต้นและเสื้อผ้าที่จะต้องสวมใส่ให้ดูภูมิฐาน จากเดิมเขารู้สึกขอบคุณและอยากได้ใกล้ชิดกับญาติสนิทของเขาให้มากขึ้น “ . . .very much encouraged and enthused by the sudden jump in salary, as well as the admonition in regard to dressing well, felt so grateful toward his cousin that he longed to be friendly with him.” (Dreiser. 1971 : 257)

ไคลด์ คิดถึงความสำเร็จที่ตนเองจะได้รับทั้งรายได้และเกียรติยศทางสังคม“ . . .,think how prosperously he would be placed here, what commercial and social honors. . .” . . .after almost two months in that mental department below stairs, he was a figure of some consequence in this enormous institution!”(Dreiser. 1971 : 257 - 258) เมื่อ ไคลด์ ได้สิ่งที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพแล้ว เขาเริ่มมีความมั่นใจมากขึ้น ในการมีส่วนร่วมได้รับตำแหน่งหัวหน้างาน แต่สิ่งที่เขายังต้องการมากกว่านั้นคือการยอมรับนับถือจากผู้อื่นอย่างเช่น ลุง และญาติ เช่น กิลเบิร์ต เป็นต้น “since he thought this might please his uncle and cousin and so raise him in their esteem, beginning to attend one of the principle Presbyterian churches.” (Dreiser. 1971 : 259) จากนั้นไม่นาน ไคลด์ ได้รับเงินเดือนขึ้น เขาต้องการวัดดูมากขึ้นอย่างเช่น บ้านที่อาศัย อยู่ดีกว่าเดิม “Ten days after his salary was raised, therefore, and because of the import of this name, he found it possible to obtain a room in one of the better houses. . .” (Dreiser. 1971 ; 260)

ในขณะเดียวกัน ไคลด์ ได้เข้าสู่สังคมแบบใหม่ มีเพื่อนใหม่ที่มีฐานะดีมากกว่ากลุ่มเพื่อนที่เคยคบหากัน ขณะที่ ไคลด์ ทำงานที่โรงแรมกรีน เดวิดสัน เพื่อนใหม่ได้แก่ ดิลลาร์ด ริต้า และ เซลลา (Dillard, Rita and Zella) ดูเหมือนว่าไม่ได้มีความหมายอะไรมาก จากการที่ได้รับการเชื้อเชิญให้ไปงานสังสรรค์กับตระกูลกริฟฟิธส์ และการได้รู้จักกับสตรีของสังคมชั้นสูงอย่างเช่น ซอนดร้า ฟินชเลย์ (Finchley, Sondra) หรือ เบอร์ตีน แครนสตัน (Cranton, Bertine) จริง ๆ แล้วในความรู้สึกของ ไคลด์ ยังรู้สึกว่าเหว สำหรับสาวโรงงานทั้งหมดที่อยู่ได้บังคับบัญชาของ ไคลด์ มีกฎข้อห้าม มิให้สนใจหรือสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ศาสนา ศีลธรรม และหญิงสาวทั้งหลายที่สงวนไว้ทำให้มีความสัมพันธ์ต่อกันไม่ได้

. . .Dillard, Rita and Zella, and afterwards the seemingly meaningless invitation to the Griffiths with its introduction to and yet only passing glimpse of such personages as Bella, Sondra Finchley and Bertine Cranston, he was lonely indeed. That high world! . . .For there was a local taboo in regard to factory girls aspiring toward or allowing themselves to become interested in their official superiors. Religious, moral and reserved girls didn't do it.

(Dreiser. 1971 : 274)

โรเบอร์ต้า ก็เช่นเดียวกับ ไคลด์ เธอได้ค้นพบว่ามีเส้นเขตแดน และการแบ่งชนชั้นระหว่างความยากจนกับความมั่งมีในเมืองลิเคอกัส ซึ่งเปรียบกับมิดที่กรีดไว้ด้วยความแหลมคมหรือถูกแบ่งไว้ด้วยกำแพงอันสูง สำหรับ โรเบอร์ต้า แล้ว ไคลด์ มีบุคลิกที่สง่างามและเธอรู้สึกได้ว่าเขาจับจ้องมองเธอ ไคลด์ มีความพึงพอใจในตัว โรเบอร์ต้า แต่ติดขัดด้วยกฎเกณฑ์ซึ่งกำหนดโดยกิลเบิร์ตโดยภาพรวมแล้ว โรเบอร์ต้า ดูดีกว่าหญิงสาวโรงงานคนอื่น ๆ ในโรงงาน ลักษณะผู้หญิงทำงานเก่งมีลักษณะเป็นระเบียบ แบบแผน ทำทางวางปิ้ง หน้าตาน่ารักกิริยาท่าทางชวนให้เพลิดเพลินแม้จะสวมใส่เสื้อผ้าที่ดูยากจนก็แลดูเป็นธรรมชาติ“.. demarcation and stratification between the rich and the poor in Lycurgus was as sharp as though cut by a knife or divided by a high wall. . . Clyde and his leaning toward her was concerned there was that rule laid down by Gilbert.” (Dreiser. 1971 : 274 - 276)

ข้อสรุป ไคลด์ มีความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ดังนั้นเมื่อเขามีโอกาสที่จะแสดงความสามารถหรือกระทำการใด ๆ เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ไคลด์ จะทำสิ่งนั้นทันทีแม้ว่าบางสิ่ง ไคลด์ ต้องฝืนใจตนเอง ไคลด์ ต้องการทางหลบเลี่ยงการพบกับ โรเบอร์ต้า เพราะจะทำให้ กิลเบิร์ต บุตรชายของลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ ไม่พอใจ

5. สถานะทางสังคม

ไคลด์ ไม่ต้องการที่จะมีสถานะที่ต่ำต้อยเขาต้องการที่จะมีชีวิตที่รุ่งเรืองก้าวหน้า วิธีการใด ๆ ที่จะทำให้เขามีสถานะที่สูงขึ้นจากเดิมคือ พ้นจากการเป็นลูกจ้างธรรมดาในโรงงานสามารถที่จะก้าวไกลไปถึงสถานะเป็นเจ้าของกิจการได้ ไคลด์จะพยายามกระทำอย่างสุดความสามารถ ดังนั้นมารดาของ ไคลด์ เข้าใจดีว่า ไคลด์ ต้องพยายามอย่างหนักที่จะทำชีวิตให้ดีขึ้น

มารดาของเขาจึงแนะนำให้เขาไปหาลุงแซมมวล์ มันใจว่าลุงมีฐานะร่ำรวยสามารถแนะนำให้ไคลด์ เขียนจดหมาย แซมมวล์ “. . .he is very rich, Why don 't you write him and see?” (Dreiser. 1971 : 184) ไคลด์ มีความมุ่งหมายจะเจริญงอกงาม เขายังขาดสติปัญญาที่จะเห็นอะไรบางอย่างกระจ่างชัดและมาจากความพยายามภายในโดยตรง ไคลด์ขาดโอกาสทางการศึกษาและโยกย้ายถิ่นฐานบ่อยครั้ง เขาไม่ได้รับการฝึกฝนในเรื่องใด ๆ สิ่งที่เขาคิดเป็นความทะเยอทะยานอย่างสูง ไคลด์ มีอายุใกล้จะ 21 ปีแล้ว เขาต้องการที่จะทำงานมีตำแหน่งสูงขึ้นไม่ต้องการเป็นแค่เพียงเด็กยกกระเป๋าในโรงแรมแต่ไคลด์ไม่มีรากฐานที่ดีคือการศึกษาการฝึกฝนให้ชำนาญในงานเพื่อประกอบอาชีพชั้นกลางหรือชั้นสูงหรือถ้าใช้ฝีมือเป็นแรงงานที่มีฝีมือและทักษะ ไคลด์มีความทะเยอทะยานไปสู่สถานะที่สูงขึ้นเกินจริงที่จะเป็นไปได้ “. . .wished and wished that he could get into some work where he could rise . . .” (Dreiser. 1971 : 190)

ไคลด์ ต้องการมีสถานะที่สูงกว่าบิดาและมารดา เขาไม่ต้องการดำเนินรอยตามทางที่บิดาและมารดาต้องการ เขาบอกกับลุงของเขาว่าครอบครัวอยู่ในเมืองเด็นเวอร์ (Denver) ส่วนลุงพบกับครอบครัว ขณะที่บ้านของ ไคลด์ อยู่ที่แกรนด์ แรปปิด (Grand Rapids) รัฐมิชิแกน ไคลด์ มีความเชื่อว่ารูปแบบทางการทำงานทางศาสนาของบิดานั้นมีแต่ความยากจน “. . .,for he was still convinced that the form of religious work his father essayed was of all forms the poorest and most inconsequential socially.” (Dreiser. 1971 : 193) ไคลด์ ไม่มีความพอใจในการทำงานระดับล่างที่เขาเป็นอยู่ อย่างเช่นเงินเดือนขั้นต้นที่ ไคลด์ ได้รับขั้นต้น 15 ดอลลาร์ ทั้งลุงและบุตรชายรู้สึกว่าเป็นเงินจำนวนเล็กน้อย ดังนั้นเขาต้องการก้าวหน้าไปมากกว่านี้ “. . .if ever, a place in his uncle 's factory would be made for him.” (Dreiser. 1971 : 195)

เมื่อ ไคลด์ มีสถานะที่สูงขึ้นการวางตัวก็ต้องปฏิบัติตามไปด้วย เขาจะต้องอยู่ในสายตาของบุคคลอื่นตลอดเวลา ไคลด์ จึงต้องปรับปรุงทั้งการแต่งกายและสิ่งประกอบอื่น ๆ อย่างเช่น เมื่อ กิลเบิร์ต บอกว่าเงินเดือนของ ไคลด์ ขึ้นเป็น 25 ดอลลาร์ ดังนั้นเขาต้องการแต่งกายให้ดีและเป็นตัวอย่างที่ดีในแผนกนี้ มีโต๊ะทำงานดีบอกสถานะที่สูงขึ้น “. . .salary from now on will be twenty – five dollars, . . .dress neat and clean . . .an example to the other men who have charge of departments.” (Dreiser. 1971 : 257) ไคลด์ กับ โรเบอร์ตาดำเนินการสถานะที่สูงขึ้นคือ ก้าวหน้าจากชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไคลด์เป็นบุตรของผู้ประกาศเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ส่วน โรเบอร์ตา เป็นบุตรของชาวนาที่ยากจนและไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต โรเบอร์ตา ไม่มีการศึกษาสูงนัก เธอมีความสวยเพียงอย่างเดียว ขณะนี้เธอมีอายุเพียง 15 – 16 ปี เธอมีความฝันแบบคนรุ่นเก่า ต้องการให้ชายหลงเสน่ห์และมีชีวิตที่ดีขึ้น “. . .the world – old dream of all of Eve 's daughters from the homeliest to the fairest - . . .” (Dreiser. 1971 : 258) โรเบอร์ตา ทำงานกับนายแอปเปิลแมน (Appleman) ในช่วงเวลานั้นค่าจ้างแรงงานถูกมาก ก่อนหน้านี้เธอต้องการฝึกฝนอาชีพด้านธุรกิจที่ โฮเมอร์ (Homer) การได้ทำงานทำให้

เธอมีรายได้ บุคคลในบ้านคาดหวังให้ตัวของเธอมาก รายได้ทั้งหมดเธอต้องนำมาช่วยเหลือครอบครัว เธอไม่ต้องการทำงานเป็นสาวโรงงานตลอดไป เธอต้องการฝึกฝนวิชาชีพ เช่น เป็นนักจดชวเลข แต่ชีวิตผกผันของเธอทำให้เธอมาสัมผัสกับ ไคลด์ และคิดว่าเธอจะมีสถานะที่สูงขึ้นเมื่อได้แต่งงานกับ ไคลด์ “. . .for because of the cheapness of labor in such an extremely rural section . . . . .,she planned to bring together the means for some further form of practical education – a course at a business college at Homer or Ilycurgus or somewhere . . .” (Dreiser. 1971 : 270)

ต่อมาเมื่อ ไคลด์ ได้มีความสัมพันธ์กับ โรเบอร์ต้า อย่างลึกซึ้งแต่สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นอุปสรรคที่ ไคลด์ เห็นแล้วว่าจะขัดกับสถานะที่สูงขึ้นของเขา ดังนั้นไคลด์ต้องการมีสถานะสูงขึ้นเขาไม่ต้องการจะพบกับโรเบอร์ต้า เมื่อเขาได้รับจดหมาย 2 ฉบับ จากโรเบอร์ต้า ซึ่งมาจากเมืองบิลท์ (Biltz) ในวันที่ 10 มิถุนายน ข้อความในจดหมายทำให้ทราบว่า ไคลด์ไม่ต้องการจะพบเธออีกเป็นวิธีที่ ไคลด์ต้องการจะหลบเลี่ยงจากโรเบอร์ต้า เธอพรรณนาต่าง ๆ นานา ต้องการให้ไคลด์ทำสิ่งที่ดีแก่เธอและจดหมายของโรเบอร์ต้า ยิ่งเพิ่มแรงกดดันมากขึ้น “. . .hard to you now . . .afford to do this for me without feeling too bad. Please write me, Clyde . . .tired and lonely. . . .,because it relieves me to write to you , Clyde.” (Dreiser. 1971 : 467 : 474)

ไคลด์คิดวิธีที่จะหนีจากปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเขากับโรเบอร์ต้าเพราะโรเบอร์ต้าเป็นผู้ขัดขวางความมีสถานะที่สูงขึ้นเนื่องจากจะทำให้เขาไม่มีโอกาสได้แต่งงานกับหญิงสาวที่มั่งคั่งอย่างชอนดร้า ความคิดอันชั่วร้ายเกิดขึ้นในใจของไคลด์ ไคลด์มีความคิดว่ในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเป็นอุบัติเหตุทุกอย่างเกี่ยวข้องกับความชั่วร้าย ความน่ากลัว ความตาย การฆาตกรรม แต่สิ่งที่ ไคลด์ ไม่ได้คิดถึงคือความตายของทารกน้อยที่ยังไม่ได้เกิดมา ความคิดของเขาทำให้มือและใบหน้าของเขาเปื่อยขึ้น ไคลด์ ล้มตัวนอนพยายามที่จะหลบออกจากความชั่วร้าย ไคลด์ต้องการสถานะที่สูงขึ้น เขามองเห็นแล้วว่าการแต่งงานกับ โรเบอร์ต้า จะไม่มีประโยชน์อะไรกับการที่จะทำให้เขามีสถานะที่สูงขึ้น ซึ่งในความรู้สึกของเขายังจะทำให้เขายากที่จะก้าวไปสู่สถานะที่สูงขึ้น โรเบอร์ต้า ต้องยืนอยู่ตามลำพังไม่มีใครได้ยินเสียงเธอ เธอคาดหวังต่อ ไคลด์ต่าง ๆ นานา ไคลด์ ต้องการสนองความต้องการทุกข้อ โดยเฉพาะการมีผู้ยกย่องนับหน้าถือตา เขายุ่งและยากที่จะเขียนจดหมายตอบเธอ “Having escaped from the fangs of the creature by making in terror , he once fell asleep.” . . .let alone plausible , excuse to offer Roberta whereby she could be induced to delay her final and imperative demand. . . .He must not write her any long and self - incriminating letters.” (Dreiser.1971 : 477)

สำหรับ ไคลด์ มักจะคิดถึงกรณีของพี่สาวคือ เอสต้า เอสต้า ไม่เคยที่จะบังคับใครให้แต่งงานด้วยเขาก็คงคิดว่า โรเบอร์ต้า น่าจะไม่ทุกข์ร้อนกับเรื่องนี้เช่นกัน ขณะนี้ไคลด์มีเงินเพียงเล็กน้อย

อยู่ในตำแหน่งที่ยังไม่สบายนัก ไคลด์ไม่สามารถจะโทรศัพท์ไปพูดกับโรเบอร์ต้า เพื่อที่จะพูดถึงความเจ็บป่วยของเธอ “. . .Esta had not compelled any one to marry her.” (Dreiser. 1971 : 506)

สิ่งที่ ไคลด์ มุ่งหวังตลอดเวลาคือการให้ได้ครอบครองสิ่งต่อไปนี้คือ ความงาม ความมั่งคั่ง ตำแหน่ง วัตถุนิยม ความปรารถนา ความและความสุข คุณภาพดีขึ้นสูงขึ้น แต่เมื่อความกลัวเกิดขึ้น เขาต้องการที่จะปลดปล่อยออกไป ปัญหาที่เขาไม่สามารถแก้ไขได้โดยเพียงความคิด “. . .,because of flaws and weaknesses in his own unstable and highly variable will, the problem was not to be solved by thinking . . .” (Dreiser. 1971 : 504) ไคลด์ ต้องทำทุกวิถีทาง การวางแผนให้ โรเบอร์ต้า ไว้วางใจในการเดินทางไปกับเขา การวางแผนการเดินทางตั้งแต่ซื้อตั๋วไปยูติกา ขึ้นรถโค้ชไปและถือกระเป๋าเขาจะไม่เดือดร้อนที่จะพยายามให้มากที่สุดจะไปตั้งรกรากในบางแห่งเป็นการง่ายที่จะส่งสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่าที่จำเป็นไปทะเลสาบที่จะเยี่ยมชอนดร้า รถไฟเที่ยวไปยูติกา ใช้เวลาตอนกลางคืนที่จะพูดและตัดสินใจวางแผนที่จะใช้โทรศัพท์ โรเบอร์ต้า เดินทางจากฟอนด้า ไปยังยูติกา การเดินทางด้วยรถไฟจากทางใต้จากเมืองบิลท์ (Biltz) ไปรอคอย ไคลด์ และนำเขาไปเมืองยูติกา โดยทางเรือ 1 วัน เป็นระยะทาง 70 ไมล์ ไคลด์ เดินทางไปซื้อหมวกที่ยูติกาและเดินทางไปทะเลสาบกราสส์ (Grass Lake) และไปทะเลสาบบิก บิทเทิร์น (Big Bittern) ในตอนเช้า เขาสามารถเห็นทะเลสาบบิก บิทเทิร์น ลงไปทะเลสาบ 3 ไมล์สถานที่ที่เขาจะสามารถแต่งงานกันได้เขานำกล้องถ่ายรูปไปถ่ายรูปชอนดร้าที่ตั้งกล้องถ่ายรูป ไม้เทนนีส ไคลด์ คิดเสมอว่าเขาจะต้องกำจัด โรเบอร์ต้า ให้พ้นจากเขา ไคลด์พยายามเป็นกันเองกับ โรเบอร์ต้า ให้มาก โรเบอร์ต้า คิดแต่เพียงเธอต้องการดูแลบุตรในอนาคต การแต่งงานจะเป็นสิ่งที่ดีสำหรับลูกน้อยของเธอ “. . .a baby to look after in the future . . .her marriage certificate . . ., for her own as well as the baby 's sake” (Dreiser. 1971 : 515) โรเบอร์ต้า ไม่ได้สงสัยอะไรในตัว ไคลด์ ทำที่การแสดงความรัก ความเอาใจใส่ตรงกันข้ามกับความรู้สึกว่าเขาไม่ได้ยกโทษต่อการคาดคั้นของ โรเบอร์ต้า หรือ ไคลด์มักจะเรียกชื่อเล่นของเธอคือ เบิร์ต โรเบอร์ต้า เริ่มเห็นความก้าวหน้าของ ไคลด์ เพราะเธอทราบมาจากพี่ชายของเธอชื่อ เฟรด กาเบล (Fred Gabel) ว่ากำลังจะมีการสร้างโรงงานใหม่เกิดขึ้นและ ไคลด์ มีสิทธิ์ที่จะได้ตำแหน่งที่มั่นคงขึ้นอีกหรือไม่ “For Roberta had heard from her brother – in law , Fred Gabel , of a new collar and shirt factory that was just starting up in Syracuse. Might it not be possible for clyde , for the time being at least, to get himself a position with that firm at once?” (Dreiser. 1971 : 525)

เมื่อ ไคลด์ ประสบผลสำเร็จในขั้นต้นคือ เป็นผู้จัดการพิชิตหัวใจ โรเบอร์ต้า แล้วเขายังไม่คิดว่าสิ่งเหล่านี้คือเป้าหมายสูงสุดเขาต้องการมีตำแหน่งหน้าที่ที่สูงกว่านี้ และสัมพันธ์กับหญิงสาวที่สูงส่งมากขึ้นอย่างเช่น ชอนดร้า ซึ่งมีข้อเด่นคือ ฐานะทางสังคม และเงินดีกว่า โรเบอร์ต้าชีวิตของเขาดูเหมือนว่าเขาต้องการเริ่มออกห่างจาก โรเบอร์ต้า และไขว่คว้า ชอนดร้า เขาได้รับ

เชิญไปร่วมงานสังคมชั้นสูงในเมืองลี้เคอกัส “. . .one early December evening about two weeks after his encounter with Sondra, was surprised by the sight of a cream – colored note. . . .*The Now and Then club . . .Winter Dinner Dance You Are Cordially Invited. Will You Kinly Reply . . .*” (Dreiser. 1971 : 342)

ข้อสรุป ไคลด์ ต่อสู้จากสถานะที่ต่ำต้อยโดยเริ่มต้นจากเป็นเด็กทำงานรับจ้างธรรมดา กระทั่งเขาสามารถไต่เต้าขึ้นมาตามลำดับ จนในที่สุดเขาได้รับตำแหน่งค่อนข้างสูงคือได้เป็นหัวหน้างานในแผนกของโรงงานของลุงของเขา ทำให้เขามีสถานะที่สูงขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ ไคลด์ ถือว่าประสบความสำเร็จที่เขาพอใจแต่ ไคลด์ ต้องการมีสถานะที่สูงมากกว่าที่เป็นอยู่ เขาจึงต้องการแต่งงานกับหญิงสาวอย่าง ซอนดร้า เพื่อจะเป็นบันไดไต่ขึ้นไปสู่สถานะที่สูงกว่านี้ แต่เนื่องด้วยเขาพลั้งเผลอไปมีความสัมพันธ์กับ โรเบอร์ต้า ซึ่งกลายเป็นอุปสรรคหนึ่งที่จะทำให้เขาไม่มีโอกาสมีฐานะที่ดีกว่านี้ ไคลด์จึงตัดสินใจกำจัดโรเบอร์ต้าเสียด้วยแผนการอันแยบยล ผลสุดท้ายเขาก็ถูกจับในฐานะฆาตกรซึ่งต้องโทษอย่างร้ายแรงทำให้ชีวิตของเขาพบกับความหายนะอันยิ่งใหญ่

6. การมีชีวิตรอดจากโทษประหาร

การต่อสู้ในชั้นตอนนี้เป็นชั้นตอนที่สำคัญ ไคลด์ จะต้องรักษาชีวิตของเขาไว้ให้ได้ มิฉะนั้นเขาไม่มีโอกาสที่จะทำอะไรให้กับชีวิตของเขาอีกต่อไป

เมื่อ ไคลด์ ถูกจับใบหน้าของเขา ขาวและชูปนม เขาแสรังไม่เข้าใจว่าทำไมเขาต้องถูกจับ เขาไม่มีความหวังจะต่อสู้คดีในเวลานี้ อัยการมาสันมีข้อมูลเกี่ยวกับ โรเบอร์ต้า ไคลด์ ปฏิเสธตลอดเวลา ตั้งแต่ตอนจับกุมจนกระทั่งสู้คดีในศาล “I had nothing to do with her death. That 's all I can say now. (Dreiser. 1971 : 604) ประเด็นนำไปต่อสู้คือ การทำผิดโดยตั้งใจหรือไม่ การดำเนินคดีนั้นเริ่มต้นจากการจับกุมโดยนายอำเภอ การใช้เวลายาวนานถึง 5 ชั่วโมง การรอคอยคำตอบจากคณะลูกขุน ผู้พิพากษาชื่อ โอเบอ์วอลเซอร์ (Oberwaltzer) อัยการมาสัน (Mason) ทนายความชื่อ (Belknap and Jephson) ผู้ได้รับเชิญ การตัดสินใจของคณะลูกขุน คณะลูกขุนซึ่งมาจากหลายอาชีพเป็นจำนวน 12 คน ได้แก่ ชาวนา เสมียน เป็นต้น “ . . ., if the jury finds that the defendant in any way, intentionally, . . .” (Dreiser. 1971 : 492) ซึ่งจะเป็นผู้ร่วมตัดสินใจคดีความของเขาในครั้งนี้

ไคลด์ ต้องพยายามที่จะให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจคดีของเขา ว่าเขาไม่ได้กระทำความผิดโดยเขาชี้ให้เห็นว่าเป็นสิ่งสุดวิสัยจริง ๆ ว่าสิ่งที่เขาลงไปเป็นรูปแบบของอุบัติเหตุ ดังนั้น ไคลด์ เน้นเสมอว่าเขาไม่เคยต้องการจะฆ่า โรเบอร์ต้า ถ้าเขาเข้าไปใกล้เธอในน้ำ ไคลด์ ก็จะถูกเธอดึงลงจมน้ำไปด้วย “. . .but that he had ever intended to kill her. . . .the way

she was struggling about in the water to go near her , because I was afraid that if I did she might drag me down. (Dreiser. 1971 : 610)

การต่อสู้คดี ไคลด์ ต้องจำนนด้วยหลักฐานการพิสูจน์ทางการแพทย์ สิ่งเหล่านี้ ไคลด์ ต้องพยายามอย่างมากที่จะทำโทษหนักสาหัสให้เป็นโทษที่เบาบางลงไป ไคลด์ ต้องต่อสู้เพื่อรักษาชีวิตของตนไว้อย่างสุดความสามารถ การพิจารณาคดีนับตั้งแต่การจับกุมที่มีพยานบุคคลและหลักฐาน การชันสูตรของแพทย์ความบาดเจ็บของปากและจมูกเอียงตามแนวราบที่ริมฝีปากหลักฐานอื่นอีก เช่น กระเป๋ ไคลด์ ทิ้งกระเป๋ไว้ในเรือและพนักงานที่ทะเลสาบกราสส์ (Grass Lake) ได้เห็น โรเบอร์ตา จากโรงแรมไปยังสถานีในตอนเช้า คดีของไคลด์ ปรากฏอยู่หน้าสาธารณชนอย่างเช่นในหนังสือพิมพ์ชื่อ *The Star* ของเมืองยูติกา “. . .the autopsy and its results there was a decided set back. . . .injury to the mouth and nose, . . .” (Dreiser. 1971 : 619 – 620)

ในการต่อสู้คดีเพื่อให้ชีวิตรอดจากโทษที่จะทำลายชีวิตของตน สาเหตุความยุ่งยากทำให้ ไคลด์ ต่อสู้เพราะแรงกดดันหลายอย่าง ตอนเริ่มคดีบ้านกริฟฟิธส์ ของลุงของเขาพยายามที่จะหาทางป้องกัน ไคลด์ อัยการมาสัน แนะนำให้ ไคลด์ รับสารภาพ “. . .the wisdom of persuading Clyde to confess, . . .” (Dreiser. 1971 : 628) ไคลด์ ปฏิเสธต่อหลักฐานเรื่องกล้องถ่ายรูปว่าเขาไม่ได้นำกล้องถ่ายรูปติดตัวไปด้วย การพิจารณาคดีนี้จะยืดละออไม่ว่าจะเป็นพยานบุคคล พยานหลักฐาน การใช้คำตัดสินของลูกขุนใหญ่ของจังหวัด (County Grand Jury) การต่อสู้คดีต้องให้ทนายฝ่าย ไคลด์ เชื่อว่า ไคลด์ ไม่ได้ตั้งใจฆ่า และก่อนหน้านี้นี้ต้องให้ทนายความคือ นายเบล็กแนฟ (Belknap) เชื่อในสิ่งที่เขาคิด เขาไม่เคยที่จะฆ่าเธอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอุบัติเหตุ “. . .he intentionally killed her at the last he had not Mr.Belknap must believe that whatever he thought.” (Dreiser. 1971 : 642) ทางฝ่ายอัยการมาสัน มีหลักฐานอีกอย่างคือการใช้ชาตั้งกล้องกับกล้องถ่ายรูปแล้วซ่อนไว้ที่ซ่อนไม้หลังจากอุบัติเหตุ ส่วนการซักถามจากทนายฝ่ายผู้ต้องหาคือ ไคลด์ ได้ซักถามแบบค่อยเป็นค่อยไป เขาไม่เร่งที่จะซักถามจนมากเกินไป “Well, that 'll be enough of this for today, Clyde . . .the worst thing you can do is to cry before anyone.” (Dreiser. 1971 : 643)

ไคลด์ ต้องพยายามต่อสู้เพื่อชีวิตรอดอย่างหนัก มิฉะนั้นแล้วเป้าหมายทุกอย่างจะต้องล้มเหลวลงไปหมดสิ้น ไม่ว่าจะเป็นพื้นฐานชีวิตความเป็นอยู่ ตำแหน่งผู้บังคับบัญชา การยอมรับเพื่อเกียรติสถานะทางสังคม บุคคลที่เขาต้องการความเห็นใจอย่างมากอย่างเช่น ซอนดร้า ก็หลีกเลี่ยงจากเขาไป แม้จะมีจดหมายมาถึงเขา ซอนดร้า ปิดบังชื่อเสียงแท้จริงของเธอ โดยใช้นามแฝงว่า นางสาวเอ็กซ์ และบอกกับใคร ๆ ว่า ไคลด์ เป็นแค่เพียงคนรู้จักเท่านั้น เธอไม่ยอมแม้แต่จะมาเยี่ยม ไคลด์ สักครั้ง ดังนั้น ไคลด์ จึงต้องหันเหไปหาบุคคลที่เขารักอย่างมากคือ มารดาที่รักให้ดำเนินการติดต่อบุคคลที่จะมาช่วยเหลือเขาได้ ระหว่างการต่อสู้คดี ไคลด์ ได้เขียนจดหมายถึงมารดาที่บ้านของคณะผู้ประกาศศาสนาในเมืองเดนเวอร์ โคโลราโด เขาบอก

กับมารดาว่าเขาต้องถูกตัดสินลงโทษโดยคณะลูกขุน ลมหายใจของ ไคลด์ ที่ใกล้จะหมดลงไป พร้อมกับวันที่เพิ่มขึ้น เขาต้องการจะหนีเพื่อชีวิตรอด เขาได้แต่ครวญกับมารดาของเขาว่าเขาต้องการที่จะมีความหวังที่จะหลบหนีออกไปจากเรือนจำ "Dear mother – I am convicted – Clyde. . . .through which he had hoped to escape." (Dreiser. 1971 : 795)

หนังสือพิมพ์สนใจเรื่องของ ไคลด์ มาก หนังสือพิมพ์เสนอเงินช่วยเหลือแก่เขา ส่วนครอบครัวของลุงแซมมวล ต้องการที่จะให้พิจารณาคดีของ ไคลด์ ขึ้นมาใหม่ และ ไคลด์ได้รับความเห็นใจจากครอบครัวของ ลุงแซมมวล กริฟฟิธส์ อย่างมาก ลุงของเขาพร้อมที่จะช่วยเหลือการต่อสู้ทุกอย่างถ้า ไคลด์ บริสุทธิ์จริง ถ้าคดีสิ้นสุดครอบครัวของเขาจะพากันย้ายไปอยู่ที่เมืองบอสตัน สำหรับมารดาของไคลด์พยายามที่จะช่วยเหลือเขา มารดาของไคลด์ไปพบกับบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง คำถามที่มารดาของไคลด์ได้รับการซักถามจากนักข่าวคือบุตรชายของเธอบริสุทธิ์หรือไม่ และคดีนี้ยุติธรรมหรือไม่ นอกจากนี้ยังได้ไปหาผู้บริหารของเรือนจำออบีร์น (Auburn) ทนายความเจฟสันส่งจดหมายให้กับเธอเป็นข้อมูลบางอย่าง เธอสามารถใช้ภายใน 1 หรือ 2 วัน และได้เดินทางไปตามโบสถ์อื่น ๆ ในเมืองไซราคิว (Syracuse) ". . .the editor of one of the great papers so anxious to question her always and tell him how great was her need?" (Dreiser. 1971 : 803)

การต่อสู้ครั้งนี้เป็นการต่อสู้กับอาญาของแผ่นดิน ซึ่งมีคณะผู้ตัดสินที่ว่า ไคลด์ ถูกหรือผิด เจ้าหน้าที่ทางกระบวนการยุติธรรมนับตั้งแต่ผู้จับกุม พยานหลักฐาน การไต่สวนของผู้พิพากษา ความเห็นชอบของผู้พิพากษา เป็นต้น บุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้จูงใจให้คณะลูกขุนเชื่อว่า ไคลด์ ผิดด้วยเจตนาอันนั้นคือ อัยการมาสัน จากคำพูดของอัยการมาสัน เขากล่าวว่า ไคลด์ ต้องพิสูจน์ตัวเองและมีบุคคลอีก 12 คน ที่ต้องการรู้คำตอบด้วย คำว่าบุคคลทั้ง 12 คน ก็คือคณะลูกขุน . . .You are on trial for your life . . .these twelve men and they are waiting to know. Now , what about it" (Dreiser. 1971 : 781) กล่าวถึงคณะลูกขุนประกอบไปด้วยบุคคลจำนวน 12 คน มาจากอาชีพต่าง ๆ กันที่ต้องการฟังความคิดเห็นที่พอใจจากจุดดีที่ทั้งอัยการและทนายความทั้ง 2 คน กล่าว . . .the twelve men – farmers, clerks and storekeepers, re-canvassing for their own mental satisfaction the fine points made by Mason and Belknap and Jephson. (Dreiser. 1971 : 782) มีลูกขุนต่างคนที่ร่วมในการพิจารณาคดีที่คิดเห็นตรงกันข้ามกับอัยการมาสัน ได้แก่ คนขายยา ชื่อ ยูแฟม แซมมวล (Samuel Upham) ". . .a druggist – politically opposed to Mason . . . - sympathizing with Belknap and Jephson" (Dreiser. 1971 : 788) ทนายทั้งสองคนคือ เบล็กแนพ กับ เจฟสัน พยายามที่จะขอทราบการลงคะแนนเสียงของคณะลูกขุนและพยายามกระชิบต่อ ไคลด์ ว่ายังไม่ต้องวิตกกังวล เพราะยังไม่ใช้การตัดสินรอบสุดท้าย" . . .,at the moment Belknap was rising and asking for an individual poll of the jury, while Jephson leaned over and whispered : "Don 't worry about it. It isn 't final." (Dreiser. 1971 : 790) ทนายความทั้งสองคนต้องการชี้

ประเด็นต่อสู่ว่า ไคลด์ ทำผิดโดยไม่ได้ตั้งใจที่จะทำร้าย โรเบอร์ตา – struck her intentionally? (Dreiser. 1971 : 794) การต่อสู้คดีเพื่อการให้ชีวิตของเขาอยู่รอดนั้น มีทางเดียวก็คือทำโทษหนักให้เบาบางลงด้วย เหตุผลต่าง ๆ นานาที่จะทำให้คณะผู้ตัดสินเห็นว่าเขามีได้มีใจโหดร้าย การกระทำของเขามีได้มาจากธาตุแท้ของจิตใจที่จะทำร้ายการสอบสวนมุ่งประเด็นไปที่เหตุการณ์ที่ทะเลสาบ ซึ่งไคลด์พูดถึง โรเบอร์ตา ไม่ฟังเหตุผลของเขาและมุ่งโจมตีเขา ไคลด์ ยังอ้างเหตุผลว่าเขาว่ายน้ำได้ไม่แข็งแรงนัก ไคลด์ อ้างว่าขณะที่ โรเบอร์ตา กำลังจะจมดิ่งลงในน้ำ หลังจากที่เธอโคลงเรือจนกว่าเขาอยู่ห่างจากเธอถึง 10 ช่วงแขนและเรือที่นิ่งมาลอยห่างอยู่ราวๆ 30 – 40 ฟุต เขาต้องการรักษาชีวิตของเขาไว้ให้ได้ “. . .stuck her intentionally I was afraid to go too near her at first because she was striking out in every direction . . .And then I decided that if I wanted to save myself I had better swim ashore.” (Dreiser. 1971 : 794)

ไม่ว่าการไต่สวนจะเป็นอย่างไรไคลด์พยายามยืนยันถึงความไม่เจตนาของเขาที่เป็นวิธีการหนึ่งที่เขานำมาต่อสู้ในชั้นศาล “Well, I 'm on the witness stand at last, And now everybody 's watching me, of course. I must look very calm, like I didn 't care so very much, because I didn 't really kill her.” (Dreiser. 1971 : 724)

การต่อสู้โดยส่วนลึกของจิตใจเขารู้ว่าเขาเจตนาฆ่าเธอโดยเลียนแบบการกระทำให้เป็นอุบัติเหตุตามหน้าหนังสือพิมพ์ซึ่งมีคู่หนุ่มสาวคนหนึ่งจมน้ำตาย การซักถามจากฝ่ายอัยการ ได้ทบทวนสิ่งที่ ไคลด์ ยืนยันว่ามีได้ทำร้าย โรเบอร์ตา เขากล้าที่จะพูดว่าเขาได้สาบานสิ่งที่พูดออกไปนั้นเป็นความจริง ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นวิธีการของเขาที่จะต้องทำทุกวิถีทางเพื่อจะเอาตัวรอดแม้จะต้องพูดเท็จก็ตามที่

“Now, Clyde, you have taken a solemn oath before this jury, this judge, all these people here, and above all your God, to tell the truth, the whole truth, You realize what that means, don 't you ?”

“Yes, sir, I do.”

“You swear before God that you did not strike Roberta Alden in that boat?”

“I swear. I did not”

“You swear that it was an accident – unpremeditated

(Dreiser. 1971 : 755)

แม้วาระสุดท้ายของชีวิตในวันถูกประหารชีวิตไคลด์ยังพยายามที่จะดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้มีชีวิตรอดแม้จะเพียงเศษเสี้ยวของนาที่ไคลด์ก็ต่อสู้ต่อไปด้วยคำพูดของเขา “I am innocent of

the crime as charged in the indictment. I never killed Roberta Alden and therefore I think this sentence should not be passed.” (Dreiser. 1971 : 809)

บุคคลอีกคนหนึ่งซึ่งมารดาต้องการให้ไคลด์เชื่อฟังคือ บาทหลวงแม็กมิลลันอาจจะทำให้มีคำชี้แนะที่ดีในการต่อสู้ครั้งนี้ เนื่องจากมารดาของเธอยังเชื่อในบุคคลทางศาสนาว่าจะมีอิทธิพลพอที่จะทำให้การต่อสู้สำเร็จ แม้ว่าไคลด์จะไม่มั่นใจนักแต่ขณะนี้เขายังคิดไม่ตก เขาจึงเชื่อถือบุคคลที่มาอยู่ใกล้ชิดเวลานี้ สำหรับบาทหลวงผู้นี้ได้แต่ปลอบใจไม่ให้ไคลด์ วิตกกังวล และยังบอกไคลด์อีกว่าการที่ไคลด์สวดมนต์ต่อพระเจ้ามิใช่ว่าเขาคิดว่า ไคลด์ มีความผิดการที่ไคลด์ จะผิดหรือถูกนั้น ไคลด์และพระเจ้าเท่านั้นที่จะรู้ดีกว่าใคร ๆ สิ่งที่บาทหลวงแม็กมิลลัน จะกระทำก็คือ ใช้ศาสนาเป็นเครื่องปลอบระหว่างความทุกข์ของ ไคลด์ นี่ Clyde, you needn 't worry. I 'll come to see you again within a week, because now I see you need me. I 'm not asking you to pray because I think you are guilty of the death of Roberta Alden. I don 't know. You haven 't told me. Only you and God know what your sins and your sorrows are. (Dreiser. 1971 : 839)

ตลอดเวลาการซักถาม ไคลด์ ถูกป้อนคำถามจากอัยการมาสัน ซึ่งบางครั้งทนายฝ่ายจำเลยคือ เบลก์แนพ กับ เจฟสัน มีปฏิกิริยาบ้างแต่เขาทั้งสองคนก็ไม่ได้ทำอะไรได้มากไปกว่าให้ไคลด์ ตอบคำถามเหล่านั้นด้วยตนเอง

Belknap rose to object, but Jephson pulled him down.

“Weil, this is the truth, just the same”

“And no power under heaven could make you tell another lie here, of course – not a strong desire to save yourself from the electric chair?”

(Dreiser. 1971 : 757)

ไคลด์ เมื่อได้ยินคำว่า แก้อิไฟฟ้า เขามีอาการหน้าขาวซีด เขากระพริบตาและเปลือกตาอย่างเหนื่อยล้า เริ่มสับสนเมื่ออัยการมาสันรุกรุกคำถามมากขึ้นและย้ำถึงว่า ไคลด์ ได้ให้คำสัตย์สาบานกับพระคัมภีร์ไปเบิ้ล

...at any time – and under any circumstances – except when you 're on trial for murder!"

"No, sir. It isn 't that. But what I just said is so."

"And you swear on the bible, do you, that you experienced a change of heart?"

"Yes, sir."

(Dreiser. 1971 : 757)

ข้อสรุป ไคลด์ ได้พยายามต่อสู้ด้วยวิธีการที่จะทำให้เขามีข้อที่น่าสงสัยและเห็นใจว่าการกระทำผิดของเขามีสาเหตุมาจากธาตุแท้ของจิตใจ แต่ผลสุดท้ายเขาก็ต้องยอมรับความจริงว่าสิ่งที่เขากระทำเป็นบาป เขายอมรับว่าสิ่งที่เขาทำต้องได้รับการลงโทษ เพราะไม่ว่าจะเป็นทางด้านศีลธรรมหรือกฎหมายเขาก็หลีกเลี่ยงที่จะพ้นผิดไปไม่ได้

บทที่ 4

อภิปรายผล สรุปผล และข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาชีวิตการต่อสู้เพื่อชีวิตของตัวละครเอกชายในเรื่อง *An American Tragedy* ของ Theodore Dreiser ได้พบว่าเขาได้ประสบผลสำเร็จในชีวิตในขั้นพื้นฐานของชีวิต อย่างไรก็ตามขั้นตอนที่สำคัญของชีวิตคือ ความสามารถในการชนะสภาพการณ์อันเลวร้ายที่สุดของชีวิตตัวละครเอกชายคือ ไคลด์ ไม่สามารถจะบรรลุถึงความสำเร็จคือ รักษาชีวิตของเขาไว้ได้ เนื่องจากกระทำผิดคือฆ่าคนโดยเจตนา เขาจึงต้องถูกลงโทษทางอาญาแผ่นดิน ความรู้สึกผิดบาปในจิตใจที่มารบกวนต่อความรู้สึกภายในตลอดเวลา

ต่อไปนี้ผู้วิจัยสรุปประเด็นแต่ละขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ต้องการความรัก มีสาเหตุ วิธีการ และผลของการต่อสู้ดังต่อไปนี้

1.1 ต้องการความรักจากบิดาและมารดา ไคลด์ต้องการความรักจากบุคคลทั้งสองอย่างมากแต่ดูเหมือนว่าบิดาและมารดาไม่ได้ให้ความรักแก่เขาเท่าที่เขาต้องการ นอกจากนี้ไคลด์รู้สึกเสมอว่าบิดาและมารดามีความลำเอียงอย่างมาก ดูจากเรื่องของพี่สาวคือ เอส ด้าห์นี้ตามนักแสดงละครเร่ไปผลสุดท้ายตั้งครรรค์และสามีไม่ยอมรับผิดชอบ มารดาของไคลด์ต้องการให้ไคลด์เก็บเงินที่ได้มาจากการทำงานมาช่วยเหลือพี่สาว โดยอ้างว่าไคลด์โตพอที่จะช่วยเหลือครอบครัว มารดาของเขาทำให้เห็นว่าแท้จริงไคลด์เป็นสมาชิกที่สำคัญของครอบครัวดังคำกล่าวที่ว่าเรื่องของครอบครัวต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน (Cocantz. 1988 : Introduction) นอกจากนี้การที่ครอบครัวจะมีความสำเร็จได้ก็คือบุคคลในครอบครัวจะต้องรู้จักการให้และรับ (Dyer. 1983 : 15) เมื่อไคลด์ต้องได้รับโทษเขาจึงประจักษ์ได้ มารดารักเขามากพยายามช่วยเหลือเขาอย่างมาก

1.2 ต้องการความรักจากกลุ่มเพื่อน ดังเช่นกลุ่มเพื่อนในเมืองแคนซัส ซิตี้ ไคลด์พยายามจะทำตนให้เพื่อนพอใจอย่างเช่น แรทเธอเธอพอใจโดยไปร่วมสนุกสนานเฮฮา ดื่มและเที่ยวตามสถานที่บันเทิงต่าง ๆ เขาได้รับการยอมรับแต่ไม่ใช่ความรักอย่างแท้จริง ดังนั้นไคลด์ควรจะเข้มแข็งไม่ต้องกลัวการขาดเพื่อนหรือกลัวความว่าเหวเราต้องไม่กลัวชีวิตที่โดดเดี่ยวเรามีความแข็งแกร่งเป็นตัวของตัวเอง (ศ.สุรางค์. 2538 : 114)

1.3 ต้องการความรักจากหญิงคนรักอย่างเช่น ฮอร์เทนส์ บริกกส์ ไคลด์ต้องฝืนใจที่จะใช้เงินเพื่อจะให้หญิงคนนี้พอใจ ส่วนโรเบอร์ตาแม้จะไม่ได้เรียกร้องสิ่งของจากเขามาก

มาย โรเบอร์ตาทุ่มทั้งใจและกายให้แก่ไคลด์อย่างมาก ไคลด์รักโรเบอร์ตายูบ่างแต่เขาไม่รู้ จักพอใจเท่านี้ความรู้สึกของไคลด์ที่มีต่อโรเบอร์ตานั้นเขาต้องการมีความสัมพันธ์กับเธอ เพียงเพศสัมพันธ์มิได้ต้องการแต่งงานกับเธอ หญิงสาวอย่างโรเบอร์ตาคือคนที่อ่อนต่อ โลกจึงถูกล่วงละเมิดทางเพศแต่คาดหวังเรื่องการแต่งงานกับไคลด์ส่วนไคลด์คิดถึงโรเบอร์ตา ในแง่ที่ว่าเธอไม่ใช่แหล่งพักพิงของเขาเขาจึงแสวงหาความรักต่อไปเช่นจากซอนดร้าแต่ เขาก็ตระหนักได้ซอนดร้าไม่รักเขาและรังเกียจในความเป็นมาตกรของเขา

2. ไม่ศรัทธาต่อศาสนา

2.1 ครอบครัวคือบุคคลใกล้ชิดต้องการให้ไคลด์ศรัทธาต่อศาสนาเขาไม่ชอบใจ สิ่งบิดาและมารดาต้องการให้เขาอยู่ในกรอบมีชีวิตที่ราบเรียบทำ งานมีรายได้เพียงเล็กน้อย ท่องบทสวดมนต์หรืออ่านพระคัมภีร์ไบเบิล ถ้ามีอะไรที่โชคร้ายให้ถือเสียว่าเป็นเพราะกำหนด ของพระเจ้า ถ้าไคลด์ใช้สติปัญญาพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างให้ถ่องแท้เขาจะพบข้อดีของศาสนา มีอยู่ในตัวเองคือจะสั่งสมจิตเมตตามีน้ำ หนึ่งใจเดียวกันเห็นอกเห็นใจรักกันและไม่คิดหรือทำ าร้ายใคร ศาสนาจึงถือว่าเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญอย่างหนึ่ง (Kenkel. 1973 : 218)

2.2 ไคลด์ ไม่เลื่อมใสในการปฏิบัติตัวของบิดามารดา เขาจึงหันเหไปหากลุ่ม เพื่อนที่มีแนวและรสนิยมเดียวกับเขา เช่น บ้านของแรทเธอเรอ ซึ่งให้อิสระแก่บุตรชายและ บุตรสาว นอกจากนี้ยังดำเนินชีวิตที่ตรงกันข้ามกับครอบครัวของเขาแล้วไคลด์ก็ทำสำเร็จคือ หนีจากครอบครัวไปดำเนินชีวิตตามลำพัง ดัดสันใจด้วยตนเองแต่ขาดกัลยาณมิตรที่จริงจัง และช่วยเหลือเขา

2.3 ไคลด์ต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองจากครอบครัวของเขาซึ่งเป็นเด็กชายที่ ชอบสร้างจินตนาการ เขาพบว่าบิดาและมารดาของเขาทำให้เขาไม่สามารถพัฒนาตนเอง ดัง เช่นตัวอย่างที่ว่าชีวิตของผู้สอนศาสนาที่น่าเบื่อ การดื่มได้เพียงเล็กน้อยและชีวิตที่ไม่ออกไป เผชิญกับโลกภายนอก อย่างไรก็ตาม การต่อต้านของไคลด์เป็นการประท้วงประชันและเศร้า นายและนางกริฟฟิธส์ ชอบสั่งสอนว่าเหนือสิ่งใดทั้งหมดคือความรักของพระเจ้า และกิจกรรม ของมนุษย์ที่จะสร้างจิตวิญญาณด้วยความรักของเขา จนบัดนี้ชีวิตภายในบ้านของไคลด์ นั้น ต้องอยู่ตามลำพัง และขาดความรัก ความรักของพระเจ้าในรูปแบบของมนุษย์ อบอุน เมตตา และเข้าใจกัน ถูกนำเสนอในรูปของนามธรรมของการเทศน์ของครอบครัวกริฟฟิธส์ และเป็น ธรรมเนียมที่เป็นเพียงพื้นผิวในกิจกรรมที่ทำเท่านั้น แม้ว่าไคลด์จะไม่ศรัทธาในทางเชื่อทาง ศาสนาในวัยเริ่มต้นของชีวิต เขาไม่สามารถกำจัดความรู้สึกรับผิดชอบไปได้เมื่อได้ทำผิดกฎ ข้อบังคับของสังคม

2.4 ไคลด์ต้องการไปสู่สังคมที่ไม่เห็นความจำเป็นเรื่องศาสนา เขาต้องการเข้าสู่ สังคมที่แตกต่างจากครอบครัวที่ยึดเรื่องศาสนาโดยมิได้ใช้สติปัญญาไตร่ตรองในคำสอน ถ้า เกิดอะไรขึ้นในชีวิตบิดาและมารดาของ ไคลด์ เชื่อว่าเป็นเพราะพระเจ้กำหนดบิดาและ มารดาไม่ได้นำคำสอนมาปรับหรือประยุกต์ใช้ให้เกิดความก้าวหน้ากับชีวิตชีวิตของครอบครัว

เหมือนกับหาเช้ากินค่ำไปวันต่อวันไม่สะดวกสบาย ไคลด์ จึงไม่ต้องการที่จะมีชีวิตเช่นนี้อีก เขาต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีฐานะการงานมั่นคงและก้าวหน้า ในชีวิตของไคลด์ถ้าเขาไม่เร่ร่อนกับชีวิตจนเกินไป เขาจะต้องประสบผลสำเร็จอย่างมากแม้เขาจะขาดพื้นฐานการศึกษาในระบบโรงเรียนเพราะเขามีโอกาสดีหลายอย่างในการทำงาน แต่น่าเสียดายที่เขาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การจะได้รับเกียรติจำเป็นต้องได้รับการฝึกในการแสดงความสามารถ (ณรงค์ศักดิ์ ตะละภักฏ. 2529 : 149)

3. ค่านิยมทางวัตถุนิยมและต้องการความสะดวกสบาย

3.1 ต้องการปัจจัยในการดำรงชีวิต เช่น เวลาหิวได้รับประทานอาหารที่เพียงพอ สำหรับปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของตัวละครเอกคือ ไคลด์ เขาสามารถที่จะบรรลุถึงการหาอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และมีสวัสดิการให้กับชีวิตพอสมควรเมื่ออยู่ในฐานะหัวหน้าทางการงานและยังสามารถที่เก็บเงินไว้ใช้ในครัวที่จำเป็นอีกด้วย แม้ว่า ไคลด์ จะไม่มีทักษะในอาชีพและความชำนาญงานอาชีพ แต่เขาก็สามารถปฏิบัติหน้าที่และได้รับเงินเดือนที่สูงมากขึ้น เมื่อผ่านพ้นการทดลองทำงานไปอีกระยะเวลาหนึ่ง นับได้ว่า ไคลด์ ซึ่งเป็นผู้สามารถต่อสู้เพื่อชีวิตในขั้นตอนที่หนึ่งนี้ได้ดีพอสมควร

3.2 ต้องการมีวัตถุอื่น ๆ เพื่อความสะดวกสบายในชีวิตนั่นคือ การมีรายได้ที่มากขึ้นและมีอุปกรณ์ที่มีราคาแพงขึ้นอย่างเช่น เสื้อผ้า รองเท้าราคาแพง มีที่อยู่อาศัยดีกว่าเดิม ประราณจะมีรถยนต์ราคาแพงอย่างเช่น กิลเบตญาดิหนุ่มของเขาซึ่งได้รับการยกย่องจากหนังสือพิมพ์แทบทุกวันถึงราคารถยนต์ที่ใช้

3.3 การได้เป็นเจ้าของกิจการอย่างลงแถมมวลของเขา ไคลด์จึงคิดจะไต่เต้าไปถึงความสำเร็จด้วยการแต่งงานกับหญิงที่ร่ำรวย ผลสุดท้ายสิ่งเหล่านี้กลายเป็นความสำเร็จที่เป็นไปไม่ได้ (Myth of Success)

4. ต้องการยอมรับนับถือ

4.1 ต้องการยอมรับนับถือจากเพื่อนและบุคคลอื่น ๆ โดยได้รับความเชื่อถือจากบุคคลอื่น คือ ไคลด์สามารถเอาชนะใจกลุ่มเพื่อนของ แรทเธอเรอในเมืองแคนซัส ซิตี้ และเมื่อมาอยู่ที่เมืองลีเคอกัส ไคลด์ก็สามารถเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนของซอนดร้าโดยได้รับเชิญไปงานสังสรรค์ต่าง ๆ ตัวละครเอกคือ ไคลด์ มีปมด้อยในชีวิตมากมายเขาต้องการที่จะลบปมเหล่านี้ให้หมดสิ้นไปคือ เขาให้ความสำคัญจากสิ่งภายนอกคือ วัตถุ ซึ่ง ไคลด์ มองข้ามความงดงามทางจิตใจ เขาจึงต่อสู้ดิ้นรนไขว่คว้าไม่รู้จักจบสิ้น เขาภาคภูมิใจที่ได้เกียรติได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นเมื่อเข้าสู่สังคมของคนร่ำรวยที่กำลังทรัพย์ในการแสวงหาสิ่งประกอบความสะดวกสบายให้กับชีวิตของเขาไคลด์ไม่มีอิสระทางความคิด (Free Will) เขาตกเป็นทาสทางความคิดและการกระทำของบุคคลอื่นเสมออย่างเช่นเมื่อเขาถูกกิลเบตญาดิหนุ่มของ

เขาดูหมิ่นและเหยียดหยามในฐานะและการศึกษาของเขา ไคลด์ ต้องการดิ้นรนเพื่อให้ญาติของเขายอมรับและมากกว่านั้นเขาจะได้เข้าไปในฐานะที่สูงและรวดเร็วคือพยายามทำให้ชอนดร้า บุตรสาวเศรษฐีแห่งเมืองลีเคอกัส พอใจในตัวของเขา เมื่อเขาสามารถแต่งงานกับเธอได้ ไคลด์ ก็จะได้เลื่อนฐานะทางสังคมที่สูงขึ้นและเขาเชื่อว่าจะได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลที่ดูหมิ่นเขา ที่จริงแล้วถ้าเขามีอิสระทางความคิดเขาจะต้องเร่งสร้างคุณภาพให้ชีวิต โดยสร้างคุณงามความดีด้วยตัวของเขาเองมิใช่ด้วยปัจจัยอื่น การสร้างคุณค่าให้กับชีวิตนั้นให้ถือว่าเราเป็นคนสำคัญเสมอ อย่าปล่อยให้คนอื่นมาจุดมาชักใยมาดึงเราไปในทิศทางที่ขัดต่อตำแหน่งความเป็นคน (แดง ใบเล่. 2531 : 64) ความเป็นตัวของตัวเองว่ามีคุณค่าเหนือสิ่งอื่นใด (ฉันทนา ไชยชิต. 2533 : 582)

4.2 ต้องการการยอมรับจากสังคมชั้นสูง เช่นครอบครัวของลุงแซมมวและป้าสะไก้ คือนางอลิซาเบท กริฟฟิธส์ รวมทั้งบุตรชายและบุตรสาว 2 คนของลุง แม็กิลเบิตบุตรชายของลุงจะไม่ยอมรับไคลด์เท่ากับคนอื่นแต่ทว่าเขาก็ต้องให้ตำแหน่งและเงินเดือนแก่ไคลด์ตามคำสั่งของบิดา

5. ต้องการมีสถานะที่สูงขึ้น

5.1 ไคลด์ต้องการตำแหน่งสูงขึ้นในการทำงานเขายังมีแรงทะยานที่จะต่อสู้เมื่อแรทเธอเรอได้ตำแหน่งหน้าที่การงานสูงขึ้น ไคลด์บอกกับตนเองว่าเขามีอายุ 21 ปีแล้วซึ่งดูแล้วยากเกินไปสำหรับตำแหน่งเด็กยกกระเป๋าในโรงแรมเท่านั้น ผลสุดท้ายไคลด์ก็สามารถทำสำเร็จโดยการไปทำงานในเมืองลีเคอกัส

5.2 ไคลด์ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชาในครั้งแรกเขาต้องทำงานในห้องอบเสื้อผ้าและในตอนสุดท้ายเขาได้เป็นหัวหน้าแผนกในโรงงานของลุงของเขา ไคลด์ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งเท่านั้น แต่การแสดงความสามารถและความถนัดขั้นสูงสุดตนเองให้ปรากฏ ตัวละครเอกคือ ไคลด์ กริฟฟิธส์ไม่มีโอกาสจะได้ทำเพราะเขามีชีวิตถึงขั้นตอนสุดท้ายเขามีอายุน้อยมากก่อนถูกโทษประหารชีวิต พื้นฐานชีวิตตั้งแต่เยาว์วัยนั้น เริ่มต้นจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่นเนื่องจากชีวิตพื้นฐานของบิดาและมารดาเป็นสาเหตุประกอบเบื้องต้น ปู่ของ ไคลด์ ก็ไม่ได้ให้ความรักและความยุติธรรมแก่บิดาของ ไคลด์ คืออาสา กริฟฟิธส์ เท่าที่ควร นอกจากนี้ บุคลิกอาชีพการงานของบิดาของ ไคลด์ ไม่ได้สร้างความภาคภูมิใจแก่ตัวของไคลด์ เขาจึงต้องการที่จะออกนอกกรอบที่บิดาและมารดาต้องการคือ การเป็นผู้ประกาศศาสนาคริสต์ตามท้องถนนและขายพรหมเช็ดหน้าเพื่อประกอบอาชีพ ดังนั้นเขาเพียรพยายามที่จะต่อสู้ดิ้นรนให้กับชีวิตของตนเอง แสดงความสามารถให้ปรากฏ แต่โอกาสอันนี้ ไคลด์ กริฟฟิธส์ ตัวละครเอกไม่มีโอกาสจะได้แสดงออกให้ปรากฏ นอกจากขาดการฝึกฝนทางการศึกษา การฝึกหัดทางอาชีพที่มีทักษะ เขาได้กระทำผิดร้ายแรงคือต้องถูกลงโทษให้ประหารชีวิต ชีวิตที่กำลังจะเจริญเติบโตทั้งวัยและความก้าวหน้าในการทำงานจึงต้องหยุดชะงักลง

อย่างน่าเสียดาย ถ้าโคลด์ไม่นำตัวเองไปผูกพันอยู่กับสิ่งที่เป็นวัตถุนิยมหรือผูกพันกับบุคคลอื่นเขาก็จะไม่ล้มเหลวเช่นนี้ การนำคุณค่าขึ้นอยู่กับความสำเร็จภายนอกหรือผูกพันกับความเห็นของคนอื่นเป็นเรื่องไร้สาระแท้ ๆ (อำนวยการชัย ปฏิพันธ์เผ่าพงศ์. 2529 : 64) มนุษย์ทุกคนต้องการพัฒนาไปให้ถึงภาวะนี้ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนให้เต็มที่ จนสามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น แต่การที่มนุษย์ทุกคนไม่สามารถบรรลุถึงจุดหมายนี้ได้ นั้นเพราะความรู้สึกบีบคั้นอันเกิดจากความอยุติธรรมของสังคม (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2530 : 109)

6. การต่อสู้เพื่อมีชีวิตรอดจากโทษประหาร

6.1 ต้องการที่จะรักษาชีวิตของตนไว้ โคลด์ได้ทำผิดถึง 2 ครั้งคือ มีส่วนร่วมในการที่ทำให้เด็กหญิงคนหนึ่งเสียชีวิตและฆ่าชีวิตผู้อื่น สภาพการณ์อันเลวร้ายต่าง ๆ เริ่มต้นตั้งแต่โคลด์พยายามดิ้นรนทุกสิ่งทุกอย่างนับตั้งแต่การทำงานประกอบอาชีพ ได้รับรายได้ขั้นต่ำเพียงเล็กน้อย เมื่อเขามีส่วนในการเสียชีวิตของเด็กหญิงผู้หนึ่งซึ่งเดินอยู่ริมถนนแล้วถูกรถยนต์ที่โคลด์นั่งไปด้วยชน โคลด์ต้องหลบหนีออกจากเมืองแคนซัส ซิตี้ เพื่อหลุดพ้นจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังจากนั้น โคลด์ พยายามดิ้นรนในการหางานทำอีกที่เมืองลีเคอกัส ซึ่ง ณ ที่นี้เป็นจุดสำคัญของการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่ของเขา เนื่องจากได้ฆ่าชีวิตของผู้อื่น ดังนั้นเขาจะต้องปกป้องชีวิตของตนเอง ซึ่งเป็นจุดวิกฤติอย่างมหากาฬในชีวิต เพราะชีวิตของเขาต้องทดแทนชีวิตที่สูญเสียชีวิตไปถึง 2 ชีวิต คือ ชีวิตของภรรยานอกสมรสของเขาชื่อ โรเบอร์ตาและชีวิตของทารกน้อยบุตรของโคลด์ซึ่งยังไม่มีโอกาสได้ลืมตามองดูโลก โคลด์ต้องพยายามต่อสู้จนถึงที่สุดคนที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเอาชีวิตรอดการอยู่รอดได้เป็นสิ่งท้าทาย การมีชีวิตต่อไปแม้หน้าที่เดียวก็มีความหมายพอที่จะต้องดิ้นรนให้ได้มา (รังสิต ห่มระฤก. 2542 : 6)

6.2 ต้องการหาวิธีการต่อสู้โดยหาบุคคลที่มีความสามารถอย่างเช่น ทนายความ 2 คน คือ เบลล์แนฟ กับ เจฟสัน มาแก้ต่างข้อกล่าวหาต่าง ๆ โดยพยายามทำโทษหนักให้เบาลง แต่ถึงอย่างไรก็ตามลูกขุนได้ตั้งข้อสังเกตจนกระทั่งตัดสินเป็นทางการว่า โคลด์นั้นผิดอย่างแน่ชัดเริ่มตั้งแต่ความผิดโดยมีความสัมพันธ์เรื่องเพศ และบนพื้นฐานทางศีลธรรมนั้น โคลด์ต้องช่วยชีวิตโรเบอร์ตาให้พ้นจากการจมน้ำตาย แต่โคลด์ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเขามีความพยายามที่จะช่วยเหลือเธออย่างแท้จริง

ข้อสรุป ตัวละครเอกชายโคลด์ กริฟฟิธส์ เป็นตัวแทนของคนอเมริกันในศตวรรษที่ 19 ที่ต้องต่อสู้เพื่อชีวิตตั้งแต่วัยเด็กเพื่อการเลี้ยงชีพ โคลด์ต้องพบกับอุปสรรคอย่างมาก เขาต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณค่าเขาพยายามอดสาหะในอาชีพ มีความขยันเอาใจใส่ในหน้าที่การงาน โคลด์ประสบผลสำเร็จตั้งแต่ปัจจัยในการดำรงชีวิตคือ เขาสามารถที่จะหาทรัพย์สินมา

จัดหาสิ่งจำเป็นให้กับชีวิต เช่น อาหาร เครื่องแต่งกาย การมีส่วนร่วมของสังคม เขาได้รับตำแหน่งผู้บังคับบัญชาขั้นต้นในแผนกที่เขาทำงาน เขาได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่นอย่างเช่นครอบครัวผู้มั่งคั่งคือลุงของเขาและกลุ่มสังคมในเมืองลีเคอกัส

ไคลด์ต้องการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อชนะอุปสรรคไปสู่ความเจริญก้าวหน้า เขาเกิดพลาดพลั้งโดยการทำผิดที่กลายเป็นโศกนาฏกรรมอันขมขื่น ไคลด์ต่อสู้โดยคิดว่าสิ่งที่เขากระทำจะทำให้เขาเดินทางไปพบกับความสำเร็จในชีวิต เขาต้องการยกระดับตนเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับแก่บุคคลโดยทั่วไป ไคลด์เข้าใจว่าวัตถุนิยมจะช่วยเพิ่มพูนเกียรติยศเหล่านี้ ไคลด์ต้องการแต่งงานกับหญิงสาวสวยและร่ำรวยแต่เขากลับไปมีความสัมพันธ์กับหญิงสาวที่สวยแต่ไม่ร่ำรวย ไคลด์ทำผิดพลาดจนหญิงสาวที่เขาสัมพันธ์ด้วยเกิดการตั้งครรภ์และเธอต้องการให้เขารับผิดชอบด้วยการยอมรับเธอเป็นภรรยา ไคลด์ปฏิเสธสิ่งเหล่านี้เพราะมิใช่เป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตของเขา นอกจากนี้ถ้าไคลด์ยอมรับสภาพเหล่านี้จะกลายเป็นว่าเขาต้องยุติความเจริญก้าวหน้าในชีวิต

ไคลด์ทำบาปโดยจะทำให้เป็นเหตุการณ์เหมือนกับการเกิดอุบัติเหตุ เขาเชื่อมั่นความจริงไปว่าสิ่งที่เขานั้นจะมีผู้ค้นหาความจริงได้ ความคิดของเขาถูกปิดบังด้วยอำนาจของวัตถุนิยมที่จะทำให้เขามีชีวิตที่สะดวกสบายมากขึ้น ไคลด์ไม่ต้องการดำเนินชีวิตตามรอยของบิดาและมารดา คือ เป็นผู้ประกาศศาสนาคริสต์ตามท้องถนนและขายพรมเช็ดเท้า ชีวิตของเขาต้องการความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น ไคลด์ต้องต่อสู้ทุกวิถีทางเพื่อที่จะได้รับการประสบผลสำเร็จและเขาก็ทำได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น

ถ้าไคลด์มีความรู้สึกยับยั้งชั่งใจ มีความเข้มแข็งพอที่จะไม่ทำบาปชีวิตของเขาย่อมไม่เดือดร้อนและต่อสู้ชีวิตด้วยวิถีทางอันถูกต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่น เขาก็จะอยู่ในสังคมและก้าวหน้าในการดำเนินชีวิตอย่างแน่นอน

นวนิยายเรื่อง *An American Tragedy* เป็นนวนิยายที่เกิดในสังคมของมนุษย์มากกว่าในธรรมชาติโลกและดวงอาทิตย์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความต้องการของมนุษย์ที่จะให้บรรลุถึงสิ่งที่ตั้งเป้าหมายแต่มากกว่านั้นก็คือ สิ่งที้ออกมาจากบ่อเกิดของสังคมที่ถูกทำลายไปไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งไม่ได้เกิดจากสิ่งเดียวแต่มีหลายสิ่งที่ทำให้เสียหายแก่ชนรุ่นต่อมาตราบเท่ากับความมั่งคั่งร่ำรวยชนชั้นความปรารถนาและความอ่อนแอหรือความเข้มแข็งเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

นวนิยายเรื่องนี้ประสบผลสำเร็จอย่างงดงามดังคำพูดของโจเซฟ วู้ด ครัทช์ (Joseph Wood Krutch) กล่าวไว้ใน *The Nation* เขายกย่องลีลาและเรียกความโศกเศร้าของนวนิยายเล่มนี้เป็นนวนิยายอเมริกันที่ยิ่งใหญ่ของผู้อ่าน (Swanberg 1965 : 302) นวนิยายที่แต่งดีจัดได้ว่าเป็นวรรณคดี ดังคำกล่าวที่ว่าวรรณคดีไม่ว่าของชาติใดภาษาใดย่อมมีลักษณะใหญ่ ๆ ที่เป็นลักษณะสำคัญอันเป็นแม่บทของลักษณะอื่น ๆ ละม้ายคล้ายคลึงกันทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะวรรณคดีเป็นการสำแดงส่วนที่ลึกของจิตใจมนุษย์ มนุษย์โดยธรรมชาติแล้ว

ย่อมมีความต้องการทั้งสิ่งที่จะหล่อเลี้ยงร่างกายให้เจริญเติบโตและดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข ปราศจากภัยอันตรายมีความต้องการเป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับและการแสดงความสามารถเฉพาะตนออกมา (วิทย์ ศิวะศรียานนท์ 2531 : คำนำ)

นวนิยายเรื่องนี้ยังมีข้อคิดอีกมากมายถ้าไคลด์ตัวละครเอกยึดหลักตนเองโดยคิดจะทำประโยชน์หรือมุ่งหมายในหน้าที่การทำงาน เขาจะมีความสุขมากกว่าที่จะไฝฝืนในสิ่งที่เกินจริงดังคำพูดในภควัทธิดาที่ว่าโลกจะดำรงอยู่ได้ด้วยการทำงานของมนุษย์และจะเจริญขึ้นได้ด้วยการที่มนุษย์ทำงานเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่นไม่ใช่แก่ตนฝ่ายเดียว (ศ.สุรางค์. 2538 : 114)

นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่ได้ให้แง่คิดก็คือการที่ตัวละครเอกชายได้รับความทุกข์อย่างมากเนื่องจากการผันแปรของโชคชะตาจากความสุขมาเป็นความทุกข์เพราะการกระทำที่ผิดพลาดเพราะถูก hamartia หรือการตัดสินใจผิดซุกงูไป (ทองสุข เกตุโรจน์. 2538 : 376)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการศึกษานวนิยายอเมริกันที่เกี่ยวกับการต่อสู้ชีวิตในศตวรรษที่ 19 และศตวรรษที่ 20 โดยนักเขียนต่าง ๆ
2. ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบนวนิยายที่เกี่ยวกับการต่อสู้ชีวิตในศตวรรษอื่น ๆ ด้วย
3. ควรจะมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาของธีโอดอร์ ไตรเซอร์ เพราะภาษาของไตรเซอร์ นั้นมีการใช้คำมากและหลากหลาย
4. ควรจะมีการศึกษานวนิยายเรื่อง *An American Tragedy* ของไตรเซอร์ในการใช้บทสนทนาเป็นการถ่ายทอดเรื่องราว
5. ควรจะมีการศึกษานวนิยายที่มีผลกระทบค่านิยมในเรื่องวัตถุนิยมของตัวละครเอกในเรื่องอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก่องเพชร ดินกุล. (2532). เมืองในงานเขียนของ ชาร์ลส์ ดิคเกนส์ และ ทีโอดอร์ ไตรเซอร์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (วรรณคดีเปรียบเทียบ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- คาร์เนกี เดล (2526). วิธีชนะทุกข์และสร้างสุข. พิมพ์ครั้งที่ 14. อาษา ขอจิตต์เมตต์ แปล และเรียบเรียง. กรุงเทพฯ : ขอจิตต์เมตต์
- โควิน คลั่งแสง (2536). การสร้างชุดพัฒนาตนเอง เรื่องเทคนิคการจูงใจในการทำงาน สำหรับผู้บริหารวิชาการ ในสถานศึกษากรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จามเรศ เจริญวัฒน์. (2534). การวิเคราะห์ธรรมเนียมในนวนิยายเรื่องเอก *An American Tragedy* ของ ทีโอดอร์ ไตรเซอร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ฉันทนา ไชยชิด. (2533). วรรณคดีอเมริกันศตวรรษที่สิบเก้าระยะปลายถึงศตวรรษที่ยี่สิบระยะต้น. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงเพชร วัชรอยู่. (2526). แรงจูงใจกับการทำงาน. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชญ์ รพินทร์. (2512). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทองสุข เกตุโรจน์. (2538). อธิบายศัพท์วรรณคดี = *A Glossary of Literary Terms*. กรุงเทพฯ : อรุณ.
- ธีระ ศรีธรรมรักษ์ และคนอื่น ๆ . (2539). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณรงค์ศักดิ์ ทะละภัก. (2529). การพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ดวงจิตต์ กำประเสริฐ. (2539). กฎหมายแองโกลอเมริกันเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แดง ใบเล. (2531). แฮปปี้ไลฟ์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- ไคเออร์ เวนด์บลิว. (2529). อยู่อย่างมีความสุข. อำนวยชัย ปฏิพันธ์เฝ้าพงศ์ แปลและเรียบเรียง. กรุงเทพฯ : อคาเดมี.
- นงเยาว์ ชาญณรงค์. (2536). ศาสนากับสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเสริฐ ดัณศิริ. (2539). "บทบาทของรัฐในกระบวนการยุติธรรม," ใน ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. หน้า 227. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- ผจงจิตต์ อธิคมนันท์. (2535). *สังคมวิทยาว่าด้วยอาชญากรรมและการลงโทษ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รังสิต ห่มระฤก. (2542, 9 ธันวาคม). "ศาสนากับการฆ่าตัวตาย," *มติชน*. 6.
- รังสรรค์ แสงสุข. (2531). *กฎหมายอาญา2*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไวท์ , เอเลน จี. (2541?). *สัญญาอันประเสริฐ*. กรุงเทพฯ : ขาวประเสริฐ.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (2531). *วรรณคดี และการวิจารณ์*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจิตรวาทการ, หลวง. (2541). *กำลังใจ*. กรุงเทพฯ : ธีระการพิมพ์.
- วินัย ลำเลิศ. (2542). *กฎหมายอาญา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศ. สุรางค์. (2538). *บันทึกกันล้นชัก*. กรุงเทพฯ : คลุสกาลาดพร้าว.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2531). *รู้เขารู้เรา : ด้วยจิตวิทยาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.
- สรรค์ ศรีเพ็ญ. (2531). "การวางตัวต่อเพศตรงข้าม," ใน *เพศศึกษา*. หน้า 71. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร. (2531). *เพศศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมารีย์ อิงคนารถ. (2533). *นวนิยายและเรื่องสั้นสมัยสังคมนิยมและชนชาตินิยม*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุกฤษ มงคลนาวิน. (2523). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brinkley, Alan & Fitzpatrick, Ellen. (1997). *America in Modern Times Since 1890*. New York : Mc Graw – Hill.
- Calkins, Carrell C. (1975). *The Story of America*. Pleasantville New York : Reader 's Digest Association.
- Coontz Stephanie. (1988). *The Social Origins of Private Life : A History of American Families 1600-1900*. New York : Verso.
- Dodge, John V. (1959). *Encyclopedia Britannica*. Chicago : The Haycock.
- Dreiser, Theodore. (1971). *An American Tragedy*. 17 th ed. New York : The World.
- Dulles, F.R. (1949). *Labor in America ; A History*. New York : Crowell.
- Dyer, Everett Dixon. (1983). *The Courtship, Marriage, and Family - - American Style*. Homewood. Ill. : Dorsey .
- Feagin, Joe R. (1990). *Social problems : A Critical Power-Conflict Perspective*. 3rd ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall.

- Freidel, Frank & Brinkley, Alan. (1982). *America in the Twentieth Century*. 5th ed. New York : Mc Graw-Hill.
- F.M.S. (1982). *Criminal Procedure Code*. Kuala Lumpur : International Law Book Services.
- Gerber, Philip L. (1977). *Plots and Characters in the Fiction of Theodore Dreiser*. Connecticut : The Shoe String.
- Gewehr, Wesley M. (1960). *The United States; A History of a Democracy*. New York : Mc Graw – Hill.
- Gruver, R.B. (1981). *An American History*. 3rd ed. Reading, Mass : Addison-Wesley Pub.
- Johnson, Harry M. (1960). *Sociology : A systematic Introduction*. New York : Harcourt.
- Kenkel, William F. (1973) *The Family in Perspective*. 3 rd. ed. New York : Appleton – Century – Crofts.
- Lee, Orlan & Robertson, T.A. (1973). *Moral Order and The Criminal Law*. Belgium : Martinus Nijhoff.
- Lingeman, Richard R. (1993). *Theodore Dreiser : An American Journey*. New York : Wiley.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York Harper & Row.
- Meade, Susan M. (1987). *American Legal Institutions*. Bangkok : Ramkhamhaeng.
- Mencken, H.L. (1971). "Introduction," in *An American Tragedy*. 17 th ed. p.7-12. New York : The World.
- Norton, Mary Beth, et al. (1986). *A People and A Nation* . Boston : Houghton Mifflin.
- Pizer, Donald. (1976). *The Novels of Theodore Dreiser : A Critical Study*. Minneapolis : University of Minnesota.
- Todd, L.P. (1961). *Rise of the American. Nation*. New York : Harcourt.
- Van, Doren Carl. (1969). *The American Novel*. 24th ed. Toronto : Mc Millan.
- Webster 's Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English Language*. (1994). New York : Dilithium.
- Woodward, Vann C.(1968). "The Comparability of American History," in *A Comparative American History*. Edited by C. Vann Woodward. p.3-17. U.S.A. : Voice of America Forum Lectures.

Smiles, Samuel. (1912). *Life and Labor ; or, Characteristics of Men of Industry, Culture and Genius*. London : J. Murray.

Swanberg W.A. (1965). *Dreiser*. USA : W.A.Swanberg.

ภาคผนวก

เรื่องย่อ *An American Tragedy*, 1925

ไคลด์ กริฟฟิธส์ (Clyde Griffiths) เป็นบุตรชายคนโตของ ผู้ทำการเผยแพร่ศาสนา คริสต์ ที่เดินทางไปในที่ต่าง ๆ บิดาของเขาชื่อ อาสา กริฟฟิธส์ (Asa Griffiths) มารดาชื่อ เอลวีรา (Elvira) เมื่อไคลด์ อายุได้ 12 ปี บิดาและมารดา ทำงานกับคณะมิชชันนารี ชื่อทางไป สู่ความหวัง (The Door of Hope Mission) ในตำบลที่ยากจนของเมือง แคนซัส ซิตี้ (Kansas City) ในบรรดาบุตรทุกคน ไคลด์ เข้ากับพี่สาวของเขาที่ชื่อ เอสต้า (Esta) และเข้ากับน้องสาว และน้องชายชื่อ จูเลีย และ แฟรงก์ (Julia and Frank) ได้เป็นอย่างดี บรรดาเด็ก ๆ เหล่านี้ต้อง ทำงานเกี่ยวข้องกับการเทศนา ซึ่งเขาต้องฝึกหัด โดยที่เขาไม่เข้าใจและไม่เอาใจใส่ เป็นระยะเวลา ก่อนที่ เอสต้า หนีตามไปกับนักแสดงละครเร่ ซึ่งเดินทางผ่านมาแสดงที่เมืองนี้

เมื่อ ไคลด์ อายุได้ 15 ปี เขาทำงานเต็มเวลา เขาทำงานครั้งแรกที่ร้านขายเครื่องดื่ม และเป็นเด็กยกกระเป๋าในโรงแรม ของย่านธุรกิจที่ใหญ่มากของเมือง แคนซัส ซิตี้ (Kansas City) โรงแรมที่ ไคลด์ ทำงานที่โรงแรมแห่งนี้เป็นเสมือนกับอาณาจักรแห่งใหม่ของเขา ที่นี้ทำให้เขาเรียนรู้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเงินตราและจรรยาในโลกสมัยใหม่ และเพาะนิสัยเขาให้มีความ ทะเยอทะยานว่า วันหนึ่งจะต้องร่ำรวย และสิ่งเหล่านี้จะนำไปมีชีวิตที่อิสระจากข้อบังคับ ของสังคม นำทางโดยแขกที่มาพักที่โรงแรมหลายคน เด็กชายที่ขาดประสบการณ์สัมผัสทาง เพศมาก่อน กลายมาหลงเสน่ห์ของหญิงโสเภณีเป็นขั้นบันได ชื่อฮอร์ทเทนส์ บริกกส์ (Hortense Briggs) และในไม่ช้าเขาใช้จ่ายเงินที่ได้จากค่าจ้างอันเล็กน้อยไปให้โสเภณีตามอำเภอใจ

เมื่อ เอสต้า ตั้งครรภ์ คู่รักของเธอได้ทอดทิ้งเธอไป เอสต้า ไม่รู้จะไปทางไหน เธอจึง กลับมาที่เมือง แคนซัส ซิตี้ แม้จะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงก็ตามที่ มารดาของเธอ คือ นาง กริฟฟิธส์ พิสูจน์ให้เห็นว่า เธอสงสารบุตรสาว มากกว่าการที่จะไปคาดคั้นหาสามีของบุตรสาว เธอเป็นคนพูดน้อย และจัดการหาห้องพักให้บุตรสาว เพื่อที่จะรอคอยการเกิดของหลานต่อไป ไคลด์ ไม่ได้คาดคิดมาก่อนว่าจะพบเหตุการณ์ เพื่อเตรียมการกับสิ่งนี้มาก่อน เรื่องนี้ทำให้ กระทบกระเทือนครอบครัวของเขา กับเหตุการณ์ที่ตึงเครียด และสถานการณ์ที่ยุ้งยากจากการ กระทำของพี่สาวของเขา แต่เขาก็เหมือนกับบิดา และมารดา ที่วิตกกังวล และเป็นห่วงใยเรื่อง ความอับอายในการกระทำของพี่สาวที่นำมาสู่ครอบครัว เป็นข้อสังเกตที่ทำให้เขากังวลใจ กลัว ที่จะต้องถูกขอร้องเรื่องเงินเก็บส่วนหนึ่งของเขา เพื่อจะนำไปช่วยเหลือสนับสนุน เอสต้า

ไคลด์ รวมกลุ่มกับเด็กยกกระเป๋าที่โรงแรม เมื่อเขาพาคู่รักของเพื่อนไปบนรถ ซึ่งเขา ยืมเป็นพาหนะที่ผิดกฎหมาย โดย วิลลาร์ด สปาร์เซอร์ (Willard Sparger) เขาเป็นบุตรชาย ของคนขับรถ ซึ่งเป็นลูกจ้างของเจ้าของรถยนต์ เป็นเวลาตอนบ่ายที่เขาเหล่านั้น ขับรถ ตีมี เหล้า และเต้นรำ ชายหนุ่มและหญิงสาว มุ่งหน้ากลับไปเมือง แคนซัส ซิตี้ (Kansas City) โดยที่ขับรถไปอย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะทำให้เดินทางไปเร็วขึ้น จนกระทั่งเกิดอุบัติเหตุบนทางเท้า เด็กหญิงคนหนึ่งถูกรถคันนี้ชนแทนที่เขาจะหยุดรถ เมื่อเห็นสัญญาณของตำรวจกลุ่มคนเหล่านี้ ขับรถหนีไป

คนขับรถจัดการหลบหนีจากผู้ติดตาม แต่เขาขับรถชนเสาไม้ และเป็นสาเหตุที่ทำให้บาดเจ็บ ผู้โดยสารส่วนมากได้รับบาดเจ็บ ยกเว้น ไคลด์ เขาไม่ได้รับอันตรายใด ๆ ไคลด์ หลบซ่อนตัวโดยหลบมาจากเหตุการณ์นั้น

ไคลด์ ออกจากเมือง แคนซัส ซิตี้ (Kansas City) โดยหลบซ่อนอยู่ในรถตู้ บนทางรถไฟ ในที่สุด ไคลด์ มาถึงเมืองชิคาโก เป็นสถานที่ที่เขาได้ทำงานเป็นเด็กยกกระเป๋า ณ สโมสรยูเนียนลีก (Union League Club) ผู้ที่เข้ามาใช้บริการของสโมสรนี้มี แซมมวล กริฟฟิธส์ (Samuel Griffiths) แห่งเมืองลีเคอกัส (Lycurgus) รัฐนิวยอร์ก (New York) ด้วยคนหนึ่ง ซึ่งไคลด์ จำได้ว่า เป็นลุง คือ พี่ชายของบิดา ซึ่งประสบผลสำเร็จ ทำธุรกิจเสื้อผ้า และปกเสื้อผ้า เมื่อ ไคลด์ แนะนำตัวกับลุงของเขา ลุงบอกกับ ไคลด์ ว่า ถ้าเขามาที่เมืองลีเคอกัส ไคลด์สามารถมาทำงานในโรงงานของตระกูล กริฟฟิธส์ ได้ ไคลด์ เลือกโอกาสนี้ ที่จะเดินทางมารัฐนิวยอร์ก ที่นี้เขาพบว่า ครอบครัวกริฟฟิธส์ มีฐานะดีมากในเมืองเล็ก ๆ แห่งนี้ ครอบครัวของลุงมีด้วยกัน 5 คน ตั้งบ้านอันใหญ่โตอยู่บนถนนไวเกียกกี (Wykeagy Avenue) นอกจากนายและนางกริฟฟิธส์ แล้วยังมี บุตรสาว และบุตรชาย รวม 3 คน บุตรสาวชื่อ ไมรา (Myra) และ เบลลา (Bella) ส่วนบุตรชายชื่อ กิลเบิร์ต (Gilbert) ซึ่งมีลักษณะหน้าตาคล้ายคลึงกับ ไคลด์ ความเป็นอยู่ที่มีความร่ำรวย และสถานะดีเป็นสิ่งที่ทำให้ ไคลด์ เกิดลุ่มหลงจนเผลอฝันว่าจะต้องไปให้ไกลจนถึงจุดนี้ด้วย

เป็นไปตามคำมั่นสัญญา ไคลด์ ทำงานในโรงงาน เขาทำงานครั้งแรกในห้องอบเสื้อผ้า (Shrinking Room) เขาทำงานอยู่ในห้องธรรมดา ที่บ้านของนาง คัพปี (Mrs.Cuppy) สำหรับเพื่อนเขามีเพื่อนเป็นคณงาน คณงานทั้งหมดทำให้เขารู้สึกว่า คนเหล่านี้ มีสติปัญญา และฐานะทางสังคมที่ดีกว่าเขา เขาตระหนักตนเอง อย่างแรงกล้า ว่าเขามีความสามารถเกี่ยวพันทางสายเลือด กับเจ้าของโรงงาน และเขาดีใจอย่างมาก เมื่อป้าของเขาเชิญให้เขาไปร่วมรับประทานอาหารมื้อค่ำ ที่บ้านของตระกูล กริฟฟิธส์ ที่นี้ ไคลด์ได้พบกับแขกรับเชิญ ของครอบครัวนี้ คือ ซอนดร้า ฟินชเลย์ (Sondra Finchley) ซึ่งเป็นบุตรสาวของเจ้าของโรงงานเครื่องดูดฝุ่น ประจำตำบล (A Local Vacuum – Cleaner) ความสวยงาม และการแต่งตัวดี อย่างไม่มีที่ติของซอนดร้า เป็นภาพที่ก่อให้เกิดความพึงปรารถนาในตัวเธอของ ไคลด์ แต่หญิงสาว ไม่ค่อยจะสนใจในตัวของเขา ไคลด์ สักเท่าใด และไคลด์ เข้าใจดีถึงความรู้สึกอันเหมาะสมที่เขามีความปรารถนาในตัวของเธอ ทายาทผู้มั่งคั่งนี้ แทบจะไม่มีโอกาสที่น่าจะเป็นไปได้เลย

เป็นระยะเวลาอันยาวนาน ไคลด์ ต้องพิสูจน์ตัวของเขาด้วยการทำงาน เขาเอาใจใส่โดยเก็บตัวอยู่แต่ในห้องทำงาน ที่นี้เขามีหน้าที่ดูแล กลุ่มของเด็กหญิงที่ทำหน้าที่ติดเครื่องหมาย ติดชื่อ และขนาดของปกเสื้อ ก่อนที่จะส่งไปยังห้องเย็บเสื้อ เงินเดือนของเขา สูงขึ้นจาก 15 ดอลลาร์ เป็น 25 ดอลลาร์ต่อสัปดาห์ และเขารู้สึกว่า เส้นทางของเขามีโอกาสนำไปสู่ความสำเร็จได้ ท่ามกลางเด็กสาวในแผนกที่ทำงานของเขานั้น มีหญิงสาวสวยเป็นที่ดึงดูดสายตาเป็นพิเศษคนหนึ่ง ชื่อ โรเบอร์ต้า เอเดน (Roberta Alden) เธอเป็นบุตรสาวของชาวนา

คนหนึ่ง แม้ว่าที่ทำงานมีกฎของผู้เป็นหัวหน้าต้องไม่สนิทสนมกับคนงาน ไคลด์ ก็ยังเกี่ยวพาราสี โรเบอร์ตา ในไม่ช้า เขาทั้งสองตกหลุมรักซึ่งกันและกัน และ ไคลด์พยายามที่จะชักชวนให้ โรเบอร์ตา มีเพศสัมพันธ์กับเขา ทางบ้านของ โรเบอร์ตา สั่งสอนเธอว่า การกระทำนี้จะกระทำไม่ได้ เมื่อได้แต่งงานกันเป็นขั้นต้นก่อน แต่ในที่สุด โรเบอร์ตา ก็ทนรับเร้าจาก ไคลด์ ไม่ได้ หญิงสาวเสี่ยงเอาตัวเธอไปกับการกระทำของเขา ไคลด์ เป็นชายที่เธอเคารพยำเกรงอย่างมากจนประจวบดังที่เขาเคารพยำเกรง แชมมวอล กริฟฟิธส์ สำหรับ ไคลด์ ไม่มีโอกาสกับความรักรักความหลงใหล ที่ถูกจำกัด เพราะความเป็นหัวหน้าของเขาจนเพลิดเพลिनทางเพศไม่ได้ จริง ๆ แล้ว เขายังหวังว่าจะไปหาสถานที่อื่นแทน

ในเวลาเดียวกันไม่ได้คาดคิดมาก่อนที่ ไคลด์จะได้เข้าไปพบกับ ซอนดร้า อีก เดียวนี้ซอนดร้า สนใจ ไคลด์ โดยแสดงความเอาใจใส่ ทำให้ กิลเบิร์ต ญาติของเขาไม่พอใจ ด้วยความอิจฉาริษยา และต่อมา ซอนดร้า รัก ไคลด์ สำหรับ ไคลด์ ซอนดร้า เป็นเครื่องหมายของความงาม ฐานะ ความหรูหรา อำนาจ ทั้งหมดนี้เป็นที่พึงปรารถนา และจนกระทั่ง บัดนี้ ไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ของความฝันของเขาได้ ก้าวไปที่ละขั้น ไคลด์ถูกนำเข้าไปสู่วังสังคม โดยการชักจูงของ ซอนดร้า ตระกูลกริฟฟิธส์ และเพื่อนที่มีฐานะร่ำรวยของเธอ เขาเริ่มได้รับการยอมรับเป็นเสมือนคนหนึ่งในวงสังคมของเขา ความคิดที่ว่าชายยากจน คนหนึ่ง ปรารถนาจะแต่งงานกับหญิงสาวอย่าง ซอนดร้า ดูเหมือนจะไม่ไกลจนกลายเป็นความฝัน ที่น่าหัวเราะเยาะอีกต่อไป บางทีหลังจากนั้นทั้งหมด ซอนดร้า เป็นสิ่งที่เขาไขว่คว้ามาได้

ขณะที่ ไคลด์ เกี่ยวข้องอยู่กับความรักกับโรเบอร์ตา นั้น ไคลด์ละทิ้งเธอ เมื่อโอกาสมาถึงที่ได้พบกับซอนดร้าระหว่างเทศกาลสังคมในฤดูหนาว เขาได้เป็นสมาชิกประจำของกลุ่มหนุ่มสาวนี้ แต่ โรเบอร์ตาได้ให้ข่าวอันเป็นสัญญาณอันตรายว่าเธอกำลังตั้งครรภ์ เธอพูดเป็นนัยกับไคลด์ ว่า เธอต้องการแต่งงานเดี๋ยวนี้ เธอต้องการมากขึ้น ไคลด์ไม่สามารถจะยอมตัวไปแต่งงานกับเธอ เขาพยายามหาหาที่จะทำให้ โรเบอร์ตา แท้งบุตร ความพยายามล้มเหลว เมื่อเขาพาเธอมาหาแพทย์ที่ โกลเวอร์สวิลล์ (Gloversville Physician) ชื่อ นายแพทย์เกล็นน์ (Dr.Glenn) สถานที่นี้ โรเบอร์ตา ใช้นามแฝงว่า นางรูท โฮเวิร์ด (Mrs.Ruth Howord) เธอขอร้องให้ทำแท้ง นายแพทย์เกล็นน์ ปฏิเสธด้วยจรรยาบรรณ และกฎหมาย เขาแนะนำเธอให้บอกความลับนี้กับบิดามารดาของเธอ โรเบอร์ตา ตระหนักดีว่า เวลานี้ ไคลด์ ต้องเป็นผู้นำชีวิตคู่ เธอต้องการยีนกรานมากขึ้น ที่จะแต่งงานให้ได้

ฤดูร้อนมาถึงที่ส่วนทางด้านเหนือของรัฐนิวยอร์ก ผู้นำกลุ่มสังคมของเมืองลีเคอกัส ได้เปิดบ้านพักที่ตำบลในทะเลสาบ ณ ภูเขาอดิรอนแด็ก (Adirondack Mountains) ซอนดร้ามาที่ทะเลสาบทเวลฟ์ (Twelfth Lake) สถานที่นี้ ที่เธอเขียนบัตรเชิญให้ไคลด์มาเยี่ยมเยียน ขณะเดียวกันกับโรเบอร์ตาไปพบกับบิดามารดาที่บ้านของเธออยู่ใกล้กับเมืองบิลท์ซ (Biltz) และเธอได้เขียนจดหมายถึง ไคลด์ ถึงคำมั่นสัญญาที่เขาจะแต่งงานกับเธอ โรเบอร์ตาประสงค์ที่จะรู้อย่างแน่ชัดว่าเขาจะมาหาเธอ ไคลด์ รู้สึกว่าเขาอยู่ในสถานการณ์หนีเสือปะจระเข้ (Dilemma)

เขายังเอิญได้อ่านหนังสือพิมพ์อัลบานี (Albany Newspaper) ซึ่งเสนอข่าวอุบัติเหตุการจมน้ำตายคนคนหนึ่ง แผนการอันลึกลับ ปรากฏขึ้นในใจเขา เขาเห็นว่า โรเบอร์ตาคือเป็นเพียงแต่อุปสรรคในชีวิตเขาที่จะขัดขวางเส้นทางชีวิตที่ก้าวหน้าของเขา ตั้งแต่เธอปฏิเสธที่ย้ายตัวเองออกไป แผนการนี้จะเส้นทางของเขาไปสู่ความมั่งคั่งได้ชัดเจนขึ้น ดูเหมือนว่าเป็นการง่ายที่จะเลียนแบบอุบัติเหตุการจมน้ำ ตามที่ได้อ่านคำบรรยายในหนังสือพิมพ์ ด้วยเหตุนี้ เขาอาจต้องกำจัด โรเบอร์ตากับทารกที่อยู่ในครรภ์ด้วยตัวของเขาเอง เขาต้องการแต่งงานกับ ซอนดร้า

โคลด์ แจ้งให้โรเบอร์ตาทราบว่าเขาจะแต่งงานกับเธอและหลังจากนั้นจะได้เดินทางไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์กัน โรเบอร์ตาคพบเขาอย่างมีความสุข และเขาเดินทางโดยรถไฟ ไปเมืองยูติกา (Utica) จากทิศเหนือไปยังทะเลสาบกราสส์ (Grass Lake) และหลังจากนั้นเขาทั้งสองพักอยู่ที่บ้านพักกัน (Gun Lodge) ณ ทะเลสาบบิก บิทเทิร์น (Big Bittern) เป็นสถานที่เขาลงทะเบียนเป็นนายและนางคลิฟฟอร์ด (Mr. and Mrs. Clifford Golden) ในเรือพายเป็นระยะทางห่างจากฝั่ง 500 เมตร ใกล้กับส่วนที่ลึกที่สุด และแยกตัวออกจากทะเลสาบ โคลด์เข้าไปใกล้จุดที่ต้องการให้เกิดการจมน้ำ เวลาเดียวกันนี้ โคลด์ เปลี่ยนท่าทีการกระทำที่ตรงกันข้ามกับที่แสดงออกมาโดยเปลี่ยนเป็นความรุนแรง โรเบอร์ตาสังเกตเห็นการที่แปลกไปของเขา เธอลุกขึ้นยืนบนเรือเข้าไปใกล้เขา ยื่นมือไปที่เขา โคลด์ใช้กล้องถ่ายรูปที่ติดตัวมาตีไปที่ใบหน้าของโรเบอร์ตาค โคลด์ แก้วว่าเขาไม่ได้ดีเธอ แต่เรือถูกกระแทกตรงตำแหน่งที่ตั้งของก้อนหินมากมายจนทำให้ โรเบอร์ตาคตกลงไปในน้ำ ศีรษะของเธอชนไปกับไม้ยาวที่ดอกข้างเรือ เพื่อกันเรือกระทบ (Wale) ขณะที่เธอล่องหล่นลงไป โรเบอร์ตาครีบร้องขอความช่วยเหลือก่อนที่จะจมนลงในน้ำ เขาเกือบจะช่วยชีวิตของเธอไว้ได้ โคลด์บอกว่าเขางง จนว่ายน้ำออกจากชายหาด เปลี่ยนเสื้อผ้าจากกระเป๋ที่เขานำมา ผังเสื้อผ้าที่เปียก และมุ่งหน้าไปยังทิศใต้ด้วยเท้า เพื่อไปทะเลสาบทเวลฟ์ (Twelfth Lake) และพบกับซอนดร้า

ในไม่ช้าศพของ โรเบอร์ตาค ถูกพบและนำออกมาจากน้ำในทะเลสาบบิก บิทเทิร์น (Big Bittern) และนำมาเมืองที่ใกล้ที่สุดเพื่อชันสูตรศพ ดูเหมือนว่าจะกระจ่างชัดโดยการสอบสวนของนายอำเภอและบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อตรวจสอบศพว่าเป็นการกระทำการฆาตกรรม แต่ โคลด์ พิสูจน์ว่าไม่ใช่เป็นการฆาตกรรม การกระทำของเขาทำให้เห็นร่องรอยไว้ที่บ้านพักกัน (Gun Lodge) มีจดหมายที่ยังไม่ได้ส่งทางไปรษณีย์ ถึงบิดามารดาของ โรเบอร์ตาค ที่ทิ้งไว้เป็นประโยชน์ต่อรูปคดี จดหมายนี้เกี่ยวข้องและพัวพันไปถึง โคลด์ ว่าเป็นเพื่อนเดินทางในห้องพักของเมืองลิเคอกัส (Lycurgus) ได้พบว่าจดหมายแสดงถึงความรู้สึกที่เขียนถึง โคลด์ มันมากพอที่จะรู้ว่าเขาสรางเรื่องจนต้องโทษถูกจับกุมคดีฆาตกรรม

ครั้งหนึ่ง โลกของความร้ายวของโคลด์ ที่จินตนาการไว้กับ ซอนดร้า เลื่อนไปทุกที่ บิดามารดาของเธอกลัวเรื่องอื้อฉาว ให้เอาใจออกห่างจากคดีนี้ ไม่ให้มีมลทินไปด้วย ผู้สื่อข่าวถูกชักจูงไม่ให้กล่าวพาดพิงมาถึง ซอนดร้า แซมมวล กริฟฟิธส์ เตรียมเงินเพื่อช่วยต่อสู้อคดีของโคลด์ แต่ความรู้สึกว่าชายหนุ่มคนนี้มีคามผิดและขณะที่เกี่ยวข้องกับเขา แสดงให้เห็นการ

ช่วยเหลือนี้ไม่มีประโยชน์ ช่วยได้น้อยมากคดีที่ยาวนาน ไคลด์มองดู และฟังยิ่งสับสน ไม่มีใครบอกได้ถึงเหตุผล ที่เชื่อได้ และได้รับการสืบจากพยานที่แน่นหนาจนทำให้หนีพ้นจากการสอบสวนคดีนี้ไปได้

ไม่มีใครที่จะหันหน้ามา ไคลด์ โทรเลขไปหา มารดา ที่คณะเผยแผ่คริสต์ศาสนา ในปัจจุบันที่เมืองเดนเวอร์ (Denver) มารดาของเขามาถึงที่ ไคลด์ได้รับโทษอยู่ เธอได้รับความเห็นที่แตกต่างไปจากบุคคลอื่น คือเธอคัดค้านคำตัดสินว่าใช้ไม่ได้ และเป็นผู้นำในการต่อสู้เพื่อรักษาชีวิตของบุตรชาย ให้รอดพ้นจากโทษทางอาญา คือประหารชีวิต ในที่สุดความพยายามของเธอที่จะขอร้องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น หาประโยชน์อะไรมิได้ ไคลด์ยังคงสับสนอยู่ไม่เคยแน่ใจว่าเขาฆ่าโรเบิร์ตดา อย่างเลือดเย็น หรือเพียงแต่ว่าประมาทที่จะช่วยเหลือจากการจมน้ำตายที่ทะเลสาบ ในที่สุดก็ถูกตัดสินประหารชีวิตโดยการนั่งเก้าอี้ไฟฟ้า

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกิติกุล ชื่อสกุล เพียรการกุล
เกิดวันที่	12 เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช 2499
สถานที่เกิด	อำเภอตุสสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 645/28 หมู่บ้านพิบูลย์ หมู่ 5 คลองกุ่ม บึงกุ่ม ถนนนวมินทร์ (สุขาภิบาล 1) กรุงเทพฯ 10240
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)๒

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนโกวิทอรัณ
พ.ศ. 2518	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2520	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกอนุบาล วิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2527	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (บริหารการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2528	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) วิชาโทรัฐศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2532	ประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษเฉพาะวิชาชีพ (ครู) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ